

# Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

## RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

### Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

# JUDE DEVERAUX

*New York Times* Bestselling Author

## Met Her Match



A NOVEL



İletişim Botu:  
@cevirigiller\_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız  
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz  
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz  
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız  
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

# JUDE DEVERAUX

onu York time5 Bestselling Yazar

## M et Onun Eşi



A NOVEL

## ***Küçük kasabalarda kimse gerçeklerin dedikoduların önüne geçmesine izin vermez...***

Terri Rayburn şöhretli bir kızdır. Bunu hak etmiyor, ama Virginia, Summer Hill'in kenar mahallelerinde büyüdüğü için ne kadar küçük olduğunu biliyor. Kasabalar çalışır. Kısır dedikodularla başa çıkmanın tek yolu onları görmezden gelmektir. Bu yüzden Kissel Gölü'ndeki yazlık tesisi işletirken içine kapanır.

Kısa bir yolculuktan eve döndüğünde evinde yaşayan yakışıklı bir yabancıyla karşılaşınca, bir fare kokusu alır. Biri ona ayar vermeye çalışmaktadır ve Nate Taggart'ın tam onun tipi olduğunu kabul etmek zorundadır. Ancak Nate, belediye başkanının kızıyla nişanlıdır ve kesinlikle yasak bölgededir.

Nate ve Terri beklenmedik bir dostluk kurarken, Terri kendini göldeki hayata atar. Nate, Terri hakkında dedikodular duymaya başladığında kafası karışır. Terri'nin ne kadar zeki, güzel ve güçlü olduğunu bilen Nate, dedikoduların kaynağını keşfetmeye kararlıdır. Terri geçmişe dönmek istemez, ama Nate gerçeği öğrenene kadar durmayacaktır -gerçek şu olsa bile ikisinin de kaldırabileceğinden daha fazla.

*Virginia'nın sevilen kurgusal kasabası Summer Hill'de geçen Met Her Match zengin kasaba halkı ile yazlıkçılar arasındaki gerilimi inceliyor. tatilciler ve kasabayı ve tatil köyünü ayakta tutan işçi sınıfından insanlar. Mizah ve içtenlikle anlatılan Met Her Match, mükemmel bir yaz kaçamağı.*

## Jude Deveraux'nun romanları için övgüler

"Deveraux'nun büyüleyici romanında sevimli karakterler ve hayat dolu ikinci şanslar var."

*-Publishers Weekly, Dilediğin Gibi üzerine*

"İki şekilde anlatılan üç hikayeyle, Deveraux'nun bu üçüncü kitabı Summerhouse serisi (*The Girl from Summer Hill*, 2016, vb.) duygusal, yaratıcı ve muhteşem bir şekilde aptalca."

*-Kirkus Reviews, As You Wish hakkında*

"Jude Deveraux'nun yazıları büyüleyici ve enfes."

*-BookPage*

"Deveraux'nun dokunuşu altın gibi."

*-Publishers Weekly*

"Bir edebiyat klasiğinin ateşli ve keyifli bir şekilde tuhaf bir yeniden anlatımı."

*-Kirkus Reviews Yaz Tepesinden Gelen Kız hakkında*

"[A]şkın, tutkunun ve bilinmeyenin karşı konulmaz derecede lezzetli hikâyesi."

*-Booklist Yaz Tepesinden Gelen Kız hakkında*

"Seksi, hafif yürekli bir boğuşma."

*-Kirkus Reviews, Ever After hakkında*

"Son derece keyifli."

*-Publishers Weekly (yıldızlı) Ever After hakkında*

*Jude Deveraux*

# Eşiyle Tanıştı



**Ayrıca Jude Deveraux ve MIRA Books tarafından**

*DİLEDİĞİNİZ GİBİ*

**Medlar Gizemleri**

*İSTEYEREK İŞLENMİŞ  
BİR CİNAYET HAKLI  
BİR CİNAYET*

*New York Times* çoksatan yazarı Jude Deveraux'nun diğer kitapları için  
[www.jude-deveraux.com](http://www.jude-deveraux.com) adresindeki web sitesini ziyaret edebilirsiniz.

Jude Deveraux'un yeni romanını bekleyin  
**UNUTULMUŞ BİR CİNAYET**  
yakında MIRA Books'tan temin edilebilir.

**Jude Deveraux**, aralarında *Tatlı Yalancı*, Nantucket serisi ve *Parlayan Zırhlı Şövalye*'nin de bulunduğu kırk üç *New York Times* çoksatan kitabının yazarıdır. Seçkin kariyeri nedeniyle 2013 yılında RT Book Reviews Pioneer Ödülü ile onurlandırılmıştır. Bugüne kadar kitaplarının dünya çapında altmış milyondan fazla kopyası basılmıştır.

[Jude-Deveraux.com](http://Jude-Deveraux.com)

# **İçindekiler**

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

# Bölüm 1

*Kissel Gölü*

*Summer Hill, Virginia*

Terri Rayburn evinin önündeki camdan göle bakıyordu. Sabahın erken saatlerindeki sakinliği, yapmak zorunda kalmadan önce yalnız geçirdiği birkaç dakikayı seviyordu... Sorunları çözmeye başlamadan önce. Bir tatil köyü sahibinin kızı olarak her şeyi düzeltmek onun işiydi. Tartışmalar, sızdıran çatılar, bir şeyler bulmak, insanları ve etkinlikleri organize etmek. Hepsi ve hepsi *onun* işiydi.

Gözleri açıldı. Yüzme şortu giymiş bir adam gölden çıkıyordu. Bu alışılmadık bir görüntü değildi ama bu adam her zamanki kiracı ya da kulübe sahibi gibi değildi. Bu adam farklıydı.

Güneş yeni doğuyordu, vücuduna ışık gönderiyor ve kaslarında gölgeler vardı. İyi tonlanmış bir futbolcuya benziyordu. Onun Yüzü yana dönük olduğu için tam olarak göremiyordu ama onun kim olduğunu bilmediğinden emindi.

Şortunun mütevazı olması hoşuna gitmişti. Göle gelen pek çok ziyaretçi, yasal olarak giyebildikleri kadar az giymenin moda olduğunu düşünüyordu.

Onun vücudu hoşuna giden türdendi. Zayıf erkekler hiçbir zaman ilgisini çekmemişti. İri ve kaslı erkeklerden hoşlanırdı, bir kayığı kaldırıp hareket erkeklerden. Kamyonetin ne işe yaradığını biliyormuş gibi görünen biri. Sizi tutabilecek ve-

Düşüncelerini susturmak için başını salladı. Bir erkek arkadaşı olmayalı çok uzun zaman olmuştu!

Adam şezlonglardan birine doğru yürüyüp arkaya atılmış bir havluyu aldığı anda, kadın gerçeğe geri döndü. Onun görüntüsü ne kadar harika olursa olsun, orada olmamalıydı! *Onun* mülkündeydi! *Onun* sandalyesini kullanıyordu. Ziyaretçiler neden özel mülkiyete saygı göstermeyi öğrenemiyordu? Ve neden babası onlara kuralları söylemeyi hiç hatırlayamıyordu? Eğer son iki gündür uzakta olmasaydı, bu yeni ziyaretçinin istediği yerde yüzemeyeceğini anlamasını sağlardı. Düşünmesi gereken başka kulübe sahipleri ve kiracılar da vardı.

Şimdi adama, evler bir gölü çevrelese ve buradaki herkes eğlenmek istese bile, hala bazı sorunlar olduğunu açıklamak onun göreviydi. uyulması gereken kurallar.

Cam kapılara doğru bir adım attı, sonra durakladı. Adam şimdi kurulanıyordu ve güneş ışığı sırtına vuruyordu. Çok geniş bir vücudu vardı. omuzları ve beli küçüktü. Bronz teninin altında kaslar hareket ediyordu. Kas yapan bir şeyler yaparak çok zaman geçirmiş gibi görünüyordu.

Tamam, ne kadar iyi görünürse görünsün, onu azarlaması gerekecekti. Onun mülkünde bulunmaya hakkı yoktu. Kaldığı yere geri dönmesi gerekiyordu.

Ama izlerken akli başka bir senaryoda dolaştı. Bu Müdürün kızı olarak kendisinin göldeki ziyaretçilerden çıkamayacağına dair söylenmemiş bir kural vardı, ama genellikle bu kolaydı. Speedo giyen sıksa çocuklar;

Onun adil bir oyun olduğunu düşünen şehvet düşkün kocalar; her kadının onları istediğine inanan bekâr erkekler. Hepsi ve Terri ilgilenmiyordu.

Ama bu adam... Onun görünüşünü gerçekten beğenmişti! Boyutu, şekli, hatta ten rengi bile favorileriydi.

Havluyu omzuna attı ve yüzünü güneşe döndü. Yüzü güzel değildi. Her yerde gördüğünüz yüksek yanaklı modeller gibi değildi. Onunki bir erkek yüzüydü, güçlü çeneli, siyah bıyıklarla kaplıydı ve kısa siyah saçları vardı. Saçmalık yoktu. Gösterişsizdi. Onda yumuşak görünen tek şey dudaklarıydı. Çok öpülesi görünüyorlardı.

Terri bir an için gözlerini kapattı ve kendi kendine bunu kesmesini söyledi. O bir ziyaretçiydi ve onunla profesyonel bir şekilde ilgilenmek onun göreviydi. Ona saldırmayı hayal etmemeliydi!

Elini kapının mandalına koydu. Müdür gibi davranıp ona kendi kamarasına dönmesi gerektiğini söylemenin zamanı gelmişti ve-"Bu da ne böyle?" dedi yüksek sesle.

Adam teras boyunca yürüdü ve diğer uçtaki kapıyı kaydırarak açtı. Adam eve girerken kapının çıkardığı sesi duydu.

Terri ne hemen anladı. Bu işin altında babası Brody vardı! Brody'nin, Terri'yi öldürmeye çalıştığından hiç şüphesi yoktu. ve onu bu adamla tanıştırdı. "Kahretsin!" diye mırıldandı. Sanki ilgilenmesi gereken yeterince sorunu yokmuş gibi.

Topuklarının üzerinde dönerek koridorda sinsice ilerledi. İki tane vardı Uzun, dar evin bu ucunda biri çok küçük, diğeri daha büyük iki yatak odası vardı. İki tarafında tavandan tabana cam vardı.

Adam büyük odadaki yatağın ucunda duruyordu, elleri ıslak şortunun bel bandındaydı ve çıkarmak üzereydi. Onu görünce irkilmiş görünüyordu.

"Burada kalamazsın," dedi Terri. Gözleri mavinin güzel bir tonundaydı. İlk düşündüğünden daha Belki otuzlu yaşların ortalarında. Göğsündeki kıllar bir merkez çizgisinden bir desen oluşturuyordu. Kesinlikle bir *erkek çocuğu* değildi! Adamın alyans takmadığını fark etti. Bunun bir önemi yoktu.

"Özür dilerim," dedi. "Bana evin sahibinin Florida'da olduğu söylendi."

Güzel ses. Gerçekten hoş. *Gerçekten, gerçekten* hoş. Terri'nin öfkesi yok oldu.

"Teknik olarak bu doğru. Evin sahibi teyzem ama ben..." Omuzlarını dikleştirdi. Neden uyandığında saçlarını taramıyordu? Neden her zaman bol, sarkık kıyafetler giymek zorundaydı?

"Sen Terri misin?" diye sordu. "Benim."

Adam anlayışla başını salladı. "Bu hata amcamdan kaynaklanıyor. Terri'nin evde kalabileceğinden bahsetti ama ben onun ev sahibinin adı olduğunu ve zamanının çoğunu Florida'da geçirdiğini sanıyordum." Adam Terri'ye bir aşağı bir yukarı hızlıca baktı. "Birkaç dakika içinde buradan çıkacağım." Dolaba doğru yürüdü, kanvas bir spor çantası çıkardı ve yatağın üzerine koydu.

"Amcan mı?"

"Kit Montgomery. Onu tanıyor musun?"

"O ve babam arkadaşlar," dedi Terri. "Neden seni benim evime yerleştirsin ki? Bir sürü kulübe var. Babam bir emlakçı ve tüm bunları halleder."

Adam dolaptan birkaç gömlek çıkardı ve yatağın üzerine attı. "Babanla tanışmadım ama Kit'in Summer Hill'i sevmemi istediğini biliyorum. Buraya taşınacağım için. İlk üç ayımı burada geçirmem gerektiğini söyledi. kasabada değil de gölde geçirmemi istedi. Sanırım beni tek başıma bir evde kalmaya mahkûm etmek istemedi." Çantasına birkaç ayakkabı tıktırdı, sonra ona baktı. "Sadece buranın harika bir ev olduğunu söylemek istiyorum. İki gecedir buradayım ve cam önünü, suyu, her şeyi çok sevdim."

Terri, Kit Montgomery'nin kasabada geçirdiği yaklaşık iki yıl içinde babasıyla çok iyi arkadaş olduklarını biliyordu. "Hırsızlar gibi kalın" . Kit'in Summer Hill'de yaşadığı ilk kış, o ve Brody

birlikte plan yapmak için çok zaman harcadılar. En azından Terri böyle düşünüyordu. Kit eski bir depoyu satın alıp tiyatroya dönüştürdüğünde ve sevdiği kadını kazanmak için bir oyun sahnelediğinde, Brody bu işin her aşamasında yer almıştı. Deponun satın alınmasından, inşaat işçilerinin işe alınmasına ve oyunun sahnelenmesine kadar Brody yardım etmişti. Kit kızı aldığı anda, birkaç şampanya patlatılmıştı.

Terri adamın toplanmasını izlerken, Kit ve babasının yine bir komplo kurdukları fikrini düşündü - ve bu sefer komplo kendisiyle ilgiliydi.

Dolabın tepesine uzanan adamın çıplak sırtına baktı ve babasının kesinlikle daha kötü fikirleri olduğunu düşündü. "Kahvaltı ister misin?"

Dönerek ona gülümsedi ve Terri yumuşadığını hissetti. Evet, bu adamın bir oda arkadaşı olmasından çok daha kötü şeyler de vardı.

"Sadece pişirmeme izin verilirse," dedi.

Terri genişçe gülümsedi. Hayatında tanıdığı erkekler bir konserve açacağını bile çalıştıramazdı. Ama Terri de bu konuda çok ileri değildi.

"Memnuniyetle. Umarım kuru üzümlü kepeği seviyorsundur ve sanırım süt hâlâ iyi."

"Markete gittim," dedi, sonra durakladı. Bir şey bekliyor gibiydi.

Anlaması bir anını aldı. "Elbette. Giyin. Ben de giyineceğim." Her gün giydiği şey bu değilmiş gibi görünmeyi umarak odadan çıktı. Hayatını tekneler, motorlar ve "tatil "in banyo yapmamak anlamına geldiğini düşünen çocuklarla uğraşarak geçirdiğinden, moda uymaya çalışmıyordu.

Onun görüş alanından çıkar çıkmaz mutfak geçip koridordan yatak odasına doğru koştu. Banyosunun yanındaki dolapta üç plastik sepetler üst üste yığılmış ve kirli doluydu. Neden gitmeden önce çamaşırları yıkamamıştı ki!

Çünkü iki gün önce babası ona, hemen Richmond'a gidip yeni can yeleklerini almazsa felç geçirebileceği izlenimini vermişti.

"Kargoyla göndermelerini söyle," demişti. gereken üç tekne vardı, biri barbekü ızgarasının bozulduğunu söylemişti, seksen dört numaranın çöpüne bir rakun giriyordu, on bir numaranın camı kırıktı ve Ayışığı Plajı'na kullanılmış prezervatifler saçılmıştı. Richmond'a gidecek zamanı yoktu!

Ama sonra Elaine bileğini burktu ve araba kullanamadı ve gereken altı kutu elbise vardı. Zaten tıka basa dolu olan elbise dükkanına hemen bir şeyler eklemek dünyadaki en önemli şeymiş gibi davrandı.

Terri babasına ve onun kız arkadaşı Elaine'e ters ters baktı. "Siz ikiniz teslimat hizmetlerini duymadınız mı? Anna'ya söyleyin arasın-" Onları sözünü kesti. Aynı yalvaran ifadeleri takınmışlardı.

Böylece Terri Richmond'a gitti ve hiçbir şey hazır olmadığına bir motele yerleşti. Beklerken bir film izledi, bir tekne galerisine gitti, bir kitapçada saatler geçirdi ve genel olarak eğlendi. Dün gece geç saatlere kadar dönmedi.

*Bu* yüzden çamaşırları yıkamamıştı. Çekmeceleri karıştırdı ve bir tişört ile şort çıkardı. Ne çok dar ne de çok kısaydı. Mutfağında muhteşem bir adam var diye kendini tartmayacaktı.

Tamam, biraz rimel sürüp saçını taradı. Aynaya baktı. Ona her zaman "tam bir Amerikan kızı" gibi görüldüğü söylenirdi. Şu anda biraz daha... Şey, boğucu. Egzotik. İlginç.

Bir nefes aldı, biraz ruj sürdü ve yatak odasından çıktı.

Mutfaktaydı, sırtı ona dönüktü ve gaz ocağının üzerindeki iki tavaya bakıyordu. Terri dolaplarda bir tane bile tava olduğunun farkında değildi. "Yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Hiçbir şey," dedi. "Sadece otur. Yumurta sever misin?"

"Elbette. istersen." Adanın diğer tarafındaki bir tabureye oturdu. Üzerinde defalarca yıkanmış gibi görünen mavi pamuklu bir gömlek ve kot pantolon vardı. Sol bileğinde bir şeyden örülmüş siyah bir bilezik vardı.

At kılı, belki?

Bir fincan kahve doldurdu, kadının önüne koydu ve tadına bakmasını bekledi.

"Vay canına. Bunu Summer Hill'deki herhangi bir dükkandan almamışsın."

Gülümseyerek ocağa geri döndü. "fasulye getirdim. Buralarda ne iş yaparsın?"

"Yani iş için mi?" Onun başını sallamasını bekledi. "Her şeyi. Eğer kırılırsa, Birisi tamir etmem için beni arıyor. İskeleyden düşen bir salağı kurtarmak için günde yaklaşık iki kez göle atıyorum. Oh! Pardon. Yani gölde kalan insanlara yardım ediyorum.

Kissel Gölü acil gitmeden iyi vakit geçirir." "Ya da Dr. Jamie'yi aramadan?" Önüne bir omlet ve kızarmış ekmek koydu.

"Bu harika görünüyor. Ya Jamie ya da Dr. Kyle. Summer Hill'in artık *iki* doktoru var. Dünyada yükseldik. Ama burada yaşayacağını söyledin, belki bizi biliyordur." Kendisi için yumurta pişiriyordu ama tezgahın üzerindeki küçük kavanozlardan baharatlar ekliyordu. O gelmeden önce orada değillerdi.

"Jamie benim ilk kuzenim. Onun babası ve benim babam kardeş ve ben Jamie'nin babası ve amcası için çalışacağım."

"Ne yapıyorsun?"

Omuz silkti. "Para işleri."

Adamın yeni işi konusunda pek hevesli görünmediğini düşünüyordu.

Yumurta ve tost tabağını aldı ve ona doğru yürüdü. "Şuraya geçmemizin sakıncası var mı...?" Köşedeki yemek masasına doğru başıyla işaret etti.

Ona baktığında, yüzünü suya dönecek şekilde oturmak istediğini anladı. Onun da olmak istediği yer orasıydı. Aynı fikirde olmaları Terri'yi gülümsetti.

-İçeriden. Onun istemedi. Bunun için çok erken!

Masanın başına, göl manzarasına bakacak şekilde oturdu ve Terri onun sağındaki sandalyeye oturdu.

"Bu evi kim tasarladı?" diye sordu.

"Babamın kız kardeşi, Agnes. Yere çizmişti. Suyu her odadan görmek istediğini söyledi. Bir sekizgen çizdi, yanlardan iki dikdörtgen çıkıntı yapıyordu. Çok iyi bir aşçı olduğu için misafirlerine servis yapabileceği uzun bir ada istemiş. Buraya pek çok insan davet ederdi." Terri etrafına bakındı. Teyzesini hâlâ çok özliyordu.

"Ama şimdi Florida'da mı?" Sesi sanki daha fazlasını duymak istiyormuş gibi cesaret vericiydi.

"Geçen yıl küçük bir felç geçirdi, güçten düşürücü değil ama babamın yalnız yaşamasını istememesine yetecek kadar. Sanırım benim de onun yanına taşınmamı istiyordu ama Aggie Teyze kendi hayatıma ihtiyacım olduğunu söyledi." Terri omuz silkti. "Her neyse, ölen kocasının dul kız kardeşiyle yaşamak için Florida'ya taşındı. Sanırım her gün parti veriyorlar ve galonlarca margarita içiyorlar."

Güldü. "Kulağa hoş geliyor."

"Bu arada, adın ne?"

"Özür dilerim! Söylememiş miydim? Nathaniel Taggart. Nate."

"Doğru. Dr. Jamie Taggart gibi. Ben Terri Rayburn." Elini uzattı ve tokalaştılar. Paralı bir insanın yumuşak avuçlarına sahip değildi.

Nate elini çekti ve camın önünden dışarı baktı. "Babanın en başından beri burada olduğu izlenimini edindim."

"Sahipti. Kissel ailesi yüz yılı aşkın bir süredir gölün ve çevresindeki arazinin sahibi. Harika bir tarım arazisi. Yerliler için birkaç kulübe vardı ama fazla değildi. Ancak son kuşaktan Bob Kissel ve eşinin çocukları olmadığı için bir topluluk oluşturmaya karar verdiler."

"Peki baban yardım etti mi?"

"Evet. Kozmik olaylardan biriydi. Babam eski bir asker arkadaşını ziyaret etmek için Summer Hill'e gelmişti ve bir inşaat şirketi kurmayı planlıyorlardı. Bir akşam yemekte Bay ve Bayan Kissel yan masadaydı, her şeye kulak misafiri oldular ve konuşmaya başladılar. Yemeğin sonunda babam ve arkadaşı işe alınmıştı." Terri gülümsedi. "Harika bir eşleşmeydi. Dördü iyi anlaşırdı. Ve Aggie Teyze ben küçükken dul kalmıştı.

Buraya yaşamaya geldi ve muhasebe işleriyle ilgilendi."

"Ve şimdi baban hala burayı işletiyor. Peki ya annen?" "Ben iki yaşındayken öldü." Terri onun gözlerine bakmadı.

Bir süre sessizce oturdular, ikisi de ellerinde kahve fincanlarıyla göle bakıyorlardı. Belki çok fazla anlam yüklüyordu ama bu adamın yanında kendini rahat hissediyordu. Genellikle, yapılması gereken her şeyi yapmak için kapıdan dışarı koşuyordu. Yaklaşık kırk sekiz yıldır uzakta olduğu için Saatler sonra, babasının sekreteri Anna'nın onun için uzun bir yapılacaklar listesi hazırlayacağından hiç şüphesi yoktu.

Ancak Terri, rakunlar, çöpler ve iki sahilden birini kirleten iğrenç şeylerle uğraşmak için ayrılma konusunda herhangi bir aciliyet hissetmiyordu.

Bir nefes aldı. "Şu anda boş olan yaklaşık altı kulübe var ve bunlardan birini kiralayabilirsiniz." Gölün üzerinde kuşlar uçuyordu ve güneş suyun üzerinde güzel gölgeler oluştuyordu.

"Kulübeler neye benziyor?"

"Her gibi. İki tanesinin ön tarafında verandaları var." "Ama cam duvarlı yatak odaları yok mu?"

"Bir tane bile değil. Kışın güneş alçakta oluyor ve benim katıma kadar geliyor."

"Sessiz ve saygılı olacağıma ve tüm yemekleri yapacağıma söz verirsem, bu evdeki yatak odasını kiralayabilir miyim? Normalde istediğinin iki katını öderim."

Terri bu fikirden memnun oldu ama gülümsemesini bastırdı. "Ben Biliyorum. Yıllık festivalimiz yaklaşıyor ve kiralar oldukça yüksek."

"Bir ay boyunca gereken çamaşırların var. Bu konuda yardımcı olabilirim." Kız şaşkın şaşkın bakınca Nate yarım bir gülümseme verdi. "Özür dilerim. Etrafa biraz bakındım ama müdürün kız kardeşinin burada yaşamadığını ama kızının burada anlayacak kadar değil. Sence amcam ve baban bu işte bir iş mi çeviriyorlardı?"

"Oh evet. Kesinlikle." Terri, iki çöpçatan ihtiyarın aklından geçenleri düşündükçe gözlerinin ısındığını hissedebiliyordu.

Ama Nate hemen kaçırıldı. "Belki Kit buradaki tüm işlerde sana yardım etmemi istiyordur. Aptalları kurtarmak gibi şeyler."

Terri tekrar cama doğru baktığında gülümsüyordu. "Bu olduğuna eminim. Bugün bazı Ender'lara çöp kutularının kapalı tutmaları gerektiğini söylemem gerekiyor ve hayır, rakunları vurmayaacağız." Kadın adama, yumuşak pamuklu gömleği zorlayan omuzlarına baktı. "Onlara söylersen dinleyebilecekleri kadar büyüksün."

"Burada ateşli silahlara izin , değil mi?" Kaşlarını çatıyordu. "Peki 'Enders' kim?"

"Silahlara izin verilmiyor. Ama akıllı başında insanlar buraya gelip içki içiyor, parti yapıyor ve bir havalı tüfekle de 12 kalibrelik bir silahla olduğu kadar sorun çıkarıyorlar. *Enders* hafta sonu için gelen insanlara verdiğimiz isim. Ayrıca Rounders ve Players da vardır. Rounders-"

"Dur tahmin edeyim. Yıl boyunca kalıyorlar. Peki 'Oyuncular' kim ya da ne?" "Başka bir yerde yaşıyorlar ama yazı burada geçiriyorlar. Bazıları emekli ama Birçoğu tek kişinin para kazandığı aileler. O kişi de hafta boyunca dışarıda oluyor."

"Peki burada kalanlar oynamayı seviyor mu?" "Severler."

"Onlar için aktiviteleriniz var mı?"

"Çocuklar için bazı şeyler var ama yetişkinler genellikle kendilerini eğlendiriyor."

Nate ona baktı ama Terri bakışlarını tuttu. Oyuncuların ne yaptığını açıklamak çok utanç vericiydi.

"Oyuncular. Anladım."

Terri boş kupasını bıraktı. "Üç hafta hakkında bir şey mi söyledin?"

"Evet. Stacy döndüğünde. Festivalinizde bir standı var ve onun için hazırlamamı istiyor. Bir çadır gönderdi ve onu kurmam gerekiyor."

Terri ona göz kırptı. "Stacy?"

Nate ayağa kalkarak kirli tabakları topladı. "Nişanlım, Stacy Hartman. anda İtalya'da ama üç hafta içinde dönecek, yani burada çok uzun süre kalmayacağım." Mutfağa gitmek için arkasını döndü.

Terri birkaç dakika boyunca hiç kıpırdamadan oturdu. Bir insan ne kadar aptal ?

Adamın evine şey için konulduğunu düşünmüştü. Yani, *onun* için.

Babası ve arkadaşı Kit Montgomery'nin, onun özel hayatının olmamasından dolayı çok endişelendiklerini ve ona bir hediye gönderdiklerini düşünmüştü. Bir çift ıslak yüzme şortuna sarılmış uzun boylu, muhteşem bir adam. O kadar bariz görünüyordu ki, boynuna bir fiyonk da takabilirlerdi.

Yüzünü ellerinin arasına gömdü. Aptal ve saftı. Kapısının önünde beliren görkemli erkeklerin hayal dünyasında yaşıyordu.

"İyi misin?" Nate sordu.

Yukarı baktı. Güneş ışığı arkasındaydı ve başının etrafında altın bir hale oluşturuyordu. Lanet gömlek lanet gözlerine uyuyordu! Göl hiç bu adamın gözleri kadar mavi olmamıştı.

"Ben iyiyim," dedi. "Bugün yapacak çok işim var ve geç kaldım." kalktı. "Gitmem gerek. Kırmızı defterimi almalıyım." Defteri aramak için kanepeye gitti ama arkasını döndüğünde adam kadar yakındaydı ki sıcaklığını hissedebiliyordu. Onun gözlerinin içine bakmadı. Bunun yerine başını eğdi ve üç adım geri attı. "Not defteri. Ofiste," diyebildi.

Dönerek aceleyle ön doğru ilerledi, kapıyı kaydırarak açtı ve rıhtıma koştu. Birkaç saniye içinde küçük ahşap teknesine binmiş, motoru çalıştırmış ve Club Circle'a doğru ilerlemeye başlamıştı.

Evine dönüp baktığında Nate Taggert'ın iskelede gördü. Bu mesafeden bile onun şaşkınlığını görebiliyordu.

Bu adamın neler olup bittiğinin farkında olmamasını gerçekten umuyordu.

## Bölüm 2

Nate, genç kadının Monte Carlo'daki bir yarışı önde götürüyormuşçasına şık küçük teknesiyle hızla uzaklaşmasını izlerken, cebinden telefonunu . Dünyadaki her şeyi bildiği gibi bunu da Kit Montgomery'nin yaptığından emindi.

Kit'in özel numarasını aradı, dünyada sadece dört kişinin biliyordu. Yıllarca adamın emrine olduktan sonra, Nate her zaman erişime açık olmayı hak ediyordu.

Tabii ki Kit cevap vermedi. Nate cevap vermesini beklemiyordu ama adamın unutamayacağı bir sesli mesaj bırakacaktı. "Ne yapıyorsun?" Nate bağırdı, sonra eve doğru geri yürürken sesini alçalttı. "Bunu yaptığını biliyorum ama *neden*? Stacy'den hoşlanıyorsun. Hayır, onu *seviyorsun*. Bizi sen tanıştırdın, o zaman neden başka bir kadını önüme atıyorsun? Neden sen-"

Sözünü . Kit Montgomery inatçı ve her zaman haklı olduğundan emin olan bir adamın, bu sözleri dinlemesine imkân yoktu.

Mesaj. Nate, Kit'in ABD Başkanı'ndan gelen duyulmamış sesli mesajları sildiğini görmüştü. "Neden dinleyeyim ki? O piç her zaman yanılıyor," demişti Kit.

Nate evin önünde durdu ve nefes alış verişini sakinleştirdi, kalp atışlarını yavaşlattı. Bunu yapmayı Kit için çalıştığı ilk yıl öğrenmişti. "Eğer oraya kalbin göğsünde küt küt atarken gidersek, bunu istediğimizi anlarlar," dedi Kit.

"Burada olmamız onlara bunu anlatmıyor mu?" Nate sormuş, Kit de Nate'in kapının dışında durup beklemesini ve tüm aksiyonu kaçırmamasını sağlayarak yanıt vermişti.

Artık hiçbir duygu belirtisi göstermemek onun için ikinci doğaydı. Bu sabah uzun boylu, çok güzel, kahverengi saçları dağınık bir kız yatak odasına girdiğinde çok işe yaramıştı. *Üç hafta boyunca ne halt edeceğim* düşüncesine o kadar dalmıştı ki kızın yaklaştığını duymamıştı.

Nate iki gündür evdeydi ama zamanının çoğunu Jamie ve yeni karısıyla geçirmişti.

Stacy'nin ailesi onlarla kalması gerektiğini söylemişti ama kimsenin bunu istemediğini biliyorlardı. Onlara gölde olmak istediğini, böylece balık tutup dinlenebileceğini ve tatil yapabileceğini söylemişti. Gerçek şu ki, Stacy'ye olan öfkesini yenmek için zamana ihtiyacı vardı. Plana göre bu haftalar boyunca birlikte olacaklardı. Ama başkentten ayrılmadan bir gün önce Stacy ona İtalya'da önemli bir iç mimarın yanında staj kazandığını söylemişti. "Sadece üç haftalığına," dedi telefonda. "Widiwick için döneceğim ve ondan sonra düğünümüzü planlamaya başlayabiliriz. Senin için hazırladığım ofisi sana göstermek için sabırsızlanıyorum. Ve babamdan harika bir sürprizim var."

Nate kasvetle, "Bu kadar sürprizi kaldırabilirim," demişti. Stacy'nin ailesiyle aynı evde üç hafta geçirme düşüncesi, askeri bir helikoptere atlayıp savaş bölgesine geri dönmesi için yeterliydi.

Elbette Kit Nate'in mutsuzluğunu anladı. Yıllarını birlikte geçirdiğin ve sana en başta duygularını nasıl saklayacağını öğreten birinden duygularını saklayamazdın. Kit en babacan sesiyle, "Ben hallederim," dedi. "Arkadaşım Brody tüm Kissel Gölü'nün yöneticisi ve ablasının da orada bir evi var. Florida'da ve hepimiz onu özleyiyoruz. O bir zamanlar Her zaman yemek yapar ve insanları evinde hissettirir. Terri orada olabilir, ama üç yatak odası var, yani iyi olacaksın."

Nate sırtını bir ağaca yasladı. Neden şüphelenmemişti? O Kit'in gümüş bir dili olduğunu biliyordu. Her şeyi çarpıtabilirdi, böylece doğru olurdu.

-Ama aynı zamanda tam da onun istediği şeyi . Bu durumda, Terri sanki Brody'nin kız kardeşiymiş ve Florida'daymış gibi konuşmuştu.

Nate eve bakarken, onu terk ettiği için üzgün hissediyordu. Son on iki yılın çoğunu çadırlarda yaşayarak , cam cephe ev İç mekan/dış mekan hissi ona cazip geldi.

Ellerini yüzünde gezdirdi. Bunu erkekçe halletmesi gerekiyordu. Burada kalması mümkün değildi. Terri çok ama çok güzeldi. Erkeklerle beyzbol oynayan ve kazanan kızlardan birine benziyordu. Muhtemelen olta kancalarında canlı yem kullanıyordu ve-

Nate ağaçtan uzaklaştı. Bunu şimdi bitirse iyi olacaktı. Hemen.

Ondan etkilendiğini biliyordu. Ve onu affet, ama o da için aynı şeyi hissetmişti. Bacakları! Bir metre uzunluğunda olmalıydılar. Bronzlaşmış.

Güçlü. Nate tekrar nefesini sakinleştirdi. Çabucak evin içine girdi. Anahtarlarını aldığı anda yere düşmüş kırmızı bir defter gördü. Onu aldı ve aceleyle arabasına gitti. Yolcu koltuğunda

üzerinde büyük yeşil Dartmouth rugby ve yerde ona uygun bir kupa vardı.

Arabadan inerken, ona kalamayacağını söylediğinde kızın gözlerinin dolmayacağını umuyordu. Bunu yapan kızlar olmuştu. "Aramızda bir şey var sanıyordum," demişlerdi.

Terri' birlikte çok az zaman geçirmişlerdi ama onun kendisine olan ilgisini hissetmişti. Flörtöz bakışlarını görmüştü.

Ve ona Stacy'den bahsettiğinde, neredeyse patlayacaktı. Kıskançlık mı?

Nate arabasını Kissel Gölü kulüp binasının otoparkına çekerken aklına korkunç bir düşünce geldi. Ya o ve Stacy arkadaşlarsa? Ya Terri Stacy'ye bir çeşit flört ettiklerini söyleseydi? Biraz "anlamalı" zaman geçirdiklerini birlikte? Ama o zaman Terri birlikte geçirdikleri zaman hakkında ne söyleyebilirdi?

Arabadan dışarı çıktı. *Onu indirirken nazik olacağım*, diye düşündü. *Nazik. Kolay ve dostça olacak. Ve bittiğinde, eve geri koşacağım ve cehennemden çıkacağım!*

\* \* \*

Terri, Anna'nın ofisinin kapısını açtı ama sekreter başını kaldırıp bakmadı.

"Nerede o?" Terri sordu.

Anna başını Brody'nin kapalı ofis kapısına doğru eğdi. On beş yıldır baba-kız için çalışıyordu ve onların tartışmalarına alışkındı. Gerçi Elaine dört yıl önce geldiğinden beri Brody'nin tarafında fırtınalar daha sessizdi.

Terri masanın önünde durdu. "Della'nın bize verdiği Stacy Hartman ve evleneceği adamın hatırlıyor musun?"

"Hayır," dedi Anna ve sonunda başını kaldırıp baktı. Terri'nin yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. Bu alışılmadık bir durum değildi ama makyaj yapmış ve saçlarını taramış olması çok alışılmadık bir durumdu. "Della muhtemelen bunu Utanç Panosu'na koymuştur."

Ofisin bir duvarında, insanların fotoğraflarını ilaştirdiği sekiz ayak uzunluğunda bir ilan tahtası vardı. Plan bu değildi ama gölde çekilen her utanç verici, neredeyse ölümcül, küçük düşürücü fotoğrafın sergilendiği bir yer haline gelmişti. Eğer bir kız çok hızlı dönmüş ve üstü açılmışsa, bahse girebilirsiniz ki panoda bunun bir fotoğrafı vardı.

Terri ona sadece kimin çiçek ya da olta takımı çaldığını ya da herhangi bir küçük suçu anlamaya çalışırken bakıyordu.

Hepsini taradı, sonra altlarında ne olduğunu görmek için fotoğrafları kaldırmaya başladı. Eğilirken çekilmiş altı fotoğrafını görünce rahatsız oldu. Popo

Terri'nin fotoğrafları favori gibi görünüyordu. "Birisi bu şeyi temizlemeli."

"Benim işim değil," dedi Anna ezbere. Bir şeyleri yapmayı reddetmezse Terri gibi olacağını ve *her* şeyin sorumluluğunun kendisine verileceğini öğrenmişti.

"Ah ha!" Terri diğer üç fotoğrafın altından bir fotoğraf kaptı. Bir süre , sonra Anna'nın önünde tuttu. "Bunun kim olduğunu biliyor musun?"

Resmi bir akşam yemeğinde çekilmiş gibi görünen bir fotoğraftı. Genç, çok güzel sarışın bir kadın smokin giymiş iri yarı, yakışıklı bir adama doğru eğilmişti. Adam kolunu sahiplenici bir tavırla kadına dolamıştı. "Belediye başkanının kızı ve maymun kostümlü bir adam. Ne elbise ama! Kıyafetlerini nereden aldığını merak ediyorum."

"Summer Hill'de değil, orası kesin. Şu adam!" Terri parmağıyla resmin üzerine vurdu. "*Benim* evimde yaşıyor. Bu sabah uyandım ve o oradaydı."

"Yatak odanızda mı? Yarın gece orada kalıp bir dilek tutabilir miyim?"

Terri tiksinti dolu bir bakışla fotoğrafı aldı, babasının ofisinin kapısını çekip açtı ve arkasından çarptı.

"Ben yapmadım," dedi Brody. Kızı kadar uzun boylu değildi ve yıllar belini kalınlaştırmıştı ama tuzlu ve yakışıklı bir adamdı.

ve biberli saçları vardı. Onun ve kızının gözleri aynıydı. Saniyeler içinde yumuşaklıktan sertliğe geçebilen koyu bir kahverengi tonundaydılar.

Brody şu anda kızının neye kızdığıyla ilgilenmiyordu. "Can yeleklerini iskele odasına koydun mu?"

Terri kapının yanında duruyordu. "Evime bir adam yerleştirebilmek için beni Richmond'a gönderdin."

Brody bir yığın faturanın üzerinden geçiyordu. "Sanırım halatlar için yeni bir satıcıya ihtiyacımız var. Bu çok pahalı olmaya başladı." Başını kaldırıp kızına baktı. "Evet, ne olmuş? Kit zavallı adamın biraz huzura, senin de biraz izne ihtiyacın olduğunu söyledi. Sadece üç günlüğüne orada. Peki ne olacak? Sorun mu? Çorbasına salyası akan yaşlı adam mı?"

Terri fotoğrafı masasına fırlattı. "Bu tanıdık geliyor mu?"

Brody aldı ve inceledi. "Billy'ye benziyor. Bunca yıldan sonra bu seni hala rahatsız mı ediyor?"

Terri gözlerini ona dikti.

"Tamam, bana öyle bakma!" Fotoğrafa tekrar baktı, daha önce yaptığı hatayı örtbas etmesi gerektiğini biliyordu. Billy'den bahsedilmemeliydi. "Bu Belediye Başkanı Hartman'ın kızı değil mi? Bu yıl bir standı var, değil mi? O mu? Öfkenizin sebebi o mu? Eğer öyleyse, onu nereye koyacaksın? Adaya mı?" Bu onun şaka yapma girişimiydi. Küçük Ada'da kurulacak bir stant fazla yaya trafiği çekmezdi.

Terri gülümsemedi.

Brody iç çekti, fotoğrafı yere bıraktı ve sandalyesinde arkasına yaslandı, kolları

göğsünde. "Tamam, özür dilerim. Kit benden bir iyilik istedi. Eski arkadaşının üç gün orada kalabilmesi için seni göndermemi istedi. Başka bir kulübe önerdim ama Kit en güzelinin Aggie'ninki olduğunu söyledi. Her neyse, sen tatil yaptın ve yaşlı bir adamın kalacak bir yeri oldu. Şimdi işimiz bitti. Gidip Ay'daki dağınıklığa bakabilir misin?"

Terri parmağını fotoğraftaki Nate'in üzerine koydu. "Evimde kalan adam bu. Ve orada üç *hafta* kalacak, günler değil. Ve Stacy Hartman'la evlenecek."

Brody fotoğrafı aldı, Nate'e baktı ve gülümsedi. "O yaşlı şeytan, Kit," diye mırıldandı, sonra kızının öfkeli yüzüne baktı. "O orada mıydı? Ne dedin peki? Bu şekilde buluşmayı bırakmalı mıyız?"

"Bu hiç komik değil."

"Aslında öyle. Eğer bu adam nişanlıysa, Kit neden onu seninle eşleştirdi?"

"O *senin* arkadaşın, o yüzden sen söyle!" Terri neredeyse bağıırıyordu.

Brody fotoğrafa bakıyordu. "Bu adamın adı ne?" "Nathaniel Taggart."

"Ah. İşte cevabınız. Kit ondan bahsetmişti. Eskiden birlikte çalışırlardı. Belli ki çocuğun tek başına bir kulübeye tıklıp kalmasını değil, ailesinin yanında olmasını istemiş. Umarım onun için yemek yapmanı beklemiyordur." Brody telaşlanmış görünüyordu. "Hiçbir şey pişirmedin, değil mi? "O bir şey pişirmeyi  
-"

Terri sıkıdığı dişlerinin arasından, "Ben bebek bakıcısı değilim," dedi. "Bu adamdan haberim var. Della bize ondan bahsetti."

Brody gözlerini devirdi. "Della Kissel bize herkesten bahsediyor. Dedikodu Kraliçesi. Ne zamandan beri onu dinliyorsun?"

"En son seni kovduracağını söylediğinden beri." "Yapamaz.

Güven diyor ki-"

Terri yumruklarını sıktı. "Della'yla olan kavgalarınıza karışmayacağım. Bunu biliyor çünkü Stacy'nin annesinin Kit'in oyunu için kostüm dikmesine yardım etti ve-"

"*Harika* bir gösteri değil miydi? Tabii ilk geceden sonra Wickham'ı başka biri oynadı ve o kadar iyi değildi ama-"

"Kesin şunu!" Terri bağırdı. "Dikkatimi konudan uzaklaştırmaya çalışıyorsun.

Bu adam beş para etmez! Stacy Hartman ile nişanlı."

Brody şaşkın görünüyordu. "Ondan hoşlanmadığını hiç bilmiyordum. Onun hakkında hiç kötü bir şey söylemedin. O...?"

Terri adım atmaya başladı. "Stacy mükemmeldir. Her zaman öyleydi. O kusursuz bir insan. Birinci sınıftan on ikinci sınıfa kadar onunla aynı okula gittim ve bir düzine kelime bile konuştuğumuzdan şüpheliyim. Ama neden ki? Onun ailesi Summer Hill'in yönetici ailesi, benimki ise-" Terri babasına baktı. Ne kadar kızarlarsa gitmemeleri gereken bazı yerler vardı. "Stacy Hartman o kadar harika ki müdür bile ona danıştı."

"Çünkü babasıyla arkadaştı ve-" Brody kızının yüzüne . "Peki, nesi var?"

"Eğer bu adamdan hoşlanıyorsa, o zaman *her* şeyi yanlış demektir. Onun standartlarına göre yaşaması gerektiğine göre, bu zengin olduğu anlamına gelir. Ivy League okuyor. Boyuna posuna bakılırsa, tahminimce bu oyunu oynamış. "Amerikan futbolu gibi ama takımlarımız dolgu giyecek kadar mantıklı."

"Rugby." Brody kollarını indirmiş ve ilgiyle kızına bakıyordu. Bir şeye derinden ve içtenlikle öfkelenmişti. "Son derece aptalca davranmak istemem ama bu adamla ilgili şikâyetiniz tam olarak nedir?"

Terri volta atmayı bıraktı. "Bilmiyorum. Sanırım her şey böyle. Hepsi birbirine benziyor. O bir para insanı. Muhtemelen babasının milyonlarını oradan oraya taşıyor. Acaba hiç mürettebatı ve kaptanı olmayan bir tekneye bindi mi? Eminim oltasına canlı yem takmak zorunda kalsa ciyaklardı."

Brody kızını izliyordu. Genelde, polisin beceriksizliği Etraflarındaki insanlar onu güldürüyordu. Zorlu bir günün sonunda, Aggie'nin evindeki büyük sandalyelerde otururlar, ellerinde biralar, suya bakarlar ve her şeye gülerlerdi.

Ama şu anda onu gerçekten rahatsız eden bir şey vardı. Masasının üzerindeki fotoğrafı aldı. Yakışıklı bir adamdı, kasları giysilerini zorluyordu. Tekne motorlarıyla uçuş yapıyor gibi görünüyordu. Ve Brody, kızının iki kez baktığı tek erkeğin o olduğunu biliyordu.

Terri, bu adamın muhtemelen sadece Aggie Teyze'nin dolaplarında bulunan ya da bulunmayan porselen ve gümüşleri yediğini söylüyordu. Terri aşırı evcimen bir kadın olmadığını söyledi, o zaman orada ne nereden biliyordu?

Brody kızına daha dikkatli baktığında onun ruj sürdüğünü gördü. Elaine'in sürdüğü gibi bir erkek gözlerini dudaklarından alamasın diye sürmemiştir ama biraz vardı.

*Kız ondan hoşlanıyor*, diye düşündü Brody. Bu sabah her ne olduysa, kızı bu adamdan *hoşlanmıştı*. Sonra da onun sevimli, hayat dolu, herkesin sevdiği Stacy Hartman'la nişanlı olduğunu öğrenmişti. Belediye başkanının kızı kasabada Summer Hill Prensesi olarak görülüyor olabilirdi ama gölde ve Brody'nin kalbinde önemli olan kişi Terri'ydi.

Masanın üzerinde üç tane boş kulübe ilanı vardı. Widiwick'e sadece haftalar kaldığı için hepsini kiralayacağını biliyordu ama şu anda hepsi boştu.

Terri, Nate Taggart'ın muhtemelen üç hafta boyunca Connecticut'tan gelecek olan kardeşleriyle bira içeceğini söylüyordu. Terri döndüğünde, Brody kâğıtları masasının çekmecesine yerleştirdi.

Babasıyla yüzleşmek için döndü. "Onu Camlock'un yerine koyun. O ve kardeşleri sarhoş olup orayı dağıtabilirler ve fazla bir kayıp olmaz. Ama olsa bile, eminim babası hepsini ödeyecektir."

"Kiralandı." Brody gözlerinin yalanını göstermemesini umuyordu. "Her kabin dolu."

"Şaka yapıyorsun."

"Sen yokken bir telaş vardı ve ben de her şeyi." Çok hızlı konuştuğunun farkındaydı. "Belki bu adam babasının ona bir yer *almasını* sağlayabilir. Elimde birkaç tane var."

"Hayır! Burada kalmayacak. Göl onun için sadece bir şaşırtmaca, böylece diğer yarının nasıl yaşadığını görebilecek. Eminim Stacy onu belediye başkanı olması için yetiştiriyordur. Eğer bir kulübeleri olursa İtalya'da olur. Ya da Güney Fransa'da.

Kesinlikle *burada* değil." Terri bir sandalyeye oturdu. "Ona gölde kalamayacağını gerekecek."

"Ya da ondan kira al."

"Her zamanki ücretimin iki katını ödeyeceğini söyledi. Sanki pansiyonda gibi!"

"İki katı, ha? Yeni araba fonun nasıl gidiyor? Çatınız hala akıyor mu? Ön taraftaki kırık kiremitleri tamir ettin mi?"

Terri babasına ters ters baktı.

Brody ellerini havaya kaldırdı. "Anlıyorum. Yapamazsın-" Gözleri büyüdü. "Dur bir dakika! Bu adam sana asılmadı, değil mi? Sana asıldı mı?"

"Tabii ki hayır. Benim için kahvaltı hazırladı. Yemek masasında oturduk ve konuştuk. O..." Sözüünü yarıda kesti.

"Ona sadece üç hafta katlanabileceğinizi düşünmüyor musunuz? Para işe yarayabilir. Sana biraz borç vereceğimi biliyorsun, ama dedin ki-"

"Hayır! Yani, bana para vermene hayır. Kendi yolumu kendim kazanırım." "Sadece geceleri oradasın." Beklentiyle ona bakıyordu.

"Belki," dedi kalkarken. "*Sen* onunla konuş. Benim yapacak çok işim var. Moon'u temizler misin?"

"Evet, ama yine çöpe atılmıştı."

Terri yüzünü buruşturdu. "Köpeklerinin arkasını temizlemelerini sağladık, peki neden kendi arkalarını temizleyemiyorlar?"

Brody gülümsedi. "Neden farklı türde bir çöp kovası icat etmiyorsun? İnsanların plajlarda bıraktıkları için bir tane. TV programına çıkıp birilerinin buna yatırım yapmasını sağlayabilirsin. Milyonlar kazanırsın."

Terri küçük bir gülümseme verdi. "Dünyanın her yerindeki plaj sahipleri bana bayılır." "Bunu yapmak zor değil," dedi Brody.

"Teşekkürler." Elini kapıya koydu. "Tamam, bunu para için yapacağım. Ama pazarlığı sen yap. Ben ondan uzak durmayı planlıyorum."

"Benim bir kanepem var," dedi.

"Kullanabilirim." Terri ofisten çıktı ve kapıyı kapattı.

Anna başını kaldırıp bakmadı. "İşte," dedi Terri'nin yapması gerekenlerin listesini uzatırken.

"Oh güzel. Bugün ne yapmamı bekliyorsunuz?"

"Her zamanki gibi. Sizin gitmiş olmanız işinizi başkasının yaptığı anlamına gelmez. Farley'ler seni tüfek kullanmakla tehdit ediyor-"

"Sorunları her neyse onunla ilgili hiçbir şey yapmayın," diye bitirdi Terri. "Tabii. Ben ilgilenirim." Listeye bakıyordu. "Önemli bir şey var mı?"

"Defterini buldum." Anna başıyla duvarın yanındaki küçük masayı işaret etti. Terri şaşkınlıkla ona baktı. Hastanedeyken yanındaydı.

Richmond ve bazı tekne fiyatlarını not etmişti. Doğruca eve gittiğine göre, defter Anna'nın ofisine nasıl girmişti? "Nasıl-"

"Evet, orada olacağım!" Anna Brody'nin ofisine doğru bağırdı, sonra ayağa kalktı ve Terri'ye baktı. "Benden istediğin başka bir şey var mı yoksa bütün günü burada duvardaki resimlere bakarak mı geçireceksin?"

"Hayır, ben-" Daha fazlasını söylemedi çünkü Anna Brody'nin ofisine girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

"Ne tuhaf bir gün," dedi Terri.

Öğle yemeği vakti geldiğinde, kızgın mı yoksa gülmeye hazır mı bilmiyordu.

Listesindeki her şey çoktan yapılmıştı. Düşen ağır ızgara dik bir şekilde yerleştirilmişti. Bungee kordonları çöp kutularının kapaklarını tutuyordu. İki tekne motoru tamir edilmişti. Bir pencere için cam tamircisi çağırılmıştı. Hizmetlileri çağırmak, sakinlerin kendileri için asla yapmadıkları bir şeydi. Terri ve alet çantası emirlerine amade olduğuna göre neden çağırınsındı ki? Bir çocuğun bisikleti bulunmuştu. Zehirli sarmaşıklar bir ağaçtan koparılmıştı. Dört çocuk rugby'nin Amerikan futbolundan daha iyi bir spor olduğu konusunda yüksek sesle tartışıyordu.

Terri'nin her sorusuna aldığı cevap "Nate" oldu. O tamir etti; o söyledi; o önerdi; o onlara nasıl yapılacağını gösterdi. Çoğunlukla da "Nate yaptı." İnsanüstü gücüyle demir barbekü ızgarasını kaldırmıştı. Olağanüstü zekasıyla çöp tenekelerinin nasıl kilitleyeceğini bulmuştu. Terri elinde bungee kordonlarıyla orada dururken söyleniyordu bunlar.

"Harikaydı," dedi Bayan Williams. Kocasını sadece haftada bir hafta sonları ziyarete geliyordu. "Nate telefonumu kullandı ve yerel bir tamirciyi aradı. Burada olmalıydı! İşte geldi. Nate muhteşem değil mi?" Garaj yoluna giren minibüse doğru koştu.

"Telefon kullanabiliyor," diye mırıldandı Terri. "Gerçekten yetenekli bir adam."

Pembe bisikletli küçük bir kız yanından geçti ve Terri'ye el salladı. "Nate bisikletimi buldu," diye seslendi.

Terri gülümsedi. "Bahse girerim Timmy Gresson'ın verandasındaydı çünkü onu ziyaret etmeni istiyordu," dedi nefesinin altında.

"Timmy aldı," diye seslendi kız omzunun üzerinden.

Terri gözlerini devirerek teknesine geri döndü. Listesinde bir şey daha vardı. Coldman'ların uzun römorku üzerindeki büyük kabinli kruvazörlerinin suya indirilmesi gerekiyordu. Bir avukat olan Bay Coldman, römorku Hayatını kurtarmak için ofisten birinin -yani Brody ya da Terri'nin- ona destek olması gerekiyordu.

Rıhtıma yanaştığında, büyük tekne çoktan suya inmişti.

Bayan Coldman el salladı ve seslendi: "Nate'i bize yardım etmesi için gönderdiğiniz için teşekkürler."

O senin erkek arkadaşın mı?"

"Hayır," bağırdı Terri. "O değil."

"Çok kötü. Zaten evli onun peşinden giderdim." Sanki bu klişeyi söyleyen tek kişi kendisiymiş gibi güldü.

Terri zayıf bir gülümseme ve el sallamayı başardıktan sonra teknesini eve doğru çevirdi. Ama suyun yarısına geldiğinde, küçük, hınzır bir gülümsemesi yüzünü değiştirdi. Öfkeden sırtmaya geçti. Arkasını dönerek Club Circle'a geri döndü.

Bay Nathaniel Taggert oyun oynamak , değil mi? O zaman en iyi kadın kazansın!

## Bölüm 3

Terri evinin önündeki tahta sandalyede oturmuş, birasını yudumluyor ve karanlık suya bakıyordu. Arkasındaki cam kapının açıldığını duyduğunda saat neredeyse 21:00 olmuştu. *Ah*, diye düşündü, *acaba yorgun mudur?* Bir kıs kıs gülmeyi bastırdı.

Nate onun yanındaki sandalyeye otururken gözlerini sudan ayırmadı. Ona bakmasa da kokusunu alabiliyordu: ter, yağ, eski yağ, yılların tozu ve kiri.

Gülümsemesini gizlemek için çaba sarf etti ama ancak yarı yarıya başarılı oldu. Ona bakmadan yanındaki soğutucuya uzandı, buz gibi bir şişe bira çıkardı ve ona uzattı.

Nate tek seferde bitirdi ve kadın ona bir tane daha uzattı. Yarısı boşaldığında, ona bir kese kağıdı dolusu burrito uzattı. İlkini üç ısırıkta yedi.

"Kendini beğenmişlik insanı boğar," dedi ağzı doluyken. "Çok fazla olursa oracıkta ölürsün. Ve kutsal topraklara gömülemesiniz."

Terri kahkahalarını tutamadı ve ona baktığında kahkahaları daha da arttı. Gömleğine ve saçlarına yapışmış örümcek ağları vardı. Temiz, yeni örümcek ağları değil, örümceklerin onları terk edecek kadar kirli olanları.

"Devam et," dedi. "Bunu hak ediyorum."

"Yardıma olacaksa, babam harika bir iş çıkardığını söyledi. Benim yapabileceğimden daha iyi. Ve en iyisi, bunu yapmak zorunda olduğun için şikayet etmedin. Hayır efendim Bob, bütün atölyeyi kendi başına temizlemişsin. Babam o eski şanzımanın altını bile temizlediğini söyledi. Nasıl taşıdın onu?"

Nate üçüncü burritosunu yiyordu. Hiçbir şey söylemedi, sadece kolunu kaldırdı ve pazusunu esnetti.

"Ooooh," dedi Terri. "Etkileyici."

Adam elini uzattı ve kadın ona bir bira daha verdi. "Peki ne zaman anladın?"

"Defter ve Anna'nın babamın istediği her şeyi yapmaya çok hevesliymiş gibi davranmasıydı. Hepsini duydun mu?"

"Babana bağırdığın her kelime kulaklarımdan geçti. Sözlü bir makineli tüfeğin patlaması gibi."

Terri söylediklerinden dolayı kendini suçlu hissetti ve özür dilemek için ağzını açtı. "Yapma," dedi Nate. "Hepsi doğrudu. Ya da eskiden . Benim ilk iki

Üniversitede ikinci branşım bira içmekti. Kardeşlik birliğimde rekorlar kırdım. Dünya çapında biriydim."

"Öyle mi?" Terri birasını yudumlarırken gülümsüyordu. Göl Y şeklindeydi ve evi çatalın üzerindeydi. Biraz dönüp dolaşarak gölün görebiliyorlardı. Bir uçta bir el feneri suyun kenarındaki patika boyunca ilerliyordu. Ucunda ışık olan bir kayık güneye doğru gizlice ilerliyordu. "Peki içkiyi bırakmana ne sebep oldu, yoksa bıraktın mı?" Önlerindeki küçük masanın üzerindeki boş şişelere doğru başını salladı.

"Bu hoşgörü nadir görülen bir şey. On sekiz fit uzunluğundaki bir tekne tamirhanesini tek başıma temizlemek zorunda kalmamdan kaynaklanıyor."

"Ve bunun için size teşekkür ediyorum. Yıllardır kimse bu kadar uzağa gidememişti.

içeride üç fitten fazla. Buranın artık kafeterya olarak kullanılabilecek kadar temiz olduğunu duydum."

"Sadece sana gerçekten bir şeyler *yapabileceğimi* kanıtlamak istedim." "Ben de o pisliği temizlemekten kurtulmak istedim."

Nate şişesini ona uzattı ve tokuşturdular. "İkimiz de istediğimizi aldık."

"Biz de öyle yaptık. Bilmek istediğim şey, üniversitenin üçüncü yılında neler olduğu."

"Ah. O. İkinci yıldan sonraki yaz Colorado'daki evime gittim ve uyudum. Tüm yıl boyunca parti yapmaktan başka bir şey yapmadığım için yıpranmışım. Kanepede yarı uykulu bir şekilde oturuyordum ve gözlerimi açtığımda babam bana bakıyordu. "Hepimiz hayatımızda ne yapmak istediğimizle ilgili seçimler yaparız" dedi. Sonra parmağını karnıma soktu - oldukça yumuşaktı."

"Sonra ne olacak?"

Nate dördüncü dürümün kâğıdını buruştururken omuz silkti. "Hepsi bu kadardı. Colorado Üniversitesi'nde bazı yaz kurslarına katıldım ve Dartmouth'a geri döndüğümde ana dalımı işletme olarak değiştirdim."

"Hepsi babanın bir yorumuyla mı oldu?"

"Bu doğru."

"Ama işletme mi? Babam Kit ile çalıştığını söyledi. O bir çeşit diplomat değil miydi?"

"Evet," dedi Nate ve sesindeki tereddütü duydu.

"Çok gizli mi? Bana bir şey söyleyemez misin?"

Nate yarım bir sırtıma yaptı. " yukarı. Kit Amca Orta Doğu konusunda uzmandır ve yanında güvenebileceği birinin olmasını istedi, ben de ona katıldım."

"Ne kadar zamandır?" "On iki yıldır."

Ona bakmak için sandalyesinde döndü. "On iki yılını Orta Doğu'da seyahat ederek geçirdiğini ve şimdi de bir otel açacağını mı söylüyorsun? Virginia'daki küçük Summer Hill'deki iş ofisi mi?" "Öyleyim."

Terri suya doğru geri döndü. Artık daha fazla el feneri ve üç sessiz sandal vardı. "Kit'le birlikte Orta Doğu'dayken, sanırım göz alıcı elçiliklerde çalışıyordunuz, limuzinlerle seyahat ediyordunuz ve-" Adam bir kahkaha attığında, kadın ona baktı.

"Kit çoğunlukla Mısır'da büyüdü. Bir elçilikte olduğu kadar bir Berberi çadırında da kendini evinde hissediyor. Tam uyum sağladı."

"Ve sen de onunla birlikteydin." Sesinde bir merak vardı. "ABD dışına hiç çıkmadım. Bir keresinde Aggie Teyze'yle kiraz ağaçlarının çiçek açışını görmek için Washington'a gitmiştik ve onu görmek için iki kez Fort Lauderdale'e gitmiştim. Boca Raton'a gittik ve orası da güzeldi." Uzanıp beyaz bir poşet aldı ve Nate'e uzattı. "Sherry'den kızarmış elmalı turta. Kulüpte mutfağı o işletiyor."

"Teşekkürler," dedi ısırırken.

Bir sessiz kaldılar. "Çok ." Birayı, burrito poşetini ve turtayı işaret . "Mısır gevreğinden biraz yemeyi, sonra da duş alıp uyumayı planlıyordum. Yaptığım şeyden pek memnun olmadığına dair bir fikrim var."

"Öyle de denebilir. Herkes bana tüm işlerimi senin yaptığını söylediğinde oldukça sinirlenmiştim."

"Babanla olduğundan daha mı kötüydü?"

"Yaklaşık yüz kat daha kötü."

"Hatırlat da bir daha asla senin kötü tarafına geçmeyeyim. En azından bir daha."

"Eve dönerken yolu yarılamıştım ki her şey aklıma geldi. Beni babamla birlikte duymuş olman biliyordum ve..." Ona baktı. "Tatlı tatlı konuştun Anna'yı listemi sana vermeye ikna , değil mi? Tahminimce defterimi bulduğunuz ve devraldığınız için oradaydınız."

"Ben aldım. Ön kapının yanındaki masadan düştü. Sen de Anna'ya başka bir liste verdin. Ama listede tek bir şey vardı: Dükkânı temizlemek. Listede senin işin olduğunu düşündüğüm için, sürekli gelmeni bekledim."

"İstesem bile yapamazdım. Roper ailesi ve tüm eşyaları büyük iskeleden düştü. Bir köpeği, beş yaşındaki bir çocuğu ve üç piknik sepetini kurtarmak zorunda kaldım."

"Beş yaşında bir çocuk, ha?" Nate yumuşak bir sesle söyledi. "O iyi mi?"

"Yedi yaşından küçük çocukların can yeleği giymesini zorunlu tutmayı öğrendik. Çocuk yüzüyor ve gülümsüyordu. Tüm bunların tatilinin bir parçası olduğunu düşünüyordu. Çığlık atan ebeveynlerdi. Yemin ederim ki bu histeri sorunlar kazalardan daha fazladır."

Nate turtasını bitirdi ve suya baktı. "Önümüzdeki üç hafta hakkında konuşabilir miyiz? Ödeyeceğim-"

Terri'nin iniltisi onun kesti. "Şimdi söylediklerimi duyduğun için gerçekten üzgünüm. Sanırım Stacy için özür dilemeliyim."

"Mükemmel olduğunu söylediğin için mi? Öyle. Herkese karşı nazık ve kibar.

Kit Amca'nın son sergiledikleri oyunu yazmasına yardım ettiğini biliyor muydun?

Yazın mı? Tüm setleri onun yapması ve kostümleri onun denetlemesi gerekiyordu ama benimle olduğu için yapamadı. Bütün bunlar da ne? ışıklar?"

Şimdi bir düzineden fazla kişi patikalar boyunca ve suyun içinde ilerliyordu. "Babam ve ben buna Oyuncuların Dansı diyoruz."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Görüyorsunuz," dedi Terri yavaşça, "bir erkek ve bir kadın birbirlerini gerçekten sevdiklerinde, bazen bebekler yaratan çok özel bir şekilde bir araya gelirler. Bu-"

Nate için ona bakıyordu. "Yani onlar... görevlendirme için mi buluşuyorlar?"

"Eğer seksi kastediyorsan, evet. Oldukça fazla. Sanırım. Yani, hiç bakmadım ama Ayışığı Plajı'nda bıraktıkları kanıtlara dayanarak evet diyebilirim,

kesinlikle seks için. Bazen kumun kadınları mahrem bir şekilde rahatsız ettiğini biliyorum. Dr. Jamie size bu konuda daha fazla bilgi verebilir."

Nate'in yüzünden şok olduğu anlaşıyordu.

"Karı kocalar bütün yaz ayrı kalıyorlar," dedi Terri. "Şehirde kalanların da etrafta dolandığını tahmin ediyorum."

"Bu konuda çok bıkkın görünüyorsun."

"Onunla büyüdüm."

Nate kaşlarını çatıyordu. "Peki ya sen?"

"Yani, ben Oyunculardan biri miyim?" Gülümsemesi kayboldu. "Elbette. Sen burada olmadığında, büyük el fenerimi kaptdığım gibi müsait olanın kulübesine koşuyorum. Hiç de özel biri değilimdir." Ayağa kalkmaya başladı ama Nate elini onun koluna koydu.

"Özür dilerim. Lütfen gitmeyin. Hareket etmeden önce tüm bu yiyecekleri sindirmek için biraz daha zamana ihtiyacım var. Benim hakkımda ne karar verdiniz?"

"Babam seni evlat edinmek istiyor, böylece sonsuza kadar bedava işçi çalıştırabilecek. O tekne motorlarını nasıl bu kadar çabuk tamir ettin?"

"İçlerine gaz koy." Adam ona bakıyor, cevabını bekliyordu.

"Eğer kira ödüyorsanız, çalışmak zorunda değilsiniz. Kesinlikle tüm binaları temizlemek zorunda değilsiniz."

Nate memnuniyet dolu bir gülümsemeyle sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Burayı sevdim.

Kit Amca suyu çok sevdiğim için yarı Montgomery olduğumu söyledi."

"Berberiler çöllerde yaşamıyor mu?"

"Çöl, suyun değerini gerçekten anlamayı öğrendiğiniz yerdir." Bir an sessiz kaldı. "Terri, karışıklık için özür dilerim. Amcam ona bıraktığım sekiz mesajın hiçbirine cevap vermedi ama sanırım buna ihtiyacım olduğunu bildiği için beni buraya gönderdi. Kit Amca emekli olduktan sonra, hükümet için çalışırken zor zamanlar geçirdim. O kadar zordu ki ayrıldım."

Terri onun sesindeki yetersizliği duyabiliyordu ve devam etmesini bekledi ama etmedi. "Peki ya Stacy? İkimizin burada yalnız kalmasına bir şey diyecek mi? Sadece ikimiz?"

"Kıskanç bir tip değil," dedi Nate hızla, sonra kendini sandalyeden dışarı attı. "Kendi kokuma daha fazla dayanamıyorum. Teyzenin eskiden insanları buraya davet ettiğini söylemiştin. Birkaç kişiyi davet sakıncası var mı? Yemek yaparım."

Terri ayağa kalkarken, "Sanırım hayır," dedi ama onun gözleriyle karşılaşmadı.

Onun ne düşündüğünü biliyor gibiydi. "Ama gümüş ya da ince porselen yok. Söz veriyorum."

Onun sesindeki kahkahayı duyabiliyordu. "İyi çünkü smokinim temizleyicide."

Nate sırıttı. "Sıçanlar! En iyi balo elbisemi ve topuklu ayakkabılarımı getirdim ve onları giymeyi çok istiyordum."

"Topuklu ayakkabılarından birini ödünç alabilir miyim? Hep kano yapmayı denemek istemişimdir."

Gölüşerek soğutucuyu, boş şişeleri ve poşetleri aldılar ve eve girdiler.

## Bölüm 4

Nate yirmi dakikalık bir duş aldı ama temizlenmesi de o kadar uzun sürdü. yol boyunca gülümsedi. Terri bu raundu kesinlikle kazanmıştı!

Gerçek ki, çok eğlenmişti. Son bir yıldır masa başında tıkılıp kalmıştı. Yapabildiği tek egzersiz spor salonundaki yapay egzersizdi. Yıllarca Kit'i takip etmiş, askerlerle birlikte deniz uçaklarına binmiş, görülmek istemedikleri zamanlarda çadırlarda saklanmıştı. Bu onu neredeyse öldürüyordu ama çok seviyordu.

Ama Kit emekli olunca bütün bunlar sona erdi. Nate bir masaya atanmıştı ve

-  
Telefonu çaldığında düşüncelerine ara verdi. Kimlikte Stacy olduğu . Gülümseyerek cevap verdi. "Hey, bebeğim, ben de seni düşünüyordum."

"Beni özledin mi?" diye sordu.

"Kesinlikle. Peki ya sen?"

"Her saniye seni düşünüyorum. Gönderdiğim kutuları aldın mı?"

"Hangi adresi kullandın?"

"Ailemin."

"Oh," dedi Nate. "Üzgünüm ama hayır, onları görmedim. Yarın gideceğim. İyi vakit geçiriyor musun?"

"Bu harika! Giovanni bir dahi. Onun renkleri görme biçimi benim ancak ulaşmayı umabileceğim bir şey. Morun tonlarını eski altın şeritlerle bir araya getiriyor ve..." Bir nefes aldı. "İnanmak için görmemiz gerek."

Nate gülüyordu. "Sanırım yapmak zorundayım."

"Babam gölde kalacağını söyledi. Orayı seviyor musun?"

"Hem de çok. Bugün eski bir kulübeyi temizledim."

"Dinleneceğini sanıyordum. Sana e-posta ile gönderdiğim kartvizit prototipini gördün mü?"

"Üzgünüm," dedi Nate. "Eki açacak vaktim olmadı. Göldeki insanlar hakkında ne biliyorsun?"

"Fazla değil. Kasabadan ayrı bir topluluk ama orada çok para . Fuarda yeni müşteriler edinmeyi umuyorum. Bay Rayburn'ün geçen yıl birkaç ev sattığını biliyorum. Orayı dekore etmek istiyorum. onları."

"Onun kızıyla aynı okula gittiğinizi duydum."

"Terri?" Stacy söyledi. "Evet ama onu hiç iyi tanımadım."

"Öyle mi?" Nate sordu.

Stacy tereddüt etti. "Çok güzel bir kız, değil mi?"

"Sanırım," dedi Nate. "Aranızda kötü bir şey mi vardı?" "Hayır."

Stacy'nin bir soğukluk vardı. "Ben kötü bir kız değildim ve onu çetemden dışlamadım, eğer ima buysa."

Nate kıkırdayarak yatağa uzandı, telefonu kulağına yaklaştırdı. "Mükemmel halinden başka bir şey olabileceğini hiç düşünmemiştim. Sadece burayı merak ediyorum, hepsi bu. Beni burada yalnız bırakıp gittiğine göre, en azından bana burayı anlatabilirsin."

"Suçluluk!" Sesinde kahkaha vardı. "Zavallı Nate. Üç haftalık tatilde yapacak hiçbir şeyin yok, bu yüzden senin için üzölmeliyim."

"Sanırım başka birine sorabilirim." Sesi seksi ve alaycıydı. "Jenkins adında benden hoşlanıyor gibi görünen bir kadın vardı."

"Bir eczane kutusundan kızıl saç mı? Bil diye söylüyorum, vücudunda gerçek olan hiçbir şey yok ve kocasının büyük bir şirketi var. Müthiş bir düşman olabilir."

"kötü bir kız olmadığına *emin* misin?"

"Tamam, sen kazandın. Sanırım Terri hakkında bilgi edinmek istiyorsun. O ve ben lisede arkadaş değildik çünkü o hiç orada olmazdı. Ders biter bitmez okuldan ayrılırdı ve hiçbir ders dışı etkinliğe katılmazdı. Notları iyiydi ama ders çalışmak için fazla zaman harcadığını sanmıyorum. Hepimiz onun için üzölürdük çünkü yapacak çok işi vardı."

"Ama bir şeyler fikrine kapıldım. Travmatik bir şey." "Dokuzuncu sınıfta Terri okuldan uzaklaştırıldı."

"Ne için?"

"İki çocuğu yaraladığın için."

"İki , ha?" Nate sırtıyordu.

Stacy onun mizahına katılmadı. "Çocuklar onun çıldırdığını ve beden eğitimi dersinden bir ip aldığını söylediler. Etrafında salladı ve çocuklardan birine vurdu.

Kaburgaları kırıldı ve sertçe yere düştü. Sanırım o da üzerine atladı. Haftalarca okulda sadece bu olay konuşuldu."

"O bir kahraman mıydı yoksa alay konusu mu oldu?" Nate artık gülümsemiyordu. "Üzgünüm ama Terri kahkahaların hedefiydi. Çocuklar popülerdi ve

Terri her zaman bir yabancıydı. Çocuklar kontrol üzere hastaneye götüröldü."

"Terri uzaklaştırıldı ama çocuklara ne oldu?"

"Hiçbir şey. Müdür -ki kendisi büyük bir futbol taraftarıydı, bunu da eklemeliyim- yaralarının onlara ömür boyu zarar verebileceğini ve korkunun yeterli bir ceza olduğunu söyledi."

"Bir antrenmanı bile , değil mi?" Nate söyledi. "Bahse girerim bir sonraki maçta sahaya geri döndüklerinde sıksa bir kız tarafından değil, iki yüz kiloluk gençler tarafından güvenli bir şekilde çarpılmışlardır."

"Eminim bu hiç adil değildi," dedi Stacy. "Geri döndüğümde belki sen ve ben tüm Rayburn ailesini tanıyabiliriz."

Stacy'nin sesinde Nate'in daha önce hiç duymadığı bir ton vardı ve bir şey ona başka bir kadın hakkında çenesini kapatması gerektiğini söylüyordu.

"Peki bu Giovanni neye benziyor? El öpen bir İtalyan değil, değil mi?"

Stacy güldü. " de değil, ama şirketi yöneten adam harika bir flörtçü."

"Her şey hakkında her kelimeyi duymak istiyorum. Yatak odamızı pembe yapmayı planlıyorsun, değil mi?"

Stacy kumaşlar, renkler ve mobilyalar hakkında konuşurken, Nate çocukların Terri'yi öfkeliendirecek ne söylediklerini merak ediyordu. Bir kız için

Birkaç lise futbolcusu, ciddi bir şey olmalı.

Nate telefonu kapattığında saat geç olmuştu. Gülümsüyordu, Stacy'ye Terri'yi sorduğunda yaptığı hatayı telafi etmiş gibi hissediyordu.

*Ona Terri ile yaşadığını söylemedin*, dedi içimden bir ses. Söylemedim. Tam olarak *yaşamak*, sadece bir evi paylaşmak. Ev arkadaşları.

Kalkıp giyerken Kit'i o gün dokuzuncu kez aradı Hepsinde olduğu gibi telesekretere düştü.

"I..." Nate başladı. " yok. Terri ve ben işleri yoluna koyduk. Önümüzdeki üç hafta boyunca oda arkadaşı olacağız." Söyleyecek başka bir şey bulamadı ve telefonu kapattı.

Birkaç dakika sonra telefonundan bir mesaj sesi geldi. Kit'ten gelmişti. Della'ya Leslie'yi sor.

Nate telefonu sanki alev almış gibi yatağın üzerine bıraktı. "Hayır!" dedi. dedi yüksek sesle, kaşları neredeyse birbirine değecek kadar çatıktı.

"Hayır, , hayır." Hayatı boyunca istediği tüm gizemlere sahip olmuştu.

iki yıl boyunca! Kazmak, araştırmak ve kimin neyi neden yaptığını bulmak. Bu Kit'in aşkıydı, onun değil.

Nate'in tek istediği huzurdu. Deli gibi aşık kızla evlenmek, insanlar için emeklilik planları yapmak ve birkaç bebek yapmak istiyordu. Huzur.

Artık gece yarısı koşusu yok. Artık *tehlike* yok.

Yatağa tırmanırken yastığı yumrukladı. Kit'in onu genç ve güzel bir kadınla aynı eve koymasının nedeninin... Ne yüzünden? Nate evlenmeden önceki bir günaha mı?

Ama lanet olası bir gizemle ilgili gibi görünüyordu.

Nate kendini sakinleştirdi. Uyuması gerekiyordu. Yarın ne yapacağını bilemezdi. İyi şeyler düşünmeye çalıştı. Terri ne demişti? Babasının onu evlat edinmek istediğini.

*Bay Hartman*'dan iyidir, diye düşündü. Stacy'nin babası Nate'e kazara porselen dolabını devirecekmiş gibi baktı.

Nate Terri'nin babasının, "*Della Kissel bize herkesten bahseder*" dediğini hatırladı. *Dedikodu Kraliçesi*. *Dedikodu* Kraliçesi'yle aynı soyadına sahipti. Gölün eskiden sahibi olan insanlar. Sanırım bu onun hep orada yaşadığı anlamına geliyor.

-Bu da her şeyi duymuş ve görmüş olduğu anlamına geliyordu.

"Aklımdan çık Kit Montgomery," diye mırıldandı Nate hayatında milyonuncu kez, sonra nihayet uyudu.

\* \* \*

Ertesi sabah Terri, Nate'in mutfakta dolaştığını duydu ve birkaç dakika içinde ilahi kahve kokusu yatak odasına doldu. Dün gece telefonda onun kısık sesini duyduğunda kendi kendine kapıyı kapatması gerektiğini söylemişti. Ama kapatmadı.

Yatağına uzandı ve adamın sesini -sözlerini olmasa da- dinledi. Bir erkek onunla o alçak, seksi gürültüyle konuşmayalı yıllar olmuştu. Bu, gelecek şeylerin ipuçlarını veren bir samimiyetti.

Bu yakınlığı yaşadığı tek sefer o kadar kötü sonuçlanmıştı ki bir daha riske atmamıştı. O zamandan beri, sadece çıkmaktan daha kalıcı bir şey istediklerini ona bildiren birkaç erkek olmuştu. Ama Terri her seferinde geri adım atmıştı. Ciddi bir anda yapılan bir şakanın, işe gitmenin ya da bir esnemenin bile adamın söylemek üzere olduğu şeyi durdurabileceğini öğrenmişti.

Nate'in sesini dinlerken kendi kendine kıskandığını söyledi. Stacy Hartman'lar her şeye sahipti. Zengin babaları olan sevimli, hayat dolu sarışınlar dünyanın sahibi gibi görünüyordu.

*Evet*, diye düşündü Terri, *bu iyi. Kendini Stacy'den nefret ettir.*

Ama bunu düşünürken bile kendine yalan söylediğini biliyordu. Stacy'nin bununla hiçbir ilgisi yoktu. Terri'nin sorunu Nate Taggart'ı *sevmesi*ydi. Onu güldürüyordu; ona meydan okuyordu. Bir şeyler yapabiliyordu. Yapabiliyordu.

Böyle düşünmeyi bırakması gerektiğini biliyordu ama uyuyabilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekiyordu.

Şimdi sabah olmuştu ve o mutfağında kahvaltı hazırlıyordu. Bu arada giyindiğinde -ve az miktarda makyaj yaptığında- kendini kontrol altına almıştı. Belki de.

"Günaydın," dedi Nate. Üzerinde bir rugby tişörtü, pamuklu bir pantolon ve Top-Siders ayakkabı vardı. Ayakkabıların tabanları kaygan yüzeylerde kaymayı önliyordu. "Bugün ne var?"

Terri tezgâha oturdu. "Seni bodrumları temizlemek için kiralayabilirim."

"Hayır, teşekkürler. Her gün ne yapılması gerektiğini görmek için bekliyoruz musunuz?" "Hemen ." Tezgâha iki tabak yumurta ve kızarmış ekmek koydu. Onun

parlak sarıydı, ama kullandığı baharatlardan kaynaklanan yumuşak renk lekeleri vardı. Tabakları değiştirdi. "Bugün tatsız olanı alacaksın."

"Bekle!" Nate dedi ki. "Bundan hoşlanmayabilirsin. Sen-"

Terri bir ısırık aldı ve gözleri büyüdü. "Bu gerçekten çok güzel. Nedir bu?"

"Sanırım buna füzyon pişirme diyorlar. Batı usulü çırpılmış yumurtayı Orta Doğu baharatları." Tabağını ocağa götürdü ve kavanozlardan biraz baharat serpti. Tekrar yerine oturduğunda gülümsüyordu. "Çoğu Batılılar bundan hoşlanmıyor."

". Dün o kadar çok şey yaptın ki bugün izin alabilirsin. Stacy'nin ailesini ziyarete git." Adamın yüzünde o kadar çabuk bir buruşturma belirdi ki kız bunu gördüğünden emin olamadı.

"Bu bana bir şey hatırlattı," dedi. "Bugün oraya gidip Stacy'nin gönderdiği bazı kutuları almam gerekiyor. Neden benimle şehre gelmiyorsun? Öğle yemeği yiyebiliriz ve Jamie'nin ofisinin yakınında bir çiçekçi dükkânı gördüm. Hallie'ye çiçek gönderirim diye düşündüm. O-" Sözüünü kesti çünkü Terri'nin yüzündeki gülümseme kaybolmuştu. Aniden ayağa kalktı ve boş tabağını bulaşık makinesine koydu. "Bir şey mi söyledim?"

Terri ona döndüğünde yüzünde hiç mizah yoktu. "Summer Hill küçük bir kasaba. Eğer *benimle* birlikte oradan geçersen, on dakika bile sürmez. Stacy ve ailesine seninle benim bir ilişkimiz olduğu söylenmeden dakikalar önce. Gerçeğin dedikoduyla hiçbir ilgisi yoktur."

"Ah, doğru," dedi. "Küçük kasabalar. Nasıl unutabilirim ki? Peki ya burada, gölde? Dedikodu yok mu?"

"Çok fazla, ama camdan evlerde yaşayan insanlar..."

"Taş atamazsın. Sanırım size karşı dönmeleri için çok şey biliyorsunuz."

"Bu doğru."

Nate onun kapıya nasıl baktığını görebiliyordu, sanki her an gidecekmiş gibi. Konuyu değiştirmeye karar verdi. "Bu konuda yanılıyor muyum bilmiyorum ama dün çocuklar ayrı gruplara bölünmüş gibiydi."

Terri'nin gülümsemesi geri geldi. "The Cutters ve Socs. Oh. Özür dilerim. Bu-"

"*Breaking Away* ve *The Outsiders*."

Terri şaşırmıştı. "Bunu pek fazla insan bilmez."

"Bir yerde sıkışıp kalmak ve Kit'i beklemek çok fazla film izlememi sağladı. Anladığım kadarıyla tişörtlü çocuklar Cutter'lar ve Soc'lar da baştan aşağı Ralph Lauren giyen çocuklar."

"Aynen öyle. Cutter'lar burada çalışan insanların çocukları ve kardeşleridir. Mutfağı işleten Sherry'nin iki çocuğu var. Pizza standında çalışan adamın da bir kızı var."

"Çocuklara kim bakıyor?"

"Hepimiz öyleyiz ama en büyükler en küçüklere göz kulak oluyor. Ve kurallar olduğunu biliyorlar."

"Peki Lauren çocukları?"

"En yeniye ve en iyiye sahip olmaktan memnunar. Eğer aralarında bir savaş olduğunu düşünüyorsanız, öyle bir şey yok."

"O zaman çocukları bir araya getirmeye bir sakıncası yok, değil mi?"

"Al bakalım." Terri saatine baktı. "Gitmem gerekiyor. Balıkçılar denize açılacak, bu da demek oluyor ki takımlar denize düşecek ve benim onları geri almam gerekecek." Kapıda durdu ve ona baktı. "Az önceki konuda, kasabaya gitme konusunda seni korkutmak istememiştim. Sadece kasabalılar ve göl insanları pek iyi kaynaşamıyor."

"Hanginiz Kesiciler?"

"Daha çok Capulet ve Montague'ler gibi."

Nate gülümsemedi. "O savaş yüzünden insanlar öldü."

"Henüz ölen yok, sadece dileyenler var. Club Circle'da görüşürüz."

Nate onun iskeleye gidişini ve ahşap teknesine binişini izledi. Elini kaldırdı ve o el salladı, sonra için mutfağa gitti. Yumurtalarını beğenmişti, baharatlı olmalarını sevmiştir.

Stacy onlardan nefret ederdi. Amerikan tarzı İtalyan yemeklerini ve Fransız mutfağını seviyordu, ancak bunun dışında diğer yemeklere ilgi duymuyordu. Ama Terri-

Kendi kendine buna bir son vermesini söyledi. Annesi her zaman derdi ki Birini sevdiğinizde, onu olduğu gibi kabul edersiniz. "Seni seviyorum, şimdi kendinle ilgili her şeyi değiştir" demezsiniz.

Cep telefonunu kontrol etti, ailesinden gelen bazı e-postalar olduğunu gördü ve onlara cevap vermek için zaman ayırdı. Onlara iyi olduğunu ve evet, Stacy'nin yokluğunda idare ettiğini söyledi. Ayrılmak üzereyken direnmeye çalıştı ama Kit'in gönderdiği mesaja tekrar bakmaktan kendini alamadı. **Sor Della, Leslie hakkında.**

Nate Kit'in gizemleriyle hiçbir ilgisi olmasını istemese de dün kendisine anlatılan bazı dedikoduları hatırladı. O dükkânı temizlerken birkaç kişi dükkâna uğramıştı ve bahsettikleri kişilerden biri Della Kissel'di. Bir zamanlar gölün ve çevresindeki arazinin sahibi olan ailenin en küçük kızıydı. Herkesin her şeye burnunu sokan çok meraklı bir kadın olduğu söyleniyordu. İlginç olan bir şey de kimsenin onun yalancı olduğunu söylememiş olmasıydı. Sadece dinliyor, gözlemliyor ve tekrarlıyor gibiydi. Durmadan tekrarlıyordu.

Nate arabasına bindiğinde durdu. Terri' çiçekçiden söz edilince donup kalması onun hayal gücü müydü? Tabii ki hayır, dedi kendi kendine. Sır üstüne sırları olan insanlarla çalışarak çok uzun yıllar geçirmişti. -Ve altlarında daha fazlası gömülü.

Club Circle'a vardığında gülümsüyordu ama gölgede bir bankta oturmuş bacaklarını sallamaktan başka bir şey yapmayan üç çocuğu görünce gülümsemesi kayboldu. Solunda, Lauren giyimli dört büyük çocuk yepyeni bir tekne ve motorla oturuyordu ve bu tekneyle ne yapacakları konusunda hiçbir fikirleri yokmuş gibi görünüyordu.

Nate bir süre orada durup bir gruptan diğerine baktı. Dükkâna uğrayanların çoğu, Nate'e bir zamanlar "önemli biri" olduklarını söylemek için yanıp tutuşan emeklilerdi.

Aklında bir fikir şekillenmeye başladı. Ama önce boşta gezen çocuklar için bir şeyler yapmak istiyordu. Arabasının bagajında futbol ve ragbi için toplar başta olmak üzere bazı spor malzemeleri vardı. Büyük kulüp binasının önünde bakımlı ve yemyeşil bir çim alan vardı. Burası bir spor sahası olarak tasarlanmamıştı.

*Çok kötü*, diye düşündü Nate sahanın ortasına bir futbol topu atarken. Bütün çocuklar hareket etmeyi bırakıp ona bakınca Nate gülümsemeye başladı.

\* \* \*

"Hadi ama!" Terri Nate'e bağırdı. Öğleden sonraydı ve teknesinde ayakta duruyordu, sarı yağmurluğunu giymiş, su geçirmez şapkasını yüzüne doğru çekmişti. Yağmur sert yağmaya başlamıştı.

Nate iskeledeydi, kollarında üç futbol topu vardı ve yağmura karşı gözlerini kırptırıyordu.

Terri tekneye binmesi için kollarını salladı.

Nate park yerine ve arabasına doğru işaret etti ama Terri başını salladı. Nate hala orada durup burnundan sular akmaya başlayınca, açık ağzını işaret etti, sonra karnını ovuşturdu. Nate onun ne demek istediğini anlamamış gibi davrandı.

"Yemek!" diye bağırdı.

Nate yarım bir sırtıyla anlayışla başını salladı, topları bir binanın çıkıntısının altına bıraktı sonra tekmeledi.

"Komik!" dedi adam tekneye binerken ve kadın havalanırken.

Yağmur daha şiddetli yağıyordu ve Nate sırsıklam ama yüzünü yağmura tutuyor ve ellerini başına siliyordu. Onu duş olarak kullanıyordu.

"Yere yat!" Terri bağırdı.

Bağırarak uyarma konusunda Nate iyi eğitimliydi. Anında, göğsünü tahta koltuklara dayayarak düzleştirdi.

Terri eğildi ve bir saniye sonra bir kara parçasından diğerine uzanan çelik bir çitin altından geçtiler. Dar bir su birikintisine girdiklerinde motoru yavaşlattı. Her iki tarafta da şiddetli yağmurun altında güçlkle görülebilen evlere çıkan merdivenler vardı.

Rıhtıma ulaşır ulaşmaz Nate dışarı çıktı ve tekneyi yerine bağlamak için mükemmel bir klemens bağlantısı yaptı.

Terri onu takip etti ve merdivenlerden yukarı koştu.

Tepede sedir ağacı ve camdan yapılmış bir ev vardı. Terri küçük verandaya koştu, cebinden bir anahtarlık çıkardı ve kapının kilidini açtı.

İçeride, kadın yağmurluğunu ve şapkasını çıkarırken bir su birikintisinin içinde durdular. Nate o kadar ıslaktı ki onu güldürdü. "Orada kal, sana bir havlu getireyim." O da

bir koridordan geçti.

Nate kapının yanında kalmıştı ama büyük cam pencereleri suya bakan ön tarafı . Yağmur şiddetle yağıyor, onları çevreleyen sisli bir hava yaratıyordu.

Evin içi onun zevkine göre fazla "tasarlanmıştı". Oturma odasının görebildiği kısımda beyaz kanepeler ve sandalyeler vardı, beyaz yastıklar ipekten yapılmış gibi parlıyordu. Bir futbol maçı izlerken arkadaşlarınızla bira içip nachos yiyebileceğiniz türden bir oda değildi.

"İşte." Terri bir yığın giysi ve havlu uzattı. "Bunlar evin sahibi Greg'e ait. Yaklaşık yüz kilo fazlası var, o yüzden sana uyarlar."

"Bu bir çarpma mıydı?"

"Sadece bir gerçek." Gülümsüyordu. "Hoş geldin paspasından bir adım bile atma.

Bu zeminler... Ne olduklarını bilmiyorum ama kuru kaldıklarından emin oluyorum."

Nate ıslak gömleğini çıkarmaya başladığında o hâlâ yığını tutuyordu. Adamın sert, düz karnı ortaya çıktığında, kadın sadece baktı.

"Bana yardım eder misin?" Islak beze dolanmıştı ve yapışmıştı.

Kuru giysileri yere fırlattı, sonra uzanıp çekti. Yakası kulaklarına takılınca ikisi de uğraştı ve sonunda gömleği çıkardılar. Terri ona havluyu uzattı ve orada durup onun izledi.

Bir an için gözleri buluştu ve yüzünün kızardığını hissetti. "Öğle yemeği," diye mırıldandı ve girişin hemen dışındaki odayı işaret etti. "Mutfak." Koşarak uzaklaştı.

Köşeyi dönünce dondurucunun kapısını açtı. "Pizza iyi mi? Miranda benim için buraya çeşit çeşit bırakıyor. Senin bir tercihin var mı?" Dondurucunun kapağını kapattığında Nate'in parlak yüzeydeki yansımaları görebiliyordu.

Sırtını ona dönmüştü ve ıslak pantolonunu çıkarıyordu. Minderin üzerine düştüler. Sonra boxer'ı geldi. Dik durdu ve bacaklarını kaldırarak kalçalarını kurulamaya başladı.

Terri terlemeye başladığını hissedebiliyordu. Gerçekten muhteşem bir vücudu vardı! Omuzları yarım kürek genişliğindeydi, sonra küçük bir bele iniyordu. Arkasının kıvrımı sıkı ve yüksekti, ağaç gövdesi gibi olan uyluklarının üstündeydi.

Adam ona dönmeye başladığında, kadın neredeyse lavaboya doğru sığıyordu.

Nate kuru giysilerini çekiştirirken, "Yemeğin tadı olsun diye," dedi. "Sadece birkaç metre ötede yaşarken neden biri senin için buraya yemek bırakıyor?" Nate onun arkasında duruyordu. "İyi misin? Titriyorsun."

"Yağmurdan dolayı üşüdüm sanırım."

Ellerini kızın omuzlarına koydu ve onu oturma odasına doğru çevirdi. "Git otur, ben de fırına bir iki pizza atayım. Şaraba ne dersin?"

"Gelemem. Daha sonra çalışmak zorundayım."

Nate başıyla pencereleri işaret etti. "Bu yakın zamanda durmayacak. Öğle yemeği yiyelim ve bana hakkında her şeyi anlatabilirsin."

"seve," dedi beyaz bir sandalyeye otururken. Kirlenmesinden korktuğu için ayakkabılarını sedirin üzerine koymaya cesaret edemedi. Onu mutfaktan duyabiliyordu. "Kissels-"

"Hayır," dedi Nate. "Sen ve şimdiki zaman hakkında bilgi edinmek istiyorum. Sonunda babanla tanışmak güzeldi."

Terri güldü. "O seni seviyor. Gerçekten seviyor. Bana burada tam zamanlı çalışmak için ne kadar ücret alacağını sordu. O ve Frank Amca-"

"Ve o öyle mi?"

"Şerif. Babamın Summer Hill'e ilk kez bir asker arkadaşını ziyaret etmek için geldiğini söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Ve birlikte iş yapacaklardı." Nate ona bir bardak soğuk beyaz şarap uzattı. "İstersen kırmızı da var."

Terri tereddüt etti ama aldı. "Bu iyi, teşekkürler." Bir beyaz mobilya parçasından diğerine bakan Nate'i izliyordu.

"Oturmaya korkuyorum."

"Üzerinde Greg'in kıyafetleri var, yani bence güvendesin."

"İyi bir noktaya değindin." Kanepeye oturdu ama arkasına yaslanmadı ve içkisini tamamen camdan yapılmış sehpanın üzerinde tuttu. "Şerif dostumuz mu?"

"Hayır. O Jake'ti." Sesi alçaldı. "O ve babam harikaydılar ortaklık ve birlikte iyi çalışıyorduk. Tam ben üniversiteden mezun olurken aniden öldüğünde hepimiz şok olduk."

"Ah." Nate onun gözlerini arıyor gibiydi. "Onun ölümü sizi hangi vazgeçmek zorunda bıraktı?"

Terri onun keskin algısı karşısında şaşkınlıkla başını salladı. "Her şeyi. Her şeyi. Birkaç kız arkadaşımın birlikte Avrupa'ya gidecektim. Günde iki sentle Avrupa, bu tür şeyler. Vahşi bir hayatımız olacaktı.

ilişkiler ve..." Omuz silktili. "Babamın bana ihtiyacı vardı, ben de geri döndüm. Peki ya sen? Kit'e nasıl bulaştın?"

Nate onun konuyu değıştiren sorusunu duymazdan geldi. "Şerifin babanın ortağıyla bağlantısı nedir?"

"Frank Cannon, Jake Amca'nın kötü çocuk küçük kardeşıydı. Her zaman başını belaya sokardı. Ben çocukken Frank Amca'nın çok heyecan verici olduğunu düşünürdüm. Ama babam ve Jake Amca, kendine çeki düzen vermezse onu öldürmekle tehdit ederlerdi. Sonunda Jake Amca, Frank suçlular hakkında çok şey bildiği için onları yakalamaya çalışması gerektiğini söyledi. Frank Amca ilk kez söz dinledi ve şimdi Summer Hill'in şerifi."

"O nasıl-"

"Hayır, . Sıra sende. Bana Kit Montgomery ile geçirdiğin yılları anlat."

Nate konuşmaya başladı ama pizzaların saati çaldı ve ayağa kalktı. "Yemek odasına gidelim mi?"

"İçeride geçen yıl kazandığımdan daha pahalı bir halı var."

Birbirlerine baktılar ve bir şimşek çakması odayı aydınlattığında gülümsediler. Terri, "Ben havluları getireyim," dedi ve koridordan aşağı koştu.

Sessiz bir anlaşmayla, pencere kenarına oturup dışarıyı seyrederek yemek yemeye karar vermişlerdi. Bazı mobilyaların yerlerini değıştirmeleri ve yiyeceklerin düşme ihtimaline karşı beyaz döşemeleri örtmeleri gerekecekti, ama tadını çıkarabilirlerdi

Fırtına.

Terri bir kucak dolusu havluyla döndüğünde, Nate iki havlu taşımıştı. büyük pencerenin önündeki sandalyelere oturdu. Terri, ilk pizzayı dilimlerden tertemiz yüzeyleri kapladı.

Dakikalar sonra pencerenin önünde oturuyorlardı. Işıklar kapalıydı, bu yüzden sadece yağmurun puslu grisi vardı. Kadehlerini pervaza, tabaklarını da kucaklarına koydular.

"Anlat ," dedi Terri. "Dartmouth'a geri döndüğün ve bira dışında bir alanda uzmanlaştığın zamandan başla. Bilmek istediğim neden iş dünyasını seçtiğin. Gördüğüm kadarıyla, yerinde oturan bir insan değilsin."

"Bu bir iltifat mıydı? Ben bebek bakıcılığı yapmak zorunda olduğun adamım. Hatırladın mı? Canlı yemde ciyaklarım. Sadece güzel porselenlerden yerim. Mürettebatı olmayan bir teknede hiç . I-"

"Ama çoğunda haklıydım. Bana Kit'ten bahsedecek misin yoksa seni yanlış değerlendirdiğim için sızlanacak mısın? Bu arada, rugby tokadını ben yedim."

Nate sırtıttı. "Çoğunu doğru anladınız. İşletme okudum çünkü bu konuda doğal bir yeteneğim var. Benden bir şey eklememi, çıkarmamı ya da çarpmamı isteyin." "Tamam, 2,782 çarpı 671."

"Mmm, 1,866,722."

"Etkilendim. Sanırım. Eğer haklıysan."

"Öyleyim," dedi, ağzı doluydu. "Kaç eve bakıyorsunuz ve hepsi size yemek bırakıyor mu?"

"Birçoğuna bakıyorum ama bir seferde sadece on sekiz ya da yirmi tanesine. Pek çok insan benim için bir şeyler bırakıyor. Bu bir cazibe. Evlerinde zaman geçirmemi sağlamak için bir rüşvet. Boş evlerin başı belaya girer. Birkaç yıl önce yazları burada çalışan bazı çocuklar anahtarları ele geçirdi ve kulübeleri... partiler için kullanmaya başladı."

"Yine şu eski seks olayı, ha?"

"Bu doğru. Madem matematikte bu kadar iyisin, Kit'le kaçmana ne sebep oldu?"

Bir an için pencereden dışarı baktı. "Sanırım annem beni çok güzel bir kızla tanıştırdı." Ona baktı. "Dünyayı kristal berraklığında görebildiğin o anlardan birini yaşadın mı hiç?"

"Evet. Jake Amca'nın cenazesinde. Babamın ağladığını ve burayı tek başına yönetemeyeceğini söylediğini gördüğümde ne yapmam gerektiğini biliyordum."

Nate başını sallayarak pencereden dışarı baktı. "Ben de aynen böyle hissediyordum. Geleceğimi görebiliyordum. O kızın gözlerinin içine baktım ve her şeyi gördüm. Amcalarımla birlikte iş kuracaktım ve birkaç yıl içinde karşımda duran kızla evlenecektim. Üç çocuk görebiliyordum. isimlerini biliyordum." Bir nefes aldı. "Panikledim. Neden bilmiyorum. Hayal ettiğim şey korkunç değildi. Sadece bir son gibi görünüyordu. Bir çantaya birkaç kıyafet attım ve Montgomery kuzenlerimle birlikte olmak için Maine'e uçtum. Onlar hayatta ne yapmak istediklerinden her zaman emin görünüyorlar, ben de bunun bir kısmının bana da geçmesini umdum." Nate yağmura bakarken sessizdi.

"Anladığım kadarıyla orada olmak karar vermenize yardımcı olmamış."

"Hayır." Nate kısık bir sesle kıkırdadı. "Ama sonra Kit Amca geldi. - hem çocuklar hem de yetişkinler - ona hayranlık duyuyorduk. Ailenin bir parçası olmasına rağmen hiçbirimiz onun hakkında fazla bir şey bilmiyorduk. Onun James Bond'un prototipi olduğu gibi şeyler uydururduk."

"Buna inanabilirim," dedi Terri. "*Hiç* çöktüğü oluyor mu?"

"Hayır, asla. Ne kadar yorgun ya da yenilmiş olursa olsun, insanların onu takip etmesini, ona inanmasını sağlayacak şekilde davranıyor." Nate'in sesinde huşu vardı.

Bir dilim pizza daha aldı. "Yaklaşık bir haftadır oradaydım, bir gün eski Montgomery evinin büyük salonunda bir futbol maçı izliyor ve kimin kazanması gerektiğini tartışıyorduk. Ama ben bir duvara yaslanmışım, aklım hayatımda ne yapacağım sorusuyla doluydu. Kit içeri girdi, etrafa baktı ve beni görünce durdu. Dedi ki, 'Benimle gel' dedi. Onu dışarı kadar takip ettim ve..." Nate omuz silkti. "Onun için çalışmak isteyip istemediğimi sordu. Şimdi bile bir saniye bile tereddüt etmediğime şaşıyorum. Evet dedim. Ertesi gün bir devlet helikopteriyle havalandık."

"Ve on iki yıl boyunca onunla birlikte kaldın."

"Evet. Teknik olarak CIA için çalışıyordum ama aslında Kit'in..."

"Asistanı mıydın?"

"Evet, doğru. Ben onun her ihtiyacını karşılıyordum. Koruması, insan takvimi, öfkesi ve kafasını koparmak isteyen insanlar arasındaki tampon. Her yere gittik. Beş yıldızlı otellerde ve akreplerle dolu çadırlarda kaldık."

"Her dakikasından nefret söyleyebilirim." Terri gülümsüyordu.

Nate'in gözleri uzaklara bakar gibi oldu. "İnsanları sevdim. Kendilerini tanrı sanacak kadar zengin olanlarla da karşılaştık, açlıktan ölecek kadar fakir olanlarla da."

Terri, "Ve sen iyi geçindin," dedi.

" yukarı. Ama nasıl yapılacağını öğrenmek zorundaydım. Kit'in vahşi bir öfkesi vardır ve aptallıktan nefret eder. Ve inanın bana, bunlardan çok gördük!"

"Ama sonra Kit emekli oldu. Sen neden kalmadın?"

Nate cevap vermekte gecikmedi. "Bunu daha önce hiç söylememiştim ama Kit duygularımı incitti. Egomu incitti. Emekli olmaktan hiç bahsetmemişti. Çöldeydik, bir kamp ateşinin yanında oturuyorduk ve bana emekli olacağını ve sevdiği kadını almak için Summer Hill, Virginia'ya gideceğini söyledi. Birlikte geçirdiğimiz onca yıl boyunca ne kasabanın ne de kadının adını duymuştum. Eski karısını tanıyordum ama aralarındaki ilişki aşktan çok öfkeydi."

Şarabından derin bir yudum aldı. "Kit'le ilgili bir şey varsa o da kararını verdiğinde bunu değiştirmemesidir. Sadece altı hafta sonra o ordudan ayrıldı ve ben geride kaldım."

"Onsuz nasıl yaptın?"

Nate güldü. "Onunla yaptığımız şeylerin çoğu... nasıl söylesem?.. radarın dışında olduğu için, sicilim çok uysaldı. Kimse benimle ne yapacağını bilmiyordu ama işletme diplomam olduğu için bana masa başı bir iş verildi." Yüzünü buruşturdu. "Büyük finansal hesaplarla ilgilenme görevine getirildim."

"Yani başladığınız yere geri döndünüz."

"Sanki amcamın peşinden dünyayı dolaştığım yıllar hiç yaşanmamış gibiydi. Hepsi benim Kit'in sekreteri olduğumu düşünüyordu. Kağıtları masama bırakıp birkaç kez vuruyorlar ve 'Perşembeye kadar lazım' diyorlardı. Bir noktada gömleğimi yırtıp açtım ve Kit bir kabile savaşına karışmaya karar verdiğinde aldığım üç kurşun yarasının izlerini gösterdim. Ama resmi kayıtlarıma göre bu olay olduğunda istirahat izindeydim. Aslında hastanede hayatım için savaşıyordum. Kit'in lanet olası gizliliği sicilime de yansımıştı."

"Ve sonra Stacy ile tanıştın."

"Evet. Kit onunla Summer Hill'de tanıştı ve DC'ye gitmesini sağladı. Oğluyla tanışmasını istiyordu." Nate'in çenesindeki bir kas sıkışmaya başladı. "Nasıl olduğunu bilirsin. Kan sudan daha kalındır. Ben o adamın önünde tüfekleri ateşledim ama iş güzel kızları tanıştırmaya gelince, o sadece oğlunu istedi."

Ama Rowan babasının çöpçatanlık yapmasından bıkmıştı, o yüzden beni onlarla yemeğe davet etti."

"Ve sen ve Stacy birbirinize aşık oldunuz."

"Rowan yemeğin çoğunda cep telefonuyla konuştuğu için zor olmadı. O ilk gece Stacy'nin tam olarak kaçırdığım şey olduğunu anlamıştım. Otuz yaşındaydım."

Üç yaşındaydım ve benim yaşımdaki her kuzenim, birlikte okula gittiğim her erkek evliydi ve en az bir çocuğu vardı."

"Kit bile seni bir kız için terk etmişti."

Nate sırttı. "Doğru. Hizmetten ayrıldım. Geriye dönüp bakmadım. Sicilimi bozmakla, emekli maaşımı kaybetmekle, tüm bunlarla ilgili nasihatlere katlanmak zorunda kaldım. Ama kararımı vermiştim."

"Kit gibi," dedi Terri.

"Sanırım öyle. Ama karar vermemi sağlayan gerçekten Stacy oldu. O güzel, eğitilmiş ve yetenekli ve..." Omuz silkti. "Onu tanıyorsun, bu yüzden anlıyorum."

"Yani hayatında yapacağın şey bu mu? Stacy ile evlenip çocuk sahibi olacak ve Summer Hill'de bir finans ofisi mi açacaksın?"

"Kulağa sıkıcı geliyor ama yapacağım şey tam olarak bu. Amcalarım Mike ve Kane para konusunda dahidirler ve ben de bir

şube yönetim firması. İnsanların emekliliğe hazırlanmalarına yardımcı olacağım, bu tür şeyler."

"Kulağa mükemmel bir plan gibi geliyor. İyi düşünülmüş ve mantıklı."

Nate ona baktı, alaycı olup olmadığını anlamaya çalıştı ama anlayamadı.

Ona gülümsedi. "Eğer bu işi sevmezsen, babam sana gölde bir iş verir. Aslında, eminim tüm mekânı senin yönetmene izin verir. O ve Elaine gidip dünyayı gezebilir."

Nate gözlerini dikmiş onu izliyordu ama ciddi mi yoksa şaka mı yaptığını anlayamıyordu. Daha hafif bir yol seçmeye karar verdi. "Emlakçılık lisansı almam gerekecek mi?"

Terri sırtıttı. "Ah, evet. Bu işin büyük bir parçası. Evleri göstermek ve her şeyin ıslak olduğundan şikayet ettiklerini duymak. Siz göllerin sıvı olduğunu açıklayacaksınız." Ona döndü. "Stacy su insanı mı?"

"Bilmiyorum. Ona hiç sormadım. Başkentte bir apartman dairesinde yaşıyorduk ve orayı seviyordu. Birkaç kez havuzu kullandı."

"Bu senin için iyi," dedi. "Sana dünyanın sunabileceği en iyi şeyleri diliyorum." Kelimeler, açığa vurmak istediğinden daha fazla duyguyla çıkmıştı.

Nate'in ona baktığını hissedebiliyordu.

"Peki ya sen?" diye sordu. "Hayatın için bir planın var mı?"

"Elbette." Sesinde kahkaha vardı. "Bir gün babamın yerini alacağım, saçlarım ağaracak ve yetmiş yaşında ve avukatlara ve ödül eşlerine oltalara nasıl yem atılacağını göstereceğim. Ve plajları yaramaz temizleyeceğim."

Nate gülmedi ama onun profiline bakmaya devam etti.

Terri ona doğru döndü ama gözleriyle buluşmadı. "Bitirdin mi? İşe geri dönmem gerekiyor."

Hâlâ şiddetli yağmur yağıyordu. Nate ayağa kalktı, elinde boş tabak ve bardak vardı. "Şimdi ne yapacağız?"

kalktı. "Kabinleri kontrol etmem gerekiyor. Sen... Sen burada misafirsin. Git keyfine bak. Eminim kulüp binasında insanlar vardır."

"Heyecanlı bir pinochle oyunu oynayabilirim."

"Şaka mı yapıyorsun? Oyuncu eşleri strip poker oynuyor."

"Hedonistik bir yer, değil mi?"

"Benim açımdan değil," dedi ve sonra kendini düzeltmeye başladı. Yalnız bir kalp gibi görünmek istemiyordu. "En azından Turner İkizleri burada değilken." Nate'in göz kırptığını görmeyen mutluluğunu yaşadı. Mutfağa doğru giderken, gülümsemesini görmemesi için arkasını döndü.

Bulaşıkları yıkayıp süzölmeleri için paslanmaz çelik rafın üzerine bırakırken, "Ben de geliyorum," dedi.

"Kabinleri kontrol etmek hiç eğlenceli değil." Sesindeki umudu bastıramıyordu. "Sıkıcı bir iş. Ve bu yağmur hiç durmayacak."

"Çölde bir devenin üzerindeyken ve güneş beyninizi cızırdatmaya çalışırken, böyle bir yağmurun hayalini kurarsınız."

Gözlerini ona dikti. "Benimle gelmezsen babamın senden kötü bir şey yapmanı isteyeceğinden korkuyorsun ve strip poker oynayan kadınlardan korkuyorsun. Seni yanımda götürmem için seyahatlerini kullanıyorsun, değil mi?"

"Oldukça fazla. Aslında, bu tam olarak doğru. Lütfen. Rahatsızlık vermem. Şemsiyeni taşıyım. Turner İkizleri de kim?"

Terri sanki onun isteğini düşünüyormuş gibi bir yüz ifadesi takındı. "Şemsiye taşımıyorum ve onlar çiftte erkek arkadaş. Bir süre burada olacaklar. Widiwick."

"Bunun ne geldiğini sormak istiyordum." "Bir dilek hakkın var."

"Mesela şu anda çok nazik, sevecen ve gerçekten güzel Terri Rayburn'un onunla gitmeme izin vermesini ve beni bir grup yarı çıplak kadınla yalnız bırakmamasını dilediğim gibi mi? Bu tür bir dilek mi?" Onun sözleri karşısında gözleri büyüdü. "Sanırım ben bir embesilim. Beni kulüp binasına bırakır mısınız?"

Terri güldü. "Eski okul arkadaşım Stacy Hartman adına, benimle geliyorsun. *Her zaman* istediğini elde eder misin?"

"Çoğunlukla." Nate sırtıyordu. "Peki önce nereye gidiyoruz?"

"Mortonlar benim için dondurucuya ev yapımı kurabiyeler bırakıyor."

"Öyle mi? Herhangi bir yerde av kuşu var mı? Önümüzdeki Cumartesi için birkaç kişiyi davet ettim ve birkaç bildircin ya da belki Cornish tavuğu ızgara yapmayı düşündüm."

Nefesini içine çekti. "Kaç kişiyi davet ettin?" Sesinde dehşet vardı.

Ön kapıya gitti ve palto dolabını açtı. "Gary'nin yağmurluğunu ödünç alsam sorun olur mu?"

"Ben Greg, kaç kişisiniz?"

"Sadece üç yetişkin ve üç çocuk." Yağmurluklarını giydi ve Terri'nin ceketini tuttu. "Görüyorsunuz, bir planım var. Burada çok ilginç emekli insanlar buldum. Seyahatlerimden öğrendiğim bir şey varsa o da

Yaşlılar ve gençler bir arada olmalı. Bir çocuğun oyuncak bir uçakla oynadığını gördüm, bu yüzden onunla tanışmak istiyorum."

"Hugh Evans," dedi Terri. "Eski pilot."

"Evet. Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor mu?"

"Harika bir tane." Terri çok ciddiye. "Ama *parti* kelimesi etrafa yayılırsa, göldeki herkes gelecektir."

Nate kapıyı açtı. "Plan yapmak için bir haftadan fazla vaktimiz var. Mısır usulü bir şeyler pişirmeye ne dersin? Sen de yardım edebilirsin. Yoksa babanın senin yemeklerin hakkında söyledikleri doğru mu?"

Terri hâlâ gülümsemiyordu. "Bu kötü sözün yayılmasını engellememiz gerekiyor."

"Hangi kelime?"

"*Parti*. Bu insanların tek yaptığı bu. Ve eminim seninle tanışmak için can atıyorlardır." Onu korkutmadığını söyleyebilirdi.

"Çok akıllıca tespit ettiğiniz gibi, bir kardeşlik derneğindeydim. Sence birkaç fiçı sipariş etmeli miyim?"

"Yüklü bir bira arabasını çeken Clydesdale'lere ne dersiniz?"

Nate o kadar geniş sırttı ki yüzü gibi oldu. "Şimdiden hoşuma gitti. Önce kurabiyelerin olduğu yere gitmemizin sakıncası var mı? Yiyeceğe ihtiyacım var."

"Az önce bütün bir pizzayı yedin."

"Ne diyebilirim ki? Ben büyüyen bir çocuğum."

Terri elini adamın sert karnına vurdu. "İşte *bu* büyüyecek." Bunu bir jest olarak yapmıştı ama elinin altındaki et hissi Terri'yi tereddüt ettirdi. Eli hâlâ yerindeydi, gözlerinin içine baktı. Kahkahası kesilmişti ve şaşkınlıkla ona bakıyordu.

Hızlıca kaşlarını çatı ve dışarıya, yağmura doğru koştu. Birkaç metre uzaklaştığında geri döndü ve kahkahasını geri kazandı. "ama! Ben acıktım!"

Terri kapıyı kilitledi, sonra Nate'in peşinden koştu ve onunla birlikte teknesine bindi.

## Bölüm 5

"Kızımıza neler oluyor?" Şerif Frank, Brody'nin ofisine girerken sordu. Ön selamlaşmayla uğraşmadı. Birbirlerini çok uzun zamandır tanıyorlardı, ne demek istediklerini söylemekten başka bir şey yapamayacak kadar çok şey yaşamışlardı. "Bir adamla yaşadığını duydum. Doktorun kuzeni. Jamie."

Brody bir dosya dolabına bakıyordu. "Onlar oda arkadaşı, hepsi bu. Birlikte çalışıyorlar."

"Oh." Frank bir sandalyeye oturdu. Kahverengi üniformalı, kısa boylu, kaslı bir adamdı. Rozeti ışığı alıyor ve yansıtıyordu. "Della bana ondan bahsetti."

Brody inledi. "Ve sen onu dinledin mi?"

"Küçük yaşlı kadın muhbirler emniyet güçlerinin en iyi dostlarıdır ve beni iyi bilgilendirir. Sanırım Dr. Kyle'in onu bazı testler için Richmond'daki hastaneye yatırdığını biliyorsunuzdur."

"Burada bile değil ama sana Nate'den mi bahsediyor?" Brody masasının üzerine bazı dosyalar koydu ve onlara bakmak için oturdu.

"Söyledi ve bana tüm hastane personelinden bahsetti. Bence orada olup bitenler televizyondakilerden daha kötü. Herkes birbiriyle yatağa atlıyor. O güzelim hapları dağıtmak için zamanları olması bile mucize."

Brody'nin başı havaya kalktı. "Sen... değil misin?"

"Uyuşturucuya geri mi döndün?" Frank iyi huylu bir tavırla "Evet" dedi. "Evet. Oradayken altı portakal şişesi çaldım. Gerçekten mutlu bir gece geçirdim."

Brody ona kesmesi için bir bakış attı ve kağıtlara geri döndü.

Frank kaşlarını çatıyordu. "Seni bu kadar kızdıran ne? Hiç hırsızlık olayı yaşamadın, değil mi?"

Brody başını kaldırdığında gözleri kasvetliydi. "Kızımın kalbinin çalınması sayılır mı?"

Frank patronluk taslayan bir sesle, "Onu sonsuza dek kendine saklayamazsın," dedi. "Bir gün Terri iyi bir genç adamla tanışacak, evlenecek ve bize torunlar verecek."

Brody yüzünü buruşturdu. "Della'nın dedikodusunu dinlememiş olman çok kötü. Sana bir şey göstermek istiyorum." Kapıdan çıktı, Anna'nın ofisinden geçip dışarı çıktı.

Güzel bir gündü ve çimenlerin üzerinde futbol oynayan birkaç çocuk vardı. Topal ve seyrek kır saçlı bir adam onlara koçluk yapıyordu.

"Onu daha önce görmüştüm," dedi Frank.

"*Life* dergisindeki fotoğraflara ne dersiniz? Olimpiyatlarda ABD futbol takımına koçluk yaptı."

"Burada mı yaşıyor?"

"On yazını burada geçirdi ama kimse ona emekli olmadan önce ne iş yaptığını sormadı."

"Peki kim...? Ah," dedi Frank. "Nate'in sorduğu adam mı?"

". Yemin ederim ki Nate Taggart burada bir hafta içinde bölge sakinleri hakkında benim burada geçirdiğim bir ömür boyunca öğrendiğimden daha fazla şey öğrendi."

"Buna inanabilirim," dedi Frank. "Ama sonra, sosyal olan hep Leslie'ydi. O-" Brody'nin ona bakışıyla durdu. "Özür dilerim. Yasak konu. Sadece arkadaş edinmişti. Sen ve Terri iş yükü konusunda birbirinizin klonusunuz. Yani bu adam buralarda yardımcı oluyor ve sen onun Terri'nin kalbini çaldığını mı söylüyorsun? Sorun nedir? Yaşlı ve çirkin mi?"

"İşte orada, ne düşünüyorsun?" Brody iskeleye doğru başını salladı.

İri yarı, yakışıklı bir genç adam ellerini iri yapılı bir kadının beline koydu ve onu kolayca tekmeden iskeleye çıkardı. Kadın ona kurtarıcı bir şövalyeymiş gibi gülümsüyordu.

"Billy gibi yapılı," dedi Frank içinden, sonra Brody'ye döndü. "Sorun nedir?"

"Nate, Lew Hartman'ın kızıyla nişanlandı."

"Della bunu bana neden söylemedi acaba? Ama Stacy iyi bir kız. O-" Brody ona sert bir bakış attıktan sonra uzaklaştı, Frank de hemen arkasından. "Bu hiç iyi değil, mi?" Brody'nin ofisine girdiklerinde Frank, "Bu iyi değil, değil mi?" dedi.

"Billy'yi terk ettiğinden beri bizim Terri'nin kaç erkek arkadaşı oldu?"

"kadarıyla yok. Ama o , hangi çocuğa bakarsa , sistemde park cezası olup olmadığına bakarsınız."

"Bana bu adamın istatistiklerini ver ki onun hakkında bir şeyler öğrenebileyim."

Brody bir homurdandı. "Kit Montgomery için çalıştığından, onun hakkında bilgi edinmek için Savunma Bakanı'nın güvenlik iznine sahip olmanız gerekir."

Frank, Terri'nin küçüklüğünden beri duyduğu bir kahkaha duyunca pencereye gidip dışarı baktı. Hiç evlenmemişti ve çocuğu yoktu, bu yüzden Terri kendi çocuğuna en yakın olduğu andı. Onun gözünde Terri güzeldi, akıllıydı ve dünyadaki tüm hak ediyordu. Sadece onun tarafsız görüşü.

Büyük adamın yanında duruyor ve çocukların futbol oynamasını izliyordu. Birbirlerine dokunmuyorlardı ama iki insan temas etmeden ne kadar yakın olabilirse o kadar yakındılar. Arada bir, kahkahalarla dolu ısıltılı gözlerle ona bakıyordu.

Frank'in görebildiği kadarıyla Terri duygularını açıkça ortaya koyuyordu ve bu da onun kaşlarını çatmasına neden oldu. Erkeklerin yanında genellikle temkinli davranırdı. Yıllar boyunca, o ve Brody genç erkekleri gördüklerinde kahkahalar atmışlardı.

Terri'ye gel. Şimdiye kadar yaratılmış her çizgiyi denediler. Su kayaklarında, motorlu teknelerde, babalarının kruvazörünün büyüklüğünde numaralarla onu etkilemeye çalıştılar.

Hiçbiri başarılı olamamıştı. Frank ve Brody, Terri'nin kafalarından aşağı yem kovalarını boşaltmasını izlemişlerdi. Dört Ender'ı iskeleden aşağı itmişti. Çoğunlukla, onları bir bakışla dondurup uzaklaştı.

Ama bu çocuk... Frank, Terri'nin bir çocuğa böyle baktığını daha önce sadece bir kez görmüştü ve o da uzun zaman önceydi.

Brody onun yanında duruyordu.

"Birlikte yaşadıklarını mı söyledin?" Frank usulca sordu.

"Evet, ama Terri hiçbir şey olmadığını söylüyor."

"Koşullar farklı olsaydı, onun peşinden gitmesini isterdim. Kırmızı bir elbise ve yüksek topuklu giyip sevimli küçük Stacy Hartman'a meydan okusun. En iyi kız ödülü kazansın."

"Peki ya onu kazanırsa ne olacak?" Brody masasına geri dönerken sordu. "İnsanlar bu ayrılığı kızımın özgeçmişine mi ekleyecek? Hartman ailesi Summer Hill'de çok sevilir. Stacy kasabanın prensesi sayılır, Terri ise... o..." Cümlesini bitiremedi.

"Biliyorum." Frank hâlâ pencereden dışarı bakıyordu. İzlediği birkaç dakika boyunca Nate, Terri'ye göz ucuyla bile bakmamıştı. Onun ilgisinin tek taraflı olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Ama Frank tam kaçırmak üzereyken Terri'nin çocuklara doğru döndüğünü ve Nate'in ona baktığını gördü. Frank adamın gözlerindeki şefkati görebiliyordu. İlgi, şehvet, hatta bir tür açlık bile . Adamın ifadesi

o kadar yoğundu ki nefesini içine çekmesine neden oldu. "Birbirlerini ne zamandır tanıyorlar?"

"Bir haftadan biraz fazla," dedi Brody. "Bazen tek gereken budur." İkisi de bunu söylemedi ama Brody'nin onunla tanışmasından altı saat sonra Leslie, evleneceği kadını bulduğunu söylemişti.

"Peki onun durum ne kadar kötü?" Frank gördükleri konusunda yanılmış olmayı umuyordu.

Brody bir gün Nate'in futbol sahasında Terri ile top için gürüştikten sonra tamamen giyinik bir halde iskeleden atladığını gördüğünü söyledi. "Çocuğun sakinleşmeye ihtiyacı vardı. Ne kadar acı çektiğini bildiğinden emin değilim. içeri."

"Belki de nişanı bozar ve..." Frank sözünü bitirmedi. Çünkü iki adam da ne biliyordu. Terri'nin zaten iki suçu vardı. Bir tane daha eklerse şehri terk etmek zorunda kalacaktı. "Dedikodu Burada yaşamak onun için katlanabileceğinden çok daha fazla olurdu," dedi Frank yumuşak bir sesle. "Terri insanların birbirini tanımadığı büyük bir şehre taşınmak zorunda kalacak. O zaman *bizden* uzakta olur." Frank bir sandalyeye yığıldı. "Bu bir sorun."

"Evet," dedi Brody. "Gerçekten *büyük* bir sorun."

\* \* \*

Nate ve Terri birkaç küçük çocuğun can yeleklerinin kancalarını kapatıyorlardı. Çocukların ebeveynleri eşyalarını kiralık bir bota yerleştiriyor, Terri de onlara Ayışığı Plajı'nın yolunu tarif ediyordu.

"Ay ışığı mı?" diye sordu yedi yaşındaki çocuk. "Güneş orada parlamıyor mu?"

Bu kasıtsız çift anlamlılık babasını güldürdü ve karısı ona dirsek attı.

Nate ve Terri bakiştılar. İnsanlar tatilde! Kadının arkasındaki bir şeye başıyla işaret etti. "Sanırım o adam senin dikkat."

Döndüğünde babasını ve Frank Amca'yı kulüp binasının yanında dururken gördü. "Sanırım o şerif?"

"Evet," dedi Terri, ayağa kalkarak. "Eminim senin hakkında her şeyi öğrenmek için buradadır. Uh-oh."

Nate izlerken şerif parmak uçlarını birleştirdi, öptü ve sonra kolunu uzattı. Bu Nate'in İtalya'da pek çok kez gördüğü bir hareketti ama

nadiren evde olur. "Sanırım seni gördüğüne sevindi."

Çocuklar ailelerinin yanına koşarken Terri iç çekerek, "Hayır," dedi. "Yani, evet, öyle, ama öpücükleri düzeltmem gerektiği anlamına geliyor." Şerife bakarak soru sormak için elini kaldırdı ve o da üç parmağını kaldırdı.

"Kahretsin!" Nate'e baktı. "Yaklaşık bir buçuk saatimi alacak bir işim var. Seninle burada buluşuruz." Teknesine doğru yöneldi.

Nate arkasındaydı. "Peki kimin öpücüklerini düzeltmek zorundasın? Fransız mı yoksa normal mi?"

Terri güldü. "İkisi de değil. Ne yazık ki. Üç işaret de var. Gidip arabamı almalıyım ve gölün etrafında dolaşmalıyım-"

"Araba kullanabiliyor musun? Suda yaşadığın için ayaklarının perdeli olabileceğini düşünmüştüm. Ben de seninle geliyorum."

Hiçbir ikna çabasının Nate Taggart'ı yapmak istediği şeyden alıkoyamayacağını çoktan öğrenmişti. Kımıldamayan büyük bir ayı gibiydi. Bir şey yapacağını söylediğinde, onu *yapardı*. "Hepimiz süslü BMW'leri olan zengin kızlar değiliz. Benim garajımda bir arabam var."

"Ben gördüm." Ses tonu, bu eski aracın otomobil olarak adlandırılmayı hak etmediğini ima ediyordu.

Cevap vermedi ama teknesine döndüğünde gülümsüyordu. Nate'le tanıştığından beri o... Aslında neydi? Arkadaş mı? Yoldaş mı? İş arkadaşı mı? "Ruh ikizi," diye fısıldadı.

"Ne dedin sen?" Nate onun teknesine binip motoru çalıştırırken sordu. Yavaş yavaş kendilerine iş ve görevler verdiler. Kim yaptı Çamaşırhane mi? Terri. Kim yemek yaptı? Nate. Markete kim gitti? Birlikte. Kumandayı kim kontrol etti? Nate. Ama Terri okumayı severdi, o yüzden . Kim bir şeyler kaybetti? Kim buldu? Arabayı kim kullanıyordu? Hatta bankacılık işlerini kim hallediyordu? Bu Nate'di.

Dördüncü gün, babası onunla ciddi bir konuşma yapmaya çalışmıştı. "Ona çok bağlanıyorsun. Ben senin yanına taşınısam ve Nate benim dairemde kalsa nasıl olur?"

"İyi gidiyoruz," dedi Terri. "Onun arkadaşlığından hoşlanıyorum. Birlikte yaşaması kolay biri. Parti için fazladan bira sipariş ettin mi?"

"Siz ikiniz birbirinizden birkaç santimden fazla uzak değilsiniz." "Yani? Biz arkadaşız."

"Onun Stacy Hartman'a " dediğini gördüğünüzde gülümseyecek ve onlar için mutlu olacak mısınız?"

"Tabii ki. Baba, sorun yok. Gerçekten sorun yok. Ondan etkilendiğimi kabul ediyorum, ama Nate'in bana karşı kesinlikle erkek-kız ilgisi yok. Stacy Hartman'a bedenen ve zihnen tamamen sadıktır." Babasının ikna olmadığını biliyordu ama mükemmel bir fırsattan vazgeçecek değildi. babasının endişeleri için iş arkadaşı.

Terri, Nate'le birlikte teknedeydi ve evlerine doğru gidiyorlardı. Hayır, kendini düzeltti, *kendi* evine. Aslında teknik olarak Aggie Teyze'ye aitti ama sanki onlarınmış gibi görünüyordu.

O ve Nate birbirlerine o kadar alışmışlardı ki, eve koşarak girip zıt yönlerle giderken hiç konuşmadılar. Banyo molası, sonra mutfağa hızlı bir koşu. Terri ondan önce buzdolabına gidip bir çift portakallar ve su şişeleri. Onun *her zaman* aç olduğunu biliyordu. Nate oraya vardığında bir avuç kâğıt havlu aldı.

Birkaç dakika içinde ön kapıdan çıkmışlardı, sonra durdular. Adamın gümüş mavisini BMW'si garaj yolundaydı. Kadının on beş yaşındaki arabası kapalı garajdaydı.

"Hangi aracı almalıyız?" Nate sanki verilmesi gereken gerçek bir kararmış gibi sordu.

Onun sorusunu duymazdan geldi. "Neden gömlek değiştirdin?" "Belki kasabada öğle yemeği yeriz diye düşündüm."

"Ne durumda?"

"Colorado," diye cevap verdi arabasının kapısını açıp şoför binerken.

Terri tanıdık bir şekilde onun yanına oturdu, kucağına kâğıt havlu serdi ve portakalları soymaya başladı. "Yakınlarda bir yol kenarı büfesi var. Harika tacoları var."

"Hayır. Summer Hill'de bir restoran. Bak, bütün kasaba bizi birlikte gördü. Bir erkekle bir kadının arkadaş olmasının nesi yanlış? Bir yerlerde kitapçı görmedim mi? Cinayet gizemlerine bu kadar düşkünken, eminim yenilerine ihtiyacın vardır."

Kadın bir portakal dilimi uzattı, adam ağzını açtı ve kadın dilimi içine koydu. "Birkaç tane alabilirim. Cale Anderson yeni bir tane çıkarmış."

"Onun Jamie'nin annesi olduğunu biliyor muydun?" "Hayır!"

"Ne taraftan?"

"Cale Anderson ne şekilde gitmek isterse, ben onun yanındayım. Sonuncusu TSSB beni ağlattı. Gerçekten annesi mi? Sence onunla tanışabilir miyim?"

bir gün?"

"Evet, tabii ki. Jamie de size annesinin bu kitap için nereden ilham aldığını söyleyebilir. Ama şu anda nereye gittiğimizi bilmiyorum, bu yüzden hangi yöne döneceğimi de bilmiyorum."

"Her iki şekilde de. Bütün gölü dolaşmalıyız. Frank Amca üç işaretin de öpüldüğünü söyledi."

Sağa döndü. "Ve öpüşmeye geri döndük. O da öyle?" "Sana göstermek zorundayım."

"Dört gözle bekliyorum." Gölün etrafını çevreleyen yolda ilerledi. Bölgenin dört giriş-çıkışı vardı ama bunun dışında göl kendi başına bir topluluktu.

"İşte!" Terri söyledi. "Çakılların üzerine çek."

Adam durur durmaz, Terri dışarı çıktı. İnsanları Kissel Gölü'ne davet eden devasa tabelanın arkasında Terri'nin gittiği küçük bir metal depo vardı.

Nate arabadan indi ve büyük bir meşe ağacının gölgesinde durup yemek yedi.

portakal dilimleri ve Terri'nin ne yaptığını merak ediyordu. Terri omzuna astığı kanvas bir çantayla kulübeden ve üç metrelik bir merdivenle boğuşurken yardıma koştu. "Ne yapıyorsun?"

"Şuraya kurun, sonra geri çekilin ve tabelaya bakın."

Merdiveni açtı, destekledi ve sonra yolun kenarına doğru yürüdü.

Birisi reklam panosuna grafiti yapmış. Ama alışıldık türden değildi. Kissel'in *L*'si arka planla uyumlu olması için beyaza boyanmış ve yerine büyük kırmızı bir *S* yazılmıştı. Tabelada artık Öpücük Gölü'ne Hoş Geldiniz yazıyordu. Gülmekten kendini alamadı.

"Eğer çok komik olduğunu düşünüyorsan, tamir ." Terri elinde uzun bir kırmızı vinil parçası ve iki spreysel kutusu tutuyordu.

"Öpücükleri engellememi mi istiyorsun?" Sesi dehşete düşmüş gibiydi.

"Ama öpücükler icat edilmiş en harika şeylerden biridir. Onlar-"

"Sadece ," dedi. "Ya da ben . Umarım merdivenin üzerinde sallanmam."

Onun bu duygusunu öğrenmişti. Ne? Şövalyelik mi? Koruma mı? Erkek şovenist domuzluğu mu? Her neyse, onun merdivene tırmanmasından hoşlanmayacağını biliyordu.

Değiştirmeyi kolaylaştırmak için tabelanın altına çelik bir platform yerleştirilmişti. Kadın ona vinil şeridi uzattığında, adam tuttu. "Nedir bu?"

"Bir *L*. Tabelalara uyması için bunlardan yüz tane yaptırdım. *S*'nin üzerini boyayın, *L*'nin arkasına yapıştırıcı püskürtün ve ardından yerine yapıştırın. Öpücükleri değiştirir

*Kissel'a geri dön."*

"Şaka yapıyorsun."

"Hiç de değil. Babam ve ben bunu yıllardır yapıyoruz. Ben lisedeyken bazı çocukları panolara zarar verirken yakaladım. Frank Amca'ya onları hapse attırmaya çalıştım ama yapmadı. Çocuklara hasarı tamir ettirdi ama bunu yaparken çok eğlendiler. ceza."

"Benim için öyle," diye homurdandı Nate merdivenden çıkarken. "Bu bir saygısızlık."

Terri geri adım atarak onu yönlendirdi. Rüzgâr beyaz boyayı yakalayıp üzerine sıçratınca, Nate gömleğinin düğmelerini açıp çıkardı ve yere fırlattı.

Nate'in güzel çıplak üst yarısını görünce gülümseyen Terri, meşe ağacının altına uzandı, başını koluna dayadı ve kalan portakal dilimlerini yedi. Nate'in öpücükleri değiştirmekle uğraşmasını izledi. Boya yüzüne geri üfledi, sonra yapıştırıcı üzerine bulaştı. *L*'nin üstü altına, sonra da ellerine yapıştı. Aynı şeyler ilk birkaç seferinde de başına gelmiş ve kendisine güldükleri için fahri amcaları Jake ve Frank'e kızmıştı. Fakat Şimdi itiraf etmeliydi ki Nate'i izlemek bir komedi rutinini izlemek gibiydi.

Çok güzel genç kadınlarla dolu mavi bir Fiat geldi, yavaşladı ve gömleksiz Nate'e ıslık çalmaya başladılar.

"Öpücükleri daha çok seviyorum," diye bağırdı sarışınlardan biri pencereden.

"Yetmiş bir numaralı kamaradayım. Salı geceleri orada yalnızım," diye bağırdı esmer bir kadın.

"Hey, Terri! Onu sadece bizim için mi ithal ettin?" "Kıllı göğüslere bayılırım. Çok *erkeksi*!" Gülüşerek hızla uzaklaştılar.

Nate yerde yatan Terri'ye baktı. "Arkadaş canlısı bir gruptu."

Ayağa kalktı ve tozunu aldı. "Eğer o kızlar seni yalnız yakalasaydı, bunu atlatamazdın." Merdivenden inerken gözlerini kısarak panoya baktı. "Bu hayatımda gördüğüm en kötü iş. *L* harfinin üzerine boya sürmüşsün ve yamuk yapıştırmışsın. Kisse Gölü gibi görünüyor, sonra da eğik bir tire."

"Muhtemelen subliminal bir mesaj gönderiyordum. Öpücükleri daha çok seviyorum."

Kadın adamın önünde duruyordu, gözleri adamın çıplak göğsündeydi. "Üzerinde boya var."

"Çıkacaktır." Kadın elini göğsüne doğru kaldırırken sessizce onu izliyordu. Boyayı fırçayla temizlemek istedi ama boya çıkmadı. Saçlarına ve derisine yapışmıştı.

Terri elini onun omzunda gezdirirken Nate kıpırdamadı. Eli çok sıcaktı, çok-

"Hey!" diye bir erkek sesi geldi. "Terri *benim!*"

Nate'in çıplak tenine dokunmasına o kadar dalmışlardı ki Mercedes SUV'un yolda durduğunu duymamışlardı.

Terri sanki transa geçmiş gibi elini bıraktı ve arabaya doğru döndü. İçeride siyah saçları, gözleri ve kıyafet tasarımcılarının çok sevdiği elmacık kemikleri olan iki muhteşem, birbirinin aynısı genç adam vardı.

"Terri, aşkım, beni bekleyemedin mi?" diye arabayı süren kişi.

Diğeri karşıya doğru eğildi. "Widiwick dansına gidiyor muyuz? Geçen seneki gibi benim eşim mi olacaksın?"

Terri, Nate'in gömleğini yerden aldı. "Kendinizi övmeyin. Hayley ve diğerleri yeni geldi. Git onları rahatsız et."

"Peki tank kim?" Nate'e doğru başını sallıyordu. "Konuşabiliyor mu?"

"Konuşun ve kemik kırın," dedi Nate tehditkâr bir hırıltıyla. "Siz iki güzel çocuk neden diğer kızları bulup oynamıyorsunuz?"

Terri şaşkınlıkla Nate'e baktı. Öfkesi gerçek miydi?

"Görünüşe göre bu yıl bir rakibimiz var. Sıra sende, ihtiyar." Gülüşerek uzaklaştılar.

"Kim bunlar?" Nate sordu.

"Turner İkizleri." Kadın ona bakıyordu. "Onlara gerçekten zarar vermezsin, değil mi?"

Nate güldü. "Belki biraz." Gömleğini ondan aldı. "O moronlarla gerçekten çıkıyor musun?" Arabaya doğru geri dönmeye başladı.

"Hayır, ama bunu düşündüm. Bu arada, biri hukuk fakültesinde okuyor, diğeri de doktor olma yolunda ilerliyor."

"Bir ambulans kovalayıcısı ve bir . Tam da dünyanın ihtiyacı şey." Terri gülerek arabaya onun yanına bindi.

Üç tabelayı da değiştirmek neredeyse iki saat sürdü. İkincisinde Terri platforma tırmandı ve Nate'e nasıl yapılacağını gösterdi. Her şeye kahkahalar ve kolayca kapıldıkları alaylar eşlik ediyordu.

Yemeklerini bitirdiklerinde öğleden sonra olmuştu ve Nate açlıktan ölmek üzere olduğunu söyledi. Terri yine taco önerdi ama Nate Summer Hill'de ısrar etti. İkisi de ayrı ayrı yemek yemeyi düşünmüyor gibiydi.

Kasabadaki ilk eve vardıklarında, derin bir verandası olan güzel beyaz bir fiçı tahtası, Nate, Terri'nin koltuğu tutuş şeklinin farkındaydı. Kit'le geçirdiği yıllar boyunca, ince vücut hareketlerinin de en az kelimeler kadar, hatta bazen daha fazla şey öğrenmişti. Bu olayda Terri'nin sözleri hafıftı, sanki Summer Hill kasabasını ziyaret etmek için bile çok sıkıcı buluyormuş gibi geliyordu.

Ama göz ucuyla izlerken, asla tam olarak değil, Terri'nin bir şeylerden korktuğu izlenimine kapıldı. Bir şeyden korkuyordu.

Ne yapacağını düşünürken bile pişmanlık . Cehennemin dibine kadar yolun var Kit Montgomery, diye düşündü caddeye paralel park ederken. Kit, Nate'in içinde doymak *bilmez bir bilme* ihtiyacı yaratmıştı.

"Tek düzgün restoran şurada," dedi Terri. "Gölde yeterince egzersiz yapamadığın için mi buraya park ediyorsun?"

Şakasına gülümseyerek dışarı çıktı, etrafından dolaştı ve ona kapıyı açtı. Onu beklemediğini biliyordu ama yere düşen portakal kabuklarını topluyordu. Kendi arkasını ve bazen de onun arkasını temizlemesini seviyordu. O sevdi-

Aslında, şu ana kadar Terri Rayburn hakkında hoşlanmadığı bir şey yoktu. Aralarında ömür boyu sürecektir bir dostluk hayal etti. Kendi kendine, yaptığı şeyi yapmasının nedeninin dostluk olduğunu söyledi. Çiçekçi dükkânından bahsedildiğinde verdiği tepkiyi görmüştü ve buna neyin sebep olduğunu öğrenmek istiyordu. Kadın arabadan iner inmez, "Buraya girmem gerek," dedi. Onu izledi

Kit onlara bir bomba patlattığında insanları incelediği gibi onu da dikkatle inceledi. Daha sonra Kit, Nate'e insanların yüzlerinde ne okuduğunu soracaktı.

Nate çiçekçi dükkânı Garden Day'e doğru başıyla işaret ettiğinde Terri'nin yüzündeki kanın yarısı çekildi.

"Seninle kitapçıda buluşuruz," dedi. "Bitti-"

"Nerede olduğunu biliyorum. Jamie'nin karısı için çiçek seçmeme yardım etmeni istiyorum. İlk günlerde bana katlandığı için ona teşekkür etmem gerek. Sence ona ne almalıyım?"

"Onunla hiç tanışmadım, o yüzden hiçbir fikrim yok. Onlara sor. Onlar bilir."

Nate onun sesindeki altta yatan zehir karşısında gözlerini kırptırdı. Sanki Çiçekçi'deki biri Terri'nin hayatında kötü bir şeyin parçası olmuştu. Her neyse onu yeniden yaşamaya zorlamak istemiyordu. "Tamam, hadi yemeğe gidelim. Bunu sonra yaparım." Dedikoducu küçük bir kasabada bunu yapmaması gerektiğini biliyordu ama kolunu onunkinin arasından geçirdi.

Nate bir adım bile atamadan bir kamyonet yanlarında durdu. İçinde Terri'den daha yaşlı, iri yarı bir adam vardı, bir zamanlar formdaymış gibi görünüyordu ama şimdi göbeği ve gıdı başlangıcı vardı.

"Hey, Rayburn!" dedi, sesi alaycıydı. "Sonunda kasabaya gelmeye cesaret edebildiğini görmek güzel." Nate'e sırtıarak baktı. "Görünüşe göre sanki bir tane daha yakalamışsın gibi." Bununla birlikte, yola doğru hızla ilerledi.

Nate gerçekten dehşete düşmüştü. "Bu da böyle?" Kamyonun dur işaretinde durduğunu görünce ona doğru bir adım attı. "Sanırım onunla konuşacağım."

"Önemli bir şey değil." Terri onu şaşırtarak Nate'in koluna yapıştı, çiçekçinin kapısını açtı ve içeri girmesi için onu çekiştirdi.

Loş ışığa alışması biraz zaman aldı ve ayrıca kamyondaki sarsıntıdan sonra kaşları iyice çatılmıştı. Yine de Terri'nin yanında nasıl sertleştiğini hissedebiliyordu. Parmakları Terri'nin ön koluna öyle sert batıyordu ki neredeyse acı verecekti.

Güzel bir dükkândı ve güzel kokuyordu. Çiçek aranjmanlarıyla dolu raflar ve sağ tarafta büyük bir buzdolabı vardı. Onların önünde bir tezgâh ve bir kasa, arkasında da bir perde vardı.

Perde hareket ettiğinde, Terri'nin eli da sıkı kavradı. Tırnaklarının kısa olmasından kesinlikle memnundu!

Lise çağında bir kız, elinde cep telefonu, arka taraftan çıktı.  
-Ve Terri rahatlamış gibi görünen bir ifadeyle onun kolunu bıraktı.

"Yardımcı olabilir miyim?" sordu kız, sanki gerçekten öyle demek istememiş gibi. "Dr. Jamie'nin karısı için çiçeğe ihtiyacımız var," dedi Terri.

Kızın gözleri anında parladı. "Sanırım Dr. Jamie gülleri severdi. Ya da belki ayçiçeği. Annem beni Dr. Kyle'a gitmeye zorluyor ama Dr. Jamie her zaman orada. Belki gelecek yıl ona gidebilirim."

Terri korkmuş görünmekten vazgeçip gülümsemeye başlamıştı. "Bu Nate. Kendisi Dr. Jamie'nin ilk kuzeni."

Kızın gözleri büyüdü. Nate'i değerlendirir bir aşağı bir yukarı baktı. "Ona benziyorsun ama daha yaşlısın."

Kızın başının üzerinden bakan Nate, gözlerini Terri'ye dikti. Bunun için onu geri alacaktı! "Ben çok yaşlıyım," dedi ciddiyetle. "Ve ben bir tekne jokeyinden başka bir şey değilim, Jamie gibi bir doktor değil. Onun bir askeri kahraman olduğunu biliyor muydun?"

"Öyle mi?"

Kız sorular sormaya başladı ama Nate yan çizdi ve uzak taraftaki çiçeklere bakan Terri'ye gitti. "Bunun için bu akşam yemek pişirmek zorundasın," dedi nefesinin altından.

"Peki nerede yemek yemeyi planlıyorsunuz?"

"İyi bir noktaya değindin. Başka bir ceza düşüneceğim."

"Summer Hill'e bir geziye ne dersiniz? Bu yeterli bir geri ödeme olacaktır. Bu çiçeklere ne dersin? Güzel görünüyorlar. Sanırım daha önce gitsem iyi olacak-" Sözünü kesti.

"Neyden önce?"

Terri'nin başını kaldırdığını ve vücudunun çelik gibi sertleştiğini gördü. Sanki birinin onu izlediğini biliyormuş gibi yavaşça arkasını döndü.

Kız gitmişti ve arkalarında Terri'nin yaşlarında, koyu sarı saçlı bir kadın duruyordu. Her şeyi incecikti: saçları, gözleri, omuzları, kolları. Ama bu modaya uygun bir zayıflık değildi. Nate tahmininde yanılmadıysa, bu kız yeterince yemek yemeden büyümüştü.

Sanki ondan bir şey istiyormuş gibi Terri'ye bakıyordu. Nate onun gözlerinin ne yalvardığını anlayamadı. Acıma mı? Sempatı mı? Hayır. Bağışlanmak istiyor gibi göründüğünü düşündü.

Terri bir süre öylece baktı, sonra mırıldandı: "Seninle kitapçada buluşuruz." Terri bir solukta kapıdan çıktı ve adam onun sokakta aceleyle ilerlediğini gördü.

Nate tekrar genç kadına döndü. Ona sorular sormak istiyordu ama nereden başlayacağını bilmiyordu.

Terri'nin gitmesiyle yüz ifadesi iş adamına dönüştü. "Size nasıl yardımcı olabilir?"

"Bunlar," dedi Nate ve sarı ve mavi çiçeklerle dolu bir vazo aldı. "Elbette."

Vazoyu aldı ve tezgâhın üzerine koydu. "Sen de ister misin? teslim edecek misiniz yoksa alacak mısınız?"

"Ben alırım." Nate ön pencereden dışarı bakıyordu. Terri hiçbir yerde görünmüyordu. Çiçekleri sarı kağıt mendile sararken sırtı kendisine dönük olan kadına baktı. Kasabada bir yabancıydı. Bu yüzden ona doğrudan olduğunu sormaktan daha iyisini biliyordu. "Size kişisel bir soru sormamın sakıncası var mı?"

Kızın dar omuzlarının bir darbeyi savuşturmak üzereymiş gibi yükseldiğini gördü. "Tabii ki hayır." Arkasını dönmedi.

"Tam buraya geldiğimiz sırada pıkaplı bir adam durdu ve Terri'ye hoş olmayan sözler söyledi. Neyle ilgiliydi bu?"

Arkasını döndüğünde gülümsüyordu ve bahse girerim hepsi kaplanmış olan mükemmel dişlerini gösteriyordu. Bir kaza yüzünden mi? Ya da dişçisiz bir çocukluk mu?

"Kırmızı kamyon mu? Bir haftadır tıraş olmadı mı? Kirli beyzbol şapkası?"

"Onu görmüş olmalısın." Nate ses tonunun çapkınca olduğunu biliyordu ama onun cevap vermeyi reddetmesini de istemiyordu.

"Bu Hector. Terri çocukken onu yere düşürmüş. Omurgasını o kadar kötü sakatladığını söylüyor ki profesyonel kariyerini kaçırmış. Gerçek şu ki, bunu yapan içki, uyuşturucu ve yeteneksizlikti. Ama başkasını suçlamak onun için daha kolay."

Nate kaşlarını çatıyordu. "Terri'de 'başka bir tane' olduğunu söyledi."

Tıpkı Terri'nin daha önce yaptığı gibi, kadının yüzünün rengi solmuş gibiydi. "Billy Thorndyke adında bir adamla çıkıyordu. Senin gibi iriydi. Kasabadaki herkes onların..." Çiçekleri tezgahın üzerinden ona doğru iterken cümlesini tamamlamadı.

Nate ona kredi kartını uzatırken, o da elini kaldırdı.

"Hayır, teşekkürler. Siz Terri'nin arkadaşısınız, o yüzden ücret almayacağım.

Dinleyin, Bay

."

"Nate Taggart."

"Ona iyi bakın. Terri Rayburn çok iyi bir insandır."

Başını salladı, zihni gördüklerini ve duyduklarını bir araya getirmeye çalışıyordu. "Aslında, lütfen bunları Dr. Jamie'evine karısı için gönderebilir misiniz? Ona Nate'in teşekkürlerini ve sevgilerini ilet. Fikrimi değiştirdim. Sanırım ben

Terri'yi tako yemeye götür."

"Güzel," dedi ve gülümsemeye devam etti. "Ben Kris Lennon. Terri için neye ihtiyacınız olursa bana söylemeniz yeterli. Gece ya da gündüz, orada olacağım." Bir kartvizitin arkasına bir şeyler yazdı ve ona uzattı. "Bu benim cep numaram. İstedığınız zaman arayabilirsiniz."

"Elbette. Tamam," dedi Nate ve dükkândan çıktı. Dışarıda, cadde boyunca bir aşağı bir yukarı baktı. Burası çok şirin bir kasabaydı ve o kadar huzurluydu ki, sanki orada kötü bir şey olmuş gibi görünmüyordu.

Ama vardı. Ve bu her neyse, Terri'ye bulaşmış gibi görünüyordu.

Nate telefonunu çıkardı ve Jamie'ye bir mesaj gönderdi.

Cale Teyze'den gölde Terri'ye imzalı kitap göndermesini isteyebilir misin? Terri ile Cale Teyze arasında ne olduğunu biliyor musun?

O ve Kris mi?

Cevap hemen geri geldi.

Hiçbir fikrim yok. Della Kissel kasabanın dedikoducusudur. Anneme gece kitaplarını vereceğim. Tüm gölün evinizdeki partiye davetli olduğunu duydum.

Siz ikiniz geliyor musunuz?

Hayır. Evde kalıp hamile karım için muz kızartacağım. Stacy nasıl?

Peki, diye cevap yazdı Nate, sonra telefonu cebine geri koydu. Tekrar çaldığında cevap vermedi ama kendine bu gece Stacy'yi araması hatırlattı. Yolun karşısındaki kitapçıya gitti.

## Bölüm 6

Terri rüyasında Nate'i görüyordu. Babasının için yaptırdığı teknenin içindeydiler. O ve Nate sessizce yol alıyorlardı ama birbirlerine baktıklarında sanki bir sırrı paylaşıyorlarmış gibi gülümsüyorlardı.

Terri'nin evlerden birine gittiler. Çok güzeldi, geçen yaz hapse giren bir aktör için kiralanmıştı. Nate'le birlikte içeri girdiklerinde Terri ona aktörün ve yerel oyunun hikâyesini anlatmaya başladı ama Nate aniden döndü. Gözleri karanlıktı. Sıcaktı. Onu istiyordu. Ona zamanın geldiğini söylüyordu.

Terri nefesini içine çekti. Bir saniye sonra Nate onu kollarının arasına aldı ve-

"Yataktan kalkacak mısın yoksa bütün gün tembellik mi edeceksin?" Nate kapı aralığından .

Terri isteksizce gözlerini yarı yarıya açtı. Yatak odasının perdeleri kapalıydı ama henüz tam gün ışığı olmadığını görebiliyordu. Yüzüstü döndü. "Git buradan."

"Bugün parti var ve yemek pişirmeye yardım edeceğini söylemiştin, o yüzden başlamamız gerekiyor. Ve gölde bir çöp yığını var. Ön pencereden görebiliyorum. Temizlenmesi gerekiyor."

"Udah."

"Ne?" Yatağına doğru yürüdüğünde, kızın başının üst kısmını zar zor görebiliyordu.

Terri örtüyü biraz aşağı çekti. "Burası eski iskelenin olduğu yer. Eşyalar direklere takılıyor. Lütfen gider misiniz? Harika bir rüya görüyordum."

"Şu sıska çocuklar hakkında mı?"

"Evet. Onlar hakkında her şey," dedi.

Nate yatağın kenarına oturdu. "Çok fazla kişiyi davet etmiş olabilirim. Bu gece için insanlar. Daha doğrusu bu öğleden sonra. Çocuklar gelip gelemeyeceklerini sordular ve ben de hayır diyemedim, bu yüzden gerçekten yemek yapmaya başlamam gerekiyor."

"Pizza sipariş et," diye mırıldandı Terri.

"Onlara bir Bedevi ziyafeti sözü verdim."

Terri arkasını döndü ve örtüyü boynuna kadar çekerek ona baktı. "Yabancı bir ziyafet vereceğine söz vermiştin."

Bütün gölü mü?"

"Hepsi gelmiyor. Tepedeki büyük evde kim oturuyor?" "Stanley Cresnor."

"Öyle mi? Amcamın müşterilerinden biri. Burada olduğundan haberim yoktu." "Yoksa onu davet eder miydin?"

"Ah. İğneleme," dedi Nate. "benim Terri'm. Haydi kalk ve gösteriyi başlatmama yardım et."

Terri esnedi, sonra gerindi. Tekrar adama baktığında, adam ona bakıyordu. Bir an için rüyasında gördüğü ateşli gözler onunkilerdi.

"Herkes nerede?" diye koridordan tanıdık bir ses geldi.

"Kapıdan çıkın," diye tısladı Terri.

Sadece üç uzun adım attı ve Nate, Terri'nin yatak odasının kapısında kayboldu.

"Buradayım baba," diye seslendi Terri yataktan kalkıp kot pantolonunu çekerken. Babası yatak odasına gelmeden önce üzerine bir sütyen ve tişört giymişti. "Bu kadar erken ne yapıyorsun burada?"

Brody odanın etrafına ve yatağa bakıyordu. "Nate nerede?" "Hiçbir fikrim yok." Terri'nin sesi bir masumiyet örneği idi.

Brody sabahın ilk ışıklarını içeri almak için perdeleri açtı ve rahat bir nefes . "İşte orada. Nereye gidiyor?"

Terri babasının yanına gitti ve Nate'in teknesiyle doğu kıyısına doğru gittiğini gördü. "Muhtemelen eski rıhtıma doğru. Üzerinde bir şey olduğunu görebilirsiniz."

"Dün bazı çocuklar birkaç tekneyi devirdi. Onlara temizlemelerini söyledim ama benden sizin korkmuyorlar, bu yüzden hepsini alamadılar."

Nate'in küçük tekneyi büyük beyaz nesnelerin yanına götürmesini izlerken yan yana durdular. Çekiştirdi ama hareket etmediler.

"Çizgileri kesin," dedi Terri yüksek sesle.

"Muhtemelen o eski direklerle takılmış binlerce halat vardır. Bunu doğru şekilde yapacak."

Nate tekneye ayağa kalktı, tişörtünü çıkardı ve yan taraftan suya doğru eğildi.

"Bunu yapamaz!" Terri kapıdan çıkmaya başladı. "Onu gölün ne kadar derin olduğu konusunda uyarmalıyım."

Brody onun kolunu tuttu. "Bence senin genç adam çaresine bakabilir. Bak! Geri geldi ve tekneye bir şeyler koyuyor. Bu harika.

Buranın temizlenmesi gerekiyor. Yıllardır bunu yapmak istiyordum."

Babası arkasını döndüğünde, Terri onun yüzündeki acıyı gördü. Büyük iskelenin yıkıldığı fırtına gecesi, annesinin geceydi. Ondan sonra, Brody'nin yas tuttuğu birkaç yıl olmuştu, o kadar derindi ki zar zor iş görebiliyordu. Ortağı Jake evdeki işlerin çoğunu yapmıştı ama buna eski bir iskelenin değiştirilmesi dahil değildi.

Brody, "Nate'in bana aldırıldığı bir kamyon dolusu yiyecek ve içki var," dedi. "Nereye koyayım?"

Terri konuyu değiştirdiği için memnundu. Kasabada geçirdiği dünden sonra geçmiş hatırlatan her şeye katlanabiliyordu. Kapıyı kaydırarak açtı. "Bir dakika içinde eşyaları boşaltmana yardım ama Nate'in aptalca bir şey yapmadığından emin olmak için onu izleyeceğim."

"İyi fikir," dedi ve dışarıdaki sandalyelere gittiler. Nate suyun altına daldı, sonra bazı çöp parçalarıyla geri geldi ve onları tekneye attı.

Terri, nöbet tuttuklarını bildirmek için ona el salladı ve ardından babasının yanına oturdu.

"Bu adamla boyundan büyük işlere kalkıştığını , değil mi?" Brody söyledi.

". Ben bilmiyordum ama artık biliyorum. Sevmiş ve kaybetmiş daha iyi olduğu hakkında ne derler?"

"Hiç sevmemiş olmaktan daha iyidir. Evet, duydum ama kaybetmiş biri olarak acının buna değeceğinden emin değilim." Brody'nin sözleri kasvetliydi ama sonra kızına sırtıttı. "Sen hariç. Sevmeseydim sana sahip olamazdım. Nişanlısıyla arası nasıl? *Evleneceği* kızla."

Terri bu konuda konuşmak istemiyordu! Babası söyleyeceğini söylemişti ve daha fazla konuşmaya gerek yoktu. "Della'nın sırf partiye gelebilmek için hastaneden taburcu olduğunu duydum. Ona çıkma teklif edecek misin?"

Della Kissel, Brody'den en az on beş yaş büyüktü ama onu ilk gördüğü günden beri ona aşıktı.

"Frank'ten bu konuda yeterince alay işittim, o yüzden sen başlama. Parti için tavuk ve sığır eti getirmeyi kabul ettiğini biliyor muydun? Sanırım yemek pişirmeye de yardım etmeyi planlıyor."

Terri babasına sertçe baktı. "peşinde bu?"

"Hiçbir fikrim yok. Ama Frank'i bilirsiniz, ne yaparsa yapsın zaman bir nedeni vardır."

"Geçmişî tekrar gündeme getirmeyecek, değil mi?" Terri usulca sordu. "Gerçeğın onun versiyonunu öğrenmekle ilgili şu şey var ya? Ne olduğunu biliyoruz." Nate tekneyi neredeyse göl yüzeyinin altında sıkışıp kalmış çöplerle doldurmuştu.

"Sanırım son kez soru sormaya başladığında Frank'e durmasını istediğimi açıkça belirttim. Yapacağına yemin etti. Ama şimdi Nate'ten bir şey istiyor gibi görünüyor."

"Tahminin nedir?"

Brody ayağa kalktı ve suyun kenarına doğru birkaç adım yürüdü ve Nate'e bunun yeterli olduğunu işaret etti. Nate elini kaldırdı, işaret parmağı havadaydı. Yapması gereken bir dalış daha vardı.

Brody tekrar kızına döndü. "Sanırım Frank, Nate'in onun işini devralmasını istiyor. Frank yıllardır uslu durdu ve sanırım emekli olup günlerini balık tutarak geçirmek istiyor. Ya da saat 2:00'de kalkmaktan başka bir şey yaparak. gürültülü komşularla ilgili bir şikâyet nedeniyle."

" bir şey olmayacak. Nate parayla çalışacak. Stacy'nin onun için zaten bir ofisi olduğunu söyledi."

Brody kızına baktı. "Thorndyke'ların evinin zemin katında."

"Ah." Terri babasının bakışlarına karşılık vermezken Nate'in tekneye binişini izledi. Geri dönüşüm için çöpleri ayırmak üzere kulüp binasına gideceğini ve sonra geri döneceğini işaret etti. Kız başını salladı ve el salladı, sonra babasına baktı. "Hadi gidip kamyonunu boşaltalım. Ve Nate'e işle ilgili hiçbir şey söyleme. Bırak kendi kararını kendisi versin."

"Yani onun gibi aktif bir adamın bütün gün masa başında oturması halinde delireceğini görmesini mi istiyorsunuz?"

Terri sırtışını bastıramadı. "Aynen öyle. Ofisi gördün mü?" "Hayır, ama Frank gördü. Parlak çelik kollu sandalyeleri olduğunu söylediVe duvarlarda Kızılderili sanat eserleri var."

"Çünkü Nate Colorado'da büyüdü." Terri derin bir nefes aldı. "Güzel bir evmiş. Belki o ve Stacy üst katlarda otururlar."

"Evet, belki. ama! Kendimizi depresyona sokmadan işe koyulalım."

Gülümseyerek evin içinde yürümeye başladılar. "İşte biz buyuz. Turner İkizleri'nden daha çok benziyoruz. Bu arada, Nate onlarla tanıştı."

"Nasıl oldu bu?"

"Oldukça sevindirici bir şekilde korkunç. Hepsi birbirini kıskanıyordu."

"Öyle olmalılar. Bu bana bir şey hatırlattı. Elaine bu öğleden sonra buraya birkaç kıyafet getirmek istiyor. Yeni bir şeyler giymek isteyebileceğini düşündü."

"Her zamanki beş yaşındaki tişörtlerimin aksine mi?" "Kırmızı ve ışıltılı olmasını önerdim. Belki dekolte."

"Baba!" Şok olmuştu.

"Ben Terri'nin takımındayım. O yüzden vur beni. Elaine dar kot ve yüksek topuklu ayakkabılardan bahsetti."

"Kesinlikle olmaz!" dedi Terri, sonra gülümsedi. "Zaten çok yüksek değil. Makyaj hakkında bir şey söyledi mi?"

"Küçük tencere ve şişelerden başka hiçbir şeyle dolu olmayan bir ayakkabı dolabı büyüklüğünde bir çantası var."

"Yıllarca güneş ve su altında kaldıktan sonra tam olarak bu ihtiyacım olacak." Terri gülümseyerek kolunu babasınıninkinin arasından geçirdi ve birlikte

Dışarıda kamyonuna kadar.

\* \* \*

Terri babasının tavsiyesine uyarak bir çift dar pantolon ve kırmızı ipek bir bluz seçti. Elaine'le birlikte yatak odasındaydılar ve yatak kıyafetlerle kaplıydı. Elaine göle geldiğinden beri Terri'nin sahip olduğu en yakın anne olmuştu.

Elaine göle gelmeden iki yıl önce dul kalmıştı. New York'tan Atlanta'ya gidiyor ve orada bir arkadaşının elbise mağazasını satın almayı planlıyordu. Elaine her zaman moda endüstrisinde yer almıştı ve kendi işinin patronu olmak için sabırsızlanıyordu. Öğle yemeği yemek için otoyolda, üzerinde Lake Kisses yazan bir tabelanın yanında durmuştu.

O gün Brody, Frank ve Terri pizza standının önündeki masalardan birinde oturuyorlardı. Bir çiftçi pazarına ev sahipliği yapabilmek için pavyonu büyötmeye yönelik bazı planları gözden geçiriyorlardı.

Frank, "Bununla buraya daha fazla kasabalı getireceksiniz," dedi ama Brody cevap vermeyince ona baktılar. Terri, babasının yırtıcı bir hayvan görünümüne büründüğünü görünce irkildi. Gözleri çok yoğundu!

Terri ona bakakaldı ama Frank kıkırdadı. Bir saniye sonra döndüklerinde tezgâhta bir kadın gördüler. Kırk yaşlarındaydı ve formunu koruyordu: uzun boylu, zayıf, kısa siyah saçlı. Özel dikim siyah keten pantolon, beyaz bir bluz giymiş ve altın küpeler takmıştı.

Sanki transa geçmiş gibi Brody ayağa kalktı ve ona doğru gitti.

Frank, bütün yüzünü bir tarafa çeviren bir sırtışla cüzdanını çıkardı.

Masanın üzerine yirmi dolarlık bir banknot koydu.

Terri hâlâ babasına şaşkınlıkla bakıyordu. Onu hiç böyle bakarken ya da herhangi bir ziyaretçinin peşinden giderken görmemişti. Aslında onlardan kaçmak için elinden geleni yapardı.

"Buradan ayrılmayacağına yirmi dolarına bahse girerim,"

dedi Frank. Kadın ona baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"O. Şehir kıyafetleri giyen hatun. Ofise gitmedi, yani kiralamak için burada değil. Kendi evi olmadığını biliyorum, o yüzden muhtemelen devam etmek istiyordur."

"Birinin misafiri olabilir." Terri, babasının kadına gülümseyerek konuşmaya başlamasını ve gözlerinin kadının üzerinde gezinmesini izledi.

"Hayır," dedi Frank. "Babanı sadece bir kadına böyle bakarken gördüm ve onunla evlendi."

"Sen delisin! Babam-" Kadın konuşmayı kesti çünkü babası kolunu kadınının arasından geçirdi ve ofisine doğru yürüdüler.

Frank faturayı cüzdanına geri koydu. "Bana yirmi dolar borçlusun." Ayağa kalktı.

"Senin aptal bahsini kabul etmedim." Kadını ofisine götüren babasına bakıyordu. Tekrar Frank'e baktı. "Ama... Yani..."

Frank sırtıttı. "Baban eskiden Oyuncular'dan biriydi. Hatta muhtemelen onları ebedi lanete giden yola o soktu."

"Babam asla-"

"Kabul etsen iyi olur ufaklık, baban yalnız gibi görünebilir ama Brody Rayburn bekâr değil. Sonra görüşürüz ve beni yeni üvey annenle tanıştırebilirsin."

"O olmayacak-" Terri sözünü kesti çünkü bağırıyordu ve insanlar ona bakıyordu. Frank elini salladı ama arkasına bakmadı.

Neredeyse tam da Frank'in söylediği gibi olmuştu. Ertesi sabah Brody, Elaine'i ofisinin hemen dışında bir elbise dükkânı açmaya ikna etmişti. Onu çoğunlukla güneş kremi ve çirkin havlular satan bir dükkâna yerleştirmişti. İki hafta sonra, Brody tekne deposunun duvarını yıktı. Elaine'e daha fazla yer açmak için yanına. İnsanlar teknelerini depodan çıkarmak zorunda kaldıklarında biraz öfkeyle başa çıkmak zorunda kalmıştı, ama tereddüt etmedi.

Göl çevresindeki kadınlar kulüp binasında Elaine'in kıyafetlerinin sergilendiğini görünce yeni mağazanın kurulmasına yardım etmek için gönüllü oldular.

Dört yıl önceki o ilk günden beri Elaine ve Brody bir çift olmuşlardı. Frank dışında herkes Terri'nin kıskanmasını bekliyordu ama o . Kadını neredeyse babası kadar seviyordu.

"Bundan emin misin?" Terri şifonyerin üzerindeki aynada kendine bakarak sordu. Perdeleri çekmişlerdi çünkü ev ve Yerler insanlarla dolmaya başlamıştı.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi Elaine. "Turner oğlanları seni görünce kendilerinden ."

"Oh. Onlar."

Arkasından Elaine gülümsedi. "O ikisini göz ardı etmemelisin. Yakışıklı, zengin ve çok eğlenceliler. Onlar-"

"Hiçbir şey yapamam." Terri aynaya arkasını döndü. Yatağın üzerindeki kıyafetlere özlemle baktı. Güzel kıyafetler giymeyeli yıllar olmuştu. Eskiden giyinmesi saatler sürerdi ve şimdi saçını bile taramadan gününü geçiriyordu.

"Haklısın," dedi Elaine. "Turner İkizleri çocukları bir araya getiremiyor, herkes için bir parti düzenleyemiyor, gölleri ve eski kayıkhaneleri temizlemiyor. Tanıştıkları herkes tarafından sevilmiyorlar. Fareli Köyün Kavalcısı değiller."

Terri yatağa oturdu ve manşeti incilerle süslü bir bluzun kolunu eline aldı. "Kimse Nate gibi değildir."

"Ah, tatlım." Elaine Terri'nin yanına oturdu ve kollarını ona doladı.

"Çoktan kapılmış bir adama aşık olma. Kalbini kırmanın yolu budur. Sadece bekle. Ne yapmak istediğine karar vermesi için ona zaman ver."

"Belediye başkanının kızı mı yoksa göldeki kız mı? Verilecek zor bir karar değil."

Elaine ona bakmak için arkasına yaslandı. "Bu Stacy Hartman'tanımıyorum ama seni tanıyorum ve bu gezegendeki herhangi bir genç kadın kadar iyisin."

"Evet, sanırım," dedi Terri. Bir top cam kapılara çarpıp zıplayınca ayağa kalktı. "Ben iyiyim. Belki de İkizlerden biriyle çıkmalıyım. Nate birinin ambulans kovaladığını, diğerinin de şarlatan olduğunu söylüyor."

Elaine güldü. "Sanırım onunla aynı fikirdeyim." Elini sağa sola salladı. "Bütün aran nasıl?" Evin içinde ve dışında olan insanları kastediyordu.

Terri ayağa kalktı. "Bayıldım buna. Babamla benim sosyalleşme konusunda ne kadar kötü olduğumuzu biliyorsun."

"Başlatma şimdi. Sinemaya gitmek için gölden ayrılmasını sağlamak bir hafta boyunca dırdır etmek demek."

"Bu da bir fikir. Belki de bir-"

"Sinema salonu burada mı? Kesinlikle olmaz. Siz ikiniz bu gölden bir dünyanın var olduğunu öğrenmelisiniz. Yani evinizin istila edilmesine aldırıyor musunuz?"

"Nate bununla ilgilenecek. Bu sabah yemek işini ikimizin yapması gerektiğini söylüyordu ama bir şef bulmuş. Bay Parnelli'nin eskiden beş yıldızlı bir restoranda aşçılık yaptığını biliyor muydunuz?"

Elaine ayağa kalkarken, "Ben ," dedi. "Ama sanırım senin Nate buradaki insanlar hakkında benden daha çok şey biliyor. Herkes onunla tanıştı."

"Sen de ondan hoşlanıyorsun."

"Elbette biliyorum," dedi Elaine. "Richmond'dan aldığınız tüm giysi kutularını taşıdı, sonra da paketlerini açmama yardım etti. Senin bluzunu beğendi. var."

Terri, *Nate'in hoşuna gittiyse benim de hoşuma gider* dercesine yakasıyla oynamayı bıraktı.

I.

Elaine perdeleri açtı. Dışarıda güneş suyun üzerinde parıldıyordu. Öğleden sonra erken saatlerde olmasına rağmen orada bulunan birçok insanın yüzü gülüyordu.

Giysileri toplamaya başladığında Elaine, Terri'nin bir tarafa baktığını gördü. Nate suyun kenarındaydı, telefonu kulağındaydı ve kaşlarını çatmıştı. Biriyle tartışıyor gibi görünüyordu. *Umarım odur*, diye düşündü Elaine.

Terri'nin sırtı ona dönükken Elaine kolları inci işlemeli bluzu dolabına astı. Terri'ye Widiwick dansı için bir elbise sipariş etmişti ve onun da tutkuyla parçalanmasını umuyordu.

## Bölüm 7

Terri oturma odasına girdiğinde, Nate'in onu görünce gözlerinin açıldığını görmekten büyük memnuniyet duydu. Frank Amca'nın müstakbel oyuncular dediği üç emekliyle birlikte gülüyordu. "Eğer onlar yapabilirdi." Bu, Terri ve babasıyla paylaştığı özel bir şakaydı.

Nate'in takdir dolu bakışını görmemiş gibi davrandı ve topuklarını taş zemine vurarak mutfığa . Teyzesinin eskiden ev yapımı tatlılar ve güveçlerle doldurduğu uzun tezgah şimdi güzelce düzenlenmiş yemeklerle dolu kaseler ve tabaklarla kaplıydı. Tezgâhın arkasında beyaz önlüklü bir emekli olan Bay Parnelli oturuyordu. Yanında, doğrama ve karıştırma işleriyle meşgul olan ve büyük ocağa bakılırsa bir şeyleri ateşe veren iki hafta sonu dulu vardı.

"İyi görünüyor, değil mi?" Nate onun yanından seslendi.

Ona için dönmedi. "Bu insanların ne yapabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

yap." Üçü birlikte sanki her zaman yaptıkları gibi çalışıyorlardı.

"Bay Parnelli üst düzey bir şefti ve hanımlar evlenmeden önce restoranlarda çeşitli pozisyonlarda çalıştılar."

"Sonra parayla ve şimdi hayatlarını kocaları ne isterse ona adıyorlar." Ona doğru dönerken gülümsüyordu. Bir çift Çocuklar yanlarından koşarak geçti ve Nate'e çarparak bir adım öne çıkmasına neden oldu. Burnu neredeyse Terri'ninkine çarpıyordu.

Anında geri adım attı. "Boyun uzamış."

"Topuklular yüzünden. Neredeyse onlarla nasıl yürüneceğini unutuyordum." "Nasıl yürüdüğünü biliyor olman ilginç."

Cevap vermeye başladı ama omzunun üzerinden Della Kissel'in içeri girdiğini gördü. Ufak tefek, yaşlı bir kadındı, yüzü ömür boyu güneş gördüğü için kırışmıştı.

Kasabadaki herkes onun bir kartalın imreneceği bir görüşe ve her şeyi görebilmesi için en az dört göze sahip olduğunu söylüyordu.

Terri, Nate'in elinden tutup onu köşeye çekti, sonra durup mutfığa doğru baktı. "Della Kissel yeni geldi ve seni korumak zorundayım. Sen onun için taze etsin. görürse hapseder ve gece boyunca sorguya çeker."

"Öyle mi?" Sesi müstehcendi. "Neye benziyor?" Adamın nefesini kokladı. "Ne kadar içtin?"

"İki bira. Belki üç. Herkes benim hakkımda sorular soruyor. Sanırım özgeçmişimi görmek istiyorlar."

"Bu çok iyi. Belki para işiniz için birkaç müşteri bulabilirsiniz."

Duvara yaslanmıştı. "Gölün altındaki çöpleri temizleme işim olduğunu sanıyordum. O rıhtım neden yıkıldı ve orası ne kadar derin?"

"Babam ve Jake Amca Club Circle'ı kurduklarında rıhtım çok uzaktaydı. Bir fırtınada yıkıldı ve kimse yeniden inşa etmedi. Kimse derinliği ölçmedi ama Bay Kissel orada birkaç inek kaybettiğini söyledi."

"Suyun altında gördüğüm bir inek değildi."

Terri köşeden bakıyordu. "Della seni arıyor." "İstediğinin sen olmadığına emin misin?"

"İnsanlara söylemeyi çok sevdiği gibi, eskiden altımı o . Benim hakkımda bilmediği pek bir şey yok. Uh-oh. Geliyor.

Bu taraftan." Terri yine Nate' elini tuttu, onu banyodan geçirip yatak odasına götürdü ve kapıyı kapattı.

Nate hemen yatağa uzandı. "İnsanlar buradaki partilere kesinlikle erken geliyor."

Terri pencereden dışarı baktı. "Elimden gelse, *sana söylemiştim diye* bir neon tabela açardım. Bu insanların partiden başka yapacak bir şeyleri yok. Ve Bay İyiliksever sen etrafta dolaşıp herkesin eskiden ne yaptığını sorduğundan beri

şimdi yapmak istiyorum. *Benim* evimde."

Nate tek taraflı bir sırıtma yaptı. "Sesin nefret ediyormuşsun gibi gelmiyor."

Terri yatağın diğer tarafına ve tavana baktı. "Çok güzeldi."

"Ne oldu?"

Aralarında her zaman gönülsüz bir şakalaşma vardı, ama o ciddileşti.

"Burada yaptığınız şey için iyi oldu. Babam ve ben işlerimizi halletmeye o kadar odaklanıyoruz ki eğlenmeyi unutuyoruz. Aggie Teyze eskiden partiler verirdi ama en sevdiklerini davet ederdi ve..." Terri dönüp ona baktı. "Yaptığın işe herkesi dahil ediyorsun ve buradaki herkes senden hoşlanıyor."

Nate beklediği gülümseme yerine kaşlarını çattı. "Kendini hafife alma. Burayı yönetmek için yaptığın şey olağanüstü. Herkesi hizada tutan bir kabile şefi gibisin. Ben sadece palyaçoyum."

Tekrar tavana baktı. "Sen bundan daha fazlasısın. Sen de çok çalışıyorsun. Sen-"

"Hey!" Sanki bu ciddi konuşmayı kesmek istiyormuş gibi onun sözünü kesti. "Aç mısın?"

"Özellikle değil ama öyle olduğunuza bahse girerim. Eminim Della sizinle öğle yemeği yemeyi çok ister."

Nate yataktan kalktı. "Saat 15:00 ve kahvaltıdan beri bir yemedim. Eskiden her insanın ne kadar büyük olduğuna dair hikayeler dinliyordum. Görünüşe göre bugün biz zıpçıktılar gerçek işin ne olduğunu bilmiyoruz. Bunu kollarımdaki siyah ipleri çıkarırken söyledim. Çöpleri karıştırırken buldum."

"Gömleksiz gitmemeliydin." Ayağa kalktı.

"Eğer güzel bir kız beni izliyorsa, eğilimindeyim. Bütün o bench presslerin boşa gitmesine izin veremem. Neden biz-"

Kapı çalındı. "Terri? misin?" "Bu Della," diye fısıldadı Terri.

"Stacy ile *evlenmek* üzere nişanlanan o hoş genç adamı bulamıyorum. Hartman," dedi Della kapıdan. "Yatak odanızda *sizinle* yalnız değil, değil mi?"

"Kurnazca," diye fısıldadı Nate, sonra kapıyı kaydırarak dışarıya doğru açtı. "Beni takip edin."

Terri neredeyse koşarak geçti.

Dışarıda, Terri'nin evinde sihirli bir şekilde ortaya çıkan büyük barbekü ızgarasına bakan iki adam vardı. Mangalın üzeri cızırdayan etlerle kaplıydı. Nate sosis ve ekmek alırken, Terri bir soğutucuyu açtı ve üç küçük kase yiyecek . İçlerinde ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"İşte," dedi Elaine arkasından ve ona büyük pembe bir bez çanta uzattı. "İçine bir sürahi limonata koydum. Acele etme. Bu parti henüz resmen başlamadı."

Terri, Elaine'in ima ettiği gibi Nate'le birlikte bir aşk kaçamağına söyleyerek itiraz etmesi gerektiğini biliyordu. Della'nın meraklı sorularından kaçıyorlardı. Ama Terri sadece gülümsedi. "Teşekkürler."

Dakikalar sonra teknesine doğru koşuyordu, Nate de arkasındaydı. Ve çok uzak olmayan bir mesafede Della Kissel Terri'ye sesleniyordu.

"Yürü!" Nate söyledi ve Terri adımlarını hızlandırdı.

Hemen tekneye atladılar. Terri motoru çalıştırırken Nate çözdü. O kadar hızlı kalktı ki Nate neredeyse arkadan uçacaktı ama

sadece güldü.

Terri tüm mağazaların ve kamu binalarının bulunduğu Club Circle'a doğru yöneldi ama sonra aniden geri döndü ve evine doğru yöneldi. Nate'in ne yaptığını soracağını düşündü ama sormadı. Doğu kıyısına yakın durdu, küçük bir koya girdi, sonra üç köprüden birinin yakınından geri çıktı. Burası Nate'in daha önce görmediği bir yerdi.

Terri motoru kısarak yavaşça Ada olarak bilinen, etrafı suyla çevrili kara parçasının güney tarafına yaklaştı.

Nate tekneyi kıyıya çekmek için sıg suya atladı. Bağlayabileceği bir kazık vardı.

"Lanet olsun!" Terri suya bakarken şöyle dedi. Üzerinde dar bir kot pantolon ve saçma sapan yüksek topuklu ayakkabılar vardı.

Nate suyun içinde yürüdü ve kollarını uzattı. Ona atlamasını söylemesine gerek yoktu.

Terri, "Ben çok ağırım" ve "Ayakkabılarımı çıkarıp suya girebilirim" gibi kızlara özgü protestolardan vazgeçmeye karar verdi. Çok pratik bir hareketle yana doğru adım attı ve geriye doğru düştü.

Nate homurdanmadan onu yakaladı ve kuma taşıdı. "Bunu daha önce de yaptın, değil mi?"

"Yüz kere" demedi çünkü bu kelimeler açıklama gerektirecekti. "Belki de. Della ikimize de işkence edecek."

Nate onun sorusuna cevap vermediğini fark etti.

"Artık beni yere bırakabilirsin."

"Oturup yemek yiyebileceğimiz bir yere varana kadar olmaz."

"Ah evet, yemek. Bir numaralı endişen. Zaman kazanmak için mi beni dışarı çıkardın?"

Cevap vermedi.

Adamın iri bedenini kendi bedeninde hissetmeyi seviyordu ve başını göğsüne yaslamak istiyordu. Bunu yaparsa, onun sıcaklığını hissedebilecek, kalp atışlarını duyabilecekti. Bir an için bunun gerçek olduğunu ve onun kendisine ait olduğunu hayal edebilecekti.

Aniden, onu yere yatırmak için bacaklarını indirdi. "Ben yemeği getireyim."

Yarım saat sonra getirdikleri yiyecekleri yemişlerdi. Nate, iki lezzetli salata ve bir kase dolusu brownie'yi akıllıca seçtiği için onu tebrik etti. Körü körüne nasıl kapıp kaçtıklarına güldüler.

Ama tüm bunlara rağmen, onun kendisine söylemek istediği ciddi bir şey olduğunu hissetmeye devam etti. Lütfen, diye düşündü, şimdiye kadar duyduğundan emin olduğu dedikodularla sorular olmasın.

Yemeklerini bitirdiklerinde Nate güneş ışığında çimlere uzandı, Terri ise birkaç adım ötede oturuyordu. "Stacy tarafından azarlandım," dedi.

"Öyle mi? Bir sebebi var mı?" Umudunu sesinden uzak tutmak kolay değildi. "Seni zorladığım için."

"Sabahları çok gürültü yaptığın için mi? Kumandaya yapıştığın ve televizyonların sadece spor izlemek için yapıldığını düşündüğün için mi? Yoksa dün tavuğun üzerine o kadar çok acı biber koydun ki zar zor yiyebildim mi? Ve sen-" Sözüünü kesti çünkü adam geniş geniş gülümsüyordu.

"O korkunç şeylerden haberi yok."

Terri nefesini içine çekti. "Ona benimle yaşadığını söylemediğini mi?"

"Sadece kiraliyorum. Birlikte *yaşamıyoruz*." Yüzünü güneşe çevirdi, sıcaklığın tadını çıkarıyordu. "Stacy insanları evine davet ettiğim için bana çok kızdı. Senden izin isteyip istemediğimi sordu, ben de istediğimi söyledim." Terri'ye doğru döndü. "Sordum, değil mi?"

"Biraz arkadaş' gelebilir diye sordun. Ve tüm gölün gelmesi konusundaki uyarımı görmezden geldin." Onunla alay ediyordu.

"Gitmelerini istiyorsan, onları dışarı atarım." Ayağa kalkmaya başladı.

"Hayır!"

Nate gülümseyerek tekrar . "Stace'e üzgün olduğunu düşünmediğimi söyledim ama emin olmak için söz verdim."

"Ve bu yüzden mi buradayız?" Terri bunun başka bir nedeni olduğuna dair bir parça umut beslediğini fark etti. Adamın kendisine baktığını biliyordu ama ona bakmaya cesaret edemiyordu. Adam insanların aklından geçenleri okumakta çok başarılıydı ve Terri onun gözlerine bakamadı. "Peki Stacy başka ne dedi?"

"Bana yarın saat 11'de ailesinin evinde brunch yapacağımı hatırlattı."

Bu fikir onu güldürdü ve dönüp ona baktı. "Kulağa heyecan verici geliyor. Bahse rugby tişörtüyle gelip yemeğinizi ellerinizle kaptığınızda çok sevineceklerdir."

Nate gülümsemedi. "Ailesi benden nefret ediyor." Terri inanmayarak homurdandı.

"Ben ciddiym. Bana katlanamıyorlar. Babası mobilyaları devirdüşünüyor."

"Züccaciye dükkanındaki boğa mı?" "Aynen öyle."

Terri ondan birkaç adım öteye uzandı. Ayakları çıplaktı ve çimenler ayak parmaklarına iyi geliyordu. Nate'in sesi buna gerçekten üzölmüş gibiydi. "Senden gerçekten hoşlanmadıklarından şüpheliyim. Sadece sen Bob değölsin ve ailen de Aldersonlar değöl. Neden annenle babanı Summer Hill'e getirip Hartman'lara kur yapmıyorsun? Ya da belki paralı amcaların onlarla arkadaş olabilir. O zaman Bob konusunda seni affedebilirler ve-"

Nate doğrulup oturdu. "Neden bahsettiğön hakkında hiçbir fikrim yok." Sesi şök olmuş gibiydi. "Bob kim? Alderson'ları hiç duymadım."

"Ah canım." Terri ayağö kalktı ve topuklarına uzandı. "Sanırım geri dönsek iyi olacak. Della herkese senin ve benim burada yaramazlık yaptığönümüzö söyleyecek. Dedikoduyu başlamadan bitirmeliyiz."

"Otur!" diye emretti Nate.

O da itaat etti. "Vay canına. Tıpkı Kit gibi konuştuğönü biliyor muydun? Sana bir keresinde sadece sesiyle üç gemi dolusu insanı durdurduğönü söylemiş miydin?"

"Kit Montgomery hakkında her şeyi biliyorum. Bilmediğön tek şey Bob ve arkadaşları."

"Bunu söylemenin bana düşöceğönü sanmıyorum," dedi Terri kibarca. "Stacy senin evleneceğön kadın ve o-" Nate'in yoğun bakışlarına dayanamadı. Yutkundu. "Robert-Bob-Alderson lise boyunca Stacy'nin erkek arkadaşöydö."

"Lise," dedi Nate.

"Ve üniversite. Bak, gerçekten düşünüyorum-" "Peki ne zaman ayrıldılar?"

"Bilmiyorum!" Terri'nin sesi yükseliyordu. "Gördüğönüz gibi Summer Hill ve gööl birbirinden ayrı. Ben okula kasabada gittim ama sosyalleşmeyi kendi bölgemizde tutuyoruz."

"Stacy ile bu Bob'u en son ne zaman birlikte gördönüz?"

Terri yenilgiyle iç geçirdi. "Geçen bahar Stacy babamla Widiwick hakkında konuşmak için buraya geldi, Bob da . Kısa bir süre sonra Della bize Stacy'nin başkentte olduğunu ve Kit'in tanıdöğö biriyle ilişkisi olduğunu söyledi. Kısa süre sonra da bize nişandan bahsetti. Eminim Stacy sizinle tanışmadan önce Bob'dan ayrılmıştır."

Nate kaşlarını çatıyordu. "Peki ya ailesi?"

"Stacy'nin ailesiyle çok iyi arkadaşlar." kalktı. "Sanırım geri dönmeliyiz."

Nate . "Yani nefret ettikleri *ben* değilim, sadece başka biri olmadığım için."

"Sanırım öyle. Bu Stacy ile konuşmalısın." "Bob neye benziyor?"

"Senin boyunda ama zayıf. basketbol oynadı." "Şimdi ne yapıyor?"

"Bilmiyorum." Terri bundan sıkılmaya başlamıştı. "Ben bir göl insanıyım, Summer Hill elitlerinden biri değilim. Yemeğimi kâğıda sararak yerim, iki yüz dolarlık tabaklarda değil." Arkasını döndü. "Ben tekneye geri dönüyorum."

Nate ona yetiştii. "Seni kızdırmak ya da kasaba sırlarına burnumu sokmak istememiştim. Sadece ailesinin benden neden bu kadar hoşlanmadığını anlamaya çalışıyorum. çok."

yüzündeki şaşkınlığı ve biraz da incinmişliği görebiliyordu ve yumuşadı. "Sizi tanıdıklarında iyi olacaklar. Sadece şu var ki Hartman'lar ve Alderson'lar yıllardır arkadaşlar. Lew'in ilk karısı öldü ama yeniden evlendiğinde yeni karısı hemen uyum sağladı. Stacy doğduğunda da herkes onun büyüyüp Alderson'ların oğluyla evleneceğini söyledi."

"Summer Hill'de neler olup bittiği hakkında pek bir şey bilmediğinizi söylemişsiniz."

Terri öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu. Yeter artık! "Lise boyunca baş amigo kızla yıldız basketbolcunun birbirlerini ezmelerini özleyemezdim, değil mi? Oh! Özür dilerim. Öyle demek istememişim."

Ama Nate gözlerini suya dikmişti. "Anlamaya başlıyorum. Zavallı adam."

"Bob'u mu kastediyorsun?"

"Elbette. Stacy'yi kaybetti. Perişan halde olmalı. Hadi geri dönelim."

Terri ona göz kırpyordu. "Evet, tabii. Tabii. Ah... Ben..." Ne diyeceğini bilemedi ama ormanın tenhaliğine doğru koşmaya başladı. Yapmak istediği şey, ağaçların yapraklarını dökecek kadar yüksek sesle çığlık atmaktı.

Bunun yerine ellerini yumruk yaptı ve bir çamur bulutunu karıştırana kadar ayaklarını yere vurdu. "Zavallı Bob," diye sessizce taklit etti. "Stacy'yi kaybetti. En harika, büyüleyici, güzel, zeki, ilginç kadını kaybetti."

"!" Nate bağırdı. "Hiç bira kalmayacak."

Terri, "Prenses Stacy Mükemmellik Asası'yla bir şeyler yaratır," diye mırıldandı.

"İyi misin?" Nate ondan birkaç adım ötede duruyordu.  
"Ah, burada." Yerden bir çakıl taşı aldı ve cebine koydu. "*Bunu* kaybedemem!" Burnunu havaya kaldırarak onun yanından geçti.  
Arkasında Nate gülümsüyordu.

\* \* \*

Frank partiye vardığında, parti çoktan başlamıştı.  
İstiyordu. Gitarını taşıdığı için Brody'nin onu dışarı atması riskini .

Bunu görmek Brody'nin neden oldu ama onu kızdırmadı.  
Bu ileri bir adımdı! Terri sorular sormaya başladı. Frank ona babasının eskiden bir müzik grubunda şarkı söylediğini söylediğinde şok oldu. "Hiç bilmiyordum. Bana hiç söylemedin," diye kekeledi.

Frank, Nate Taggert'in her zaman olduğu gibi onun arkasında dolaştığını fark etti. Nate geldiğinden beri Frank'in bu genç adam hakkında duyduğu tek şey oydu. Çalışıyordu; fikirleri vardı; sorunları çözüyordu.

Terri de ona tapardı. İkisi hiç ayrılmadılar.

Nate'in gelişinden beri Frank, bu adamın varlığının gölde bir şeyleri değiştireceğini umuyordu. Brody ve kızını değiştireceğini. Onun... Frank'in adamın ne yapabileceğini umduğuna dair kendi fikirleri vardı ama bunları kendine bile söylemiyordu.

Frank'in gitarını gören birkaç ihtiyarın elektrikli golf arabalarına atlayıp gitmesi sadece birkaç dakika sürdü. Bir saat sonra, Nate sayesinde Terri'nin evinin önüne bir ses sistemi kuruldu. Müzik suyun üzerinde bangır bangır çalmaya başladığında, gölde zaten orada olmayan birileri varsa, onlar da ortaya çıktı.

Brody şarkı söyledi. Sesi yıllarca kullanılmadığı için paslanmıştı ama yine de iyiydi.

İhtiyarlardan ikisi gitarın tellerini gerçekten hareket ettirebiliyordu ve kadınlar! Tanrım ama dans edebiliyorlardı! Sanki yeniden on altı yaşına girmişler gibiydiler. Birisi "Çok yaşa Woodstock!" diye bağırdığında büyük bir alkış koptu.

Tüm bunlar olurken Frank gözlerini Terri'den ayırmadı. Dünyada en istediği şey onun mutluluğu bulmasıydı. Eline aldığından beri çalışıyordu. Bir turistin hayatını ilk kez kurtardığında on iki yaşındaydı. Adam sarhoştı, rıhtımdan düştü, dibe battı ve bir daha çıkmadı ve onu sadece Terri görmüştü. İskeleden aşağı koşmuş ve koşmaya devam etmiş.

Bacakları hâlâ çalkalanırken suya atladı. Brody ona durması için bağıırıyordu ama durmayınca peşinden suya girdi.

Terri geldiğinde sarhoşun yakasına yapıştı ve Brody onu içeri çekti. Daha sonra ona bağıırıp çağırdı ve sarıldı, sonra biraz daha bağıırdı, sonra biraz daha sarıldı. Ama bunun Terri üzerinde hiçbir etkisi olmadı.

İlkokul, lise ve üniversite yılları boyunca Terri iş yükünü ve sorumluluklarını hiç aksatmadı.

Lisedeyken Terri'nin başkalarına bakmaktan başka bir şey yapacağını düşündükleri bir dönem olmuştu. Genç bir adam vardı. Herkesin hayal kırıklığına uğramasına rağmen, yürümemişti.

O zamandan beri, bildikleri kadarıyla, başka erkek olmamıştı.

Ama şimdi bu Nate Taggert vardı. O ve Terri birlikte güldüler, dans ettiler, bira içtiler.

Gece boyunca çok sayıda konuk sorular sordu. Bu neredeydi? Bunun zamanı geldi mi? Tuvalet nerede? Binlerce soru. Frank'in hoşuna giden şey, soruların Terri'ye olduğu kadar Nate'e de yöneltilmiş olmasıydı. Sanki insanlar Nate'i zaten göle ait olarak görüyorlardı. Hatta belki de onu Terri'ye ait görüyorlardı. Onları bir çift olarak görüyorlardı.

Grubun verdiği ilk molada Frank bir adım uzaklaştı. Etrafta dolaşmak ve neler olup bittiğini görmek istiyordu.

İlk fark ettiği şey Nate'in küçük Della Kissel ile vakit geçirdiğiydi. Eğer onunla *flört* etmiyorsa lanet olsun!

*peşinde?* Frank merak etti. O ve Kit Montgomery diplomatik hizmetlerdeki çalışmaları hakkında uzun konuşmalar yaptı. Kit harika bir hikaye anlatıcısıydı. "Eğer Nate olmasaydı, o piçin kafasını koparırdım.

Boyun," Kit'in birden fazla kez söylediği bir şeydi. Nate'in silah sesleri arasında bile nasıl sakin olduğunu anlatmıştı. Kit, Nate'in "o kadar sempatik olduğunu ve insanların onun kendi taraflarında olduğuna inandığını" söyledi.

Frank, Nate'i Terri'yle birlikte görmek istemişti ama genç adamın dedikoducu küçük kadın için içki üstüne içki içmesini izledikçe Frank onlarla daha çok ilgilenmeye başladı.

Ondan şey istiyor, diye düşündü Frank ve sırtmasını bastıramadı. Brody, Nate'in Stacy Hartman'a derinden aşık olduğunu söyleyip duruyordu ama Della Stacy hakkında ne diyecekti? Frank'in bildiği kadarıyla Kimsenin onun hakkında söyleyecek kötü bir şeyi yoktu.

Şimdi, Terri. Onun hakkında söylenen bir sürü yalan vardı. Ve birçok sır saklanıyordu.

Eğer Nate bir şeyler öğrenmek için Della'yı içkiye boğuyorsa, bu Terri'yle ilgilendiği anlamına mı geliyordu?

Bu umut Frank'in bir sonraki seti öyle bir coşkuyla çalmasını sağladı ki insanlar dans etmeyi bırakıp onu alkışladı. Sadece yaşlılar değildi tellerde iyiydi.

\* \* \*

Della içkiyi fazla kaçırınca Nate onu evine bırakmaya gönüllü oldu ve arabasına binmesine yardım etti. Evi küçük ve sıradandı, etrafındaki bahçe de özenle düzenlenmişti. İçerisi ise bir sürü eşya ile doluydu.

Kısmen antika, kısmen eski mobilyalar ve dolu tavandan tabana raflar. Della'nın hobisi müzayede evlerine ve emlak satışlarına dadanmakmış gibi görünüyordu. Her şey temiz ve düzenliydi ama bu dağınıklık Nate'in tüylerini diken diken ediyordu.

Ona dönmeden önce neredeyse kapıdan içeri girmişti. "Peki sana söylememi istediğin şey nedir?"

Kızın neden orada olduklarını bilmesinden memnundu. "Billy Thorndyke hakkında bilgi almak istiyorum."

"Billy?" Della sinsi bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Bob Alderson'ı sorman gerekmiyor mu?"

"Onu . Bilmediğim kişi ise Thorndyke."

"de benim gibisin, değil mi? Herkes hakkında her şeyi bilmek istiyorsun."

"Hepimiz yaptıklarımızı rasyonalize ederiz," dedi Nate nefesinin altından. "Neydi o?"

"Hiçbir şey. Bana Thorndyke'dan bahset."

"istediğin o mu yoksa Terri mi?" Yine o sinsi bakış geri geldi.

"Sanırım ben partiye geri döneceğim," dedi Nate. "Eminim burada tek başına olacaksın." Kapıya bir adım bile yaklaşmadan Della onu geri çağırdı.

"Sanırım bu gece biraz yardıma ihtiyacım olacak," dedi. "Benim gibi ellili yaşlara geldiğinizde hayat sizin için daha zor oluyor."

Ona doğru dönmeden önce Nate gözlerini devirdi. Ellisini on yıldır görmemişti.

"Daha rahat bir şeyler giyeceğim."

Kadın eski moda paravanın arkasına geçtiğinde, Nate odanın içinde dolaşarak raflarda ne olduğuna baktı. Sessizliğin çoğu zaman insanları konuşturduğunu öğrenmişti. Ve orada kalmasına neden olan şey sadece bilmek istemesiydi. Değerli olduğunu bildiği bazı eşyaları gördüğünde neredeyse amacından sapacaktı.

"Billy senin gibi iri bir adamdı ve Terri'nin tipi de bu," dedi perdenin arkasından. "Onu birlikte gördüğüm diğer tek erkek buraya birkaç haftalığına gelen bir NFL futbol oyuncusuydu. Biliyor musun, sanırım seni dikkatli olman konusunda uyarmalıyım. Terri seni istediğine karar verirse, dar bir elbise giyip seni sevgili küçük Stacy Hartman'dan uzaklaştırmaya çalışabilir. Sanırım babasının belediye başkanı olduğunu biliyorsundur."

"Evet, bunu biliyorum."

"Ama belki Terri hiçbir şey denemeyecektir. Şimdi iyi bir kız ama eskiden tıpkı annesi gibiydi."

"Annesi mi?" Nate annesi hakkında Terri iki yaşındayken öldüğünden başka bir şey .

"Ah evet. Summer Hill'de bir mağazada çalışıyordu ve Brody ile tanıştığında onun peşinden gitti. Küçük bir bikini ve kısa bir şort giydi ve Brody'nin hiç şansı olmadı. Leslie her zaman istediğini alırdı."

"Leslie" adını duyunca Nate'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Bu, Kit'in ona mesaj attığı isimdi. Nate onun devam etmesini bekledi.

"Göldeki herkes Terri'nin annesi gibi olmayacağını umuyordu. Ama o yaptı. Lisedeyken Terri gerçek bir *femme fatale* idi.

Ne demek istediğimi anladınız." Della paravanın arkasından çıktı. Üzerinde yaklaşık otuz kilo ağırlığında pembe ipek ve beyaz dantelden oluşan bir gecelik vardı.

1890'lardan bir fahişeyi oynayabilirdi. Aşırı doldurulmuş mavi kanepeye otururken kirpiklerini Nate'e doğru kırptırdı.

"Terri?" diye cesaretlendirerek birkaç adım ötedeki sandalyeye oturdu.

İstemsiz bir yorgunluk iç çekişi duydu ama dedikoduya olan sevgisi devam etmesini sağladı. "Terri oldukça gençken makyaj yapmaya başladı. Şimdi ona bakınca bunu anlayamazsınız, ama gerçek bir afet olabilir. Ona dar bir elbise giydirin ve vay canına! O zamanlar dar ve açık olan pek çok şey giyiyordu. Ama o zaman sadece babası vardı ve Brody her şeyden bunalmıştı. Güzel bir kızla nasıl başa çıkacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. genç kızı. Eğer bir karısı olsaydı. Ya da ona yardım etmeme izin verseydi, ben de..." Sözlerini yarıda kesti.

Nate içkinin etkisini göstermeye başladığını ve daha fazla uyanık kalamayacağını görebiliyordu. Onu tekrar yola getirmek istiyordu. "Billy Thorndyke?"

"Oh, zavallı, zavallı Billy. Leslie'nin kızına karşı hiçbir direnci yoktu. Terri'ye çok aşıktı ve doğrusu biz de Terri'nin onunla birlikte olduğunu sanıyorduk."

Della Nate'e doğru eğildi. "Anlamalısın ki Billy Thorndyke Summer Hill'de çok iyi bir aileden geliyordu. Kasabaya yerleştiklerinden beri buradaydılar, bu yüzden Terri Rayburn için büyük bir adımdı. Bu ülkede bir sınıf sistemi olduğundan değil ama..."

"Anlıyorum." Sadece yılların diplomasi eğitimi Nate'in hissettiklerini yüzünden uzak tutmasını sağlamıştı.

"Terri ve Billy bir yılı aşkın bir süre birlikte oldular. Onların... Çocuklar buna ne diyor? şu ilk şeylerden biri. PD. Kamu..."

"PDA? Halka açık sevgi gösterisi mi?"

"Bu doğru. Bu ikisi her zaman birbirlerinin üzerindeydi. Elleşirlerdi. Fondling. Ve Terri gittikçe daha az kıyafet giymeye başladı. Brody ile onun hakkında konuşmaya çalıştım ama beni dinlemedi. Düpedüz kabaydı!"

"Ne yazık," dedi Nate. "Ve sen de yardım etmeye çalışıyordun."

"Ben de aynen öyle düşünmüştüm! Ve haklı çıktım çünkü Terri Billy'yi terk etti. Onu terk etti. Dümdüz. Aynen böyle. Bir gün birbirlerinin ve ertesini gün onunla konuşmuyordu. Brody'ye neler olduğunu anlattırmaya çalıştım ama bilmediğini söyledi.

beni . Onu ve çocuğunu her zaman nemседim, nasıl beni ilgilendirmez?"

"Bahse girerim onun sözlerinin sizi durdurmasına izin vermemişsinizdir."

Della kız gibi bir kakhaha attı. "Kesinlikle hayır! Zavallı Billy'nin kalbi kırılmıştı.

Terri'ye onu dinlemesi için yalvardığını gördük. Yalvarıyordu! Aşağılayıcıydı. Ama Terri çekip gitti. Virginia'nın en iyi genç adamlarından birinin kendini bu şekilde küçük düşürdüğünü görmek çoğumuzun dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Brody çok iyi bir adam ama Terri Leslie'nin kızı. Nasıl oldu da Thorndyke'ın oğlunu incitmeye nasıl cüret edersin?"

Nate'in tek yapabildiği yutkunmak ve başını sallamaktı. Konuşursa ikinci küçük kadına onun hakkında ne düşündüğünü söyleyebilirdi.

"Her neyse, yaklaşık bir ay sonra Thorndyke ailesi taşındı. Gizemli bir cinayet dizisi gibiydi. Gitmeyi planladıklarını kimseye söylemediler. Gecenin bir yarısı toparlanıp gittiler ve bir daha da dönmediler. Eşyalarının toplanmasına nezaret etmesi için birini tuttular.

ve evi aileden birine sattı. Aradan geçen yıllar içinde, Tanıdıkları ve sevdikleri insanları ziyaret etmek için hiç geri dönmediler. Billy'nin babasının Oregon'da bir iş bulduğunu duyduk. Ama orası nasıl bir eyalet? Orada kim yaşıyor?"

Della bir nefes aldı. "Hepsi Terri'nin sevgili Billy'yi düşürmesi yüzünden. O, Terri'nin

Kaderinde büyük şeyler olan bir çocuktu ama hiçbirini yapmadı. Dünya onun adını hiç duymadı. Hâlâ Oregon'da yaşıyor ve sanırım babası için çalışıyor." Nate'e ağlamak üzereymiş gibi baktı. "Terri böyle güzel bir gence bunu nasıl yapabildi?"

Sadece yılların verdiği eğitim Nate'in o korkunç küçük kadına saldırmasını engelleyebilmişti. "Sorunuzun cevabını bulmaya çalıştınız mı?"

"Ah, evet. Herkese ne bildiklerini sordum ama Brody'nin bile kızının ne yaptığını açıklayacak bir cevabı yoktu." Della tekrar Nate'e doğru eğilirken gözleri yaşarmıştı. "Ona yardım edebileceğimi söylemeye çalıştım. Eğer Terri benim çocuğum olsaydı, her şey çok farklı olurdu."

Nate bu korkutucu düşünceye cevap vermemek için dişlerini sıkmak zorunda kaldı. "Terri'nin annesine ne oldu?"

Della gözlerini açık tutmak için mücadele ediyordu. "Kimse sana söylemedi mi? Başka bir adamla kaçtı ve genç kocasıyla iki yaşındaki kızını geride bıraktı." Bu açıklamanın kafasına iyice için durakladı. "O çocuk yalnız kaldı ve saatlerce ağladı. Bence şu anki sorunlarının çoğu o korkunç geceden kaynaklanıyor. Hatırlamadığını düşünüyor olabilir ama yapar."

"Ya Brody?" Nate usulca sordu.

"Karısı onu terk ettikten sonra bir daha toparlanamadı. Ona bunun olacağını hepimizin gördüğünü söyledim. Leslie'nin bu mekanda o daracık kıyafetleriyle

Elbiseler erkekleri onun için deli ediyordu. Tam tahmin ettiğim gibi, onlardan biriyle kaçtı." Della uykulu, tek taraflı bir gülümseme verdi. "Sana bir sır vermemi ister misin?"

"Hem de çok."

"Olay olduğunda Jake'e - Brody'nin ortağı- bunu anlatmaya çalıştım ama beni dinlemedi. Eğer birine anlatırsam beni tehdit etti. Ne dediğini hatırlamak istemiyorum ama bunca yıl sessiz kaldım."

"Jake'e ne söyledin?"

"Leslie'nin yirmi altı numaralı kulübede kalan adamla kaçtığına inanıyorum. Çok yakışıklı bir adamdı. Brody kadar yakışıklı değildi ama zengin olma avantajına sahipti. Adam bana orada olduğunu söyledi çünkü

Karısı üniversitedeki kız arkadaşlarını ziyaret ediyordu. Karısının suyu sevmediğini, bu yüzden bir gölde kalma şansı olduğunu söyledi. Ona hiç inanmadım. Leslie'ye nasıl baktığını gördüm. Ve Leslie'yi onunla konuşurken gördüm. *İki kez!*"

"İnsanlara kesinlikle göz kulak değil mi?"

"Elimden geleni yapıyorum." Kanepeye yaslandı, gözlerini açık tutamayacak kadar yorgundu. "Bugün kimse benim gördüklerimi duymak istemiyor. Artık internet ve reality şovlar var. Çocuklara, aynı şeyler burada yaşanırken neden yabancılarla olanları izlemek istediklerini soruyorum." Bir esnemeyi bastırdı ama gözlerini açmadı. "Geceleri gölün etrafında hareket eden ışıkları gördün mü?"

"Evet," dedi usulca.

"Kimin kimi ziyaret ettiği hakkında size anlatabileceğim hikayeler var! O kadınlar Lake Kisses'ı ziyaret ettikten dokuz ay sonra bebek sahibi oluyorlar." Biraz güldü. "İnsanlara doğurganlık kliniği kadar iyi olduğumuzu söylüyorum. Onlar... Onlar..." Dalıp gidiyordu. "İnsanlar sır tutamayacağımı düşünüyor ama tutuyorum. Belediye başkanına Terri'yle yaşadığını söylemedim. Bu sayılır, değil mi?"

"Evet," diye mırıldandı Nate ve sonunda onun uykuya dalmış olduğunu gördü.

Nate'in, kadının söylediklerini duyduğunda içinde tuttuğu öfkeden kurtulması birkaç dakikasını aldı. Lisedeki ayrılığın ardındaki gerçek her neyse, Della Kissel bunu korkunç bir şeye dönüştürmüştü ve yıllar sonra alevlerin yanmaya devam etmesini sağlıyordu. Rayburn ailesinin başına kötü şeyler gelmişti ama teselli ve destek yerine, Della'nın küçümseyici imaları ve acı dolu yaralarını deşmesiyle uğraşmak zorunda kalmışlardı.

Nate ayağa kalkıp küçük kadına bakarken başını iki yana salladı. Herkesi kendisiyle birlikte aşağı çekmek isteyecek kadar mutsuz ne sebep olmuştu?

Onu kanepede bıraktı. Ufak tefekti, bu yüzden ona tam oldu ve büyük ipek giysi onu sıcak tutacaktı.

Dışarıda, bir zehir yuvasından çıkmış gibi hissediyordu, sanki şeytani bir Duman her yeri sarıyor, her yarığa, teninin her gözeneğine sızıyordu.

Terri'nin evine geri döndü ve arabadan indi. Kapılar ve pencereler açıktı, müzik ve kahkahalar vardı ama o gitmedi.

İçeride. Arabasına yaslandı ve gecenin serin havasını derin derin içine çekti. Eğer bir ev dolusu insan olmasaydı, soyunup gölde yüzmeye giderdi. Belki su zihninin içini temizlemeye yardımcı olurdu.

"Görüyorum ki Della ile tanışmışsın."

Nate, Frank Cannon'ın karanlıktan çıktığını görünce şaşırmadı. Üzerinde şerif üniforması yoktu, sadece kot pantolon ve Woodstock'ta doğduğunu gösteren bir tişört vardı. "Ben yaptım."

"Ona içki ısmarladığını, sonra da onu eve bırakmaya gönüllü olduğunu gördüm."

Kimse bir şey öğrenmek istemediği sürece onunla isteyerek vakit geçirmez. Peki sorunuz neydi? Stacy hakkında mı, Terri hakkında mı?"

"Billy Thorndyke hakkında bilgi almak istedim."

"Ah. Doğru. Terri'miz altın çocuğu nasıl terk etti?"

Nate, Frank'in sesindeki öfkeyi duyabiliyordu. Adamın Terri'yi sevdiğini görmüştü, bu yüzden anlaşılabilir bir şeydi. "Anlamıyorum," dedi Nate. "Bir çocuğun hayatını 'mahvettiği' için bir lise ayrılığı mı suçlanıyor? Ve bir kızın bir futbolcuyu itmesi onun hayatını 'mahvetti' mi? Neden kadar abartılan şeyler için Terri suçlanıyor?"

"Leslie," diye yanıtladı Frank. "Her şey ondan geliyor."

"Della'ya inanacak olursak, Summer Hill'in fahişesiydi." Karanlıktı ama evin ışığından Nate, Frank'in gözlerinde öfkenin parladığını görebiliyordu.

"Değildi," başardı. "Della Kissel Brody'yi istiyordu ama Leslie onu aldı." Sakinleşmek için birkaç nefes aldı. "Hikayenin Della'nın kıskanç versiyonunu duydunuz, bu yüzden gerçeği duymak istediğinizde bana gelin. I dosyalar var."

"Ben bir gizem çözücü değilim," dedi Nate. "Genç ve hoş bir kadınla evleneceğim, ailemin yatırım şirketinin bir şubesini açacağım ve bir aile kuracağım. Hepsi bu kadar."

"Anlıyorum," dedi Frank. "Ve bu hedef seni Della'yı sarhoş etmeye yöneltti, onu eve götürüp bir sürü soru soracağım. Ama sizi temin ederim ki Leslie Rayburn gerçeği Della Kissel'in anlattıklarından çok daha ilginç. Her şeyi bildiğimden değil. Bağlantılarım çok fazla şey öğrenmek için çok sınırlı. Ama keşfettiğim bir şey var ki o da Leslie'nin Summer Hill'e gelmeden önce var olmadığı."

"Ben-"

"Biliyorum!" Frank elini kaldırdı. "Bu işe karışmak istemiyorsun. Kit'le her şeyi yaşadınız. Bize hayatı hakkında yeterince şey anlattı, ikinizin ne yaptığını biliyorum. Şimdi kaç yaşındasın? Otuz beş mi? Altı mı? Emekli olup bebek yapmak istiyorsun. Ben emekli olup balık tutmak ve kovboy hikayeleri okumak istiyorum. Hepimizin hayalleri var. Ama sonuçta elimizden *geleni* yapıyoruz." Birkaç adım attı ama geri döndü. "Sana bir tavsiye vereyim. Sakın

Leslie, Brody ya da Terri'ye. Ve Billy onun için bir tabu. Ağzını açmaya başlarsan kendini evden atılmış, arkadaşlıktan çıkarılmış ve artık gölde istenmiyor olarak bulursun. Anladın mı?"

"Evet, biliyorum," dedi Nate.

"Umarım mutlu bir hayatın olur, evlat. Yeni ofisin çok şık. Summer Hill daha önce hiç böyle bir yer görmedi. Virginia'daki New York gibi, biraz Teksas var." Kahkahası karanlığa karışan Frank eve girdi.

## Bölüm 8

Terri uyanık olmak istemiyordu. Tekrar yorganın altına sokulmak ve orada kalmak istiyordu. Günlerden pazardı ve saat çok erken olmalıydı çünkü gölde tek bir motor sesi bile duymamıştı.

, tuvalete gitti, sonra esneyerek yatağa geri başladı. Saat on on beşi gösteriyordu ama bu doğru olamazdı. Hiç geç saatlere kadar uyumazdı. Ayrıca, Nate'in saat on birde Hartman'larda olması gerekiyordu. Çoktan gitmiş olmalıydı. Onu duymaması garipti.

Adamın gitmediğini fark ettiğinde neredeyse uyumak üzereydi. Onu duymayacağı kadar sessizce evden çıkmış olmasına imkân yoktu. Partinin sonunda ızgara yapıyordu. Dün gece duş almadıysa, bu sabah duş alması gerekiyordu, bu da *hemen* kalkması gerektiği anlamına geliyordu!

Yorganı arkaya attı ve çıplak ayakla mutfığı geçip koridorda Nate'in odasına koştu.

Perdeleri çekmediği için içeri ışık girmiyordu. Nate hâlâ yataktaydı, yüzüstü yatıyordu ve belindeki battaniye geniş, çıplak sırtını açıkta bırakıyordu.

Bir an için tek yapabildiği ona bakmak oldu. Ona dokunmayı ne kadar çok isterdi! Kıyafetlerini çıkarıp onun üstüne çıkmak istiyordu. Onun sıcaklığını, ısını, çıplak göğüslerini onun çıplak teninde hissetmek. Boynunu öpmek, sonra omurgasından aşağı inmek isterdi.

Dönerek odadan dışarı bir adım attı. Bunu kendine yapamazdı. Kontrolü ele alması gerekiyordu. Giyinip teknesiyle dışarı çıkarsa belki sakinleşebilirdi.

Peki ya Nate? Eğer brunch boyunca uyursa, sorular sorarlardı.

-Bu da nerede yaşadığını öğrenmemizi sağlayabilir.

"Lanet olsun!" diye mırıldandı. Odasına geri döndüğünde, Nate'in çıplak tenine bakmamak için elinden geleni yaptı. Bir yastık kaptı ve başının arkasına . "Kalk! Geç kalacaksın."

Ondan uzaklaşarak dolabına gitti ve kapağını araladı. "Bahse girerim ne giyeceğini düşünmemişsindir bile." O kadar yüksek sesle konuştu ki neredeyse bağıracaktı. "Bugün hava sıcak olacaktı."

Belki ceketsiz de çıkabilirsin." Beyaz, kısa kollu bir gömlek çıkarıp uzattı. "Hayır. Çok gayri resmi. Çok gayri resmi. satıcı."

Açık mavi, uzun kollu, pamuklu bir gömlek çıkardı. "Bu görür." Gömleği yatağın ucuna fırlatırken ona baktı.

Yuvarlanmış ve başının arkasına bir yastık koymuştu ama gözleri tam olarak açılmamıştı. Çıplak göğsü . Kadın bir yastık daha fırlattı ama adam yastığı yüzüne çarpmadan yakaladı.

"Neye geç kaldın?" diye mırıldandı.

"Brunch. Hatırladın mı? Belediye başkanının evinde?"

Nate inleyerek başını salladı. "Sanırım dün gece ayak parmağımı kırdım. Ya da belki ayak bileğimdi."

Terri, Nate'in pantolon askılarını karıştırıyordu ve önü kırıksık siyah bir pantolonun üzerinde durdu. "Üzerindeki hiçbir şey kırılmamış ve bundan kurtulamazsın. Duş almak zorundasın. Bira gibi kokuyorsun ve duman."

Bu Nate'in bir kahkaha atmasına neden oldu ve örtüyü geri attı. Üzerinde sadece bir çift mavi boxer vardı.

Terri onun banyoya girişini izledi. Bacaklar! yeri büyük, güçlü ve sert miydi? Nate kapı aralığında gözden kaybolana kadar nefesini bırakmadı.

"Burada hiç havlu yok."

"Lavabonun altına bak."

"Dün gece Wilson çocuk hastalandığında hepsini kullandım. Elaine onları çamaşır makinesine koydu ve ben de daha sonra kurutucuya koydum." Nate kapıya baktı. "Bana bir çift getirebilir misin? Lütfen?" Banyoya geri döndü ve duşu açtı.

Terri koridorda koşmaya başladı. O ve Nate birbirlerinin çamaşırlarına alışmak zorunda kalmışlardı. Onun ceplerini aramayı öğrenmişti. "Bu kâğıdı yıkamışsın ama okuyamıyorum," diye yakındı. "Altmış iki numaralı kamaranın altındaki kırık pompanın model numarası. Şimdi tekrar okumak için o pisliğin içinde oraya geri kaymam gerekecek." Ondan ricası sütyenlerini kurutucuya koymamasıydı. "Pahalılar ve kurutucu lastikleri yok ediyor. Sadece duş kapısının üzerine as."

Kurutucudan iki havlu aldı, aceleyle koridora geri döndü ve çekmecedен temiz iç çamaşırları çıkardı. Onları bir gün önce oraya koymuştu.

Banyo kapısı aralıktı ve gözlerini duştan ayırmadan yükünü tezgâhın üzerine koydu. Kapının yanında durakladı, yüzü ona dönüktü. "Peki Della'dan ne öğrenmek istiyordun? Bob'un üzerindeki pisliği Alderson? Rakibiniz mi?"

"Herkes ondan bir şey istediğimi mi düşünüyor?"

Bu soru onu o kadar ürküttü ki arkasını döndü. *Ah*. Nate buzlu bir camın arkasında çıplaktı. Onun silüetini görebiliyordu. Saçını şampuanlıyordu. Ama o kadar kısaydı ki belki de kalıp sabun kullanıyordu. Onun hakkında bilmediği bir şey olması garip görünüyordu. "Sana başka kim sordu? Bekle. Eminim Frank Amca'dır. Seni Della'yla flört ederken izlediğini gördüm. Her neyse, ne öğrendin?"

"Flört etmiyordum."

Adamın vücudunu durularken suyun altında durakladığını gördü. Güçlü, sert vücudunu. Odadan çıkmak zorundaydı! Ama Nate'in sesi onu durdurdu. "Alderson denen adam hakkında kötü ne duydun?"

Terri onu izlerken sessizdi. Adam vücudunu ağrıtıyordu. "Hâlâ orada mısın?"

Terri onun dışarı bakmak istercesine öne doğru eğildiğini gördü. Hızla yanından geçip odadan çıktı, sonra da birkaç parça giysisini karıştırmak için aceleyle dolaba gitti.

Nate yatak odasına girdiğinde belinde bir havlu vardı. Göbek deliğinin üstünden bağlanan bir baba havlusu değildi bu. Hayır, kalçalarına kadar iniyordu. Ona bakmamak için elinden geleni yaptı ve hızlı hızlı konuşmaya başladı. "Beni beşte al, bir şeyler yemeye gidelim ve sana Widiwick'i anlatayım. Yarın babamın deyimiyle Şeytanlar Günü."

"D Day dedikleri zaman bundan mı bahsediyorlardı? Ben bunun İkinci Dünya Savaşı ile ilgili olduğunu sanıyordum."

"Hayır. Yarınla ilgili Satıcılar stant ve çadır kurmaya geliyorlar. Kaos, gözyaşı, kavga ve çok fazla kaza olacak. Ya Dr. Kyle ya da Jamie burada olacak."

"Eğer bu bir savaşa, Jamie ortaya çıkacaktır. Ama bu neyle ilgili? Bunun bir festival olduğunu sanıyordum."

"Sana her şeyi sonra anlatacağım ama babamın toplantısı için altı buçukta dönmemiz gerekiyor." Sesi yükseliyordu. Nate ondan sadece bir metre uzaktaydı ve üzerinde sadece bir havlu vardı! "Belediye başkanının ailesiyle yiyeceğin bir yemekte tişörtlerinden birini giyemezsin. Kot pantolon da yok! İşte, bunlar güzel görünecek." Adım

yatağın etrafında dolanırken, siyah pantolonunu kaldırarak onun görüşünü engelledi. "Havlu giyip gerektiğine karar veremiyorum." Ne söylediğini hemen fark etti. "Kravat demek istemiştin." Adam sustuğunda ona baktı. Adam ona garip bir şekilde, sanki ona kızgınmış gibi bakıyordu.

"Üzerine bir şeyler giymelisin." Sesi derin bir hırıltıya dönüşmüştü.

Terri kendine baktı. Üzerinde büyük boy bir tişört ve külot vardı. Üst yarısı örtülü olsa da bacaklarının neredeyse tamamı çıplaktı. "Özür dilerim. Koşarak buraya geldim." Bir sandalyenin karşısında bir çift gri eşofman altını giydi ve çabucak çekti. Pantolon ona büyük geliyordu ve yukarıda tutmak için büzgü ipini sıkamak zorunda kaldı. "Daha iyi misin?"

Nate gülümsemedi. "Biraz, ama keşke bir anım olmasaydı." Kafasını temizlemek istercesine sallayarak havlusunu yere bıraktı. Üzerinde sadece temiz bir boxer vardı.

"Hey!" Terri kaşlarını çatarak söyledi. "Eğer ben , neden senin için de aynı şey geçerli değil?"

Nate omuz silkerek pantolonunu topladı. "Sana dünyanın eşitsizliğini açıklamamı mı istiyorsun? Bunu yapamam." Pantolonunu giydikten sonra, kadının onun için hazırladığı gömleğe uzandı.

Terri'nin elinde iki siyah kemer vardı, biri çok şıktı, diğerinin bağcıkları görünüyordu. "Hmmm. Brunch olduğu için belki daha az resmi olan kemer iş görür."

Nate elini uzatmış, onun önünde duruyordu.

Kadın ona daha az resmi olan kemeri uzattı ve o da kemeri ilmeklerden geçirmeye başladı. "Bu brunch'ı ciddiye almanı istiyorum. Görgü kurallarına dikkat etmeli, ellerinle hiçbir şey yememeli ve bira istememelisin. Size ne verirlerse onu için. Eğer size kokteyl verirlerse, cin tonik gibi medeni bir şey isteyin. Bu iyi."

Ona yakın duruyor ve gömleğinin kollarını sıvıyordu. "Başka bir şey var mı anne?"

"Anne?" Terri'nin gözleri büyüdü. "Bu iyi bir fikir. Cale Anderson'ın yeni kitabını hediye olarak götürmeliydin. Onlara kendi kitabımı verirdim ama benim adım var. Teyzenin bunu göndermesi gerçekten çok hoş. O da \_."

Nate gülümseyerek ellerini onun omuzlarına koydu ve sakince konuştu. "Her şey yoluna girecek. Beyaz Saray'da üç devlet yemeğine katıldım. Kimse sofrada adabımdan şikâyet etmedi."

"Biliyorum. Sadece bir süredir buradasın ve göl insanlarının kötü bir etkisi var. Summer Hill'deki herkese sor." Ondan bir adım uzaklaştı.

Nate'in gülümsemesi onu terk ettiğinde, tüm kabadayılığına rağmen toplantı hakkında gerçekten endişeli görüldüğünü düşündü. Ama bu sadece müstakbel kayınvalidesiyle yapacağı bir brunch'tı. Ne kadar kötü olabilirdi ki?

Yatağının başucundaki saate baktı. "Geç kalacağım."

Ön kapıya doğru yürüdüler ve Nate çıkmak için döndüğünde tereddüt etti, sonra sanki ezberlemiş gibi eve . "Neden bilmiyorum ama kendimi evden ilk kez ayrılan bir çocuk gibi hissediyorum. Keşke buna hayır deseydim, ama..." Bir nefes aldı. "Sanırım gitmeliyim."

"Hediye!" Terri söyledi. "Bir hediye almalısın. Burada kal."

Mutfağa koşup partiden kalan iki şişe şarabı aldı, sonra da ona geri döndü. "Eminim Stacy onları kurdeleli güzel çantalara koyardı."

Sırıttı. "Ben olsam altılı paket alırdım."

"Ya da Başkan Hartman'ın kalp krizi geçirmesine neden olacak kadar sıcak tavuk parçalarıyla dolu tava."

Bir an birlikte güldüler, sonra Nate omuzlarını dikleştirdi. "Tamam, gitmem gerek. Sonra görüşürüz."

de şaşırtan bir şekilde, Nate onu dudaklarından hızlıca Bu bir tutku öpücüğü değil, evli bir çiftin öpüşmesi gibiydi. Tanıdık, kolay, alıştırılmış. Ama öyle değildi.

İkisi irkilerek geri adım attı, gözleri irileşmişti.

"Ben, uh..." Nate söyledi.

Önce Terri toparlandı. " yok. İkimiz de gerginiz. Gidin hadi! Eminim Belediye Başkanı Hartman dakiklik konusunda çok titizdir."

". " Nate arabasına doğru geri geri gidiyor, sanki bir şeye şaşırmış gibi ona bakıyordu.

"Ve insanları öpmeyi bırak!" Terri dedi ki. "Belediye Başkanı Hartman'ı dudaklarından öperek . Ya da Bayan Hartman. Burada geçirdiğin onca yılı unut.

Herkesin öpüştüğü ülkeler. Dudaktan öpmek yok!"

Yaptığı şaka Nate'i şimdiki zamana geri çekti. "Bir aşçıları olduğunu duydum." Arabasının kapısını açtı.

"Onu öpmek değil. Sadece belediye başkanını değil."

Nate gülümseyerek başını salladı ve motoru çalıştırıp geri çekildi.

Terri içeri girdi, kapıyı kapattı ve kapının yaslandı. Nate onu öptü. Aklındaki tek şey buydu. İsteddiği türden bir öpücük değildi, İkisinin de tutkuyla ve duramadıkları bir .

Diller, dudaklar ve kıyafetler. Hayır, hiç de öyle bir öpücük değildi. Daha çok.

*Arkadaşlık*, diye düşündü ve kapıdan uzaklaştı. "Ben arkadaşlığı alıyorum, Stacy de tutkuyu. Stacy *erkeği* alır." Ön camdan göle bakarken Nate'i brunch'ta hayal etti. Beyaz Saray terbiyesini kullanıp Hartman'ların gönlünü kazanacağına hiç şüphe yoktu. Onu nasıl sevmezlerdi ki?

Göldeki herkes Nate'e hayrandı. Dün geceki partide de gecenin gözdesi oydu. Terri'nin evi olabilirdi ama herkes Nate'e nerede olduklarını ve neler yapabileceklerini sormuş, o da hepsine cevap vermişti.

Evet, Hartman'lar Nate'e aşık olacaktı. *Ya sonra?* diye düşündü. Geri döndüğünde ona söyleyecek miydi? Muhtemelen şöyle diyecekti: "Stacy Hartman'ı ne kadar derinden ve gerçekten sevdiğimi unutmuşum ve onun ailesiyle kalmaya gidiyorum. Tüm kalbim ve ruhumla sevdiğim kadına daha yakın hissetmemi sağlıyorlar." Ya da buna benzer bir şey. Nate'i tanıdığından, onun çantalarını arabasına koyduğunu ve uzaklaşırken "Görüşürüz evlat" diye seslendiğini görecekti.

Mutfağa gitti. Aşçılar ortalığı temizlemiş, insanlar çöpleri toplamıştı ama yine de ortalığın bir güzel fırçalanması gerekiyordu. Temizlik malzemelerini çıkarmaya başladı ama sonra "*Boş ver!*" diye düşündü. Club Circle'a gidecek ve diğer insanların ne yaptığını görecekti. Şu anda yalnız kalmak istemiyordu.

\* \* \*

Nate arabasıyla uzaklaşırken, az önce Terri'ye ne olduğunu düşünmesine izin vermedi. Bu bir kazaydı. Stacy'nin ailesiyle vakit geçirme konusundaki saçma endişesinden kaynaklanmıştı.

Kendisinden hiç hoşlanmamış olmalarının onu rahatsız etmesine izin vermemeye çalışmıştı ama . Belki de onu rahatsız eden şey bunun yeniliği idi. Hayatı boyunca insanlar tarafından *sevilmişti*.

Çocukken takımlara ilk o seçilirdi ve popüleritesini mazlumlara yardım etmek için kullanırdı. Sadece cılız, inek bir çocuk onunla birlikte olursa bir takımda yer alacağını söylerdi. İnsanlara yardım etmek her zaman Nate'i hissettirdi. Şey, güçlü. İhtiyacım vardı.

Kit'le geçirdiği onca yıl boyunca sınırları yatıştıran kişi Nate olmuştu. Kit "Gelin!" diye bağırdığında insanlar peşlerinden geldi. Ama onlar oraya geldikten sonra, Nate

Onlarla ilgilenirdi. Sorunları çözer ve tartışmaları yatıştırırdı. Kit, insanların nereden yiyecek ve su bulabileceğiyle asla ilgilenmezdi.

Stacy'nin ailesinin Nate'e bir bakış atıp üst dudaklarını hoşnutsuzlukla bükmeleri onu sarsmıştı. Başkentte geçirdikleri iki hafta boyunca Nate onları memnun etmek için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Stacy'nin ailesini Bay ve Bayan Hartman'ı -daha az resmi isimlerle hitap etmeleri için davet edilmemişlerdi- mesai saatleri dışında müzelere, oyunların sahne arkalarına götürdü. Bay Hartman Virginia senatörüyle uzun bir toplantı yaptı.

Ama bunların hiçbiri bir fark yaratmamıştı. Son gece, şık bir restoranda akşam yemeğinde Bayan Hartman salata çatalını eline almış ve Nate'e başıyla işaret etmişti. Onun kendisine doğru çatalı gösterdiğini anlaması bir anını aldıYorucu iki hafta boyunca yaptığı tüm çalışmalara rağmen, onun alt sınıftan, eğitimsiz bir Neandertal olduğuna dair düşünceleri değişmemişti.

Arabayı garaj yoluna çekip motoru durdurduğunda, arabadan inmedi. Orada öylece oturdu, olacaklardan korkuyordu.

Evlerini beğenmemişti. Muhtemelen 1940'larda inşa edilmişti ama yıllar içinde üzerine büyük eklemeler yapılmıştı. Artık iki katlıydı ve çatısı iki uzun sütun tarafından destekleniyordu.

Stacy evi ilk gördüğünde Nate'in yüzünü görmüştü. "Korkunç değil mi? Ama babam Stanton evini isteyerek büyüdü ve , ailesinin evini olabildiğince Stanton yapmaya çalıştı."

Nedeni ne olursa olsun, Nate burayla ilgili her şeyden, özellikle de konumundan hiç hoşlanmamıştı. Kasabanın tam içinde, iki yanında mağazalar vardı. Onun zevkine göre fazla halka açıktı ama Llewellyn Hartman Summer Hill'in belediye başkanıydı ve vatandaşlara -konularına- ulaşılabilir olma fikrini çok ciddiye alıyordu.

Nate en iyi diplomatik yüz ifadesini takındı, arabasından indi, kapıya gitti ve zili çaldı.

Bayan Hartman onu karşıladı. Stacy gibi o da ufak tefek bir kadındı, pembe ve sarışındı, her zaman güneşten ve hava koşullarından korunmuş porselen bir teni vardı. Biraz gülümsedi ama bu gerçek değildi. Hatta yanağına bir öpücük kondurdu ama dudakları ona değmedi.

"Başka misafirlerimiz de var." Ses tonu Nate'in uyarılması gerektiğini ima ediyordu.

Ya da ne? Yaramazlık mı yapardı?

Nate onu, Stacy tarafından dekore edildiğini bildiği oturma odasına kadar takip etti. "Kennedy havası" dediği şeyi vermek için elinden geleni yapmıştı.

Kumaşlar yıpranmış, neredeyse özensiz görünüyordu. Pamuklu, ipek değil. "Zengin ama gösterişsiz" demişti.

Odanın bir tarafında iki adam ve bir kadın duruyordu. Biri Llewellyn Hartman'dı, muhtemelen lisedeki kilosunda olan kısa boylu bir . Omuzlarını neredeyse askeri bir duruşla geride tutuyordu, ancak Nate adamın hiç askerlik yapmadığını biliyordu.

Yanında daha uzun boylu, yaklaşık aynı yaşlarda, refah içinde görünen bir adam vardı. Adamların yanında yine uzun boylu, zayıf, yarım düzine altın mücevher takmış bir kadın vardı. Bayan Hartman onların yanına gitti.

Dördü de sessizlik içinde Nate'e bakıyordu. Daha önce de bazı zor sosyal durumlarla karşılaşmıştı ama bu muhtemelen en kötüsü olabilirdi. Acaba Kendini tanıtmalı mı? Yoksa kristal bir vazoyu devirip kendisi hakkında düşündüklerini pekiştirmeli miydi?

"Merhaba," diye bir ses geldi arkasından.

Nate döndüğünde uzun boylu, ince , yakışıklı bir genç adam gördü, elini hoş geldin demek için uzatmıştı.

"Ben Bob Alderson ve bu sessiz kayalar da benim ailem. Tahmin etmediyseniz söyleyeyim, benim için istedikleri kızı çaldığınız için herkes size çok kızgın."

"Gerçekten mi Bob," dedi uzun boylu kadın. "Bu kadar kaba olmak zorunda mısın?" Nate adamın elini minnetle sıktı.

Bob elini Nate'in omzuna koydu ve "Seni üzmelerine izin verme. Stace ve benim aramda bir şey yoktu ama buna inanmayacaklar." Bob iki ebeveyn setine sırtıttı. "Açlıktan ölüyorum. Hadi yiyelim!"

Yemek odasına geçtiler ve Nate'in de bildiği gibi masa resmi bir şekilde hazırlanmıştı. Nate başkentte çalışırken, geçici olarak Milano'da çalışan bir kuzeninden bir daire kiralamıştı. Büyük bir yerdi, tüm mobilyalar beyaz döşemeliydi. Büyüklü küçüklü masaların üstleri camdı. Stacy burayı o kadar çok sevmişti ki, ona nefret ettiğini söylemeye hiç cesaret edememişti.

Her gece nefret ettiği bir işten eve döndüğünde, 1950'lerin ev kadınları gibi tatlı giyimli Stacy tarafından karşılanırdı. Ona bir yemek hazırlamıştı. Salata, düşük kalorili protein ve bol miktarda buharda pişmiş sebzeden oluşan enfes bir akşam yemeği. Spor salonuna gittiği günlerde, eve dönüp onun sevimli küçük akşam yemeğini yemeden önce bir ayak uzunluğunda acı ve baharatlı bir sandviç yediğini ona hiç söylemedi.

Stacy ile yediğı yemekler Terri ile yediklerine benzemiyordu. Dışarıda yağmur, ayaklarını uzatmış, büyük pizza dilimleri, bira ve sırların açığa çıkması.

"Nathaniel," dedi Bayan Hartman, "bir şey seni eğlendiriyor gibi görünüyor. Bizimle paylaşmak ister misiniz?"

Yukarı baktı. Alderson'lar karşısındaydı, gözleri suçlayıcı bakıyordu. Hartman'lar masanın iki ucundaydı. Bob onun yanındaydı. Nate bir cevap bulamadı.

"Carol," dedi Bob Bayan Hartman'a, "eminim Nate bu frittata'nın ne kadar muhteşem olduğunu düşünüyordur. Kendini aşmışsın."

Bayan Hartman zevkle kızardı. "Oh, Bob, sen her zaman çok çekici oldun."

İma edilen şey açıktı. Karşılaştıracak olursak, Nate bir hayduttu.

"Gölde kaldığınızı duydum," dedi Bay Alderson Nate'e. "Oldukça farklı insanlar, değil mi?"

"Hoşuma gidiyor," diyebildi Nate. "Orada geçirdiğim zamandan keyif alıyorum ve yardımcı olmak için elimden geleni yapıyorum."

"Ne yapıyorsun? Hafta sonu dulları için olta mı atıyorsun?" Bay Alderson'ın sesi kendini beğenmiş ve kirli imalarla doluydu.

"Sanırım-" Nate başladı ve sözlerinde öfke vardı.

"Terri nasıl?" Bob'un sesi yüksekti ve Nate'in söylemek üzere olduğu şeyi bastırıyordu. "Lisedeyken onu hep sevmişimdir. Onu bazı spor takımlarına sokmaya çalıştık ama o hep işe gitmek için eve koştu. Onu bir süredir görmüyorum. O nasıl?"

"Harika." Nate geldiğinden beri ilk kez içtenlikle gülümsedi. "Burayı o ve babası işletiyor. Aslında işin çoğunu Terri yapıyor. Bir sorun varsa, o çözer. Rakunları çöpten uzak tutmaktan göle düşen insanların hayatını kurtarmaya kadar her şeyi. Dün gece onun evinde bir parti verdik ve göldeki neredeyse herkes geldi. Brody şarkı söylüyordu ve Frank gitar çalıyordu, sonra bazı eski topraklar

enstrümanlar ve rock'n roll cennetine dönüştü. Biz..." Bob hariç herkes dehşet içinde Nate'e bakıyordu.

"Kulağa göldeki bir parti gibi geliyor." Lew Hartman'ın sesi gösteriyordu. "Çok gürültülü olma ihtimaline karşı şerifin orada olmasına sevindim."

Bayan Alderson gözlerini Nate'e dikmişti. "Terri Rayburn çok güzel bir kız ama Billy Thorndyke'in kalbini kırdı. Belki de Billy'nin

Kaderinde bir gün Başkan olmak vardı ama Terri onu düşürdükten sonra ruhunu kaybetti."

Nate başını eğdi. Kendini bırakırsa, kadına onun hakkında ne düşündüğünü söyleyebilirdi. *Bir diplomat olmalıyım!* diye düşündü. Bayan Alderson'a baktı ve gözlerindeki öfkeyi yok etmek için elinden geleni yaptı. "Bir şeyler bilen birine benziyorsunuz. Kris Lennon'ın bana garip davranıyor?"

Bu soru kadının dengesini bozmuş gibiydi. "Lennon? Bu isimde birini tanımıyorum. Nerede...?"

"Crystal Wilkins," dedi Bayan Hartman.

"Evet, tabii ki. Onu unutmuştum. Abby ve Rodney'i de. Aman Tanrım, ama bu çok uzun zaman önceydi."

Saniyeler içinde dört yetişkin Wilkins ailesini hatırlayarak birbirleriyle konuşmaya .

Bob Nate'e baktı ve gizlice başıyla onayladı. Konu değişmiş ve yeni bir hikâye anlatılmaya başlanmıştı.

"Yıllar önce Doğu Yakası'ndan dört güzel kız bir aylığına Kissel Gölü'ne gittiler. Ama Abby Lennon, Summer Hill'den Rodney Wilkins adında bir çocukla tanıştı," dedi Bayan Alderson ve Bayan Hartman'a gülümsedi. "Onunla aynı okula gittik.

Ne kadar muhteşem olduğunu hatırlıyor musun?" Bir an durakladı.

"Neredeyse iki metre boyunda, siyah saçlı, mavi gözlü. On altı yaşında Harley'e binerdi. Koridorda yürüdüğünde, her kadın durup bakardı."

Bay Alderson, "Tabii ki doğru değildi," diye ekledi.

"Hayır," dedi Bayan Alderson. "Roddy saf, ilkel bir seks çekiciliğine sahipti!" "Anne!" Bob sahte bir protestoyla, "Anne!" dedi.

"Her neyse," dedi Bayan Hartman, "Abby mezuniyetten sonraki yıl ziyarete geldi ve Roddy ile birbirlerine aşık oldular. Kaçarak evlendiler ve Abby Summer Hill'de kaldı."

"Ve Roddy şerif yardımcısı oldu," dedi Bay Hartman. "İşinde iyiydi. Adil ve dürüsttü."

"Hepimiz onu severdik," diye ekledi Bay Alderson. "Bir gece içkiyi fazla kaçırmıştım ama yine de arabayı eve sürdüm. Roddy beni durdurdu ve-" Omuz silkti. "Beni hapse atabilirdi ama . O gece beni eve bırakmasaydı hayatım çok daha farklı olabilirdi."

"Abby ve o mutlu bir çiftti ve Crystal adında bir bebekleri oldu ve..." Bayan Alderson sözlerini yarıda kesti.

"Crystal üç ya da dört yaşındayken Roddy bir araba kazası geçirdi," dedi Mr. Alderson şöyle dedi. "Bu onun hatası değildi. Sarhoş sürücü kazadan yara almadan kurtuldu ama Roddy ağır yaralandı."

Hepsi Bay Hartman'a baktı. "Roddy'nin yüzü parçalanmış ve vücudunun sol tarafı ezilmişti. Hayatının geri kalanında hep acı içindeydi. ve..."

Bay Alderson, "Ve her zaman kızgın," dedi.

Bayan Alderson öne doğru eğildi. "Abby'ye ve çocuğa kötü davrandığını düşünüyoruz ama bunu asla söylemezler. Abby ailenin desteği oldu ve..." Diğerlerine baktı.

"Çok kötüydü," dedi Bay Hartman. "Kilise yardım etmeye çalıştı ama Roddy sadakayı kabul etmedi."

Bu anı karşısında herkes sessizleşti.

"Ama şimdi kızının bir çiçekçi dükkânı var," dedi Nate.

"Evet, ," dedi Bay Hartman. "Zavallı Roddy, Crystal tam liseden mezun olmak üzereyken öldü. Artık motosiklete binemiyordu ama bir gece binmeye çalıştı."

Bay Alderson, "Bir ağaca çarpmış." dedi. "Dr. Everett alkol seviyesinin tavan yaptığını söyledi."

"Cenazenin ertesi günü," dedi Bayan Alderson, "Crystal ve annesi şehri terk ettiler. İki yıl öncesine kadar onları ne gördük ne de haber aldık. Anne ve kızı Summer Hill'e geri döndüler, çiçekçi dükkanını satın aldılar ve harika bir iş çıkardılar. Bu kasaba için gerçek bir değer oldular."

"Billy Thorndyke gibi," dedi Nate yumuşak bir sesle.

"Billy?" Bay Hartman sordu. "Onun Roddy Wilkins ailesiyle ne ilgisi var?"

"kadarıyla yok," dedi Nate. "Sadece hikayeler aynı. Yaklaşık aynı zamanlarda Wilkins ailesi ve Thorndykes aniden kasabayı terk etti."

Anında, dört yaşlı yetişkinin yüzlerinde hoşnutsuzluk ifadeleri geri geldi. Omurgaları kaskatı kesildi ve Nate'e ters ters bakmaya başladılar.

"Sizi temin ederim ki," dedi Bayan Alderson, "iki aile arasında hiçbir bağlantı yok. Thorndykes'ler bizim arkadaşımızdı. Genç Billy'nin göldeki Terri Rayburn'e neden bu kadar aşık olduğunu kimse anlayamazdı ama bir Wilkins? Kesinlikle hayır!"

Bay Alderson elini karısının elinin üzerine koydu. "Abby'nin Leslie Rayburn ile arkadaş olduğunu hatırlıyor gibiyim."

"Bazen," diye başladı Nate, sesi alçak ve sertti, "insanlar-"

"Hey!" dedi Bob aniden ayağa kalkarken. "Sanırım Nate'i ofisini görmeye götürmeliyim. Gitmemize itirazı olan var mı?"

Kimse kıpırdamadı ama yüz ifadeleri her şeyi anlatıyordu. *Lütfen onu götürün* yazıyordu yüzlerinde.

\* \* \*

Dışarı çıktıklarında Bob ailesiyle birlikte geleceğini, bu yüzden Nate'in arabasını almalarının daha iyi olacağını söyledi. "Tabii yürümek istemiyorsan. Ofisin çok yakın."

"Tabii ki öyle," diye mırıldandı Nate. "Benim arabamı kullanalım." Bob'un yönlendirdiği gibi sürdü arabayı. Bir ara sokağa girdiler ve Viktorya döneminden kalma büyük bir evin önüne çektiler. Nate evin çok şatafatlı olmadığını gördüğüne sevindi. İçinde bulunduğu ruh haliyle, ev morun bir düzine tonuna boyanmış olsaydı durmayabilirdi.

O ve Bob arabadan indiler. Evin etrafında uzun gölgelik ağaçlar vardı ve hafif bir esinti yaprakları sallıyordu. Bunun hoşluğu Nate'i sakinleştiriyordu.

"Ailem adına özür dilemek istiyorum," dedi Bob. "İnanmayacaksınız ama onlar çok iyi insanlar. Sadece Stacy'yi çok seviyorlar. Annesi ve ben Stace doğmadan önce de çok iyi arkadaştık."

"Ve çocuklarının evlenmesini istiyorlardı."

"Doğru," dedi Bob.

"Peki ya sen?" Nate'in gözleri Bob'unakilere odaklandı.

"Stacy'yi seviyorum ve gerçekten yürütmeye çalıştık. Ailelerimizi memnun etmek istedik ama..." Omuz silkti. "Sıkıcıydı. Birbirimiz hakkında her şeyi biliyorduk. Birinci sınıfta onun yanında oturuyordum, bu yüzden fıstık ezmesinden nefret ettiğini biliyorum. Elliot Pierce ona bir sopayla vurduğunda ve o da tekmeye karşılık verdiğinde oradaydım, bu yüzden neden hala birbirlerinden hoşlanmadıklarını biliyorum. Kumaşı yapıştırmasına yardım ettim.

Defterlerindeki örnekleri. Daisy öldüğünde onunla birlikte ağladım."

Nate ifadesini nötr tutmaya çalışıyordu. Hiçbirini tanımıyordu. Stacy hakkında böyle şeyler. Ona iki kez çikolata kaplı fıstık ezmesi almıştı. Birkaç tane yemişti ama hiç sevmediğini söylememişti. Ve hangi defterler? "Daisy?" diye sordu.

"Onun kedisi. Kedileri çok sever!"

"Ah, doğru." Nate kedileri değil köpekleri sevdiğini söylediğinde Stacy'nin bu konuda bir fikri olmamıştı.

"Sadece bunun karşılıklı bir ayrılık olduğunu söylemek istiyorum. Bir gece birlikte sinemaya gittikten sonra söyleyecek tek bir kelimemiz yoktu çünkü diğerinin ne düşündüğünü biliyorduk. Konuşmak için bir neden yoktu. Arabaya bindiğimizde Stacy "Ayrılalım" dedi. Ben de 'Bu yıllardır duyduğum en iyi fikir' dedim. İkimiz de çok mutluyduk."

Bob Nate'e özür diler gibi bir bakış attı. "Bunun için üzgünüm ama Stacy ve ben ailelere söyleyemeyecek kadar korkaktık. Bu konudan biraz kaçındık."

"Sonra Kit'le tanıştı."

"Öyle yaptı," dedi Bob. "O oyun üzerinde onunla birlikte çalıştı ve onu oğluya tanışması için Washington'a gönderdi - asistanı değil."

"Ve benimle birlikte geri döndü." Nate bunun için duyduğu acıyı saklamakta pek iyi değildi. Kit oğlunun prensine bir prenses göndermişti.

"Ve gördüğünüz gibi, ebeveynler henüz iyileşmedi. Ama merak etmeyin. Stacy onları düzeltecektir."

Bu fikir onu rahatsız etti. Uluslararası çatışmaları çözmeye yardım etmişti ama hayal kırıklığına uğramış dört ebeveynle başa çıkacak olan müstakbel eşi mi olacaktı?

"Ofisini görmeye hazır mısınız?"

Nate derin verandalı eve baktı. "sahibi kim?" "Bilmiyorum. Thorndyke ailesinden biri, ama her şey posta."

"Billy Thorndyke olabilir mi?"

Bob sırtıttı. "Güzeller güzeli Terri tarafından terk edilen çocuk mu? Kimden bahsetmişken, dedikodulara göre ikiniz arkadaştan da öteymişsiniz."

"Doğru değil," dedi Nate ama kaçırdı. "Önden buyurun."

Bob cebinden bir anahtar çıkardı, büyük ön kapının kilidini açtı içeri girdiler.

Nate saniyeler içinde buradan nefret ettiğini anladı. İki büyük odanın yanı sıra bir mutfak, bir banyo ve arkada güzel bir bahçe odası vardı.

Stacy

harika bir dekorasyon işi çıkarmıştı. DC'deki daireyi başlangıç noktası olarak kullanmış ve modern mobilyaları Güneybatı ABD'den parçalarla karıştırmıştı. Büyük bir çam kapının üzerinde pirinç bir plaket vardı: Nathaniel Taggart. İçeride, kenarlarında Batı tarzı oymalar bulunan ağır meşeden bir masa vardı. Colorado'dan gelen birinin hoşuna gideceği varsayılan bir şeydi.

Çerçevesiz tablolar ve çizimler çiftlik manzaralarından oluşuyordu. Hatta farklı türlerde dikenli teller içeren cam kapaklı bir kutu bile vardı. Halılar Navajo'ydu.

"Kendi eyaletine benziyor mu?" Bob sordu.

." Nate buranın Colorado'nun turist versiyonu olduğunu eklemedi. Ofisi olacak yerin penceresinden dışarı baktı ve gölgeli bir ön bahçe ile caddeyi gördü. Bir kadının köpeğini gezdirdiği bir kaldırım vardı.

*İşte bu, diye düşündü. Hayatımın geri kalanının çoğunu burada geçireceğim.* Masanın arkasında, ustalıkla eskitilmiş kahverengi deriden yapılmış kocaman bir sandalye vardı. "Virginia'da Colorado'lu bir sığır baronu olacağım."

"Neydi o?" Bob sordu.

"Hiçbir şey." Adama geri döndü. "Peki sen ne iş yapıyorsun?"

"Hukuk diplomam var ama şu ana kadar kullanmadım. Siyasete gireceğim, bu yüzden özgeçmişimi oluşturmaya çalışıyorum. Biraz öğretmenlik yapmak için Afrika'ya gidiyorum." Durakladı. "Sanırım sana bir şey söylemem gerekiyor."

"O da ne?"

"Stacy'nin babası düğün hediyen için eski Stanton evini satın aldı." Nate soru sorarcasına ona baktı.

"Kasabanın merkezindeki büyük beyaz evi biliyor musun? Hani önünde çeşme olan?"

Nate bir an boş bulundu, sonra gözleri büyüdü. "Şu sütunlu, terk edilmiş eski yeri kastetmiyorsun, değil mi?"

"Tam da o ev. Stacy ve babası o evi çok seviyorlar."

"Stanton," diye fısıldadı Nate hatırlamaya başladığında. "Ailesinin evi buna benzeyecek şekilde yeniden düzenlenmişti."

"Evet," dedi Bob. "Lew genç ve hırslı bir avukatken, şehrin göbeğinde, görebileceği ve görülebileceği en büyük evi istedi. Ama ev sahipleri satmayınca, o da kendi evini mümkün olduğunca ona benzetmiş. Şimdi buna gülüyor. Neyse, sonunda o büyük evi satın aldı ve Stace'le sana verecek. Bir zamanlar olduğu gibi gösterişli bir hale getirmeye *bayılacak*. Birkaç yıl inşaatta yaşamamız , ama bir gün yürüyebileceğiniz büyük bir merdivene sahip olacaksınız.

Stacy Dior elbiselerinden birini giyecek ve sen iyi misin? Hasta olacakmış gibi görünüyorsun."

"Doktora gitmem gerekiyor." Nate'in sesi zar zor duyuluyordu. "Jamie'yi kastediyorum. Kuzenim. Onu görmem gerek. Hemen."

"Elbette," dedi Bob. "Lew'in evine kadar yürüyeceğim." Anahtarı masanın köşesine koydu. "Bu artık senin." Kapıya doğru ilerledi ama geri döndü.

"Nate, seni pek tanımıyorum ama Stacy'yi tanıyorum. Stacy'ye çok kızgın.

Sen. Buraya son gelişinde tek konuşabildiği sendin. şık akşam yemekleri, dairen, göz alıcı gecelerin. hayalindeki erkek olduğunu, sanki seni kendisinin uydurduğunu, gerçek olamayacak kadar mükemmel olduğunu söyleyip duruyordu. Buraya geleceğin için çok mutlu. yaşamak ve bir ofis amak istiyor. Ailesinden ayrılmaya dayanamıyor ve şimdi erkek kardeşi de Los Angeles'a taşınınca buraya daha da sıkı bağlandı."

Nate sustuğunda Bob veda etti ve evden ayrıldı.

Nate bir süre bekledikten sonra dışarı çıktı, n kapıyı kilitledi ve Jamie'ye bir mesaj gönderdi.

**Benimle spor salonunda buluş. 2 dakika.**

Telefonunu kapattı ve arabasına gitti.

## Bölüm 9

Jamie, Nate'in olimpik barı indirmesini izledi, kırk beş kiloluk çok sayıda plaka barı eğiyordu. Kuzeni geldiğinden beri sessizdi ama Nate'in konuşmaya ihtiyacı olduğunu anlamak için fazla bir şey gerekmemiştir.

Dün Della Kissel Jamie'nin ofisine gelmişti. Kyle'ın hastasıydı ama ikinci bir görüş talep etmişti, bu da Summer Hill'de Dr. Jamie'yi görmek anlamına geliyordu. Kyle ona Richmond'da yapılan testlerin hiçbir sorunu olmadığını gösterdiğini söylemişti. Dr. Kyle, "Kadın bin yaşına kadar yaşayacak," demiştir. "Tabii biri dedikodusundan bıkıp onu öldürmezse."

Della Jamie ile yalnız kalmak istemiştir, böylece ona Nate ve Terri'den bahsedebilecekti. "Brody'ye kimseye bir şey söylemeyeceğime dair söz verdim ama sen akrabamsın, o yüzden bilmen gerektiğini düşünüyorum. Kuzenin şu güzel Stacy Hartman'la nişanlı olduğunu biliyor muydun? Babasının belediye başkanı olduğunu biliyor muydun? Sevgili Bob Alderson'ı senin için bıraktığını duydun mu?

Kuzen mi? Bu yılın skandalıydı! Bob gibi zarif bir beyefendiye sahip olmak varken neden Nathaniel Taggert gibi bir ayıyı istesin ki?

Yine de söylemeliyim ki Nathaniel benimle evimde gecelik kıyafetlerimle birlikteyken oldukça, oldukça samimiydi - ne demek istediğimi anlıyorsanız. Kuzenin *bütün* kadınlara asılıyor mu?"

Jamie stetoskopunu kaldırdı. Della'nın kalp atışları her soruda daha da hızlanıyordu. "Hayır," dedi gülümseyerek. "O sadece çok güzel kadınlara olanlar."

Bu onu o kadar memnun etmişti ki, kuzeni dışındaki insanlar hakkında konuşmasını sağlayabilmişti.

Ziyaret Jamie'yi Nate'le ilgili bir şeyler olduğu konusunda uyarmıştı. Ama sonra karısı Hallie bunu . Nate Summer Hill'de kaldığı ilk iki gün neredeyse onlarla birlikte yaşamıştı ama sonra Terri Rayburn kasabaya döndü ve o zamandan beri onu görmediler.

Nate bir dead lift daha yaptı. Sumo stili, bacaklar geniş, bir el , diğeri arkada. Ağırlığı asla sarsmadan yavaşça hareket etti, tırtıklı çubuk kaval kemiklerini sıyrıyordu. Tüm kendini adanmış kaldırıcılar gibi onun da kaval kemikleri

Yıllarca ağır bir çubuğu üzerlerinde sürükleyerek.

Jamie, bir bankta oturmuş, yüzündeki teri silerek bekliyordu. Spor salonunda katı, çiğnenemez kurallar vardı. Ağırlıkları düşürme. Kullandıklarınızı bir kenara koyun, başkasına bırakmayın. Makinelerde homurdanmak kızlar içindi. Sadece serbest ağırlıklar bir adamın maksimum efor sarf etmesini sağlar. Konuşma kaldıran biri.

O ve Nate, restore edilmiş bir plantasyon olan Tattwell'deki spor salonundaydılar.

Summer Hill'in dışında uzak bir akrabaya aitti. Geniş kapılar açıktı ve esinti havayı serin tutuyordu.

Nate, "Sadece hayatımın alındığını hissediyorum," dedi. "Nerede yaşadığım ve çalıştığım. *Nasıl yaşayacağıma*. Her şey benim için kararlaştırılıyor. Bunun çoktan yazılmış ve benim de rol aldığım bir oyun olduğunu hissetmeye başlıyorum. rolü."

"Buraya gelmeden önce Stacy ile bu konuyu konuştunuz mu?"

"Yaptığınızı sanıyordum." Nate yüzüne ve boynuna bir havlu sürdü, sonra eline elli kiloluk bir dambıl aldı ve preacher curl yapmaya başladı. O kadar sinirliydi ki on iki tekrar yaptı. Bir kaldırıcı için, on iki tekrar yapabiliyorsa, bu ağırlığın çok hafif olduğu anlamına gelirdi. Elli beş kiloluk bir dambıl aldı. "Kit'in beni lanet olası evrak işleriyle uğraşan bir grup masa başı çalışanının ortasına bıraktığı yerden uzaklaşmam gerekiyordu. Delireceğimi düşündüm. Sonra Stacy geldi ve bu küçük kasabada yaşamak istedi. -" Sekiz tekrar yapmak için ara verdi. Yavaşça, ağırlığı kaldırmak kadar indirmek için de güç kullanarak.

"Summer Hill. Kit'in taşındığı yer."

Nate Jamie'ye sert bir bakış attı. "Bana psikologculuk oynamaya kalkma. Kit'in burada olması bir tesadüf."

Jamie, Nate'in gözlerinde bu kadar öfke varken ona meydan okuyacak değildi. "Ben psikiyatrist olurdum. Tıp diplomam var, unuttun mu?"

Nate gülümsemedi ama sekiz tekrar daha yaptı. Bitirdiğinde Jamie'ye baktı. "Kızı seviyorum ama benim için planlanan hayattan . Ailesine de katlanamıyorum."

Nate tek kelime daha etmeme tehlikesiyle karşı karşıya gibiydi, bu yüzden Jamie onu cesaretlendirmeye karar verdi. *Sefalet arkadaşlığı sever!* "Kayınvalideler hakkında ne söyleyeceksen, ben daha iyisini söyleyebilirim. Hallie'nin kız kardeşiyle tanışmalısın! Uzun boylu, sıska, şekilsiz bir sarışın ve dünyadaki her erkeğin onu istediğine gerçekten inanıyor. Zavallı kocasını oyuncağıymış gibi manipüle ediyor ve adam da buna bayılıyor. Hallie'nin yanındayken, nefret dolu bir şey yapmaya ya da söylemeye karar verirse diye onu her dakika izlemek zorundayım. Şu anda

Hallie hamile olduğu ve kendisi olmadığı için kıskanıyor. Doktor olduğum için ona mucizevi bir ilaç verebileceğimi . yarın kalacaktı. Boş kız!"

Nate tek dambılı bırakıp kırk kiloluk bir set aldı ve Jamie onun flyes yapacağını biliyordu. Nate'in bir dambıla bağlı kalmadığını Vücudunun tek bir parçasını yorarak çalıştırmak ne kadar üzgün olduğunun bir işaretiydi. Babaları tarafından eğitilmişlerdi. Bir vücut parçası etrafında egzersizler. Sırt, göğüs, bacaklar. Ama bugün Nate her yerdeydi. Aynı gün içinde squat ve bench press yapıyordu. Onlara öğretilen bu değildi!

Jamie ayağa kalkarak Nate'i eğimli sehpa da halter kaldırırken gördü. Eğer bir kolu kırılırsa -ki bu sık görülen bir durumdu- dambıl yüzüne inebilirdi. Ya da bir göğüs kası göğsünden çekilebilirdi. Nate'in öfkesi ve bugün kaldırdığı ağırlıkla her türlü kötü şey .

"En azından onlarla aynı köşede yaşamayacaksın. Belediye Başkanı Hartman, Stacy ve bana düğün hediyesi olarak eski Stanton evini veriyor. mevcut."

Bu Jamie'yi o kadar şaşırttı ki, bir sonraki tekrarında neredeyse Nate'in kollarının çok uzağa izin verecekti. Ev göze batıyordu ama daha da kötüsü, şehrin kavşak noktasındaydı. "İnsanlar seni görmeden asla evinden dışarı adım atamazsın. Orayı sevmezsin."

"Biliyorum ama Bob, Stacy'nin evi sevdiğini söyledi. Bob Alderson'la neredeyse nişanlanmak üzere olduğunu biliyor muydun?"

Jamie ona Della Kissel'in kulağını doldurduğunu söylemeyecekti. "Söylentiler duydum."

Nate ağırlıkları yere bıraktı ve bankın üzerine oturdu. "Stacy bana onun hakkında tek kelime etmedi." Başka bir bankta, bu kez kırk beş kiloluk plakalarla dolu bir barın altında uzandı.

*En azından iki egzersiz için göğsüne yapışıyor,* diye düşündü Jamie ama söylemedi. "Gölde yaşamak nasıl bir şey? Duyduğuma göre müdürün kızı." Jamie, Nate'in tüm vücudunun değişmesini izledi. Yüzü o kadar gevşemişti ki neredeyse gülümseyecekti. "Nasıl biri?"

Nate ağır çubukla sadece beş tekrar yaptığında, Jamie sadece adının anılmasının bile Nate'i tam bir set yapkadar yumuşattığını düşündü.

Nate doğrulup oturdu. "Cameron Diaz'ın bacaklarını biliyor musun?" "Ah evet."

"Terri'ninki daha iyi. Evde büyük tişörtler ve şortlarla dolaşıyor, o kadar küçük ki onları göremiyorsun. Bazen sadece mavi dantelli iç çamaşırları giyiyor ve... Gündüzleri de kısa pantolon giyiyor..."

Jamie gülümsemesini gizlemek için arkasını döndü. "Onunla ilgili hoşuna giden başka bir şey var mı? Fiziksel olanlar dışında mı?"

"Uyumama izin vermiyor."

"Yani o... Senin yatağında mı?"

"Hayır, hayır, öyle değil," dedi Nate. "Yani uyanık, dinliyor ve düşünüyor olmam gerekiyor. Bana havalı tüfekten çıkan mermiler gibi şakalar yapıyor. Onlardan kaçmalı ya da eşit güçle geri göndermeliyim." Nate gülümsüyordu. "İlginç, komik ve zeki biri. Ve çalışıyor! O bütün gölü yönetiyor. Babası çoğu zaman ofisinde oturuyor ya da Elaine ile dolaşıyor ya da-" Nate konuşmayı kesti.

"Ele avuca sığmaz birine benziyor ama ikiniz aynı evi paylaşıyorsanız, bu zor olmalı."

"Bunu nasıl bilmiyorum ama aynı hızda çalışan iki tekerlek gibiyiz. Tanıştıktan sonraki yirmi dört saat içinde, her birimiz kendi Yapılacak işler." Yarım bir sırıtma yaptı. "Onun sütyenleri ve benim ceplerim." "Sütyen, ha?"

Nate ayağa kalktı. "Öyle bir şey değil. Her şey platonik. Biz kardeş gibiyiz."

Jamie buna cevap vermeye cesaret edemedi. Nate'in kadın bacakları üzerine yazdığı makale kulağa pek de kardeşçe gelmiyordu. Yavaşça, düşünceli bir şekilde konuştu. "Ne yapacaksın?"

"Yapmak mı? Ne demek istiyorsun?"

"Stacy'den bahsediyorum. Ailesini ya da yaşamak istediği yeri sevmiyorsun. Siz ikiniz hâlâ nişanlı mısınız?"

Nate'in öfkesi geri döndü. "Elbette öyleyiz. Stacy'ye aşığım ve onunla evlenmeyi planlıyorum. Sonsuza kadar birlikte olacağız."

Jamie yorum yapmadı ama yapmasına da gerek yoktu. Sadakat, ailesinin gurur duyduğu bir özellikti. "Sen ve Stacy başkentte birlikte yaşamıyor muydunuz?"

Nate sadece bir set yapmış olmasına rağmen barı sökmeye başladı. "Aşağı yukarı. Bir gece bizde kaldı ve gitmedi. Hiçbir zaman resmi olmadı ama evet, yaptık."

"Nasıl birlikteydiniz?"

Nate omuz silkti. "DC'deydi, bu yüzden Kit için bir şeyler yapmak zorundaydım. Bizi o aldı.

Dört çatallı yemek davetiyeleri. Stacy her birini çok severdi."

"Ne yiyor?"

"Bilmiyorum. Kuş yemi. Ne kadar yeşil olursa o kadar iyi. O taşındıktan sonraki ilk iki hafta iki kilo verdim. Onunla akşam yemeği yemek için eve gitmeden önce gizlice bir et lokantasına gitmek zorunda kaldım."

"Terri ne yemekten hoşlanır?"

Nate güldü. "Herhangi bir şey. Sağlıklı gıda delisi değildir. Bir gün bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu ve biz de kulübelerden birine girip

Fırında pizzalar. O kadar çok çalışıyor ki kalori yakıyor. Her neyse, orada birkaç saat oturduk ve sonunda ona hayat hikayemi anlattım."

"Bir Montgomery ile kaçtığını ve kendi ailenin seni yıllarca ne gördüğünü ne de haber aldığını?"

"Evet. Hepsi."

Jamie birkaç dambıl aldı ve onları rafa dizdi. "Stacy döndüğünde ne yapacaksın?"

"Kesin olan bir şey varsa o da konuşmamız gerektiği. Benim için yaptığı ofisten ve yaşamamızı istediği evden nefret ediyorum."

"Nerede yaşamak istiyorsun?"

"Gölde bir kulübe satın almayı ve onu yeniden düzenlemeyi düşünüyorum. Terri'nin evini hiç gördün mü?"

"Hayır, . Bir de bana sor."

"Ön tarafın tamamı cam. kapalı hissetmeme neden olmuyor. Etrafta insanlar var ama kendimi hiç açıktaki hissetmiyorum. Buraya gelmeliydin parti yaptık. Kapıları açık bıraktık ve insanlar istedikleri gibi gelip ."

"Stacy ile DC'de böyle bir parti mi verdiniz?" Jamie'nin sesi sessiz ve çok ciddi idi.

Nate öfkeyle ona döndü. "Ne ima ?"

"Kesinlikle hiçbir şey. Bence benimle eve gelmeli ve akşam yemeğine kalmalısın. Hallie konuşma konusunda benden daha iyi ve o-"

"Saat kaç?" "Beşe çeyrek var. Neden?"

"Gitmem gerek," dedi Nate. "Sen...?" Kolunu spor salonuna doğru salladı.

"Tabii, ben temizlerim. Randevun mu var?"

"Evet. Saat beşte Terri'yle buluşacağım ve Widiwick'i halledeceğiz. Bana söyleyecek-"

Jamie gerisini duymadı çünkü Nate çoktan arabasına binmiş ve hızla uzaklaşıyordu. Duş almamış ya da terli şortunu ve atletini değiştirmemişti. Kendisi için kardeş gibi olan bu kıza ulaşmak için o kadar sabırsızlanıyordu ki diğer her şeyi unutmuştu. "Zavallı Stacy," dedi Jamie, sonra ağırlıkları sıralamaya başladı.

## Bölüm 10

Terri, Nate'i arabasının içinde görür görmez kötü bir ruh hali içinde olduğunu anladı. geç kaldığını hiç görmediği için, arabasını park ettiğinde onu bekliyordu. Kaşları tek bir çizgi haline getirilmiş ve o kadar aşağı indirilmişti ki bir emojiye benziyordu.

*Bu ilginç olabilir, diye düşündü. Acaba öfkeyle nasıl başa çıkıyor?* Müstakbel kayınvalidesine yaptığı bir ziyaretin huysuzlanmasına neden olduğu gerçeği ona kendini iyi hissettirmişti. Nate'i arkadaşları ve akrabalarıyla gülerken ve bira içerken gördüğünü hatırladığında gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı.

Kadın arabanın yolcu tarafına geçti ama Nate arabadan indi. Üzerinde bir atlet ve dizlerine kadar uzanan büyük bir şort vardı. Ve Tanrım! Ama çok şişmişti. Kasları sanki oyuncak bir aksiyon figürüymüş gibi kabarmıştı.

Sadece o gerçekti ve terliydi. Parlıyordu. Onunla parlak. O Adamın terle belirginleşen kaslarının eğrisi, kadının kendini sabitlemek için elini arabanın üzerine koymasına neden oldu.

"Al!" dedi hırıltıyla, ona bir havlu fırlatırken. "Duş almaya vaktim olmadı."

"Öyle mi? Fark etmedim." Alaycı görünmek için elinden geleni yaptı ve şehvetle yanıp tutuşuyormuş gibi görünmedi. *Eminim arabanın kaputu çıplak kıcıma çok sıcak*, diye düşündü.

Nate ona sırtını döndü ve gömleğini sıyrarak yaklaşık üç dönümlük sıcak, nemli teni ortaya çıkardı.

Terri iki elini de arabanın üzerine koydu. Aksi takdirde dizleri çökecekti.

Başını ona doğru çevirdi. "Sırtımı silebilir misin?"

...? *Sadece sırtını* mı? Söylemek istedi. Ön kısımları değil mi? Havluyu alıp arabanın etrafında yürürken hiçbir şey söylemedi. Sadece bir kez tökezledi.

Nate öne doğru eğildi, böylece onun sırtını silebildi.

*Kontrol!* diye düşündü. Vücudundaki her hücre karıncalanmıyormuş gibi davran. Üzerine atlamak, onu yere yıkmak ve dişlerinle ve dilinizle parçalamak istemiyormuş gibi davranın.

Yutkundu. "Peki seni bu kadar ne?"

"Hiçbir şey," diye tersledi.

*Ah*, diye düşündü. *Onlardan biri*. Sorununun ne olduğunu söylemesi için ikna edilmesi gereken bir adam. Billy de böyleydi.

Havluyu onun üzerinde gezdirirken elleri yavaşladı. Sonra sol eli havludan adamın tenine kaydı. Sağ eliyle sildi ve sol eliyle çıplak teni takip etti. Eli adamın nemli tenindeydi. Omzundan omurgasına ve beline doğru ilerledi. Adamın omzundan aşağı inen omurgası bir tekneyi kadar derindi. İçinde sadece onun olduğu bir tekne.

"İşin bitti mi?"

Terri aniden geri adım attı. "Bu kadar şişman olmasaydın bu kadar uzun sürmezdi."

Nate homurdandı, sonra da şortunu çıkarmaya başladı.

*Uyluk olmaz*, diye düşündü. *Göğüs, sırt, kollar, tamam, ama kalçalar olmaz!* "Sakıncası var mı?"

Adam ne yaptığının farkında değilmiş gibi şaşkınlıkla ona baktı. Arabasının arka kapısını açtı ve paravan olarak kullanarak arkasına geçti. "Hassas duyarlılıklarınızı sarsmak istememiştim. Seninle buluşmaya geç kalmak istemedim, bu yüzden spor salonundan doğruca buraya geldim."

Terri onun teriyle ıslanmış havluyu tutuyordu. Yüzünü içine gömmek istedi. Bunun yerine havluyu baş ve işaret parmakları arasında kol uzunluğunda tuttu. "Ben de fark ettim."

Nate gerçeği biliyormuş gibi kapının üstünden ona bir bakış attı. "Nerede yemek istersin?"

"Ne istediğinize bağlı."

"On altı onsluk bir T-bone ve ayağım büyüklüğünde bir patates. Artı bir galon sıvı."

"Bir yer biliyorum."

Birkaç dakika içinde Nate kot pantolonunu ve tişörtünü giymiş, direksiyonun arkasına geçmişti. Terri yanına oturduğunda havluyla yüzünü sildi.

"Sana temiz bir tane getirebilirim."

"İhtiyacım yok."

Terri buna cevap vermedi ama yerel biftek evine gitmek için nereye dönmesi gerektiğini söyledi. Arabayı sessizce sürdü, çenesinde bir kas çalışıyordu, gözleri yola dikilmişti.

"Bana şu kötü şeyden bahset."

İlk başta ne demek istediğini anlamadı. "Doğru. Widiwick." Ona baktığında, dikkatini ona vermediğini görebiliyordu. Ama sonra aklından geçenleri söylemeye cesaret edemedi. O kadar iyi görünüyordu ki, kıyafetlerini atmak istedi. Dilini sür- Nefes aldı. "Çıplak bedenlerimizi yeşile ve mora boyar, havai fişek patlatarak evden eve koşarız." Öfkeli ifadesi değişmedi. "Buradan dön." Sol tarafı işaret etti ama Nate sağa gitti. "Yol bu değil. Dönmen gerek. etrafta."

Nate arabayı kaba ahşap cepheli, iki katlı binanın büyük çakıl taşlı otoparkına çekti. Ön tarafında bir tabela vardı. Kale Evi.

"Burası biftek restoranı değil," dedi Terri. "yeni bir şey ve bence -"

"O zaman burada başka bir şey yeriz." Arabadan indi ve onu bekledi.

Restoranın içi 1970'lere geri dönmek gibiydi. Kırmızı-beyaz kareli örtülere sahip masalar, üzerlerinden rengarenk mumlar akan Chianti şişeleri. Her yerde barış sembolleri. Üç genç

Garsonlar uzun etekler ve uzun köylü bluzları giyiyordu. Saçları düz ve , ayaklarında lastik parçalarının taban olarak kullanıldığı sandaletler vardı.

"İşte bugün elimizde olanlar." Bir kadın her birine küçük bir kara tahta uzattı.

"Menü yok mu?" Nate sordu.

"Yemekler her gün değişiyor. Bu kâğıt tasarrufu sağlıyor." Ses tonunda derin bir umurunda değil havası vardı. Başka bir şey söylemeden uzaklaştı.

Tahtadaki tebeşiri okumak zordu. "Bu...?" Nate sordu.

"Her şey lahana ile yapılır. Çorba, salata, ekmek, başlangıç yemeği." Terri ona baktı. "Biftek evi yaklaşık bir mil ötede. İki inç kalınlığında sığır filetoları var. Dışı kızarmış, ortası kırmızı. Geçen yıl patateslerinden birinin kabuğunu kano olarak kullanmıştık. Ve cheesecake. *Gerçek* peynir."

"Öyle mi?" Nate onun kara tahtasını kendininkiyle değiştirdi. Üzerlerinde farklı öğeler vardı.

Garson kız elinde defterle döndü. Sandaletleri o kadar ağırdı ki ayaklarını zor kaldırıyordu. Eteğinde, her adımında şingirdayan uzun bir dizi minik çan vardı.

"Bu kıyafeti sana annen mi giydirdi?" Nate sordu.

Kız yüzünü buruşturdu. "Büyükanne. Ama ya dolabını yağmalayacaktım ya da üniversiteye . O ödüyor."

Sempatiyle başını sallayan Nate, iki kara tahtayı ona uzattı. "İkisinden de birer tane alacağız."

Kız büyük sipariş karşısında gözünü bile kırpmadı. "Pastırmalı mı pastırmasız mı?"

"İle!" Nate ve Terri hep bir ağızdan söylediler.

Kız sırtıttı. "Rüyada görürsün." Uzaklaştı.

Yalnız kaldıklarında Terri Nate'e döndü ve bekledi. Konuşması için ona yalvarmayacaktı ama eğer isterse dinleyecekti.

"Peki siz kızlar yeşilin hangi tonunu giyeceksiniz ve ulaşamadığınız yerlere sürebilir miyim?"

Terri güldü, onu dikkate aldığı için memnundu. "Neden bu kadar kızgınsın?"

"Ofisimden nefret ediyorum."

Bundan memnun olmaktan başka bir şey yapamadı. "Stacy'ye söyle mobilyaları değiştirsin."

Bir an sessiz kaldı. "Sanırım sorun, bütün gün içeride kalma düşüncesine dayanamamam Pencereleer sokağa bakıyor ve yandaki binalar."

Onun etmesini bekledi. Başını kaldırdığında, gözleri o kadar kasvetliydi ki, daha fazlası olduğunu anladı.

"Stacy'nin babası Stanton'ların evini satın aldı. Düğün hediyesi bize verecek."

"O eski parça...?" Terri durdu, yutkundu. "Eminim Stacy onu güzelleştirecektir."

"Yapacağına şüphe yok. Sadece iş bittiğinde ev hala şehrin ortasında ."

Onun çaresizliğini gören Terri, kendi çaresizliğini bir kenara bırakmak için elinden geleni yaptı. düşünceleri ve umutları. Başka ne olursa olsun, Nate onun *arkadaşıydı*. "Bak, Bunlar ciddi sorunlar ve bunları Stacy ile konuşmalısın. Anlayamadığım şey, neden bütün gün bir ofiste olmaktan hoşlanacağını düşündüğün. Siz ikiniz Washington'da birlikte yaşarken, Stacy işinizden nefret ettiğinizi biliyor olmalıydı. O-"

"Ona hiç söylemedim."

"Ne demek istiyorsun? Ona Tarzan'ı oynadığını ve kurşun yaralarını göstermek için gömleğini yırttığını hiç anlatmadın mı?"

"Hayır, yapmadım. Stacy ve ben öyle değiliz. geçmişî yad etmeyiz."

Terri, kendisinin ve Nate'in yaptığı şeyin bu olduğunu ima etmesinden hoşlanmamıştı. "İşte bu yüzden Bob Alderson'ı hiç duymadın. Bence ikinizin birbirinizle ihtiyacı var. Yoksa *bütün* zamanınızı yatakta mı geçirdiniz?"

"Biz yapmadık-"

"İşte burada." Üç garson tabakları ve kaseleri yerleştirmeye başlarken Masaya ilk gelen söyledi. "Kızılıklı karalahana salatası. Fasulyeli karalahana salatası. Karalahana ruloları. Karalahana ve kavrulmuş sebze çorbası. Karalahana minestrone." Yer kalmayınca kızlar kendi masalarının yanına bir masa çektiler. "Karalahana patates salatası. Karalahana makarnası. Karalahana ve mantar. Baharatlı lahana fırını. Izgara ricotta ile lahana. Ve benim favorim, elmalı lahana pastasının üzerine lahana dondurması. Ve hepsini için dört lahana smoothie." Geri adım attı. "Başka bir şey var mı? Yapabiliriz-" Başka bir garson ona seramik bir kâse uzattı. "Evet, fırında lahana cipsi. Afiyet olsun!" Gülümseyerek uzaklaştı.

Nate ve Terri yemek dolu iki masaya baktılar ama de tek kelime etmedi. Anlaşmazlıkları aralarındaki havayı ağırlaştırmıştı.

Nate çatalını kaldırdı, salatadan büyük bir lahana parçası aldı ve "Ben yeşil yemek yemem" dedi. Bu bir *Hobbit* filminden alıntıydı ve Terri biliyordu. Birlikte güldüklerinde, hava temizlendi.

Nate, "Hayatımın ve zihnimin daha fazla deşilmesine dayanamıyorum," dedi.

"Jamie'den ve şimdi de senden bıktım. Bana boyasız Widiwick'ten bahset. Bu bana Della Kissel'in pembe elbisesini düşündürüyor..." Elini salladı. "Şey."

"Bu bir panayır. Summer Hill'deki esnaf stantlar kuruyor ve insanlar kilometrelerce öteden bir şeyler satın almak için geliyor."

"Harika," dedi Nate, ağzı lahana ve patatesle doluydu. "Bu turist versiyonu. Şimdi bana gölün hikayesini anlat. İsimle başlayın. Ne anlama geliyor? ne demek?"

Terri yarım bir gülümseme verdi. "Widiwick, Billy Thorndyke ödülünü beğenmediği için başlatıldı."

"Thorndyke?"

Terri'nin gözlerindeki eğlence kayboldu. "duydun mu?"

"Yeni ofisim Thorndyke'ların evinde."

Gülümseme ona geri geldi. Nate'in Billy'yle olan ilişkisini duyduğuna dair bir fikri vardı ama burnunu için memnundu. "Güzel bir evmiş. Her neyse, orijinal fuarı başlatan annemdi. Kasabayı birleştirmek istedi.

Bu yüzden kasaba esnafının gölün etrafında stantlar kurması fikrini ortaya attı. İnsanların gelmesini teşvik etmek için her ziyaretçiye, üzerinde her standın numarasının yazılı olduğu bir kart verildi. Her yerde paraf atarlarsa, kartı bir küvete koyuyorlardı ve biri çekiliş yapıyordu.

bir tane. Kazanan bir ödül aldı." "Ne gibi?"

"Genellikle büyük bir kutu çikolata olurdu. Ama bir yıl, stant sahiplerinden biri, örgü Bayan Preston grip olmuştu ve standı kapalıydı. Babam kartta onu es geçmemizi söyledi."

"Dur tahmin edeyim. Bunu Billy yapmadı." "Hayır. O on bir yaşındaydı ve-" "Seninle aynı yaşta mı?"

"Evet. Stacy ve benim gibi. O yıl Billy bisikletiyle kilometrelerce uzaklara gitti ve Bayan Preston yataktan kalkıp kapıyı açana kadar kapıyı çaldı. Kadın ona gitmesini söyledi ama o kartını imzalaması için ısrar etti."

"Bu da onu kartı dolu olan tek kişi yapıyordu."

"Doğru. Ama babam ona bir kutu çikolata verdiğinde Billy, 'Tüm alacağım bu mu?' dedi."

"Nankör, ha?"

"Hem de çok. Ama o yıl Bay Stanley Cresnor'ın orada olduğu ilk yıldır."

"Cresnor Endüstrileri. Milyarlarca."

"Aynen öyle. Karısı onu gölde tatil yapmak için işten uzaklaştırdığı için morali bozuktur. "Ne istiyorsun, evlat?" diye mırıldandı.

"Ah," dedi Nate. "Widiwick'in kısaltılmışı mı?"

"Evet."

"Peki genç Billy bir milyarderden ne istedi? Bir jet mi?"

"Hayır." Terri bir an için uzaklara baktı ve gözlerinin yumuşaması Nate'in tanımakta zorlandığı bir duyguyu hissetmesine neden oldu: kıskançlık. Eğer kimse ona bir zamanlar Terri ve Billy'nin bir çift olduğunu söylememiş olsaydı, bunu o zaman anlayacaktı. "Billy Richmond'daki büyük bir mağazaya gidip dört buçuk dakika içinde bir arabaya koyabileceği tüm oyuncakları almak istedi."

Nate sandalyesine yaslandı. "Vay canına. Çok hırslı bir çocuk."

Terri gülümsedi. "Bay Cresnor bu fikirle o kadar eğlendi ki kabul etti. Yani, bir çocuk dört buçuk dakikada ne kadar çok şey öğrenebilirdi ki, değil mi? Ama Billy'yi hafife aldı."

"Bu çocuktan hoşlanmaya başlıyorum."

"O türünün tek örneği, bu kesin. Etkinlik bir sonraki Cumartesi günü gerçekleşecekti, bu nedenle Billy o haftayı tüm ilkokulumuzu organize etmek için kullandı. Haritalar dağıttı ve çocuklara mağazada bulunacakları yerleri belirledi. Mağaza müdürüyle konuşabilmek için babasını onu Richmond'a götürmesi için ikna etti. Adamın o kadar ilgisini çekti ki gazeteye ilan verdi ve mağazanın önüne dev bir afiş astı. Basında çok yer aldı."

"Yardım ettin mi?" Nate sordu.

"Oh evet. Billy beni su oyuncaklarının olduğu bölüme koydu. O gün mağaza tıklım tıklım doluydu. Etrafta üçer kişi vardı ama biz çocukların koşmasına izin verdiler. Billy bir arabaya bindi, müdür bir düdük çaldı ve Billy koşmaya başladı. Biz çocuklar Billy'nin arabaya koyduğu oyuncakları ona verdik çünkü-"

"Anlaşma buydu," dedi Nate.

"Evet. Billy onları bir arabaya *koymak* zorundaydı. Her birkaç metrede bir bir çocuk boş bir sepeti ileri itti ve saniyeler içinde doldu. Kasaya kadar üç araba koştum."

"Bütün o oyuncaklarla Billy kasabanın en popüler çocuğu olmalı."

Terri yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Öyleydi ama bunun için değil. Her şeyi saymak kırk beş dakika sürdü. Müdür adisyonları topladı ve Billy'ye verdi. Kasaya tırmandı ve okudu. bir rakamdı! Tezahürat durduğunda Billy uzandı, bir yo-yo aldı ve havaya kaldırdı. "Bu benim" dedi. Sonra cebinden bir kağıt parçası çıkardı ve müdüre uzattı. "Bunun geri kalanı onlara gidecek. Listede dört isim vardı: bir yetimhane, bir hastane, bir kadın sığınma evi ve yerel itfaiye teşkilatı."

"Hayırseverlik." Nate'in sesinde huşu vardı. "Bu planlanmış mıydı?"

"Sadece Billy tarafından. Ne yapacağını kimseye söylememişti, ailesine bile. Herkes etrafta dans etmeye başladı ve annesinin ağladığını hatırlıyorum. Basın da oradaydı ve o kadar şaşırmışlardı ki neredeyse fotoğraf çekmeyi unutacaklardı. Billy bir kahramandı!"

Nate'in cevap vermesi biraz zaman aldı. "Ne çocuk ama."

"Evet, öyleydi." Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Widiwick böyle başladı. Bay Cresnor artık her yıl Kissel Gölü'ne geliyor ve bir dileği yerine getiriyor. Elbette mantık çerçevesinde ve sadece Summer Hill sakinlerine, yoksa dünya çapında bir isyan başlatır. Ve dileklerin başka biri için olması bir gelenek haline geldi."

"Ne büyük bir hayır işi. Peki Cresnor ne tür şeyler dağıttı?"

"Kilise için yeni bir minibüs. İki yıllık üniversite bursu. Evlerini su basan bir çift için düğün. En sevdiğim ise bir kadının Bay Cresnor'dan en yakın arkadaşı için gezegendeki en acımasız boşanma avukatını istemesiydi. Arkadaşının kocası tam bir pislikti."

"Tüm dilekler bencilce olamazdı."

"Bay Cresnor karar verir. Büyük bir sandalyeye oturur ve evet ya da hayır der. Bazı yıllar müzakereler saatlerce sürer. Gerçekten eğleniyor! Karısı da keyfi yerindeyken onunla vakit geçiriyor. Her iki taraf da kazanıyor. herkes."

Bir süre sessiz kaldılar, Nate başını öne eğmişti. "Bugün için aerobik dersim var."

Ona baktı.

"Lahana çiğnemek mi? Çene egzersizi mi? mı?"

"Evet. Ben-" Vızıldayan telefonunu cebinden çıkarmak için ara verdi.

Terri Stacy ismini gördü ama Nate cevap vermedi, telefonu cebine geri koydu. "Neden onun aramalarına cevap vermiyorsun?"

Nate tek taraflı bir sırtıma yaptı. "Bunu fark ettin, ha? Yalan söylemek zorunda istemiyorum. İtalya'dan gönderdiği çadırı ve kutuları hâlâ almadım. Bugünden sonra ailesinin onları almama izin vereceğini sanmıyorum."

"Brunch o kadar kötü müydü?" "Daha kötüydü."

Devam etmesini bekledi ama adam hiçbir şey söylemedi. Terri cebinden telefonunu çıkardı ve bir mesaj gönderdi. "İşte. Halledildi."

"Neymiş o?"

"Bob'a gidip Stacy'nin eşyalarını almasını ve babama teslim etmesini söyledim. Başka ne gibi sorunlarınız var?"

Nate sırtıttı. "Şimdi kim dilekleri gerçekleştiriyor? Pekâlâ sihirbaz, ofisimi nasıl tamir edeceksin?"

"Bunu yapamam. Bu Stacy ile senin aranda. Bu eve taşınamazsın. Stanton'ların evinde birkaç yıl kalacaksınız, bu arada nerede yaşamayı planlıyorsunuz?"

Nate'in gözleri parladı. "Pizzaları yediğimiz ev kiralık mı?" "Summer Hill Belediye Başkanı'nın kızı gölde mi kalıyor? Bilmiyorum. öyle düşünüyorum. Ofisinize gitmek için Thorndyke'ların evine girdiğinizde hangi kapıyı kullandınız?"

"Öndeki. Neden?"

"Tam bir daireye açılan bir yan kapı var. Billy'nin büyükannesi Babs orada yaşardı. Harika bir kadındı. Billy ve bana ev yapımı şarabını içirirdi. Kendimizi çok sofistike sanırdık."

"Bazen bu kasabadaki her hikaye Billy Thorndyke'a uzanıyor gibi görünüyor. O şimdi nasıl?"

Terri tabağına ve yeşil yığınlarına baktı. "Hiçbir fikrim yok. Stacy ne zaman gelecek?"

"Perşembe gecesı. Onunla herhangi bir bağlantınız yok mu?"

"Yok. O buraya geldikten sonra nerede kalmayı planlıyorsun?"

"Bunu hiç düşünmedim. Thorndyke yaşlandıkça nasıl biri oldu?" "Zeki, atletik, güzel ve iri. Okulumuzu o yönetirdi ve zorbalığa izin vermez. Doğudan transfer ve küçük çocuklara sataşan bir çocuk vardı. Billy onu spor salonunun duvarına astı. Artık kimseyi rahatsız etmiyordu. Nerede kalacağınızı düşünmeniz gerekiyor."

"Böyle bir adamın neden seni seçtiğini anlayabiliyorum. Senden önce hiç kız arkadaşı oldu mu?"

"Eğer Stacy ile olup olmadıklarını soruyorsanız, değillerdi. Billy ulaşılmaz biriydi. Şahsen ben onun eşcinsel olduğunu düşünmüştüm." Bir tomar yeşili tabağın üzerinde gezdirirken hatırlayarak gülümsedi.

"Anladığım kadarıyla öyle olmadığını öğrendiniz."

Nate'e ters ters baktı. "Bu senden bana nasıl geçti? Belediye başkanının evine tıklılıp kalmak istemiyorsan, şehirde kalacak bir yer bulmalısın. Babs'ın dairesinin kiralandığını duymadım. Bahse girerim Bay Hartman sırf *senden* kurtulmak için kızına kiralayacaktır."

"Stacy ve benim birlikte yaşayacağımızdan emin değilim." Terri nefesini içine çekti.

"Yani, düğünden önce. Summer Hill insanların günah içinde yaşayabileceği bir yer gibi görünmüyor." Yaptığı şakaya gülümsüyordu.

"Kendinizi kandırmayın. Bu kasaba günah dolu. Neler olup bittiğini anlamak için dışarıda oturup el fenerlerini görmeniz yeterli."

"Billy neden gitti?"

Terri cevap vermeye başladı ama sonra gözlerini kapattı. "Lahana dondurması erimiş. Biraz daha sipariş etmek ister misin?"

"Tanrım hayır!"

"Katılıyorum." Terri kalan tüm yiyeceklere baktı. "Bunları Elaine'e götürelim. O bunları çok sever. Babama bile yedirmeye çalışıyor." Restoranın duvarındaki saate baktı. "Toplantıya geç kalacağız."

Nate sandalyesini geriye itti. "O zaman gitsek iyi olur." Garsona başıyla işaret etti, ödemeyi yaptı ve her şeyin paketlenmesini beklediler. Ayrılırken, "Bana şu İblisler Günü'nden bahset" dedi.

Terri konuşmadan önce arabaya binene kadar bekledi. "Bay'dan sonra. Cresnor dilekleri kabul etmeye başlayınca, gelip bu küçük şirin yerel geleneği görmek isteyen çok daha fazla insan oldu."

"Bir antropoloğun rüyası gibi."

" yukarı. Daha fazla insanın gelmesiyle birlikte satıcılar çadırlarını fuardan iki hafta önce kurmak başladı. Sonra altı hafta, sonra üç ay. Tamamen kontrolden çıkmıştı. Bu yüzden babam ve Jake Amca her şeyi Pazartesi'den Perşembe'ye dört güne sıkıştırmaya karar verdiler. Fuar Cuma günü başlıyor, Cumartesi gecesi dansa kadar devam ediyor. Pazar günü kiliseden *sonra* başlayarak her şeyi söküyorlar."

"Jamie'nin gerçekten orada olması gerektiğini , değil mi? Yani, bir doktor olarak."

"Evet."

Terri başka bir şey söylemeyince ona baktı. Bu konuda oldukça ciddi görünüyordu - ya da bir şey hakkında.

"Çarşamba gününe kadar taşınmanız gerekecek," dedi yumuşak bir sesle.

"Perşembe sabahı diye düşündüm. Saat 5:00'e kadar havaalanında olmam gerekmiyor.

Öğle yemeğinden hemen sonra hareket edebilirim." İç çekti. "Belki bir süre Jamie'lerde kalırım. Onlar için yemek yapabilirim. Hallie gittikçe büyüyor ve ayaklarını uzatmaması gerekiyor. Bebek yakında doğacak ve bu konuda yardımcı olabilirim. Biz

Taggerler bebekleri bilir."

Terri pencereden dışarı bakıyor ve Nate'siz evi düşünüyordu. Artık kahve kokusuyla uyanmak yok. Artık baharatlı tavuk yemekleri yoktu. Eski bir film izlemek istediğinde kim homurdanacaktı ama sonra onunla birlikte oturacaktı? Peki ya acil durumlar? İki kez gecenin bir yarısı dışarı çağırılmıştı. İki seferde de Nate onunla gitmişti. Terri çatıya tırmanırken o histerik bir aileyi sakinleştirmişti.

vahşi bir köpeği kovalamak. Gürültü onları dehşete düşürmüştü. İkinci seferinde, bir şey bir tekneyi devirmişti ve Ender'lar bunun bir ayı olduğundan emindi. Ama sadece gece gizlice dışarı çıkan birkaç çocuktu. O ve

Nate on yaşındakileri yakaladı ve şerifin ofisine götürdü. Bırakın aileleri onlarla ilgilsin!

O ve Nate sadece iki hafta içinde nasıl bu kadar çok şey yapabilmışlerdi? Bir insan nasıl bu kadar kısa sürede onun hayatının bir parçası haline gelebilmişti? Babası Nate sayesinde iki hafta tatil yaptığını söylemişti. Çalışmayı hiç bırakmamış olsa da Terri de aynı şekilde hissediyordu. Nate onun gibiydi ama aynı zamanda farklıydı. Eskiye inanıyordu. Gülleri koklamak için durmak atasözü. Terri, arada hiç mola vermeden bir görevden diğerine geçme eğilimindeydi. Ama Nate kaçmayı severdi. İnsanlardan kaçabilecekleri saklanma yerleri bulurdu. Çevredeki ormanda, buranın Kissel'lere ait olduğu zamanlardan kalma eski bir kulübe buldular.

İçeri koştular, kimsenin keşfedemediği bir şeyi keşfettiklerini hissettiler. . Toprak zeminde altı adet kullanılmış prezervatif bulduklarında kahkahalara .

Nate, buranın angarya işlerini yapan üniversiteli çocuklarla çok iyi anlaşıyordu. Genelde Brody'nin sorumluluğundaydılar ama Nate sorunları o kadar kolay çözüyordu ki işi o devralmıştı.

Nate etraftayken her şey daha kolay ve keyifliydi. Ve sonsuz derecede düşünceliydi. Birinin kulübesinde kitap gördüğünde, Terri için bir cinayet romanı ödünç alıp alamayacağını soruyordu. İnsanlarla yemek tarifleri değiş tokuşu yaptı. Onları birbirleriyle tanıştırdı. Birden fazla kez şımarık, huzursuz bir çocuğu huysuz bir yetişkinin yanına bırakmış, sonra da onları birbirleriyle baş başa bırakmıştı. Nate sayesinde, kaplumbağaları inceleyen ya da kameralar hakkında bilgi edinen ya da sadece bankta uzanıp hiçbir şey yapmayan yaşlı ve gençlerden oluşan bazı gruplar vardı.

"Burayı sensiz hayal bile edemiyorum," dedi Terri o kadar alçak sesle ki sesi zor duyuluyordu.

Nate konsolun karşısına uzandı ve onun elini tuttu. "Biz her zaman arkadaş . Ne olursa olsun."

"Biliyorum." Elini onun elinden çekti. *Arkadaşlar!* diye düşündü. *Arkadaşlar.*

Nate'in telefonu çaldığında cebinden çıkarıp ona uzattı. "Kim olduğuna bakar mısın?"

"Stacy. Onunla gerçekten konuşmalısın."

"Araba kullanırken olmaz. Eve gittiğimde onu ararım." Telefonu cebine geri koydu.

Dakikalar sonra Terri'nin telefonu çaldı ve arayanın Bob Alderson olduğu anlaşıldı.

"Terri! ?" Sesi sinirliydi. "Nate ile arabadayım.

Neden?"

"Beni hoparlöre ver ve telefonu açık tut. Bunu duyması gerek." "Bob seninle konuşmak istiyor." Cep telefonunu kaldırdı.

"Nate," dedi Bob, "beni duyabiliyor musun?"

"Yüksek sesle ve net. Ne var yok? Ofis mobilyalarımı almak ister misin?"

"Hayır!" Bob'un sesi çok kızgın geliyordu. "Dört ebeveyne de seni överek saatler geçirdim. Tam da senin bir şey olmadığına inanmaya başladıklarında kız çalan bir pislik, Stacy aradı. Gözyaşları

içinde." Nate Terri'ye baktı. "Neden?"

"Telefonuna cevap vermen için seni ikna etmeye çalışıyordu, bu yüzden. Tasarımcı öğretmeni aradı ve Stacy şu anda uçakla eve dönüyor. Onu havaalanından almanı istedi."

"Ben... Ben, uh..." Nate onun telefonlarına çıkmamak için bir bahane bulamıyordu.

Terri hoparlörü kapattı ve telefonu kulağına götürdü. "Widiwick işleriyle uğraşıyormuş." Neredeyse . "Hatırladınız mı? Yılın en büyük etkinliği? Stacy ne zaman geliyor?"

"Yarın sabah erkenden. Ailesi geceyi Richmond'da geçirecek ve onu alacaklar. Dinle Terri, eğer Nate bunun için affedilecekse, hastane ve çocuklarla ilgili acil bir durum uydursan iyi edersin. Ve kan. Çok fazla kan. Herkes ona o kadar kızgın ki bunu onun için düzeltebileceğimi sanmıyorum."

Terri onun söylediklerini duymazdan gelmeyi tercih etti. "Kutuları babama ulaştırdın mı?"

"Evet. İkinizin nerede olduğunu bilmiyordu. Siz ikiniz... Bilirsiniz, değil mi?"

"Hayır, değiliz." Dişleri birbirine kenetlenmişti. "Tamam, bunun için teşekkürler.

Sabah ilk iş onun çadırını kuracağız." "Terri, Stacy iyi bir kız. Bunu hak etmiyor-" "Teşekkürler!" Terri telefonunu kapattı.

Bir süre Nate'le birlikte sessizlik içinde yol aldılar. Terri, Stacy'ye her şeyi nasıl telafi edeceğini düşünmesi gerektiğini biliyordu ama zihninde şey "Dün Gece" idi. Bu birlikte geçirecekleri son geceydi. "Duydun mu?" diye sordu.

"Her kelimesi. Kemikleri sızlatan, tüyleri diken diken eden her kelime. Bunu nasıl düzeltebilirim?"

"Neden *bana* soruyorsun?"

"Mutlaka birileri sizi , telefonlarınıza çıkmamıştır, her neyse. Onu affetmen için ne yaptı?"

"Hiç olmadı. Ayağa kalkma işini hep ben yapardım. Gölde acil bir durum vardı ve ben hiç gelmedim. Mezuniyet balomda bir iskeleden atlamak zorunda kaldım. elbise."

" yle mi? Onun yerine ne giydin?"

"Hayır, . Bu *seninle* ilgili. Stacy'yi gerçekten  onemsedi ine nasıl inandırıcaksın?"

Nate iki kez konuşmak için ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey . Köprüyü geçip göle doğru ilerlerken yenilgiyle i  geçirdi.

Sessizlik içinde arabayı park etti ve eve girdiler. Kapının yanında durup dışarıya baktılar, ikisi de kıpırdamadı.

"Gidip eşyalarını toplamalısın," dedi Terri ve Nate başıyla onayladı. Koridora çıkar babasını aradı.

"Nerelerdeydin?" Brody bağırdı. "O lanet toplantıyı tek yapmak zorunda kaldım. O şeylerden nefret ettiğimi biliyorsun! Sen ve Nate katlanmak zorunda kalacaksınız-"

"Stacy yarın sabah geliyor."

"Kahretsin! şimdi Nate bir sürü d   n yemeğine gidecek. İş olmayacak ve her yerde pembe peçeteler olacak ve-" Kızının sesindeki mutsuzluk sonunda onu vurdu. " z r dilerim, bebeğim. Biliyorum. onu  zleyeceksin."

"Bence Nate *senin* dairene taşınmalı." "Tamam.

Senin evinde kalmamı ister misin?"

"Hayır!" Terri yüksek sesle söyledi, sonra sustu. "Nate kullansın ama sen de onunla kal." Onun anlamasını bekledi.

"Stacy döndüğünde Nate'in yalnız kalmasını istemezsin, değil mi? Sen?" Kadın ona sessizlikle cevap verdi. "Tatlım, bu hiç iyi değil. Stacy'ye *evlenme* teklif etti, yani onun için deli oluyor olmalı."

"Biliyorum," dedi Terri yumuşak bir sesle.

"Sadece... Yani..." "Kaçınılmaz olanı ertelemek istiyorsun."

"Sanırım  yle. Kim bilir? Belki Stacy İtalyan bir adamla döner ve..." Sesi kesildi. şakayı devam ettiremedi.

"Tamam. Nasıl istersen. Ama dinle, tatlım-"

Nate'in ayak seslerini duydu. "Gitmem gerek." Telefonu kapattı.

"Hepsi tamam," dedi Nate, "ama kontrol etsen iyi olur. Bir ayakkabıyı gözden kaçırmış ya da puro zulamı geride bırakmış olabilirim."

Terri gülümsemedi. "Babamın dairesine taşıyorsun."

Nate telaşlanmış görünüyordu. "Peki baban seninle kalmak için buraya gelecek mi?" "Aslında, babamın uyuyacaksın. Ama eğer istersen Stacy ve senin için daireyi alabilirsin."

"Hayır!" Nate anında cevap verdi. "Bu düzenleme iyi. Baban horlamadığı sürece."

Nate'in şaka yapmaya çalıştığını biliyordu ama bu onun boş bir dairede kalmak istemediği gerçeğini örtbas etmiyordu. Bu, Stacy ile yalnız kalmak istemediği anlamına mı geliyordu? Cevap vermesinden korktuğu için sormaya cesaret edemedi.

duymak istemedi.

Lahana ziyafetinden arta kalanları arabadan çıkarıp buzdolabına koydular. "Bunları Elaine'e götürmeyi unutmamalıyız."

Nate başıyla onayladı.

Bütün eşyalarını bir araya getirmeleri neredeyse bir saat sürmüştü. Nate birkaç eşyayı gözden kaçırmıştı ve Terri onları buldu. Bir gece daha kalacağı için,

tıraş takımı dışarıda bırakılmıştı. İki kez, o gün yapılması gerekenleri gözden geçirirken banyo kapısında durup onun tıraş olmasını izlemişti.

Tuvalet malzemelerini düzeltirken aynada birbirlerine baktılar ama hiçbir şey söylemediler.

İşlerini bitirdikten sonra oturma odasında durup suya baktılar. "Bira?" Nate sordu.

"Elbette." Adamın bira, kadının da peynir ve kraker alacağını ve dışarıdaki sandalyelerde buluşacaklarını biliyorlardı.

Yan yana oturmuşlar, bir şeyler yudumluyor, atıştırıyor ve seyrediyorlardı. Solmakta olan güneş ışığı suyun üzerinde parlıyordu ve gölün uzaklarında bir el feneri görebiliyorlardı.

"Phillips," dedi Nate.

"Hayır, o Bayan Jenkins ve mutfakta çalışan sarışın çocuk." "Ne zaman bir araya geldiler?"

"Üç gün önce. Onu o küçük kot şortuyla görmedin mi?"

"O gün beline kadar kesilmiş yeşil mayoyu giydiğin gün müydü?"

Terri içkisinden bir yudum aldı. "Bunu durdurmalsın. Söyleyemem, bakamam. Stacy-"

"Biliyorum. O kötü bir şeyi hak etmiyor." Bir nefes aldı.  
"Bazen onu zar zor hatırlıyor gibiyim. On yıl önce ilk kum fırtınasında Kit'le birlikte olduğumu hatırlayabiliyorum. Ve o lanet devenin bacağını ısırıldığı zamanı çok net hatırlıyorum. Ama Stacy ile DC'de geçirdiğim zaman bir bulanıklık haline gelir."

"Belki de nefret ettiğin bir işte çalıştığın içindir." Terri, Nate'e kalmasını söylemek istedi. Stacy'yi arayıp fikrini değiştirdiğini söylemesini istedi.

Ama bunu yapamazdı. Kendisiyle yaşamak zorundaydı. Kasaba tarafından yargılandığını ve başarısız olduğunu biliyordu. Eğer Nate, Terri Rayburn için mükemmel küçük Stacy Hartman'dan ayrılırsa, bunu asla unutamayacaktı. Çocukları bir damga altında büyüyecekti.

*Oh!* diye düşündü. *"Hadi birlikte kaçalım"* diyebilmek için. *Colorado'ya gidip bir at çiftliği açalım.* Hiç ata binmemişti ama belki öğrenebilirdi.

Ama bunu yapamazdı. Babasını gölde bırakamazdı.

Nate'in profiline baktı ve yüz ifadesinin asık olduğunu gördü. "Ata binebilir misin?"

Bu yersiz soru gözlerini parlatacak kadar ürküttü. "Oldukça iyi. Çocukken biraz rodeo yapmıştım."

"Bucking broncos, bu tür şeyler?" "Ve birkaç boğa."

"Bunu görmek isterdim."

"Artık çok yaşıyım ve acı hakkında daha çok şey biliyorum." "Peki Della Kissel ile ne hakkında konuştunuz?" diye sordu.

Ona döndüğünde gülümsüyordu. "Herkesin sorduğu aynı soru. Billy Thorndyke'dan neden ayrıldın? Onun hakkında konuşmana bakılırsa, hâlâ onun ayı astığını düşünüyor gibisin."

Cevap vermekte acele etmedi. "Anlatmadan önce öleceğiniz sırlarınız var mı?"

"Bir düzine kadar."

"Bende bir tane var."

"Sen ve Billy arasında mı?"

"O ve benim bildiğimizden daha fazlası, ama..." Sözüünü yarıda kesti.  
"Senin hakkında konuşmuyor muyduk? Eminim Stacy buraya geldiğinde bunların hiçbirini hatırlamayacaksın." Eliyle gölü, evi ve kendisini işaret etti.

"Evinden çıkmam için bana bağırdığını duyduğumdan beri hala duruyor. Stacy ile DC'de olduğumu hatırlıyorum, ama bu bir film gibi.

Uzun zaman önce gördüm." Ona baktı. "Billy şu anda o kapıdan içeri girse ne yapardın?"

Sorusu onu rahatsız etti. "Stacy kapıdan içeri girse ne yapardın?"

"Aynı şey değil."

"Sence değil mi? Stacy ile için mi farklı? Billy'nin bana verdiği yüzüğü görmek ister misin? Bana almak için büyükannesinden aldığı senedi bozdurdu." Ayağa kalkmaya başladı ama Nate onun elini yakaladı ve sıkıca tuttu. Ona bakmadı ya da konuşmadı ve eli onun gitmesini engelledi.

Kız başladığında, adam elini . Birkaç dakika boyunca yan yana oturdular, parmakları hafifçe birbirine dolandı ve suya baktılar.

"Kalın, yağlı pastırmalı burgerlere ne dersiniz?" diye sordu.

"Çölde su kadar iyi. Ve ciddi bir şey söyleyen ilk kişi lahana artıklarını yemek zorunda. Hepsini."

"Bu çok zalimce." Ayağa kalkmaya başladı ama durakladı. "Yarının öfke nöbetleriyle başa çıkmak zorunda kalmaktan ve süslü bir İtalyan çadırı kurmaktan bahsetmek 'ciddi' sayılır mı?"

Nate kalkarken inledi. "Evet! Şu Mason kızın kaç yaşında olduğunu konuşalım ve sevdiğim kalın kesilmiş pastırmadan aldın mı?"

"Çok genç ve evet yaptım. Çarşafaları kurutucudan çıkardın mı?" "Elbette."

"Yatağı değiştirdin mi?"

"Hamburger etinin içine biraz shawarma baharatı koysam nasıl olur?"

Terri inledi. "O çarşafaları yatağa koymam için bıraktın, değil mi?"

Bunu yapmayacağım. Bu sizin işiniz, benim değil."

Nate gülümseyerek, onun kendisinden önce eve girmesi için kenara çekildi.

\* \* \*

Terri herhangi bir geceymiş gibi davranmaya çalıştı. Nate yabancı bir kanalda bir rugby maçı buldu ve kanepenin ucuna oturup maçı izledi. onu. Elinde bir türlü içine giremediği eski bir Josephine Tey cinayet romanı vardı. Spikerler harika bir gol için bağırmaya başlayana kadar Nate'in oyuna dalmış olduğunu düşündü ve gözünü bile kırpmadı. Akli başka yerdeymiş gibi görünüyordu.

Gözlerini kitabından ayırmadı. "Brunch'ta yemekler nasıldı?"

Nate televizyonu kapattı, bu da Terri'nin kitabını neden oldu.

"Bu kadının her şeyin tadını çıkarma yeteneği var. O vardı pişmiş yumurta gibi bir şey . Bob beğenmiş gibiydi."

"Bob dünyanın dört bir yanında yaşamadı ve açık ateşte kızartılmış kuzu etinin tadına bakmadı."

Nate biraz gülümsedi. "Bay Parnelli'nin sosislerini tattığından bile şüpheliyim."

Terri ayaklarını kanepeye uzatmışken, o televizyonun karanlık ekranına bakıyordu. Bacağını uzattı ve topuğuyla onu kalçasından dürttü. "Konuş! Döndüğünden beri kara kara düşünüyorsun, sıkıcı şeyin ne olduğunu söyle bana."

"Ben kara kara düşünmem."

Terri alt dudağını dışarı çıkardı, başını öne eğdi ve sesini kalınlaştırdı. "O kadar üzgünüm ki yeşil yemek yedim."

Nate kıkırdadı. "Sanırım bu oldukça depresif." Yüzü ona dönük olacak şekilde döndü, bir ayağı yerdeydi, diğeri kanepeye uzanmıştı. Ona tam olarak dokunmuyordu ama neredeyse dokunuyordu. "Yeni ofisimden gerçekten nefret ediyorum."

" zaman Stacy'ye söyle ve değiştirsin. Farklı mobilyalar alın." "Sorun o değil. Sorun..."

Terri neyin yanlış olduğunu biliyordu ama bunu söylemeyecekti. Bütün gün bir ofiste oturmaya Nathaniel Taggart'tan daha az uygun birini görmemişti.

"Belki de ben küçük kasaba hayatı için yaratılmadım. Belki de Orta Doğu'ya dönmeliyim. Eminim Kit benim için yapacak bir şeyler bulabilir."

"Kaçmak tüm sorunlarınızı çözecektir. Artık Hartman'lar yok. Dışarıyı göremediğin bir ofisin olmaz. Sence Stacy ailesinden ayrılmak ister mi? Şehirde bir tasarım işi açtığını duymadım mı?"

Nate gözlerini devirdi. "Burada biraz sempati kazanmaya çalışıyorum. Bana yardım et." "Hayır. Erkek gibi davranıp Stacy'ye o ofisten nefret ettiğini söylemelisin. Ve ne eski Stanton evi hakkında?"

İnledi. "Ne yapacaksın? Yani, geleceğini nasıl görüyorsun?"

"Burada kalacağım," dedi Terri. "Burada yaşamamayı hayal bile edemiyorum. Göl, babam, hatta bu ev. Burası benim ait olduğum yer."

"Yalnız mı?"

Terri cevap vermeye başladı ama fikrini değiştirdi. "Biraz patlamış mısıra ne dersin?"

"Neden benim hakkımda bu kadar çok konuşuyoruz da senin hakkında hiç konuşmuyoruz?" "Sana en mahrem sırlarımdan bazılarını anlattım."

"Rugby oyuncularının soyunma odasını ziyaret etmek istemeniz gibi mi?"

Terri güldü. "Bana oyun hakkında ne düşündüğümü sordun, ben de sana benim için ne anlama geldiğini söyledim. Etli erkeklerden hoşlanırım."

"Billy Thorndyke gibi," dedi Nate.

"Billy ile aranızda ne var?" Sesi yükseliyordu. "O ve ben yıllar önce ayrıldık. O zamandan beri üç erkek arkadaşım oldu."

"Üç, ha?"

"Eğer benimle dalga geçecekseniz, ben ." Ama o . "Bir bakalım. Gölde bir NFL oyuncusu vardı. Başka kim vardı?"

Terri bir an şaşkın şaşkın baktı, sonra yüzünü buruşturdu. "Della Kissel'i öldüreceğim. Beni gözetlediğini gördüm sandım."

"Neden ondan ayrıldın?"

"Pittsburgh'da yaşıyor."

"Steelers?"

Başıyla

onayladı.

"Peki ya diğer ikisi?"

"Bu sorgulamaya ne sebep oldu?" diye sordu.

"Sadece merak ettim. Size hayatımdaki tüm kadınları anlatacağım."

"Bunu neden duymak istediğimi düşündüğünü anlayamıyorum. Tamam! Tamam! İçimde, vücudu olan bir beyin istediğimi söyleyen bir tuhaflık var. Beyin ve kas gücünün nadiren bir araya geldiğini öğrenmem yıllarımı aldı. Ama sonra, o yıllar..." Hatırladıkça gülümsedi.

Bir an için birbirlerine baktılar. Dışarıda bir teknenin motor sesini duyabiliyorlardı; onun dışında ortalık sessizdi. Ama zihinlerindeki görüntüler çok gürültülüydü.

Terri ve Nate göz göze geldiler ve Terri ona doğru eğildiğini hissetti. Onur ve dürüstlük, bağlılık ve söz verme gibi düşünceler aklından geçmiyordu.

Nate aniden teması kesti. Ayağa kalktı. "Yarın erken kalkmam gerekiyor. En iyisi..." Yutkunarak yatak odasını işaret etti. "Ben de,"

dedi Terri ve o da ayağa kalktı. "Widiwick. Booths."

"Evet. Ben, uh..." Hızlıca başını sallayarak iyi geceler diledi ve aceleyle koridordan geçerek yatak odasına gitti ve kapıyı sıkıca kapattı.

\* \* \*

Ertesi sabah Terri gözlerini açar açmaz Nate'in gittiğini anladı. Evin boşluğunu iliklerine kadar hissetti. Yorganı başına çekti ve birkaç gün geriye gidebilmeyi diledi. Kahve kokusunun onu uyandırdığı, esneye esneye mutfığa girdiği ve Nate'in pastırma kızarttığı zamanlara.

Ama bunun geçici olduğunu biliyordu. Sadece o ilk gün Nate'le arkadaş olabileceklerini düşündüğü bir saati olmuştu. Arkadaştan fazlası olabilirlerdi. Babasına, sevmenin ve kaybetmenin daha iyi olduğunu söyleyerek övünmüştü.

"Lanet olsun!" diye mırıldandı ve yataktan kalktı. Geçmişe değil, geleceğe bakması gerekiyordu. Bir gün Nate, Stacy Hartman'la evlenecek ve hep birlikte geçen haftaları hatırlayarak güleceklerdi.

"Evet, doğru," diye mırıldandı. Giyindi. Saat erkendi, güneş yeni doğuyordu. Bugün festivalin açılış günüydü ve işlerle dolup taşacaktı. Güzel. Peki Nate nerede ? Stacy ile mi? İtalya'daki maceraları hakkında eğlenceli hikâyeler anlatırken birlikte gülüyor muyduk?

"Bir keresinde Richmond'a giderken lastiğim ," dedi Terri nefesinin altında. Otoyolun kenarında, saatte yetmiş mil hızla akan trafikte lastiği değiştirmek *gerçek* bir maceraydı.

Mutfığa girdiğinde, Nate'in buzdolabının üzerine kâğıt parçası yapıştırdığını gördü. Havlu giymiş ve elinde rugby topu tutan kaslı bir adamın sırtının resmiydi bu. *Hank Bullnose, forvet, seninle öğlen soyunma odasında buluşacağını söylüyor. Sosis getir.*

Terri karikatürün onu gülümsetmesi gerektiğini biliyordu ama bunun yerine gözlerini yaşarttı. Odanın diğer ucuna koştu, kapıyı açtı ve dışarı çıkıp sandalyelerden birinin üzerine düştü. Onun . Nate'inkinin yanındaki. İkisinin akşamları ve hafta sonları oturdukları yer. Yemeklerini, kahkahalarını ve sırlarını paylaştıkları yer.

Göl canlanmaya başlamıştı. Işıkların yandığını gördü, birkaç bağırış ve motor sesi duydu.

Widiwick diye düşündü. Dünya kadar büyük bir kalbi olan on bir yaşındaki bir çocuk tarafından başlatılan bir festivaldi. Kasabalıların, ideallerindeki mükemmelliğe ulaşana kadar sevdikleri bir çocuk. WWBD. Billy ne yapardı? Birbirlerine sordular. Bu bir slogan haline geldi. Ulaşılması gereken bir şey.

Terri okul boyunca diğer kızların yaptığı şeyleri düşünemeyecek kadar meşguldü. Danslar ilgisini çekmiyordu.

gölde. O zaman endişesi insanları beslemek ve çok fazla çivili punç içtikten sonra düşmeden rıhtımdan karşıya geçirmekti.

Kızların güzel Billy Thorndyke için kıkırdadığını duymuştu. Bir gün kiminle çıkacaktı? Tüm hayatını ders çalışarak ve spor yaparak geçiremezdi, değil mi?

Terri her zaman gölde yaşanan cinsel saçmalıklara maruz kaldığı için, dünyayı kasabalılardan daha iyi tanıyordu. Billy'nin eşcinsel olduğuna gerçekten inanıyordu. Mantıklı geliyordu. Her zaman erkeklerle birlikteydi, asla bir kızla yalnız kalmıyordu. Kızlar ona asılıyor, ama Billy onları görmezden geliyordu.

Billy ile ilkokuldayken arkadaşlıklar. Terri erkek fatmaydı, gölde yaptıklarından dolayı güçlüydü, yüzden oyun alanında Billy'ye ayak uydurabiliyordu. Okul yakındaki bir havuzda yüzme dersleri vermeye başladığında, Terri bir metreyi kolayca ve hızla yüzdüğünde Billy çok etkilenmişti.

Ancak yedinci sınıfa geldiklerinde cinsiyetler ayrılmaya başladı. Cennet Bahçesi gibiydi ve çocuklar

Anlamadıkları bedenler ve duygular. Terri'nin tüm bunların bir parçası olacak zamanı olmamıştı. O zamana kadar boyu uzamış, babasına ve Jake Amca'sına yardımcı olabilecek kadar bilgi sahibi olmuştu. Okuldan önce, sonra ve hafta sonları çalışıyordu. Yazın her dakika çalışıyordu.

Birinci sınıfın son aylarında bir gün Billy, Terri'nin dolabının önünde durdu ve Cumartesi günü ne yapacağını sordu. "Yağ filtrelerini temizliyorum," gibi bir cevap vermiş.

"Maçta sana bir koltuk ayırabilirim," dedi Billy.

"Bu iyi olurdu. Şu anda gölde sıkılmış bazı gençler var. Muhtemelen gitmek isterler. Teşekkürler." Sınıfa gitmek için arkasını döndü.

Billy onun kolunu yakaladı. "Senin için demiştim. Maça gel ve sonra gidip bir şeyler yiyelim."

"Yapamam. Üzgünüm. Yapacak çok işim var." Sınıfına koşacaktı.

Terri geçmişe dönüp baktığında, bu kadar Billy'nin ona teklif etme girişimlerinden habersizdi. Ama sonra, gölde bedava bir şeyler elde etme umuduyla ona yalakalık yapan o kadar çok çocuk vardı ki, onları görmezden gelmeyi öğrenmişti. Kızlar, futbol takımı gibi bir şey kabinleri rezerve ettiğinde ortaya çıktılar. Oğlanlar, bir futbol takımının kadın yüzücüler. Ve bunu , Terri en iyi arkadaşlarıymış gibi davrandılar.

Terri okulda diğerlerine katılmasa da, onların yaptıklarını kesinlikle hissediyordu. Sadece her şeyi gölde saklıyordu. Kayıkhanenin arkasında öpüşmeler oldu. Pizza standının arkasında bir adamın eli gömleğinin altından kaymıştı. Hiçbir şey ciddi değildi, sadece eğlence ve kahkaha vardı. Ve hiçbir Summer Hill çocuklarından biriyle değildi.

Ama sonra Terri, küçük kasabada olup bitenlerle ilgilenmemeyi öğrenmek için çok çalışmıştı. Annesi onu ve babasını, yani Terri'nin tüm hayatını terk edip gittiğinden beri fısıltılar duyuyordu. "Bu annesi... olan kız değil mi?"

Dokuzuncu sınıfta, merdiven boşluğunda Hector ve arkadaşının Terri'yi duvara çarpmaya çalıştıkları bir olay olmuştu. Okuldan sonraydı ve bina neredeyse boştu. Ağır yangın kapısı kimsenin onun bağırıışlarını duymasını engelleyecekti. Hector, "Haydi, istediğini biliyorsun. Herkes senin tıpkı annen gibi olduğunu söylüyor."

Terri kör bir öfkeye kapılmıştı. Sırt çantasını bir silah olarak kullanmış ve gölde yaptığı tüm kaslarını kullanmıştı. Yürümeye başladığından beri bomlardan ve uçan küreklerden kaçmak zorunda kalmıştı, bu yüzden çevikti. O zaman

Gerçeğe döndüğünde yerde iki çocuk vardı. Kapıyı fırlatıp açtı ve boş koridora koştu.

Olayı orada bırakıp hiç konuşmayacaktı ama içlerinde Stacy Hartman'ın da bulunduğu bir grup amigo kız, oğlanları yere yığılmış halde gördü ve ne olduğunu sordu. Tabii ki çocuklar erkeklik gururlarını kurtarmak ve sebepsiz yere saldırıya uğradıklarını söylemek zorunda kaldılar. Acı çeken üzgün yüzleriyle, güzel kızların yürümelerine yardımcı olmak için kollarını etraflarına dolamalarına izin verdiler.

Takip eden haftalarda, çocuklar merdiven boşluğunda olanları abartarak Terri'nin kendilerine silahla saldırdığı izlenimini yarattılar.

Babası yanında olan Terri, gerçeği söyleyerek kendini savunmak için sadece bir girişimde bulunmuştu. Bunun boş bir çaba olduğunu hemen anlamıştı. Okulda popüler değildi ve hiç savunucusu yoktu, oysa erkekler futbol takımının . Onlara ihtiyaç vardı; Terri'ye yoktu.

Brody tüm bu olanlara o kadar sinirlenmişti ki kendini kaybetmişti ve bu da ona yardımcı olmamıştı. Öfkesi bardağı taşıran son damla oldu. Bu, Terri'nin çocukların söylediği şeyi yaptığının kanıtı gibi görünüyordu.

Çocuklar hiçbir ceza almadan kurtulurken, Terri üç günlüğüne okuldan atıldı. Daha da kötüsü, çocuklardan biri olan Hector'un bu olaydan kendisini sorumlu tutmasıydı.

profesyonel bir olamadı. Terri'nin aleyhinde bir işaret daha vardı.

Sonuç olarak, bu durum Summer Hill'deki insanlardan daha da kopmasına neden oldu.

Ama o . Gölde onu seven insanlar vardı. Ve sonunda üniversiteyi ve sonrasında ne yapacağını planlamaya başladı. Belki üniversiteden sonra deniz biyolojisi okuyacaktı. Belki de tatlı sudan tuzluya geçecekti. Ama planları vardı.

Ama sonra, son önceki yaz, Billy Thorndyke hayatını değiştirdi. Okullar kapandıktan bir gün sonra gölde ortaya çıktı ve Terri'den kendisine yüzme öğretmesini istedi.

"Nasıl yüzüleceğini biliyorsun," dedi ona.

"Ama senin gibi değil. Yüzme takımına katılmak isteyebilirim."

Ona dikkatle yukarıdan aşağıya baktı. Üzerinde bol bir mayo ve boynunda bir havlu vardı. Bir yüzücünün uzun ve zarif kaslarına değil, bir futbolcunun vücuduna sahipti.

Onun imalı sözleri karşısında sırtıttı. "Tamam, belki de koç koşumu geliştirmemi istiyordur. Belki yüzmek yardımcı olur diye düşündüm."

Yalan söylediğini biliyordu ama nedenini bilmiyordu. Rezervasyonları kontrol gerekecekti. Belki de ünlü biri rezervasyon yaptırmıştı ve o da bunu öğrenmiş ve geldiğinde orada olmak istemişti. Billy'ye ilk dersi için saat ikide dönmesini söyledi.

O öğleden sonra geri döndüğünde, Terri onu altı yaşındaki kızının yanına koydu.

yaş ve altı. Billy'nin hakarete uğrayıp gideceğini düşünmüştü ama Billy'yi küçük çocukların yanına koymak dondurmanın üzerine çikolata sosu dökmek gibiydi. Çocuklar onu gördüklerinde sevinçten çılgına döndüler. Oybirliğiyle, Billy havuzda yüzerken kaç tanesinin oturabileceğini, uzanabileceğini ve ona tutunabileceğini görmeye karar verdiler.

Sadece on dakika sonra Terri derslerin düzenini sağlamaya çalışmaktan vazgeçti. Bunun yerine, çocukların Billy'ye bağlanmak için yollar bulmalarına yardımcı oldu. Otuz dakika sonra gölün yarısı Billy'yi daha sıkı yüzmeye teşvik için bağırıyordu. Çocuklar boynuna, omuzlarına, beline, bacaklarına tutunmuşlardı.

Sonunda tüm sınıf ona bağlandı ve havuzun etrafında ona gitmesi için bağırان elli kişi vardı! Git! Git!

Tüm uzunluğu tamamladı, sonra kendini dışarı çekti ve bir selam verdi. Sadece Terri onun kabadayılığının ardını görebildi. O kadar bitkin düşmüştü ki

bayılmak üzereydi. Bunu onca insanın önünde yapmak genç erkek egosuna onarılamaz bir zarar verecekti.

Terri kötü adam olmaya karar verdi. Düdüğünü çaldı ve herkese söyledi. Daha sonra Billy'ye bağırarak onunla birlikte gitmesini, böylece ona su güvenliği hakkında bir ders verebileceğini söyledi.

Brody kapının girişinde duruyordu, kaşları öfkeyle birbirine yaklaşmıştı. Terri bunun olmasına izin verdiği için ders alacağını biliyordu.

Billy'yi merdivenlerden çıkarmış. O sırada Club Circle'daki dairede yaşıyordu ve Brody'nin bir kulübesi vardı. İçeri girdikten sonra Billy'yi yatağına yatırdı, yüzüne bir maske taktı ve oksijen verdi.

Adam başını sallıyordu ama kadın onu duymazdan geldi. "Kıpırdama ve nefes al." Stetoskop acil durum çantasında yoktu, bu yüzden ne kadar sert çarptığını hissetmek için elini kalbinin üzerine koydu.

Billy maskenin altından gülümsemeyi başardı ve kızın elini göğsüne götürdü.

Geri çekilmeye başladı ama adam onu bırakmayınca her şey yüzüne çarptı. Onun mavi gözlerine baktı ve her şeyi anladı. O eşcinsel değildi. Sadece onu bekliyordu. Ve onu o kadar iyi tanıyordu ki mezuniyetleri yaklaşıp kadar ona yaklaşmamıştı. İçgüdüsel olarak biliyordu ki, eğer erkek/kız arkadaş olayını daha önce yapmaya kalkışsaydı, kız onu kum havuzunda devirirdi.

Onun nihayet anladığını görünce gözlerini kapadı ve kalbi yavaşladı ama elini bırakmadı.

Biraz uyukladı ve Terri onun yanında kaldı.

Brody onları kontrol etmek için içeri girdi, el ele tutuştuklarını gördü ve . "Zavallı adam. Sanırım umudunu kaybetmek üzereydi." Dairenden ayrıldı.

Terri'nin şaşkınlığına rağmen, göldeki birkaç kişi Billy Thorndyke'ın onun için deli olduğunu görmüştü. Ama o bunu bilmiyordu.

O günden sonra Billy ile acele etmediler. Yavaş ve temkinliydi, hiçbir şeyi aceleye getirmezdi. Terri'den kendisine özel yüzme dersi vermesini istedi. dersler verdi ve ona suyu nasıl daha yumuşak keseceğini öğretti. Ona yüzmeyi ve sırtüstü yüzmeyi öğretti.

Birlikte daha fazla zaman geçirmeye başladılar. Billy onun işlerini halletmesine yardım etmeye başladı, böylece yalnız dışarı çıkabileceklerdi.

İlk kez adada yağmura yakalandıklarında sevişmişlerdi. Billy nazik ve tatlıydı, onu incittiğinden endişeleniyordu.

"Nazik ve tatlı "nın onları terk etmesi bir hafta sürdü. hormonlar devreye girdi. Genç, atletik ve maceraperesttiler. Her yerde ve mümkün olan her pozisyonda sevişiyorlardı.

Normal koşullarda onaylanmayabilirdi ama onların durumunda öyle olmadı. Terri gölde ne kadar popülerse Billy de kasabada o kadar popülerdi. Bu, iki komşu krallığın prens ve prensesinin birleşmesi gibiydi. Terri'nin Brody, Jake ve Frank'ten oluşan ailesi bu birliktelikten çok mutlu oldu. Terri'nin

Thorndykes oğullarının memleketlerinden bir kızla Summer Hill'de kalmasına o kadar sevinmişti ki gülümsemeyi hiç bırakmadılar.

Terri ve Billy çok mutluydu. Yazın sonuna kadar nadiren ayrı kaldılar. Birbirlerinin evlerine rahatça girip çıkıyorlardı. Terri büyük eski Thorndyke malikanesini ve göldeki kulübeleri tanımaya başladı.

Okul başladığında, Terri'nin acımasız gençlik hiyerarşisindeki yeri değişmişti. Kimse her kızın istediği erkeğin onu *neden* seçtiğini anlayamıyordu ama o seçmişti. Terri partilere ve gecelemelere çağrılıyor, hatta okul dedikodularına bile dahil ediliyordu. Brody gölde, Terri'nin Billy ile vakit geçirebilmesi için yaptığı işleri yapmaları için üç çocuk tuttu.

Son seneleri muhteşemdi. Kahkahalar, sevişmeler, tartışmalar, . Hepsi oradaydı. HAYAT. Paylaştıkları şey buydu.

Ve her şey korkunç, yıkıcı, geri dönüşü olmayan bir anda sona ermişti. Bir gün cennet, ertesi gün cehennem.

Billy devam etmek istedi ama Terri yapamadı. Annesinin günahları onun üzerinde çok güçlü bir şekilde asılı duruyordu. Hayatını insanların ailesine farklı gözle bakmasını sağlamaya çalışarak geçirmişti. Hayatının geri kalanını bir başka lekeyle daha *geçiremezdi*.

Billy'nin ailesi şehri terk etti. Ona gideceklerini söyledi ve onlarla gitmesi için yalvardı.

"Sen ve babam arasında bir seçim yapmamı istiyorsun."

"Öyleyim," dedi Billy. "Ama karşılığında sana hayatımı vereceğim. Her şeye sahip olacaksın."

Bunu yapamazdı. Nate'i Stacy'den uzaklaştırmak için ne kadar çaba sarf ederse etsin, Billy'nin ne yaptığını bildiği için onunla gidemezdi.

Nate'in ondan ne kadar hoşlandığını bilmeyecek kadar masum değildi. O ve Billy farklı insanlarken, Nate'le sanki bir bütünün iki yarısı gibiydiler. Daha önce hiç bir insanla Nate'le olduğu kadar rahat hissetmemişti.

Billy'ye bir şeyler öğretmek zorunda kalmıştı. "Hayır! Şu ucu kaldır," çıkıştı ona.

Bir keresinde nasıl yapılacağını bilmediği için o kadar sinirlenmişti ki, kollarını ona dolamış, sonra da yan yatarak göle düşmüştü. Bunun üzerine kızgınlığını yatıştırmak için bir saat boyunca onu öpmesi gerekmişti.

Nate için böyle bir şey söz konusu değildi. Hayatında o kadar çok şey yapmıştı ki, ona öğretmesi gereken pek bir şey yoktu. Ve insanlarla olan ilişkisi!

Daha önce hiç bir şey görmemişti. Billy sevilebilir biriydi ama Nate bunun ötesine geçmişti. İnsanları yatıştırıyor, kendilerini daha iyi hissetmelerini sağlıyordu. Onlara katıldı, onları eşleştirdi. O-

Terri nefes aldı. Onlar ona ait değildi. İki adam da onun değildi ve hiçbir zaman da olmayacaktı. Her ayrılığın onun seçimi olması yardımcı olmalıydı, ama olmadı.

Gerçek şu ki, onun peşinden giderse Nate'e sahip olabileceğini biliyordu. "Kazara" onunla yatağa düştü. Baştan çıkarıcı giysiler giyiyordu ya da . Bayan Stacy Hartman'a verdiği sözleri unutturmak için fazla bir şey gerekmezdi.

Ama Terri bunu yapmayacaktı. Annesi gibi olmayacak ve arkasında insanların asla iyileşemeyeceği kadar derin bir acı bırakmayacaktı.

O kadar bencil olmayacaktı. Nate'i baştan çıkarıp onu kendisini seçmeye zorlarsa Brody'nin, "Sadece mutlu olmanı istiyorum," diyeceğini biliyordu. Ve bu doğrudu. Ama babası, kendisini terk eden karısı hakkında yirmi yıldan fazla bir süredir fısıltılar duyuyordu. Bir adamla belediye başkanının kızı arasında fahişelik yapan kızı hakkında daha fazla skandalı hak etmiyordu. Kimseyi incitmeyen sevgili Stacy Hartman. Herkes tarafından sevilen genç bir kadın.

Eğer Terri bu koşullar altında Nate ile birlikte olursa, kasaba annesinden, Terri'nin gelecek vaat eden bir atletizm kariyeri olan bir çocuğu yaraladığından, Terri'nin tüm kasabanın sevdiği Billy Thorndyke'ın ruhunu öldürdüğünden bahsedecekti. Buna bir de Stacy eklenince Terri ortadan kaybolmak zorunda kalacaktı. Kasabadan ayrılmak yeterli olmazdı. Kasaba muhtemelen

onun peşinden gitmeleri için paralı askerler tuttu.

Bir an için gözlerini kapattı, sonra yavaşça sandalyeden kalktı. Geçmişle ilgili bu kadarı yeterdi. Kendine bu kadar acıdığı yeterdi. Yapacak çok işi vardı ve aklını buna vermesi gerekiyordu.

## Bölüm 11

Kız, "Hayatımda gördüğüm en romantik şeydi," dedi.

Terri kızı iyi tanımıyordu, sadece elinde kitap olmadan nadiren geldiğini ve ailesiyle birlikte on sekiz numaralı kamarada kaldığını biliyordu. Arkasında, sanki bir yorum yapması gerekiyormuş gibi Terri'ye bakan iki kız daha vardı. Terri bir merdivenin üzerindeydi, elinde zimba tabancası, belindeki kılıfta elektrikli matkap vardı. "Şu sarı kutuyu bana uzatır mısın?"

Kız zımbaları aldı, Terri'ye doğru uzandı ve ona verdi.

Terri'nin üzerinde çalıştığı büyük çadırda buzdan bir yarık büyüklüğünde bir yırtık vardı. "Bu şeyi açıp kontrol mi?" diye sormuştu örgü standını kuran üç yaşlı kadına.

"Bunu yapmamız mı gerekiyordu? Çok üzgünüz, Terri."

İç çekti. Dul kadınlardı ve kışı tezgahları için çok şirin şeyler örerek geçirmişlerdi. Tabii ki çadıra hiç bakmamışlardı. olası yırtık ve sökükler. "ederim," dedi Terri, "ama sadece şu mavi eşarplardan birini alırsam."

Melek gibi gülümseyen üç kadın uzaklaştı. "Sana bu konuda ne yapacağını bileceğini söylemiştim," diye fısıldadı içlerinden biri.

Yani büyük yırtığı görmüşlerdi. Genç kızlar koşarak geldiklerinde Terri blöflerini görüp görmemeye karar vermeye çalışıyordu. Terri brandayı çekmeye ve eski, küflü, parçalanmış kumaşı yerine zımbalamaya başladığından beri konuşmayı bırakmamışlardı.

"Çok romantik," dedi ikinci kız.

Terri bir şey ima ettiklerini biliyordu ama ne olduğunu bilmiyordu. "Pekâlâ! Isıracağım. Bu kadar romantik olan ne?"

"Belediye başkanının Nate ve Stacy'ye verdiği ev."

Terri zımbalamayı bıraktı. Onun arkasında, örgü ören üç kadın da durdu.

"Belediye Başkanı ve Bayan Hartman az önce şu sevimli Stacy'yi havaalanına ve-"

"İtalya'daydı."

"Okyanusun öbür ucuna kadar."

"Her neyse," dedi ilk kız, "Nate oradaydı ve-" "Burada olan Nate'di," diye ekledi ikinci kız.

"Evet, canım," dedi örgü ören biri ve sesinde çelik vardı. "Nate'in kim olduğunu biliyoruz."

"Ayrıca Stacy Hartman ile nişanlı olduğunu da biliyoruz," dedi ikinci bir örgü örücü kadın. Sesinde çelik yoktu, sadece bir tutam inançsızlıkla birlikte üzüntü vardı.

"Evin kapısında büyük bir kurdele vardı."

"Hangi ev?" diye sordu örgü ören bir kadın.

"Şu eski Stanton evi," dedi bir kız. "sanıyordum. Stacy bunu neden istesin ki? O kadar güzel ki manken bile olabilir. Ve o-"

"Model olmak için çok kısa," diye ilk örgü ören kadın. "O eski evde neler oluyordu?"

"Belediye Başkanı burayı Stacy ve Nate'e düğün hediyesi olarak verdi. Onlara bir kutu içinde bir anahtar verdi."

"İçinde beyaz kadife vardı. Gerçekten çok güzeldi. Ve Stacy kapıyı açtı."

"Ve içeride yerde bir piknik vardı. Beyaz bir masa örtüsü, mumlar ve bir sepet dolusu yiyecek." Kız yüksek sesle iç çekti.

"Ve belediye başkanı herkese birer kadeh şampanya verdi. Ben de bir yudum aldım. Harikaydı!"

"Stacy o kadar mutluydu ki gözyaşları içindeydi. Ailesine sıkı sıkı sarılıyordu."

"Peki Nate ne dedi?" diye sordu ilk örgü ören kadın.

"Bir şey ama pek mutlu görünmüyordu. Tekneleri daha çok sevdiğini düşünmüştüm."

"Ama Stacy'yi eşikten geçirdi, sonra da yalnız kalabilmeleri için kapıyı kapattı." Bu görüntü karşısında kızlar müstehzi bir şekilde kıkırdadılar.

Üçüncü kız Terri'ye sinsi bir bakış attı. "*Senden* hoşlandığını sanıyordum."

İlk örgü ören kadın öne çıktı. "Anneniz alkollü içki içtiğinizi biliyor mu?"

"Ne yaptığımı fark edemeyecek kadar içmekle meşgul," dedi kız bir başka kıkırdamayla, sonra üçü birden dönüp kaçtılar.

"Kaltaklık yapmaya başlamak için asla çok genç , değil mi?" dedi üçüncü kadın.

"Terri..." diye başladı ilk örgü ören kadın.

Onlara bakmak için merdivenin üzerinde döndü. "Nate ve ben arkadaşız. Anladın mı? Nişanlı olduğunu hep biliyordum. Hiçbir zaman bir şey olmadı.

Aramızda romantik bir doğa var. Arkadaşız. Hepsi bu." Çadıra geri döndü ve zımbalamaya başladı.

Arkasındaki üç kadın üzüntüyle birbirlerine baktı ve sonra kutuları boşaltmaya geri döndü.

*Güzel!* Terri kendi kendine söyledi. Duygularını gizli tutmayı başarıyordu. Bu sabah kendini nasıl kaybettiğini düşününce, kendisiyle gurur duyuyordu. Dışarıda oturup geçmişin gereksiz anılarına daldıktan sonra kendi kendine moral verici bir konuşma yapmıştı. Geleceği düşün, geçmiş değil! Ama sonra, çorak bir mutfağa girmiş ve Nate'in gitmiş olduğunu fark etmişti. Gerçekten ve gerçekten *gitmişti*. Her şey üzerine düşen bir dıştan takma motorun ağırlığıyla çarpmış ve gözyaşlarına boğulmuştu. Tabii sırada babası, Frank Amcası ve Elaine en sevdiği krema dolgulu çöreklerle gelmeye karar vermişlerdi. Elaine hemen Terri'yi banyoya ve yüzüne soğuk su çarpmıştı.

"Bunun olacağını biliyordum, bu yüzden üzülmemeliydim," dedi Terri. "Nate ve ben arkadaşız, hepsi bu. Bunu en başından beri biliyordum."

Elaine sessizdi ama yüzü düşüncelerini anlatıyordu. Nate artık onların sevgili kurtarıcısı değildi.

Terri oturma odasına geri döndüğünde, en azından görünüşte iyileşmişti. Öfkeli olduklarını görmek için iki adama şöyle bir bakmak yeterliydi ve işleri yoluna koymak ona kalmıştı. Terri, "Beni yanlış zamanda yakaladınız," dedi ve ardından Nate'i savunmaya başladı. Onu gerçekten dinlemediklerini . Ve onların desteği kendisini daha iyi hissetmesini sağladı. Üç çörek aldı ve teknesine koştu. İhtiyacı olan şey o kadar çok çalışmaydı ki düşünemiyordu.

Kızlar ona Nate ve müstakbel geliniyle ilgili detayları anlatmaya karar verene kadar da iyi iş çıkarmıştı. Tamir etmesi gereken çadıra baktı ve güçlkle odaklanabildi.

"Terri!" diye bağırdı bir adam. "İki kişi aynı arsaya çadır kurmaya çalışıyor. Kavga çıkacak gibi görünüyor."

Terri merdivenden indi, zimba tabancasını adama uzattı, "Bitir şunu" dedi ve koşmaya başladı.

"gereken kendi standım var," seslendi arkasından. Ama sonra soluk pembe, mavi ve lavantadan oluşan güzel el örgüsü üstlükleriyle üç bayana baktı ve iç geçirdi. "Peki ne yapılması gerekiyor?"

Terri kulübeye vardığında Frank çoktan oradaydı ve daha önce olduğu kadar öfkeli görünüyordu. "Baban iki kişiye

aynı stant alanı."

"Kayıtlar açıldıktan kırk sekiz saat sonra kaydoldum," diye bağıırıyordu uzun boylu genç bir adam küçük bir kadına.

Gözü korkmamıştı. Başı neredeyse omurgasına değecek kadar geriye eğilmişti. "Ben de öyle. Ve bunu biliyorsun, çünkü seni orada gördüm."

Terri Frank'e baktı. "Kim önceydi?"

"Baban onları aynı anda, aynı her şeyle yakalamış. Tek yumurta ikizleri savaşıta."

Terri üst üste dizilmiş kutulara baktı. Adamın standında el üflemesi cam satılıyordu. Uzun, sanatsal vazolar. Dibinde mücevher gibi renkler olan kaseler. Onunkiler ise engelli çocuklar tarafından yapılan saksı tutacakları, kuş evleri ve diğer el sanatlarıydı.

Büyüleyici olsalar da tam olarak sanat eseri sayılmazlardı. Daha farklı iki stant olamazdı.

"Onları yan yana koyacak yer var mı?"

"Hayır. Biz ölçtük. Ayrıca birbirlerinden nefret ediyorlar. Kadın kitleleri sömürdüğünü, erkek de kadının gezegeni çirkinleştirdiğini söylüyor."

"Yazı tura mı?" Terri söyledi.

"Şafak vakti tabancaları önerecektim ve paramı ona yatırıyorum."

"Babamı vurmalarına izin verebiliriz," dedi Terri.

"İşte bu iyi bir fikir!" Frank cebinden bir çeyreklik çıkardı. "Sen yap."

Paraya uzandı ama büyük bir el onu aldı.

"Bununla ben ilgilenirim," dedi Nate.

"İçecek şampanyanız yok mu?" Frank'in sesi zehir doluydu.

"Bu ses tonunun kedi bıyığı çıkmasına neden olacağından endişelenmiyor musun?" Nate karşılık verdi.

Terri kahkahasını bastırmak için öksürmek zorunda kaldı.

Frank Nate'e ters ters baktı, sonra da uzaklaştı.

"Ateşli silah taşıyan bir adamı kızdırmak iyi bir şey değil," dedi Terri. Ama onu gördüğüne sevinmişti. Onun Summer Hill kalabalığına katılacağını ve bir daha arkasına bakmayacağını düşünüyordu. Uzun boylu adamla kısa boylu, tombul kadının birbirlerine doğru yürüdükleri tarafa döndü. Terri, Nate'e dokunmadan ona olabildiğince yakın duruyordu. "Yeni bir eviniz olduğunu duydum."

Nate homurdanarak cevap verdi. "Sence de bu tencere tutacakları o cam şeylerle harika görünmüyor mu?"

"Kaba el sanatları ile güzel sanatlar mı?"

"Bence mükemmel bir eşleşme oldular." "Gelirleri hayır kurumlarına gidiyor."

"Bahse girerim yüzde 10 bağış yapabilir," dedi

Nate. Dönerek birbirlerine gülümsediler.

Birbirlerine baktılar ve bir an için parmakları birbirine değdi.

"Hareket etmeyi reddediyorum!" diye bağırdı cam adam. "Elimdekileri vermeyeceğim.

Ne kadar yalvarırsan yalvar."

"Yalvar! Neden seni benmerkezci, bencil, elitist! Ben-"

"Terri!" diye bağırdı biri. "Az önce göle bir çadır düştü ve onu çıkaramıyorlar. Teknenizi kullanabilir miyiz?"

"Kesinlikle olmaz!" diye bağırdı, sonra Nate'e baktı. "Sen arabuluculuk yap, ben de çadırı kurtarayım."

"Öğle yemeği mi? Bir mi? Ev?"

Başını sallayarak koşmaya başladı.

Nate'in iki kişi arasındaki anlaşmazlığı uzun sürmedi.

İkisi de aynı şeyi istiyordu: nesnelerini satmak. Nate, mal çeşitliliğinin farklı müşteriler getireceğini görmelerini sağladı. Adamın camları o kadar zarifti ki, normal alıcıları kaçırabilirdi. Kadının el işleri ise o kadar kabaydı ki, yirmi dolarlık ayakkabı giyen herkes oradan uzaklaşırdı. Nate camcı adama meydan okuyarak onun eşyalarını iyi gösteremeyeceğini söyledi. Kırk beş dakika sonra, birlikte çalışan anne ve oğul gibiydiler.

Nate rahat bir nefes alarak onları terk etti. *Şimdi nereye?* diye düşündü. Ayırabileceği silahlı biri var mı? Ya da belki bir yumruk kavgası. *Herhangi bir şey yerine*

Stacy'den ve ailesinden uzak durmak için hiçbir bahanem yok. Ve o evden.

*Evleneceği* kadın olan Stacy ile bir araya gelmesi garip olmuştu. Kimse Nate'le konuşmadığı için, insanların ne zaman nerede olacaklarına dair tüm bilgiler Bob'dan geliyordu. Nate

havaalanından döndüklerinde belediye başkanının evinin önünde .

Her zaman mutlu, her zaman coşkulu olan Stacy arabadan ve kollarını Nate'in boynuna dolamıştı. Hatırladığından daha küçüktü, daha kısaydı ve neredeyse kırılğan görünüyordu. Ama sonra, bir motorlu teknenin ağır ucundan tutup kaldırabilecek bir kadınla haftalar geçirmişti.

Kadın öpmek için yüzünü onunkine doğru kaldırdığında, adam memnun oldu. Bir kadına dokunmayalı aylar olmuş . Özlemle, , arzuyla geçen günler. Ağzını onunkinin üzerine açtı ve-

"Nate!" Stacy ondan uzaklaştı. "Burada olmaz. Şimdi olmaz." Ailesinin arkalarında olduğuna işaret etmek için hareket etti.

Adam onu bıraktı ve kadın uzaklaştı ama bu, yüzünü buruşturup yan tarafını ovuşturmadan önce olmadı. Onu incitmekten korktuğu için ona karşı coşkulu olmaması gerektiğini unutmuştu. Stacy'ye karşı *nazik* ve *şefkatli* gibi kelimeler

her zaman aklında.

Bay Hartman Nate'e sitem dolu bir bakış attı ve Bayan Hartman da Pazar okulu öğretmeni yüzünü takındı. Nate bir kez daha onların canını sıkmıştı.

Nereye gittiklerini bilmeden ya da umursamadan sessizce onları takip etti. Eski Stanton evinin kapısındaki kırmızı fiyongu gördüğünde kuyruğunu kıstırıp kaçmak istedi. Yakından bakınca ev düşündüğünden de kötüydü. Soyulan boyalar, çürümüş pencere çerçeveleri. Evin genel görünümünden - ağır sütunlarıyla bir tür Beyaz Saray- ve şehrin tam ortasındaki konumundan nefret ediyordu.

Oraya vardıklarında, yarım düzine insan zaten bekliyordu. Ama o evde herkesin görmediği hiçbir şey yapamazdınız. Bir sehpanın üzerinde büyük bir yarım fiç vardı: rustik görünme ama aslında sofistike olma çabası. İçinde buzda altı şişe şampanya vardı.

Nate ne yapacaktı? Oradan nefret ettiğini mi açıklayacaktı? herkesin önünde? Elini tutan Stacy'ye baktı. Yüzü mutluluk posteriydi. O kadar mutluydu ki, güzel mavi gözlerinde yaşlar parlıyordu.

Nate, Stacy'nin büyük makasla büyük kurdeleyi kesmesine yardım ederken hiçbir şey söylemedi, sonra kapının kilidini açarken geride durdu. Kadın durakladığında, onu eşikten geçirmesi gerektiğini biliyordu. Başka ne yapabiliirdi ki?

İçeri girdiklerinde Stacy onu biraz kucakladı. Büyüyen kalabalık sevincini gösterirken -insanlar bedava şampanyanın kokusunu alabiliyor gibiydi- kapıyı kapattı, böylece yalnız kaldılar.

Yerde beyaz örtüler, daha fazla şampanya ve Nate'in Bayan Hartman'ın tatsız yiyecekleri olduğundan emin olduğu bir sepetle dolu bir piknik masası vardı.

Stacy'yi yere bıraktı ve hatta konuşmak için ağzını açtı, ama Stacy fark etmemiş gibiydi.

"Bu evi hayatım boyunca sevdim! Babamla paylaştığımız bir şeydi. Bekçiden bir anahtar alırdı ve Pazar öğleden sonraları buraya gizlice girerdik. Her santimini bilirim. Gel hadi! Sana göstereyim."

Elinden tutup onu merdivenlere çekti ve o da peşinden yukarı çıktı. Onda hiç görmediği bir heyecanla ona odasını gösterdi.

Terk edilmiş bir odadan sonra. Paneller ve duvar kâğıtları şeritler halinde aşağıya sarkıyordu. İki tavanlar düşüyordu. Bir banyoya girmesine izin vermedi çünkü zemin çürümüştü.

"Ben üzerinde yürüyebilirim ama sen içinden geçersin."

Bunu söyleme şekli onu Hulk gibi hissettirdi, yeşil ve hantal.

Alt katta büyük odalar vardı. İğrenç bir mutfak, koyu renk panelli bir aile odası. Stacy yan taraftaki küçük oyuğu çok severdi.

"Yağmurlu günlerde oraya sokulup kitap okuyabiliriz."

Yerleşik koltuk o kadar dardı ki, yarısı yan tarafa . Ama o hiçbir şey söylemedi.

Yemek odasının dışarıya bakan ön pencereleri vardı. Arka bahçe kırık beton bloklar, çürüyen kereste yığınları ve birkaç eski aletle doluydu. Adam şok içinde kadına döndü.

"Biliyorum," dedi. "Korkunç, değil mi? Ama merak etmeyin. Ben temizlerim.

Burayı gerçekten güzel bir bahçeye dönüştüreceğim."

*Sonra ne olacak?* Sormak istedi. Onların görüşü bir grup Çiçekler mi? manzarayı düşündü: göl, kenardaki uzun ağaçlar, uzaktaki insanlar.

Bu evin hiçbir mahremiyet yoktu. Her pencere bir başkasının evine bakıyordu. Belki çocukları bir pencereden diğerine geçerek komşularla konuşuyorlardı.

"Bu bakış ne için?" diye sordu.

"Çocuklarımızı düşünüyordum."

"Bu çok tatlı," dedi Stacy. "Sence senin gibi esmer mi olacaklar yoksa benim gibi solgun mu?"

Nate sarışın çocukları olacağını hiç hayal etmemişti. "Senin gibi," dedi ve biraz gülümsemeyi başardı. Kız kolunu okşadığında, son zamanlarda ne kadar sıkı çalıştığını fark etti. Jamie ile spor salonunda ya da Terri onu eski bir makine atölyesini temizlemesi için kandırdığı için demirden yapılmış makineleri kaldırırken. Çünkü

Saatler sonra ilk kez gerçekten gülümsedi.

Stacy ona arkasını dönmüştü ve görmüyordu. "Belki çocuklarımız vücut geliştirmeci değil de koşucu olurlar."

Nate'in gülümsemesi kayboldu. Ona birden fazla kez vücut geliştirmeci değil, powerlifter olduğunu söylemişti. Belki tam anlamıyla bir powerlifter değildi ama... "Gitmem gerek," dedi.

Onunla yüzleşmek için döndü. "Gitmek mi? Daha yeni geldim. Seni haftalardır görmedim. Düşündüm ki belki..." Gülümseyerek kirpiklerini indirdi. "Yapabiliriz

evi vaftiz et."

"Çok ama Brody'ye söz verdim..." Aklına bir bahane gelmedi.

"Brody? Oh. Gölde. Gitmene gerek yok. Bob çadırımı kuracağını söyledi."

Nate geriye doğru bir adım attı. "Bob? Şaka mı yapıyorsun? O bir politikacı adayı. Tek yapabildiği lastik tavuk yemek. Direkleri kaldırmam lazım." Elinde olmadan kolunu kaldırdı ve pazusunu esnetti. Bu, son birkaç haftadır sık sık yaptığı bir şeydi çünkü her esnediğinde Terri çok tatmin edici bir takdir ifadesi veriyordu.

Ama Stacy'nin kaşlarının çatıklığı değişmedi. Adamın kas gösterisinden hiç etkilenmemişti.

Bir adım daha geri çekildi. "Gerçekten gitmem gerekiyor. Beni bekliyorlar. Ve standınızı denetlemek zorundayım. Gönderdiğin kutular bir damperli kamyonu doldurur." "Sanırım," dedi Stacy, sonra her zamanki mutluluğuna yeniden kavuştu. "Haklısın. I

Annemle babamın evinin bodrumunda çok daha fazlası var. Neden çadır üzerinde çalışmak için göle gitmiyorsun ve Bob'u bana göndermiyorsun?"

Nate'in aklına bu önerinin onu suçlu hissettireceği -ya da belki kıskandıracığı- fikri geldi ama öyle olmadı. "Harika bir fikir! Ben yaparım." Geri dönmeden önce kapıya kadar gitti. Birkaç adımda aralarındaki mesafeyi aştı ve onu kollarına çekti. Ona ulaşmak için eğilmek zorunda kaldı ve o da ayak parmaklarının üzerinde durmak zorunda kaldı ama dudakları buluştu.

Bu kez tutkulu olan Stacy, geri çekilen ise Nate oldu. "Böyle devam edersen buradan asla çıkamayacağım."

Stacy hiç espri yapmadan, "Amaç da bu zaten," dedi.

"Çok tatlısın." Parmağıyla kızın burnunun ucuna dokundu, sonra kız başka bir şey söyleyemeden kapıdan çıktı.

Göle varmak için çok hızlı sürdü ve kaosu gördüğünde rahatladı. Aklını kendi sorunlarından uzaklaştırmak için buna ihtiyacı vardı.

Her yerde kamyonetler vardı ve sanki yüz kişi kamyonetleri boşaltıyordu ve hepsi de bunu nasıl yapacaklarını tartışıyordu. Bazı standlar çadırdı, bazıları çamdan inşa ediliyordu, bazıları kontrplaktan prefabrikti. Satıcılar müşterileri kendilerine çekmek için çok şey yapıyorlardı.

Hasır bir şapka çakılların üzerinden uçarak Nate'in ayaklarının dibine düştü. Şapkayı aldı ve onu kovalayan orta yaşlı kadına gülümsedi. Kadın ağlayacak mı yoksa birini öldürecek mi bilemiyormuş gibi görünüyordu.

"Kocamdan nefret ediyorum," dedi. "Ondan gerçekten ve içtenlikle *nefret* ediyorum. Annemi dinlemeli ve onu yirmi dört yıl önce terk etmeliydim."

Nate bir kolunu onun omuzlarına doladı ve şapkayı ona uzattı. "Gidip onu dövmeye dersin?"

"Sadece yardım edersem."

Otuz dakika sonra altı tartışmayı halletmiş, Terri ve amcası Frank'i bulmuş, ardından camcı adamla tencere tutacağı olan kadını bir araya getirmişti.

Hepsinden iyisi, Terri'yle öğle yemeği için randevulaşmıştı. Hayır! Kendini düzeltti. Terri ile randevu yok. Birlikte iş yapıyorlardı ve bunu tartışmaları .

Ve kendi kendine söz verdi, Widiwick biter bitmez müstakbel geliniyle bol bol vakit geçirecek ve onu ilk ona aşık eden şeyin ne olduğunu yeniden keşfedecekti. Evet, diye düşündü. İhtiyacı olan tek şey buydu. Stacy ile geçireceği zaman ona her şeyi geri getirecekti.

On iki buçukta Nate aç, susuz ve insanları göle atmaya hazırdı. Buldukları küçük şikayetler dehşet vericiydi. "Benim Tuvaletlerden çok uzakta," dedi bir adam. Nate "Bir ağaç kullanın" dememek için dilini ısırıldı.

İki kadın yan yana duran kabinlerinin renkleri konusunda tartışıyorlardı. Nate araya girmeye başladı ama Peder Nolan kolunu yakaladı. "Nefesini harcama. O ikisi kardeş." Nate neredeyse kaçıyordu.

Biraz huzur ve sessizliğe kaçma vakti yaklaştığında, Mrs. Lennon, çiçeklerle doldurulmaya hazır, yenisinden eski teneke kutularına kadar yüzlerce saksının ortasında tek başına duruyordu. Koyu yeşille süslenmiş açık ten rengi çadırı kurulmuştu ve üzerinde büyük bir tabela vardı: Bahçe Günü.

Sonuçta, kızgın olmayan bir insan bir cennet gibi görünüyordu. "İyi misin? Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"O büyük vazoyu ön tarafa mümkün değil, değil mi?"

"Elbette." Nate kollarını demir tencerenin altına soktu, bacaklarıyla kaldırdı ve kadının işaret ettiği yere taşıyıp bıraktı.

"Tanrım, ama sen güçlü bir genç adamsın. Kızları uzak tutmak için çalışmalısın."

Nate büyük bir tencere daha aldı ve onu öne taşıdı. "Keşke hepsi böyle düşünseydi," diye mırıldandı. Ayağa kalktığında Bayan Lennon ona bakıyordu, gözleri ne demek istediğini soruyordu. "Özür dilerim, bunu söylememeliydim. Gitsem iyi olacak."

"Uzun bir bardak ev yapımı limonataya ne dersiniz?"

"Kimi öldürmek zorundayım?"

Ona küçük bir masa ve iki sandalye kurduğu çadırın arka işaret etti. Üstünde büyük bir kap limonata ve bir kutu kurabiye vardı. "Buyurun." Adam oturdu ve kadın da onun karşısına oturdu.

"Bu festivali kim düşündüyse vurulmalı," dedi. "Bunu icat eden ilk kişiyi kastediyorum, Widiwick kısmını değil."

"Hmmm," dedi. "Terri'nin annesi Leslie'den bahsediyor olmalısınız. Çok hoş bir kadın."

Nate gülümsedi. "Bana ondan bahsetmeye bir itirazın var mı?"

"Hem de hiç. Leslie benim arkadaşımdı ve burayı o yaptı.

-Hepsi, bütün göl, ne olduğu. Jake ve Brody sadece birkaç ev inşa etmek isteyen iki eski istihbaratçıydı. Ne olabileceği konusunda vizyon sahibi olan Leslie'ydi. Kulübü o tasarladı, bir çevre yolu yaptı. Bir *topluluk* yarattı."

"Bana öyle söylendi-"

Bayan Lennon'ın yüzü anında öfkeye dönüştü. "Size ne söylendiğini *biliyorum*. Ama bu doğru değil. Ailesi için yaşayan bir kadın neden bir adamla kaçsın ki? Brody için deli oluyordu ve kızını neredeyse hiç bırakmıyordu. Burayı aileler için tasarladı. O-"

Bayan Lennon bir nefes aldı ve kendini sakinleştirdi. "Artık bir önemi yok. Leslie Rayburn'e ne olduğunu bilmiyorum ama bir erkekle kaçtığını sanmıyorum."

"Bir not bırakmadı mı?"

"Öyle olduğunu duydum ve insanlar onun el yazısı olduğunu söylediler ama Leslie o sabah beni aradı. Sağ elinin üzerine sıcak bir fincan çay döktüğünü ve bandajlı olduğunu söyledi. *Nasıl* not yazmış olabilir?"

"Şerife bundan bahsettin mi?"

"Elbette, ama o zamanlar yaşlı Chazen vardı ve Della Kissel dışında kimseyi . Leslie gibi bir kadının ne düşündüğünü kimsenin anlayamayacağını söylerdi. Belki de bunu önceden planlamıştı." Bayan Lennon bir an için başını başka tarafa çevirdi. "Bu kadar sinirlendiğim için özür dilerim."

"Frank'e söyledin mi?" Nate usulca sordu.

Bayan Lennon ona baktı. ". Her şeyi yazdı ve sanırım bir kutuya attı. Brody hiçbir şey dinlemiyor." Dudaklarını sıktı. "Terri'nin kalbini kıracaksın, değil mi? Seni de ekleyeceğiz bunu yapan insanların listesi."

Nate konunun bu kadar çabuk değişmesinden ürkmüştü. "Billy Thorndyke ile olanları mı ?"

"Evet. Hayır. Tüm bu kasabanın ona yaptıklarını kastediyorum."

Nate onun yüzünde bir suçluluk ifadesi olduğunu gördü. "Bir şey biliyorsun, değil mi? Leslie-"

"Bu Leslie ile ilgili değil."

"Anne! Burada mısın?" Ses çadırın diğer tarafından geliyordu. Bayan Lennon hemen ayağa kalktı ve hızlı ve yumuşak bir sesle konuşmaya başladı.

"Bu şehirde çirkin sırlar var ve bunlar açığa çıkarılmalı. Bırakın ışık parlasın. Stacy Hartman gibi kızların bu kadar çok şey alıp Terri Rayburn'lerin bu kadar az şey alması adil değil. Onlar-"

"İşte buradasın." Kris annesinden Nate'e baktı ve kaşlarını çattı. "Burada yardıma ihtiyacım var ve sanırım diğer insanların da var." Nate'e ters ters baktı.

Boş bardağını yere bıraktı ve ayağa kalktı. "Bu çok ilginçti Bayan Lennon. Bir ieki dükkânı işletmekle ilgili bu kadar çok şey olduğunu bilmiyordum. Ve evet, sanırım haklısınız. Terri'ye teşekkür çiçeği göndermeliyim. Siz seçin ve faturayı bana gönderin." Kris'e gülümsedi ve yanlarından ayrıldı.

Biraz uğraşmak gerekti ama Nate arabasına ulaşacak kadar uzun süre kaçmayı başardı. Diğer bir düzine aracın arasından sıyrıldı ve Terri'nin evine doğru yola koyuldu. park eder etmez, uzun zamandır yaşadığı ilk huzuru hissetti.

Neredeyse kapıyı fırlatıp açacaktı. "Ben-" "Ben geldim" demekten kendini alıkoydu.

Ev boştu. Mutfak tezgahında yiyecek ve Terri'den bir not vardı.

Herkes bana yiyecek bir şeyler veriyor, tam da babamın bir şeyleri söylemeden önce. Üzgünüm ama öğle yemeğinde orada olamam. İzin alamayacak kadar çok savaş var. Stacy'ye benden selam söyle. Belki bir ara ifte randevu yaparız. Widiwick'i daha sevmedin mi? -Terri

Nate küçük notu gülümseyerek birkaç kez okudu. Buzdolabının üzerinde bir post-it vardı. *İçinde sandviçler vardı.* Kadın ona Bay Parnelli'nin baharatlı bifteğinden iki büyük sandviç bırakmıştı. Bir tane ve bir bira aldı ve oturup kaosu izlemek için dışarıdaki sandalyelere gitti.

Hallie'ye bir mesaj göndererek onunla ve Jamie'yle birkaç gün geçirip geçiremeyeceğini sordu. Bugünden sonra Brody'nin onu tekrar misafir olarak isteyeceğini sanmıyordu.

Sadece bizim için yemek yaparsan, diye cevap yazdı.

"En azından biri beni istiyor," dedi sandviçini ısıtırken.

O kadar rahatlamıştı ki, evin kapısı açıldığında yarı uykuluydu.

"Burada ne halt ediyorsunuz?" Frank Cannon bağırdı.

Nate sandalyede döndü ve kızgın adama baktı. "Öğle yemeği yiyorum. Size bir şey getireyim mi?"

"Hayır. Burası sizin eviniz *değil* ve öyleymiş gibi davranmaya hakkınız yok."

Nate ayağa kalktı, öğle yemeğini hazırladı ve eve doğru yola koyuldu, Frank de arkasından geliyordu.

"Terri'nin bu sabah ne yaptığını biliyor musun?" Frank sordu.

Nate çöpünü atıyor ve çok iyi bildiği mutfağı düzenliyordu. Cevap vermedi çünkü bu retorik bir soruydu.

"O senin kışını savundu, olan bu. Fark etmediysen diye söylüyorum, hepimiz sana kızgınız."

"Fark ettim," dedi Nate. Brody selam vermeden üç kez yanından geçmişti. Elaine el sallamıştı ama dostça değildi.

"Terri bize söyledi. Sana kızgın olduğumuzu söyledi. onurlu bir adam. Senden hoşlandığımız için senden nefret ettiğimizi söyledi."

Nate durakladı, eli tezgâhın üzerindeydi. Terri'nin şöyle dediğini hayal edebiliyordu o şeyler. Arkadaşlığı en üst seviyeye taşıdı. "Terri ve ben asla uygunsuz bir şey yapmadık."

Frank patlayacak gibi görünüyordu. "Uygunsuz mu?" Bu kelimeyi sanki iğrenç bir şeymiş gibi söyledi. "Siz çocuklar beni hasta ediyorsunuz. Uygun bir şekilde söylerseniz sorun olmayacağını sanıyorsunuz. Terri'ye yaptığınızın *gerçekten* 'uygun' olduğunu mu düşünüyorsunuz? Yüzünde gördüğüm şehveti ona gösterme nezaketini göstermedin diye bunun doğru olduğunu mu sanıyorsun? Senden bu kadar hoşlandığını gördüğünde gitmeliydin. Nişanlı olduğunu biliyordun! Ama egon güzel bir kızın sana öyle bakmasını seviyordu.

Bilmek istediğim ne oynadığınız." Gözlerini Nate'e dikmiş, bir cevap bekliyordu.

"Bilmiyorum," dedi Nate ve hissettiği dürüstlük sözlerine yansıdı. "Ben gidiyorum."

"Evet. Bence yapmalısın. Ve uzak dur."

"Yardım etmeliyim..." Göle doğru işaret etti.

"Elbette biliyorsun. Kendini Rayburn ailesinin hayatına sokmak için çok çalıştın. Sana *ihtiyaç duymalarını* sağladın. Ama onlar sadece seni eğlendirecek bir şeydi, değil mi? Belediye başkanının kızının dönmesini beklerken kendini oyalayacak bir şey."

Nate söyleyecek bir şey bulamadı. Dönerek evden çıktı.

## Bölüm 12

Çarşamba günüydü ve Terri tüm festivalin bitmesine hazırdı. Bu yıl daha kötü geçecek gibi görünüyordu. Dört yıl önce stant sayısına bir sınır koymuşlardı ve bu bir savaşa neden olmuştu. Brody yaklaşık üç saat sonra sinirlerine hakim olamamış ve herkesin başvurabileceğini ve kimin girdiğini onlara bildireceğini söylemişti. Rastgele bir çekiliş yapılacağı ima edilmişti. Ama o, Frank ve üç emekli oturup biralarını içmiş ve beğendikleri kişileri seçmişlerdi.

Elaine bu kayırmacılığı durdurmuş ve süreci daha adil hale getirmişti. Artık ellerinde hepsi de en iyi yerleri isteyen satıcıların bir kesiti vardı.

Terri bir yerden diğerine koşuyor, bir şeyleri onarıyor ve tartışmaları çözmeye çalışıyordu. Ama diplomaside pek iyi değildi. Kendini "Nate nerede?" diye mırıldanırken buluyordu.

Onu sık sık görmüştü ama ne zaman yanına yaklaşırsa, başka bir yere gitmesi gerektiğini söylüyordu. Arkasından her zamanki koro geliyordu.

"Nate tamir "

"Nate çözdü."

Ama bugün bir şeylerin farklı olduğunu biliyordu.

" misin?" diye sordu onu bir felaketten diğerine koşarken yakaladığında.

"Peki. Yapmam gereken..." Elini belirsiz bir şekilde salladı.

"Biliyorum. Gidip bazı sorunları çözen gerekiyor." Dün onunla öğle yemeğini kaçırmak zorunda . "Bugün öğle yemeği için denemek ister misin?"

"Hayır!" diye neredeyse bağıırıyordu. "Yani, yapacak çok işim var.

Görüşürüz...

Ne zaman olursa."

Terri onun gidişini izlerken kaşlarını çatıyordu. Onun nesi vardı?! Geride bırakılan kendisiydi. Dün gece saat onu geçene kadar babasının ofisinde kalmıştı. Boş evine dönmektense her şeyi yapardı. Bir gece önce Nate'in çoraplarından birini kurutucuda sıkışmış halde bulmuş ve neredeyse ağlamaya başlamıştı. Yine.

Öfkeyle gözlerini sildi ve kendine hakim olmasını söyledi.

Nate sevdiği kadınla birlikteydi ve muhtemelen onunla geçirdiği keyifli seks geceleri. Hayatta istediği her şeye sahipti, öyleyse neden

Mutsuz gibi mi görünüyordu?

Üç kez onunla konuşmaya çalıştı ama o hep kaçtı. *Ne dostluk* ama, diye düşündü. Bira şişelerini paylaşmaktan, *hayatlarını* paylaşmaktan, konuşmamaya kadar gitmişlerdi.

İki yaşına geldiğinde biraz ilerleme görmeye başlamıştı. Geçmiş Katılımcılar stantlarını kurmuş ve sergilerini düzenliyorlardı. En güzeli de yeni başlayanlara cömertçe yardım etmeleri idi.

Terri gülümseyerek ve ağrıyan omuzlarını esneterek yol boyunca yürüdü. Neredeyse tüm kulübelerin önünde bir şeyler kurulmuştu. Bazen ev sahipleri verandalarını yıl boyunca yaptıkları şeyleri sergilemek için kullanıyordu. Mumlar popüler bir üründü. Nate'in açtığı fotoğraf okulu öğrenci arıyor ve çektikleri fotoğrafları sergiliyordu.

Stacy'nin çadırına bakmak için durduğunda köprüye yaklaşmıştı. Muhteşemdi: bembeyazdı, ortasında uzun, ince, sivri bir bölüm vardı. Bir çiçeğin taç yaprakları gibi, kanatlar yayılıyor ve uzun direkler tarafından tutuluyordu. Bu bir sanat eseri idi!

İçeride, neredeyse tamamı beyaz ipekle döşenmiş güzel halılar ve mobilyalar vardı. Parlak renkli ipekten zarif küçük yastıklar etrafa saçılmıştı.

Standların çoğu ev yapımı gibi görünürken, Stacy'ninki profesyoneldi. Göz kamaştırıcıydı. Önünden geçen herkes durup aval aval bakardı.

Terri hayretle bakarken kısa bir çılgılık duydu ve havada uçan bir ayağa benzeyen bir şey gördü. Koştı.

Stacy çadırın çatısı için çelik bir destekten sarkıyordu, ayakları sallanıyordu ve merdiven yerdeydi. Terri merdiveni aldı, Stacy'nin ayaklarını üzerine koymasına yardım etti ve merdiveni tuttu.

"teşekkür ederim!" Stacy dedi ki. "O şeyin güvenli olduğunu sanıyordum ama değilmiş."

Artık çadırın içinde olan Terri, paketleri açılmamış yirmi kadar kutu gördü. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Yapar ? Yapar mısın? Lütfen? Yapacak çok işim ve herkes çok meşgul."

Terri kemerinden bıçağını çıkardı ve kutuların üzerindeki bantları kesmeye başladı. "Peki Nate nerede?" Bunu sormak istememişti ama ağzından çıkıvermişti.

"Hiçbir fikrim yok." Stacy bir kutudan Alaaddin'in lambasına benzeyen bir şey çıkardı. "Nesi var biliyor musun?"

Terri beyaz seramik bir lambanın paketini açarken dürüstçe, "Hiçbir yok," dedi.

Dekorda Fas esintileri var gibiydi.

"dökebilir miyim? Seninle hiçbir zaman yakın biliyorum ama şu anda konuşacak kimsem yok ve Nate beni deli ediyor."

." Terri, Stacy'nin paketinden çıkardığı eşarplara uzandı.

"Nate ve ben DC'de birlikte yaşarken, o tanıdığım en harika adamdı. Onu bir de smokin içinde görmelisiniz! İri yarıdır ama kıyafetleri uygunsa oldukça şık görünebilir."

Nate duş aldığında Terri çok sevinmişti. Ona kaç kere "Leş gibi kokuyorsun" demişti?

"Akşam yemeği partilerine ve galalara gittik. Her şey bir rüya gibiydi. En güzel daireye sahiptik. Her şey beyazdı. Halı, perdeler, döşemeler, hatta tabaklar bile. Evin rengi *bizdik*."

Terri, beyaz mobilyaların üzerine pizza düşürmekten duydukları endişeyi hatırladı. "Yemek yaptın mı?"

"Ah, evet. Annem öğretti ve bu konuda oldukça iyiyim. Sağlıklı ve taze olana inanırım. Nate ve ben her Cumartesi sabahı çiftçi pazarına gider ve tüm sebzelerimizi seçerdik. Her şeyi buharda pişirirdim. Oldukça güzel soslar yaptım - çok baharatlı değil ama lezzetli."

Stacy büyük, el dokuması bezleri zımbalarken Terri merdiveni tutuyordu. Nate'in baharat kavanozları hâlâ mutfağındaydı. "Pizza ve barbekü yaşamaya meyilliyim. Ve birayla. Bu sen ve Nate'in yapacağı bir şey değil."

"Hiç de değil. Şarap seçiminde oldukça iyidir. Her yemekte kırmızı ve beyaz şarap içtik. Nate her yemek için hangi kadehi kullanacağını bilir."

"mi? Sanırım sen yokken burada çalıştığını biliyorsundur. Onu bira dışında bir şey içerken hiç görmedim."

"Ve onu şaraptan başka bir şeyle hiç görmedim."

İki kadın birbirlerine baktılar.

"Sence hangisi gerçek Nate?" Terri sordu.

Stacy hemen, "Benimki," diye cevap verdi. "O kadar pürüzsüzdü ki Tanıştığımız politikacılar eminim ki bulunduğu yere uyum sağlamayı öğrenmiştir. Yani, gölde onlar gibi giyiniyor ve yiyor. Oh, özür dilerim. Hiçbirini kastetmemiştim. suç."

"Alınmadım. Aslında Kit'in oğluyla tanışmanız gerekmiyor muydu?"

"Evet." Stacy merdivenden indi ve zimba tabancasını Terri'ye uzattı.

"Sanırım bu işte benden daha iyisin. Sakıncası var mı?"

" de değil." Terri yukarı tırmandı ve Stacy kumaşı ona uzattı. "Bana ondan bahset."

"Rowan çok güzel bir adam. Uzun boylu, ince ve zarif. Mükemmel bir dansçı olduğunu tahmin ediyorum."

"Onunla ve Nate'le aynı anda tanışmadınız mı?"

"Evet. Ve..." Stacy durakladı, elinde uzun mavi bir kumaş vardı. Gümüş ipliklerle karmaşık bir şekilde işlenmişti. "Bunu söylemek korkunç ama herkesin sevdiği bir fiziksel tipi vardır ve Rowan... Şey, o..."

"Senin tipin mi?"

Stacy küçük bir kahkaha attı. "Nate'le evleneceğim için bunu söylememeliyim ama evet. Nate gerçekten... Şey, bilirsin işte. Daha büyük."

"Evet, biliyorum." Terri, spor salonundan yeni dönen Nate'i düşündü, kasları şişmiş, ter damlıyordu.

"Şikayet etmiyorum çünkü Nate harika bir aşık. Çok düşünceli ve..." Stacy gülümsedi. "Uzun ömürlü, ne demek istediğimi anlıyorsan."

Terri'nin tek yapabildiği başını sallamaktı.

"Ama cüssesi biraz itici. Ona yogayı denemesini önerdim ve ilerleme kaydettiğime inanıyorum. Her neyse, Rowan..." Stacy yüzünü buruşturdu.

"Güzel ya da değil, tam bir pislikti! Babası ona benim hakkımda ne söylemişti bilmiyorum ama Rowan bana randevu alamayan bir kızmışım gibi davrandı. *Onu* takip *ettiğimi* düşünüyor gibiydi. Bazı sözleri o kadar kesiciydi ki şarabımı kafasına dökmek istedim."

"Ama Nate araya girdi ve ikinizi de sakinleştirdi?"

"Evet, öyle. Nate'in bir diplomat olduğunu biliyor muydunuz?"

"Evet," dedi Terri. "Yani sen ve Nate hemen birlikte yaşamaya mı başladınız?" "Hemen değil. Aslında hiçbir zaman resmi olmadı. Öylece kaldım. Ama

Sonra ailem Bob'la tekrar bir araya gelmemiz için çıldırmaya başladı. Onlara başka biri olduğunu söylemem gerekiyordu."

"Ailen Nate'i nasıl buldu?"

Stacy bir kutudan resim çerçevelerini çıkarmaya başlarken inledi.

"Korkunçlardı! Babam, Nate'in, evinin kapısını çekmiş bir adama benzediğini söylerdi.

bir gemide çapa. Babam Nate'in asla-" Terri'ye yan gözle bakarak sözünü kesti. "Çok konuşuyorum."

"Nate asla Summer Hill'in belediye başkanı olamaz mı?"

"Doğru." Stacy iç çekerek hasır kanepeye oturdu. "Annemle babam ve Nate'in arası çok kötü. Birbirlerinden hiç hoşlanmıyorlar.

Annem Nate kıracak diye Lladró kilitleyip duruyor, babam da..." Omuz silkti.

Terri beyaz kumaşın üzerine oturmaya cesaret edemediği için koltuğun üzerine yeşil bir eşarp attı.

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Nate'i seviyorum. Çok ilginç biri ve tamamen aynı şeylerden hoşlanıyoruz ..." Stacy Terri'ye baktı. "En azından ben öyle sanıyordum. Ofisini ya da Stanton'ların evini sevdiğinden emin değilim."

"Ona sordun mu?"

"Elbette, ama yapacak çok işi olduğunu ve şu anda bu konuda konuşamayacağını söylüyor. Gölü seviyor gibi görünüyor. Başkentte bir kez olsun suya yakın olmak istediğini söylemedi. Ofisini de bizim oturduğumuz daireden esinlenerek tasarladım. *Hoşuna* gittiğini düşünmüştüm. Ama şimdi işini sevdiğinden bile emin değilim.

Dün gece onunla gelecekteki müşterileri ve amcalarının ofisi açmasına ne zaman yardım edebileceği hakkında konuşmaya çalıştım. Ama bu konuda konuşmak istemedi. Sadece gitmesi gerektiğini söyledi."

"Nereye gideceksin?"

"Dr. Jamie ve eşiyle birlikte kalıyor. Nate'e Stanton'ların evinde kamp , böylece yalnız kalabileceğimizi söyledim. Ama kuzeninin ona ihtiyacı olduğunu söyledi ve..." Stacy ellerini havaya kaldırdı. "Ona neler olduğunu bilmiyorum. Sadece birkaç haftalığına gitmiştim ama sanki her şey değişmiş gibi. Sanki benimle birlikte olmak bile *istemiyor*."

"Bence ikinizin oturup konuşması gerekiyor," dedi Terri. "Hayattan ne istediğiniz ve kendiniz hakkında dürüst ."

Stacy Terri'ye doğru döndü. "Nate'e karşı hiç dürüst olmadım. Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?"

"Sadece buralarda oldukça pis ve fiziksel işlerden hoşlanıyor gibi görünüyor. Tarif ettiğiniz adam gibi değildi."

"Evet, erkekler futbol izlemeyi sever. Hepsinin böyle bir yanı vardır."

"Rugby."

"Ne?"

"Nate rugby sever."

Stacy bir an sessiz kaldı. "O, bilirsin, şey ...?" "Bir ilişki mi? Hayır," dedi Terri. "Seksle ilgili bir ipucu bile yok. Onu hiç görmedim buradaki kadınlardan herhangi birinin peşinden gidiyor, hatta ona istekli olduklarını bildirenlerin bile."

Stacy rahat bir nefes aldı. "Sadece zamana ihtiyacımız var. Yarın Nate ve benim için piknik yapacağım. Her şey sonra saat altıda olacak. Moonlight Plajı'na gideriz diye düşündüm. Bize katılır mısın?"

"Emin değilim-"

"Lütfen?" Stacy sordu. "Nate burada evindeymiş gibi görünüyor. Belki rahatlamasını, açılmasını, *konusmasını* . Bana sorunun ne olduğunu söylerse, belki düzeltebilirim. Belki-"

"Tamam." Terri ayağa kalktı. "Gitmem gerek. Diğer insanlar..."

"Tabii. Gerisini ben hallederim." Stacy gülümsedi. "Seninle ömür boyu sürecektir bir arkadaşlığı kaçırdığımız için üzgünüm. Bugün harikaydın."

"Uh... Evet, ben de." Terri neredeyse koşarak yola geri dönerken şöyle dedi.

\* \* \*

Terri mutfakta dolapları karıştırıyor, Nate'in kullandığını gördüğü mavi tavayı bulmaya çalışıyordu. Ovaldi ve içinde pürüzlü bir kaplama vardı. Balık için mükemmel olduğunu söylemişti ve elinde olan da buydu. Bay Allen, çadırın nasıl kurulacağını bulduğu için ona teşekkür olarak büyük bir çizgili levrek vermişti.

Kadın onları birbirine vidalarken o da direkleri tutmuştu. Bu onun ilk Widiwick'iydi ve çok heyecanlıydı.

Kapı zili çaldığında Terri yüzünü buruşturdu. Saat neredeyse 21:00'di, acıkmıştı ve bir sorunu daha çözmek zorunda kalmak istemiyordu.

Ellerini havluya sildi, kaşlarını çattı ve kapıya yöneldi. Camdan Nate'i gördüğünde öyle geniş gülümsedi ki neredeyse derisi çatlayacaktı. Kapıyı hızla açtı. "Neden anahtarını kullanmadın?" Kollarını onun boynuna atmamak için kendini zor tuttu. Onu görmeyeli yıllar olmuş gibiydi.

İçeri girdi ve bir şeyler söylemeye başladı ama sonra mutfığa baktı ve tezgahın üzerindeki uzun beyaz paketi gördü. "Bu bir balık mı?"

"Bay Allen verdi. Onu pişirecektim ama o büyük mavi tavayı bulamıyorum."

Nate mutfığa gitti, baş üstü dolabını açtı ve tavayı üst raftan aldı. "Onu duvara asacaktım ama o kadar ağır ki kanca kullanmam gerekecek."

Terri güldü, aralarındaki kolay ve hafif dostluğu yeniden hissetmekten memnundu. Tezgâha yaslandı ve onun balıkları baharatlamasını izledi. Onu ne kadar sık yemek yaparken izlemişti!

Nate ağır tavaya yağ koydu, sonra ocağın üzerine koydu ve ocağı yaktı.

"Turner İkizleri bugün sana yardım etti mi?" Terri sordu.

"Bu iki güzel çocuk çekicin hangi ucunu kullanacaklarını bilmiyorlar." Kilerden bir patates alıp soymaya başlarken ona gülümsedi. "Bu sabah Jamie'yi neden aradılar?"

"Bay Arnold kalp krizi geçirdiğini sandı ama sadece endişeliydi.

Bayan Mellerson dekolte kıyafetlerinden biriyle oradaydı. Onun dışında Jamie iki ezilmiş başparmak, dört kıymık, burkulmuş bir ayak bileği ve burkulmuş bilekle uğraşmak zorunda kaldı."

Nate patates dilimlerini sıcak tavaya koydu. "Daha sonra bir arı sokmasına karşı alerjik bir reaksiyonla uğraşmak zorunda kaldığımı biliyorum. Çocuğu hastaneye gönderdi."

Terri onu izliyordu. Günle ilgili tüm konuşmalarına rağmen söylemek istediği daha ciddi bir şey olduğunu anladı ama zamana ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. "Hallie nasıl?" diye sordu.

"Büyük. Yorgun. Jamie'den nefret ediyor. Ailemizde olduğu gibi ikiz olduklarından emin olduğunu düşündü. Jamie ikiz ama sadece bir tane kocaman bebek taşıyor."

Nate kızarmakta olan patatesleri çevirirken, Terri cesaretini topladı. "Sen ve Stacy nasılsınız?"

"Tamam."

Eğer bu birkaç gün önce olsaydı, onu çoktan aramış olurdu. ama o . "Ona ofisinden ve Stanton'ların evinden nefret ettiğini söyledin mi?"

"Hayır. Bunu konuşacak vaktimiz olmadı. Widiwick'ten sonra ona söyleyeceğim.

Pazar günü, belki." Patatesi tavadan çıkarıp bir tabağa koydu, sonra balığa uzandı. "Seninle bir şey konuşmam lazım. Belki baban ve Frank'in bana kızgın olduğunu fark etmişsindir."

Terri sırtıttı. "Frank Amca'nın seni küçümsemesini mi kastediyorsun? Babam ayak bileklerine roket bağlayıp seni fırlatmak istiyor. Evet, fark ettim."

Balığı tavaya koyarken gülmüyordu ve kız bir şeylerin onu rahatsız ettiğini anlayabiliyordu. Kendini hazırladı. Ona Stacy'ye olan büyük aşkını anlatacaktı. "Hayatımın ışığı" gibi terimler kullanacak mıydı?

Lütfen "ruh eşi" olmasın. Bu terimden çok sıkılmıştı.

"Sana bir özür borçluyum." Sesi sanki dünyanın sonunu ilan ediyormuş gibi .

"Çarşafı yatağa koymadığın için mi?" bir gülümseme gelmedi.  
"Tamam," dedi. "Ne için bir özür?"

"Neler olduğunu biliyordum." Sanki bu onun anlayacağı bir şeymiş gibi ona baktı.

"Neler oluyordu?"

"Seninle ve benimle o ilk gün. Onu gördüm."

"Neyi gördün?" Nate balıktan başını kaldırıp baktığında boğazında attığını görebiliyordu. Vay canına! Söylemeye çalıştığı her neyse, onun için kesinlikle zordu.

"Bana nasıl baktığını gördüm."

"Sana dışarı çıkman için bağırdığım zamanı mı kastediyorsun? Bunun için üzgünüm ama senin yanlış evde bir Ender olduğunu düşünmüştüm. Anahtarı nasıl aldığın bir muammaydı." Gülümsüyordu.

"Hayır, o değil." Nefes aldı. "Kalmama izin verdin çünkü benden hoşlandın... görünüşümden hoşlandın."

"Sanırım öyle," dedi Terri. "Kesinlikle çirkin değilsin."

"Korkarım bu bilgiyle oynadım. Stacy'ye gittiği için kızgındım. Onun için Colorado'dan buraya kadar gelmişim. *Onun* memleketine taşınmayı planlıyordum ama o benim fedakârlığımı o kadar az takdir etti ki İtalya'ya kaçtı. *Ben buradayken* ülkeyi nasıl terk edebilirdi?"

Terri gülümsemesini kaybetti. Bunu hiç düşünmemişti ama bu oldukça Stacy'nin bunu yapması düşüncesizlikti, bencillikti. "Eminim seni incitmek istememiştir. Sadece çıkan bir fırsatı değerlendirdi."

Nate elini salladı. "Bunu şimdi anlıyorum. O haklıydı ve ben hatalıydım ama bunun bir önemi yok."

"Oh? Peki sorun tam olarak nedir?" "Sen."

"Ben mi? Stacy ile aranızda nasıl bir sorun olabilir ki?"

"Sen değilsin." Nate durakladı. "Bunu iyi açıklayamıyorum. Tanıştığımız o ilk gün, senin... benimle... o erkek-kadın tarzında ilgilendiğini biliyordum. Arkadaşlık değil, başka bir şey olarak. Bu için sorun değildi ama benim için değildi. Nişanlı olduğumu ve aramızda hiçbir şey olamayacağını biliyordum. Ama yine de kaldım. Ve sanırım bu kalışım seni başka bir şey olabileceğini düşünmeye teşvik etmiş olabilir."

"Muhtemelen." Terri hâlâ onun ne söylemeye çalıştığını anlamamıştı.

"Son dakikaya kadar sana Stacy'den bahsetmedim. kalana kadar. Sevdiğim kişi bana ilgi gösterirken, bir kadının bana ilgi göstermesi hoşuma gidiyordu."

değildi." Tekrar balığa baktı.

Sonunda Terri anlamaya başlamıştı. Babasının ya da belki Frank Amca'nın bu karışıklığı ayarladığını ve ona bu güzel adamı hediye ettiğini düşünmüştü. Ama ona Stacy'den bahsettikten sonra, aptal ve saf olduğunu hissetti. Bu anıyı hatırlayınca Terri yüzündeki kanın yükseldiğini hissedebiliyordu. "Sorun değil," demeyi başardı.

"Hayır, değil, çünkü her zaman biliyordum."

Kadın ona baktı. "Neyi biliyordun?"

"olanlar hakkında. Hiç konuşmadığımız şey hakkında. Aramızdaki çekim."

Eğer bir insanın tüm vücudu kızarabilseydi, Terri bunu yapardı.

"Çünkü bunu biliyordum, hatalıydım," dedi Nate. "Etrafta bu kadar sık üstsüz dolaşmamalıydım. Ne kadar sevdiğini biliyorum...rugby bedenler."

"Ah." Terri sonunda onun ne dediğini tam olarak anlamıştı. Her şeyi bilerek yapmıştı. Düşündüğü gibi hiçbir şey kazara olmamıştı. "Terli tişörtünü çıkardın ve seni ovمامı istedin."

"Evet ve o evde yağmur yağarken, soyunduğumda beni görebileceğini biliyordum." Sanki kendini cezalandırmaya hazırlanıyormuş gibi daha dik durdu.

"Çöpü çıkarmak için suyun altına daldığınızda üstünüz çıplaktı. Daha sonra güzel bir kızm..."

Nate başını salladı. "Güzel bir kız izlediğinde soyunmaya meyilli olduğumu söyledim.

Suyun tehlikesinde bile bu doğrudu. Bu arada aşağıda büyük bir şey var ve bu tarım makineleri değil."

"Bunu araştıracağız," diye mırıldandı Terri. Adamın bahsettiği tek şey fizikseldi. Onun için önemli olan birlikte geçirdikleri anlardı. Kolay kahkahaları ve konuşmaları. Akıllarından geçenleri paylaşımları. Ama o sadece bedenlerinin ne istediğini önemsiyor gibiydi. Onun için tek anlamı bu muydu? Kim kimin için yanıp tutuşuyordu?

Terri dişlerini birbirine kenetledi. "Sanırım hepsi bir meydan okumaydı, tavus kuşunun güzel bir tavuğa kuyruk tüylerini göstermesi gibi. Ve ben tavuğum."

Ses tonu Nate'in telaşla ona bakmasına neden oldu ama o tatlı tatlı gülümsedi.

Balığı tavadan çıkarıp patatesin yanındaki tabağa koydu. "Hiç de öyle değil. Mesele şu ki suçu tamamen üzerime alıyorum. Başından beri sana karşı daha dürüst olmalıydım. Ve hemen taşınmalıydım. Seni yönlendirmemeliydim." Ona baktı.

"Terri? İyi misin?"

"Beni Della Kissel gibi gösterdiğini düşünürsek, harikayım. Eski moda bir sabahlık giyip gölün etrafındaki genç delikanlılara yaklaşıyım mı?"

"Öyle demek istemedim."

"Peki ne demek istedin? Açıkla bana."

Az önce onun için pişirdiği yemek tabağını uzattı ama kadın almadı. Hâlâ mutfakta duruyorlardı. "Bundan daha ciddi bir şey. Stacy'den ayrılmayı birden fazla kez düşündüm. Düşündüm ki..." Nate bir nefes aldı. "Stacy'ye onurlu davranmak için elimden geleni yaptım, bu da basit dürtülerime boyun eğemeyeceğim anlamına geliyordu. Eğer yapsaydım, bu *sana* karşı onurlu davranmadığım anlamına gelirdi. Seni düşündürdüm. Yani, düşünmediğimden değil..."

"Ne hakkında düşündün?"

"Biz. Sen ve ben. Birlikte."

"Sanırım anlıyorum. İki kadından hangisini seçeceğinize karar vermek için çok çalıştığınızı mı söylüyorsunuz?"

Nate'in gözleri sanki sorusunun gerçek mi yoksa bir numara mı olduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi bir ileri bir geri gidip geliyordu. "Sanırım öyle."

"Tek başına yaşayan bir kadındım, sonra karşıma muhteşem sen çıktın ve sana sahip olmayı hayal ettim mi diyorsun? Ama hayır! Sen nişanlısın, Bu yüzden taşınmalıydın ki zavallı ben, kendine ait bir erkek bulamayan bir kadın, sen gerçekten sevdiğin kadına döndüğünde kalbin kırılmasın. Bu doğru mu?" Ona cevap vermesi için zaman tanımadı. "Senin için ne büyük bir ikilem." Terri'nin sesi yükseldi. "*Tatlı küçük Stacy'yi mi yoksa güçlü, şımarık Terri'yi mi seçmeliyim? Her iki kadın da beni çok ama çok istiyor. Ama bir türlü karar veremiyorum.*"

Nate kapana kısılmış, telaşlı görünüyordu. "Kastettiğim bu değildi," diye fısıldadı. "Bana ilgili bu kadar harika olan şeyin ne olduğunu açıkla. İki kadını kendine aşık ettin. Stacy'nin bana söylediğine göre, biz kadınlar ne olmanı istiyorsak osun. Onun için şarap, benim için birasın. Söyle bana, Nathaniel Taggert, gerçekte kimsin sen?"

Nate'in gözleri kasvetli bakıyordu. "Bilmediğimi düşünmeye başlıyorum." "Sana *bilmediğimi* söyleyebilirim." Kadın ona ters ters baktı.

Nate bir adım geri çekildi. "Sanırım gitmeliyim."

"Egonun kapıdan geçebileceğini mi sanıyorsun? Umarım çıkarken bir kadınla karşılaşmazsın. Üç kadın arasından seçim yapmak zorunda kalabilirsiniz, tabii ki hepsi de size sahip olmak için can atıyor. Böyle bir karar

Muhtemelen küçük dinazor beyninizi o kadar çok parçaya ayırır ki sonar bile onları bulamaz."

"Gitsem iyi  
olacak." "Öyle mi  
düşünüyorsun?"

Başka bir şey söylemeden evi terk etti.

\* \* \*

Terri bir süre orada durup Nate'in bulunduğu boşluğa baktı.

Bir yanı üzgün olması gerektiğini düşünüyordu. Onu gıcırdatması gerekmez miydi?

Dışlerini mi? Ellerini mi sıkıyor? Kendini gölün en derin yerine atıp bir daha çıkamayacakmış gibi hissetmek mi?

Az önce çok sevdiği bir adama kötü davranmıştı - *gerçekten, gerçekten* kötü... Onunla birlikte olmak için neredeyse ailesini, arkadaşlarını ve dünyada bildiği her şeyi terk etmeye hazırdı. Ama bu gece bağı onarılamaz bir şekilde koparmıştı. Kelimelerden yapılmış bir testereyle kesmişti.

Ama başka bir yanı sadece özgürlük hissediyordu. Stacy Hartman kazanmış ve Terri kaybetmişti. Her şey bitmişti. Terri yine çok sevdiği bir adamı kaybetmişti. Önce Billy, şimdi de Nate.

Ama aslında de hiç sahip olmamıştı. O ve Billy gelecek hakkında ciddi olmak için çok gençtiler. Ve Nate'in asla onun olamayacağını hep biliyordu.

Ona geleceğini nasıl gördüğünü sormuştu. Gerçek şu ki bunu hiç düşünmemişti. Belki de her zaman geleceğinin kendiliğinden oluşacağını varsaymıştı. Bir adamla tanışacak, aşık olacak, evlenecek, çocukları olacaktı. Normaldi.

Ama Terri'nin yaşam tarzıyla bu *asla* gerçekleşmeyecekti. Billy ve ardından Nate dışında, bir erkek yaklaştığında geri . İnsanlara annesi gibi olduğuna inanmaları için sebep vermeyecekti!

Peki bu onu nereye götürmüştü? Liseye birlikte gittiği neredeyse hepsi evliydi. Yarisının çocuğu vardı. Ama Terri hâlâ bir futbolcuyla kulübesinde gizlice buluşmak için Oyuncular'dan biri gibi etrafta dolanıyordu.

Ve şimdi Nate Taggart işgüzar Terri'yi değil, küçük güzel Stacy'yi istediğini açıkça belirttiğine göre, yine tek başınaydı. Son haftalarda başka bir şey öğrenmediyse, o da bir erkek arkadaş istediği, bir *hayat* istediği idi.

Gölde insanlarla ilgilenmek dışında. Saat 3:00'te biri aradığında

Çöpte bir ayı olduğunu söyleyen Terri, bu işte ona yardım edecek birini arıyordu.

*Peki şimdi ne olacak?* Eski hayatına mı dönecekti? Hey! Belki Nate ve Stacy'nin düğününe davet edilirdi. Eğlenceli olurdu. Başını iki yana salladı.

Stacy onu yarınki pikniğe davet etmişti. Nate de orada olacağı için Terri gitmeyi pek düşünmemişti. Korkusu, Stacy'nin Terri ve Nate'in ev arkadaşı olduklarını öğrenmesine neden olabilecek bir şey söylemesi ya da yapmasıydı. Arkadaş mıydılar?

*Ya da eskiden öyleydi,* diye düşündü.

Nate'in ne dediğini hatırladı. Onun kendisinden "" biliyordu, bu yüzden mümkün olduğunca soyunuyordu.

Bu açıdan Terri masumdu. Evet, şort ve yüksek kesimli mayolar giymişti ama her zaman . Nate'i tahrik edecek farklı bir şey yapmamıştı.

Balık ve dilimlenmiş patates tabağına baktı. Bu Nate'in onun için pişireceği son yemektir. Tabağı, bir kadehi ve bir şişe şarabı kapıldığı gibi yemek masasına oturdu. Yemeğini yerken bir şeyler planladı ve düşündü. küçük bir intikam hiç de fena olmazdı.

Telefonunu aldı ve Elaine'i aradı. "Gerçekten küçük bikinileriniz var mı?"

"Brezilya ipli şeylerinin hiçbirisi değil, ama bazıları sadece birkaç üçgen.

Kim bir tane ister?" "Ben."

"Oh," dedi Elaine. "Herhangi bir nedeni var mı?"

"Stacy Hartman beni yarın pikniğe davet etti."

"Ooooh." Elaine'in sesinde bir gülümseme vardı. "Şeffaf bir örtüye ve onunla uyumlu seksi sandaletlere ne dersin?"

"Kulağa harika geliyor. Ben-"

Elaine onun sözünü kesti. "Bahse girerim Turner İkizleri seninle çıkmayı çok isterler." Sesi oldukça heyecanlı geliyordu.

"Aranacaklar listemde sırada onlar var."

"Bu harika, tatlım. Her şeyi paketleyeceğim ve yarın alabilirsin. Çocukların sana sürebileceği güneş kremi de koyacağım. Bu Nate'i..." Elaine cümlesini tamamlamadı.

"Kıskançlıktan delirdin mi?" Terri sordu.

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedi Elaine. "Şimdi dükkâna bunu hazırlayacağım. Lütfen babanın ve benim seni sevdiğimizi asla unutma, tatlım."

Terri, "Teşekkürler, karşılıklı," dedi ve kapattı.

Bir sonraki aradığı kişi Bay Parnelli'ydi. Kendisi için muhteşem bir piknik yapması için onu işe alıp alamayacağını sordu.

"Senin için Terri, bedava ve sana unutamayacağın bir yemek yapacağım" dedi.

Ona bolca teşekkür etti ve Turner İkizleri'ni aradı. Ön açıklama yapma zahmetine girmede. "Senden hoşlanıyormuşum gibi davranıp yarın benimle pikniğe gelmen mümkün mü?"

"Hangimiz?" diye sordu konuşan kişi. "İkiniz de."

Bir duraklama oldu, sonra biraz güldü. "Nate Taggert'ı kıskandırmaya çalışmıyorsun, değil mi? Onu küçük sevimli Stacy ile gördük."

"Belki," dedi Terri.

"Biz de ! Bize sadece ne zaman ve nerede olacağını söyleyin." Söyledi, sonra gülümseyerek telefonu kapattı.

Mutfağı temizleyip duş aldığında yatma vakti gelmişti. Ev sessizdi ve ay ışığı cam kapılardan yatak odasına giriyordu. Nate'le birlikte yiyecek bir şeyler tekneyle adaya nasıl kaçtıklarını hatırladı. Bir an için o tatlı zamanın anısı onu öylesine sardı ki neredeyse dizlerinin bağı çözülecekti.

Ama sonra "zavallı Bob" dediğinde ne kadar kızdığını hatırladı. *Zavallıydı* çünkü sevgili küçük Stacy'yi kaybetmişti. "Biliyordu," diye fısıldadı. Onun açısından masum bir davranış değildi ama o gün neler hissettiğini *biliyordu*. Her sözünden, her bakışından ne düşündüğünü ve ne hissettiğini biliyordu.

Yatağa tırmanırken, Elaine'in ona verdiği bikininin mikroskobik umdu.

## Bölüm 13

Stacy büyük piknik sepetini hazırlarken kaşlarını çattı. Her şeye rağmen İtalya'da kalmayı dilemeye başlamıştı. Kumaşlarla ve mobilyalarla ilgili kararlarla uğraşmak ve yüzlerce eli varmış gibi görünen cilveli İtalyanlar şimdi muhteşem görünüyordu. Ve çok da basit!

Widiwick'teki standını planlamak için çok zaman harcamıştı. Richmond ya da Charlottesville'de bazı komisyonlar almayı umuyordu. Kumaşlara o kadar çok para harcamıştı ki, güzel çadırı almak için babasından para istemek zorunda kalmıştı. İstemeden önce, ona ne söyleyeceğini planlamıştı. onu çadırın bir yatırım olduğuna ikna etti.

Ama babası itiraz etmemişti. Hatta başka neye ihtiyacı olduğunu sormuştu.

"Bir İtalyan spor arabası mı?" diye şaka yapmıştı.

"Neye ihtiyacın varsa, balkabağım," demişti.

Annesi dahili hattaydı. "Biriyle tanıştın mı?"

"Bir sürü insan," dedi Stacy. "İpekler için iki, sert oyma için de bir bağlantım var-"

"Hayır, bir erkekten bahsediyorum," dedi annesi.

Stacy cevap vermeden önce ona kadar saymak zorunda kaldı. "Hayır, ama o zaman ben

Nişanlandık," dedi. "Orada her şey nasıl?"

"Güzel," dedi babası, "ama seni gerçekten özledik. Bir an önce eve dönmen gerektiğini düşünüyoruz."

Stacy'nin iyi olduğuna dair onları ikna etmesi biraz zaman almıştı ama Telefonu kapattığında onları rahatsız eden belirli bir şey olduğundan endişelenmişti. Sonra derse koşmak zorunda kalmış ve bunu unutmuştu. Summer Hill'de her ne oluyorsa çok uzakta görünüyordu.

Öğretmeni erken ayrılmak zorunda kaldığında her şey altüst olmaya başladı. Stacy hayal kırıklığına uğramıştı ama Nate'i, ailesini ve onu özliyordu. küçük bir kasaba, bu yüzden iyiydi. Erken döneceğini söylemek için Nate'i aradı. düşmüş. Eşyalarını topladı, sonra tekrar aradı. Sesli mesaj. Uçak rezervasyonu yaptı, aradı. Cevap yok. Her yarım saatte bir Nate'i aramaya başladı. Havaalanına giden arabada. Havaalanında. Hiçbir şey yoktu.

Ailesini aramak istemedi çünkü bu, Nate'in telefonunu açmadığını onlara söylemek zorunda kalacağı anlamına geliyordu. Zaten ona söylenmişti.

evlerindeki felaket brunch hakkında.

Ailesinin Nate'ten hoşlanmaması ciddi bir sorun haline gelmeye başlamıştı. Ona ulaşamadığında, gururunu bir kenara bırakıp kendisini havaalanından almalarını istemek zorunda kalmıştı.

Korktuğu gibi, Nate'e ulaşamamasıyla ilgili mini bir tirada başladılar.

Stacy onu savundu. "O hükümet için çalışıyor. Belki de onlar için yapması gereken önemli bir şey vardı."

"İşi bıraktığını sanıyordum," dedi annesi.

Stacy'nin buna verecek bir cevabı yoktu. Onlara sadece uçuş bilgilerini verdi ve uçağa binme vaktinin geldiğini söyledi. Gerçek şu ki Nate'e çok sinirlenmişti. En azından telefonunu açamaz mıydı?!

Ama sevgili küçük Summer Hill'e döndüğünde, onu her şey için affetmeye hazırdı. Elbette iyi bir mazereti vardı.

Onu bekliyordu ve gördüğüne çok sevinmişti! Babası ona ve Nate'e muhteşem Stanton evini hediye etmek için şampanya ve ordövrlerle dolu hoş bir tören hazırlamıştı.

Ama Nate orada öylece durmuş bakıyordu. Kaşlarını çatmadan, gülümsemeden. Hiçbir şey yapmamıştı. Ama sonra aniden onu yakalamış ve toplanan kasaba halkının önünde onu samimi bir şekilde öpmüştü. Stacy oldukça utanmıştı.

Evin içinde yalnız kaldıklarında Nate o kadar soğukkanlı ki sanki birbirlerine yabancıydılar. Nate neredeyse kendini onun kollarına atıp yerde buluşmaya davet edecekti ama Nate reddetmişti. Neredeyse evden kaçıp onu orada tek başına bıraktığında gururu incinmişti.

O zamandan beri hiçbir şey olmamıştı. Kesinlikle ve tamamen *hiçbir şey*. On dakika bile yalnız kalmamışlardı. Stacy Nate'le konuşmaya çalışmıştı. ona sokulmak. Bir otel odası kiralamalarını önermişti.

Nate onunla konuşmak, sarılmak, geceyi birlikte geçirmek istediğini söylemişti, ama şu anda yapması gereken... Her neyse.

Döndüğünden beri o kadar uzak, o kadar dalgındı ki Bob'u arayıp neler olup bittiğini bilip bilmediğini sordu.

"Nate, Brody Rayburn ile kalıyor ve sanırım ona aldığınız ofisle ilgili bir sorun olabilir. Ve ev," diye ekledi alçak bir sesle.

"Ne tür bir sorun?"

"Bunu o söyleyecek, ben değil. Tanıştığım şu kız hakkında bir şeyler duymak ister misin?"

"Elbette," dedi Stacy. Bob'un ne zaman bir şey hakkında konuşmak istemediğini biliyordu.

Bugün Widiwick için yapılan hazırlıkların son günüydü. Yarın stantlar açılacak ve insanlar bakmak ve satın almak için geleceklerdi. Stacy'nin tasarım konusunda neler yapabileceğini gösterme konusunda büyük umutları vardı. Yaptığı odalarla dolu büyük bir dosya hazırlamıştı. Bunların hepsinin ailesinin evinde, onların masraflarıyla yapılmış olması sayılmazdı. Sadece insanlara neler yapabileceğini göstermek .

Başkentte Nate'le gelecekleri hakkında çok konuşmuşlardı. Summer Hill'e taşınmaya istekli olması muazzam bir şeydi. İşi için müşteri bulma konusunu konuşmuşlardı. ve babası sayesinde iş yapacağı pek çok kişi olacaktı.

Nate onun ilgilenmiş, hatta kuzeni için bir daireyi dekore etme işini bile ona vermişti.

Her şey mükemmeldi. şey. Ama şimdi sanki onlar ayrıyken bir şeyler olmuş gibiydi. Umutsuzca onun canını sıkan şey hakkında konuşmasını istiyordu. Eğer

Bob, Thorndyke'ların evindeki yeni güzel ofisini beğenmediğini, bunu ona söylemesi gerektiğini söyledi. Ona *söyletirdi*!

Stanton'ların evine gelince, o eski görkemli yeri sevmemesi mümkün değildi, değil mi? Sevilmeyecek ne vardı ki? Geniş odalar. Geniş bir bahçe alanı. Her yere yakın. İşe yürüyerek gidebilirdi. Hayır, bu ev muhteşemdi -ya da orijinal ihtişamına kavuşturup güzel mobilyalarla doldurduktan sonra öyle olacaktı. Her şey için beyaz ipek düşünüyordu. Damask, ham ipek, jakar, düşes. Çok fazla doku ve az renk kullanacaktı. Evet, bu güzel olurdu.

Piknik sepetine tekrar baktı. Öğleden sonra çadırla bittikten sonra yakındaki bir restorana gitmiş ve bu piknik için her şeyi almıştı. Özellikle yeşil yumurtaları çok sevmişti. Onları lahana suyu içinde buharda pişirmişlerdi. Nate'in onları seveceğini biliyordu! İçinde

DC her zaman sağlıklı ve taze beslenmişlerdi. Ayrıca, onun kilosunu düşürmek istiyordu. Gerçekten de cıvılcıplak iyi görünüyordu - eğer o kadar eskiyi hatırlıyorsa - ama artık ! Eğer bir kilo daha kas yaparsa, onun için o korkunç büyük ve uzun boy mağazalarından alışveriş yapmak zorunda kalacaktı.

Yine, onu yoga derslerine katılmaya ikna etmeyi düşündü.

Sepeti gözden geçirdi. Her şey hazırdı ve bu akşamı dört gözle bekliyordu. Nate'in ruh halini göz önünde bulundurunca

Terri'yi davet etti.

İtalya'dayken Nate ona Terri'yi sormuş, o da Terri'nin neden uzaklaştırıldığını anlatmıştı. Ona söylemediği şey, Terri'nin liseye gelen amigo kızlardan biri olduğuydu.

Hector ve Jay'in yere yığıldığını gördü. Jay'in gözü morarmış, Hector'un dudağı kanıyordu ve güçlkle ayakta durabiliyorlardı.

Kızlardan bazıları çocuklara yardım ederken diğerleri koşarak yardım çağırdı.

Çocukların durumu o kadar kötüydü ki okuldan bir ambulansla ayrılmışlardı.

Yıllar geçtikçe, hatırası neredeyse hiç hatırlamayacak kadar solmuştu, ama Nate, Terri'nin haksızlığa düşünüyor gibiydi. Belki de öyleydi. Belki de Billy ve ailesinin kasabayı terk etmesi tamamen Terri'nin suçu değildi, sadece bir kısmı öyleydi.

Gerçek ne olursa olsun, Stacy Nate'in aralarındaki sorunu çözmeye çalışmasından memnundu.

Göl ve kasaba arasındaki sorunları. Babası bunu yapmaya çalışmış ama başarılı olamamıştı. Brody Rayburn'ün gölü kendi derebeyliği gibi yönettiğini ve kimsenin onun egemenliğine giremediğini söylemişti.

Stacy, Nate yapabiliyorsa, belki de babasıyla konuştukları gibi Summer Hill'in belediye başkanı olmaya uygundur, diye düşündü.

Bu düşünceyle kaşları çatıldı ve yerini gülümsemeye bıraktı. Yemek sepetini aldı, sonra Billy aradığında aldığı notları almayı hatırladı. Terri'nin *bunu* duyunca nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Kasabanın geri kalanı gibi Stacy de Terri'nin Billy Thorndyke gibi hoş bir adamı neden terk ettiğini çok merak ediyordu.

Evet, bu küçük buluşmayı dört gözle bekliyordu.

## Bölüm 14

Nate dışarıda, arabasının yanında Stacy'yi bekliyordu. Üzerinde bol bir şort, ağır deri sandaletler ve taş üzerinde yıkanmış gibi görünen mavi bir tişört vardı. Stacy onun için alışverişe gitmesi gerektiğini aklına not etti.

Yanağına bir öpücük kondurdu ve büyük sepeti, bir masa örtüsünü ve birkaç alüminyum sandalyeyi aldı. "Kumda oturmayı sevmiyor musun?"

"Kesinlikle yapmayı en sevdiğim şey değil." Gülümsedi, ama onun yaptığı gibi

Döndüğünden beri, adamın dikkati dağınık görünüyordu. *Beni huysuz adamlardan kurtar!* diye düşündü.

Onun için arabanın kapısını açtı, sonra sürücü koltuğuna oturdu ve arabayı ailesinin evinden uzaklaştırdı. "Babanın hukuk bürosu , eskiden gölün sahibi olan adam için hiç iş yaptı mı?"

"Babam Bay Kissel'in avukatıydı. Tüm sözleşmeleri o hazırlardı."

Nate parlayan gözlerle ona baktı. "Bana o zamanlar neler olduğunu anlatması için ne yapmam gerekiyor? En azından bu göl kasabası kavgasının o zaman başladığını düşünüyorum."

"Sana bilmek istediğin her şeyi anlatabilirim."

Nate ona tatlı bir gülümseme verdi, elini ve öptü. "Yapabilir misin? Bana her kelimesini anlat."

Stacy elini . "Hayır, çekmiyorsun. Ben *istediğimi* elde edene kadar de istediğini elde edemezsin."

"Peki bu nedir?" diye sordu usulca, her hecesinde seks vardı.

"O değil! Bizim evde o gemiyi kaçırdın! Bugün istediğim şey *benim* Nate'im olman, döndüğünden beri olduğun somurtkan, sessiz ayı değil."

"Bir ayı, ha?" Alay ediyordu.

Tişörtün içinde şişen kollarına bakarken gülümsemedi. "Çok fazla ağırlık çalışmış gibi görünüyorsun."

"mi?" Bir pazısını esnetti.

Hâlâ gülümsemedi. "Bence bir insanın vücudu her türlü egzersizi yapmalı: ağırlıklar, aerobik, esneme hareketleri. Yapmalılar-" Kaşlarını çatmaya başlayınca vazgeçti. "Tüm hikâyeyi başından beri biliyorum. Della Kissel'in ne yaptığını duymak ister misin?"

Nate'in yüzüne mizah geri geldi. "Ve bunu duymak için uslu durmam mı gerekiyor?"

"Tam olarak melek gibi olmana gerek yok," dedi Stacy, karşıdan karşıya geçerlerken.

göle giden köprü. Ona sola gitmesini söylemeye başladı ama adam bir evin yanından döndü ve daha önce hiç görmediğı bir ara sokağı girdi. Gölün etrafını iyi biliyor gibi görünüyordu. "Bir ..." diye başladı, "Şerif Chazen ve Prenses Della Kissel evlenmek üzere nişanlanmışlardı.

Ancak kimse onların aşık olduğunu düşünmüyordu."

"O zaman neden onunla evlenmek istesin ki?"

"Çünkü Prenses Dellanın kendisinden çok daha yaşlı olan kardeşi Kral Kissel, gölün ve çevresindeki tüm arazinin sahibiydi. Çok zengin bir krallıktı."

Nate onun masalsı hikâyesine gülümsedi.

"Ama zavallı kralın sevgili karısı ölmüştü ve kendisi de hastaydı. Şerif Chazen Prenses Della ile evlenmek istedi çünkü her şey ona miras kalacaktı."

"Güzel," dedi Nate. "Peki bu prenses gençken nasıl biriydi?"

"O aslında bir peri masalı prensesi değildi çünkü hiç de iyi biri değildi ve kral bile öyle olmadığını biliyordu. Sorun şu ki Kral Kissel krallığını ona ve şerife bırakmak istemiyordu ama ne yapacağını da bilmiyordu."

"Bu kısmı biliyorum. Brody ve Jake ile bir restoranda tanıştı."

"Kral, Sör Jake'in çalışkan ve güvenilir bir genç şövalye olduğunu biliyordu ve Sör Brody'yi ona tavsiye etti. Birlikte, hak eden vatandaşların çoğunu barındıracak yeni bir krallık inşa etmeyi planladılar. Ama bir sorun vardı."

"Dur tahmin edeyim. Della Brody ile tanıştı," dedi Nate. "Şimdi bile gözlerini ondan ayırmıyor."

"Evet, prenses genç, yakışıklı, erkeksi Sör Brody'yi gördü ve ona sahip olması gerektiğine karar verdi. Onu elde edeceğinden hiç şüphesi yoktu, çünkü ne isterse verilen bir hayata alışkındı. Sör Brody'yi gördüğü ilk gün Şerif Chazen'in ofisine gitti, yüzüğünü geri verdi ve başka biriyle evleneceğini söyledi."

"Brody Leslie ile tanıştığında Della çok öfkelenmiş olmalı."

"Ah evet, güzel halktan biri, kasabanın yabancısı, genç kız Leslie. Birbirlerini bir odada gördüler ve gerçek aşk onları ele geçirdi. Sonuçlarını düşünmeden evlendiler ve o da anında aile yoluna girdi."

Nate, "Ama bu sonsuza dek mutlu bir hayat yoktu," dedi.

"Sanırım değil." Stacy pencereden dışarı baktı. "Peri masalı karanlık ve fırtınalı bir gecede aniden sona erdi."

Nate bir evin arkasına park etti, sonra dönüp ona baktı. "Leslie'nin gidişi... kasaba ile göl arasındaki nefrete mi neden oldu?"

Stacy'nin sesi hikâye anlatma tonunu kaybetti. "Babam bu yüzden patladığını söyledi. Şerif Chazen her şeye çok kızmış. İnsanlara Brody'nin ölmek üzere olan Bay Kissel'ı milyonlar dolandırmaya çalıştığını söyledi. Leslie , bunun Brody Rayburn'ün iyi biri olmadığını kanıtı olduğunu söyledi. Ne yazık ki pek insan ona inandı."

Nate'e baktı. "Babam şerifin gölle ilgili her şeye duyduğu nefretten deliye döndüğünü söyledi. Eğer bir kasaba çocuğu hız yaparken yakalanırsa, bir uyarı ile eve gönderilirdi. Ama bir göl çocuğu yakalanırsa, ofisin arkasındaki bir hücreye konur ve ailesinin gelmesini beklemek zorunda kalırmış. yukarı."

"İnsanlar onu neden durdurmadı?"

"Bilmiyorum. Belki de o zamanlardı. İnsanlar otoriteye karşı gelmiyordu. İtiraz ettiklerinde de Şerif Chazen intikam alma eğilimindeydi - kendisine ihtiyaç duyulduğunda ortaya çıkmamak gibi. Ama babam onun kötülükten çok iyilik yaptığını söylerdi. Ta ki..."

"Neye kadar?"

"On iki yaşımıdayken Dört Temmuz hafta sonunda tüm kasaba geçit töreni ve panayır için hazırlanıyordu. olacaktı. Bir çift ve on altı yaşındaki kızları o ay için gölde bir ev kiralamışlardı, ancak bir şey onları ayın dördünde eve dönmek zorunda bıraktı. Kızları burada kalmak için yalvardı ve onlar da tamam dediler. Sadece iki günlüğüne."

"Ne oldu?"

"Kasabada kimseyi tanımıyorlardı, bu yüzden kimse kızın onlarla gitmediğini bilmiyordu. Bakkala gitmiş ve şerif onu durdurup ehliyetini görmek . Yeni bir sürücüyümüş ve ehliyetini evde unutmuş."

"Onu bir hücreye koymadı, değil mi?"

"Evet. İşin kötü tarafı onu unutmuş olmasıydı. Kendisi ve üç yardımcısı da kalabalıkta olduğu için ofis boştu. Kızı kırk sekiz saat boyunca aç ve susuz bir şekilde hücrede bıraktı."

Nate dehşet içinde ona baktı.

"Korkunçtu. Ailesi geri döndüğünde onu bulamayınca şerifi aramış. Kız hücrenin zemininde baygın haldeydi ve

yeniden canlandırıldı. Günlerce hastanede kaldı. Sonunda fiziksel olarak iyileşti ama zihinsel olarak ciddi bir travma geçirdi."

"Şerif hakkında dava açıldı mı?"

"Hayır." Stacy nefesini bıraktı. "Ne biliyordu. Ormanda bir kulübeye gitti ve şişelerce viski içti. Onu bulduklarında günlerdir ölüymüş."

"Bir peri masalı için ne son ama!"

"Ama hepsi bitmiyor mu? Kötü kraliçe avcıyı güzel genç kızın peşinden gönderir, bu tür şeyler."

"Ama o hikayelerde kötü kraliçe sonunda çözülür ya da öyle bir şey olur. Della'ya kötü bir şey olmadı. Hala Brody'yi takip ediyor, hala insanları gözetliyor, hala söylentiler yayıyor ve insanları sefil." Sinirlenmeye başlamıştı. "O hala-"

Stacy elini onun koluna koydu. "İyi misin?"

"Elbette." Arabanın kapısını açtı ve dışarı çıktı. "Bizim için hangi muhteşem yemeği getirdin?"

"Şehrin dışında yeni bir restorana gittim. Bence bayılacaksınız."

"Eğer yaparsan, eminim yaparım." Stacy inerken o da bagajı açtı.

"Adı Kale Evi. Yeşil yumurtaları görene kadar bekleyin. Çok lezzetli ve sizin için çok iyi!"

\* \* \*

Stacy kumun üzerine bir örtü sermiş, sandalyeleri yanına koymuş, sonra da bütün güzel kapları çıkarıp üzerine yerleştirmişti. Nate suya bakmaktan başka bir şey yapmamıştı. Bakışları o kadar yoğundu ki Bir geminin karga yuvasında balina arayan biri gibi. "İşte patlıyor," diye mırıldandı.

"Bir şey mi dedin?"

"Önemli bir şey değil. Neden bana son birkaç gündür neler yaptığını anlatmıyorsun? Komik hikayelerin var mı?"

Nate sandalyeyi atlamış ve kumaşın kenarına oturmuştu. "Tekrarlamaya degecek bir şey yok. Sadece en fazlasını ve en iyisini elde etmeye çalışan bir sürü insan. Peki ya sen? Standınıza yeterince sık gelemediğim için üzgünüm."

"değil. Terri bana yardım etti."

"Öyle mi yaptı?" Nate yoğun bakışlarını sudan ona çevirdi. "İkiniz ilginç bir şey konuştunuz mu?"

"Pek sayılmaz. Sadece sen." Stacy onun uzaklara dalan bakışını kaybettiğini görmekten memnundu. "O kadar korkmuş görünme. Sadece kız kızı konuşuyorduk. Al, şu yumurtalardan birini dene."

Onu aldı ve baktı. "Yeşil yiyecek."

Stacy onun tuhaf yorumlarından sıkılmaya başlamıştı. "Evet. Yemekler bazen yeşil olur. Eğer beğenmezsen ben-"

Nate yumurtayı ağzına attı.

Stacy yüzünü buruşturması üzerine bir şeyler söylemek üzereydi ki arkasına baktı. "Sonunda geldi. Vay canına."

"Kim o?" Nate başını kaldırıp baktığında o kadar şaşırmıştı ki boğulmaya başladı.

Bir şişe su aldı.

"Terri muhteşem görünüyor. Onu hiç böyle görmemiştim." Stacy neredeyse dizlerine kadar uzanan beyaz şortu ve sadece birkaç santim göbeğini gösteren lacivert askılı bluzundan oluşan kıyafetine baktı. "Kendimi tamamen abartılı giyinmiş hissediyorum. Bu bikini yasal mı ki?"

Bunun üzerine Nate su içmeyi bırakıp arkasını döndü ve bu manzara yumurta ve suyun boğazına dolmasına neden oldu, öyle ki öksürmeye ve kekelemeye başladı.

Terri ve iki muhteşem adam onlara doğru yürürken Stacy dalgınca onun sırtını sıvazladı. "Terri, harika görünüyorsun. Bu takım elbiseyi ve örtüyü nereden aldın?"

"Elaine'in. Bugün onun dükkkanı için yürüyen bir reklamım. Bir ara uğramalısın. Buraya mı yerleşeceğiz?"

"Elbette. Neresi olursa. Ve kesinlikle oradan alışveriş yapacağım."

Terri, genç adamlara bezi ve sepeti yere bırakmalarını işaret etti.

"Yemeğiniz Kale House'dan gelmiş gibi görünüyor."

"Evet, öyle. Orada yemek yediniz mi?"

"Bir arkadaşım ile gittim ve menüdeki her şeyi sipariş ettik. Çok fazla yeşil yiyeceğe sahip olamazsınız."

"Nate de öyle diyor." Kız ona baktı ama Nate öksürük krizinden sonra sakinleşmeye çalışırken sırtı onlara dönüktü. "Arkadaşlarınla tanışmadım."

"Onlar Turner'lar," dedi Terri kovarcasına.

"Brent," dedi biri.

"Ve ben de Brett."

"Sizinle tanıştığımıza memnun oldum. Sanırım nişanlım Nate ile tanışmışsınızdır."

Nate sonunda dönüp onlara baktı ama hiçbir şey söylemedi.

"Onu etrafta gördük ama çok fazla sohbet etmedik."

Stacy, Nate'in sürekli Terri'ye baktığını fark etti. Bu onu kızdırsa da, onu gerçekten suçlayamazdı. Terri beş-dokuz ya da on yaşlarındaydı ve vücudunun büyük bölümü uzun, ince bacaklardan oluşuyordu. Üzerinde bir gram bile yağ yoktu. Aslında üzerinde neredeyse hiçbir şey yoktu. Kırmızı bikinisi kadar küçüktü ki neredeyse yok gibiydi. Üzerinde beyaz bir örtü vardı ama bu örtü yumuşak, tamamen şeffaf pamuklu bir vualdi. Hiçbir şey gizlenmemişti.

İkizler piknik sepetini açarken adamların üçü de ağzı ona bakıyordu.

"Bay Parnelli benim için bir yemek yaptı," diyordu Terri. "Kendi sosisini yapıyor ve tüm makarnalar ev yapımı. Keyfinize bakın."

Stacy, "Babam onun yemeklerinden aldı," dedi. "Benim için çok baharatlı ama Nate biraz sevebilir."

Nate bir şey söylemedi ama Stacy'nin hiç bir şekilde Terri'ye bakıyordu. "Terri," dedi, "dün gece beni kimin aradığına inanamayacaksınız. Çok takdir ettiğin biri."

"Chris Hemsworth?"

"Hayır, ama yakın. Billy Thorndyke."

Terri kumaşın üzerine sırtını yaslamıştı, bacaklarının tamamı önünde dört ayak görünüyordu ama aniden doğruldu. "Billy? O nasıl? Nerede o? Şimdi ne yapıyor?"

Stacy sıcak bir şekilde gülümsedi. "Beni bir iş teklifiyle aradı. Amcası şimdi Thorndyke evinin ve eski ahırın sahibi. Evi apartman yapacak ve ahırları iki eve bölecek. Benden

Onları ve babanı kiralamayla ilgilenmeleri için süsleyin."

"Bu gerçekten harika." Terri, hâlâ tek kelime etmemiş olan Nate'e hızlı bir bakış attı. "Ama zemin kata bir ofis koymadınız mı?"

"Yaptım, ama hala üst kat var ve orada bir daire yok mu?"

Alt katta mı? Orada sadece birkaç partiye katıldım. Üst kat ?"

Brett Terri'ye bir sandviç uzattı, ciabatta ekmeği hardala bulanmış, içinde dilimlenmiş sığır eti, biber turşusu ve evde yetiştirilmiş domatesler vardı. Terri sandviçi ısırды. "Bu çok güzel. Şimdiye kadar yediklerimin en iyisi. Çooooook baharatlı." Stacy'nin örtüsünün üzerindeki güzel küçük kaplara baktı. "Bu lahana salatası mı? İçinde kızılçık?"

"Evet, öyle. Biraz ister misin?"

"Hayır, teşekkürler. Bu kadarı yeterli. Oh, teşekkürler." Brett öne doğru eğildi ve peçeteyle ağzının kenarındaki hardal parçasını sildi. "Böyle yemekler beni domuz gibi yapıyor. Biriniz bana soğuk bir bira getirebilir mi?"

Brent bir tanesini açtı ve ona uzattı. "Şimdi, nerede ? Oh evet, sevgili Billy ve o harika ev. Tavan arası çok büyük. Billy ve ben orada çok zaman geçirirdik. Biz..." Terri küçük bir kıkırdama yaptı. "Ne yaptığımızı boş ver. Ama evet, orayı kolayca bölebileceğinizi görebiliyorum."

"Billy büyükannesinin alt kattaki evinden bahsetti. Nasıl bir yer?"

Terri gülümsedi. "Çok güzel bir yer. Ben oradayken, yılların aile eşyalarıyla doluydu. Billy'nin sesi nasıldı?"

"Güzel. Seni sordu. Sana iletişim bilgilerini verip veremeyeceğimi sordu." Terri'ye soru sorarcasına baktı.

"Elbette. isterim." Stacy'nin çantasından bir zarf çıkarıp ona uzatmasını izledi.

"Billy derse gitmesi gerektiğini söyledi. Okulu yeni bitiriyor ve-"

"Ne okulu?"

"Hukuk, sanırım. Billy avukat olmak istediğini söylememiş miydi?"

Terri suya baktı, sesi sessizdi. "Billy dünyayı kurtarmak istedi. Lanet olsun! Onu özlüyorum. Evli miydi? Çocuğu var mı?"

"İkisi de değil," dedi Stacy. "Bunu sormuştum."

Terri bir sessiz kaldıktan sonra, "Ama ofisi orada," dedi. Nate'e bakmadı ama başını ona doğru salladı. "Bekâr kadınlara kiralamamaya dikkat et. Ondan etkileneceklerdir. Aşırı derecede etkilenirler. Hem de çok fazla!" Aniden ayağa kalktı ve giydiğı örtüyü kuma bıraktı. Uzun vücudu zarif, sıkı kaslıydı ve neredeyse hiç örtünmemişti. Bir Yunan tanrıçası heykeli için model gibiydi.

"Yüzmeye ne dersiniz?" diye omzunun üzerinden ikizlere seslendi. Suya doğru koşmaya başlamadan önce cevap vermeleri için onlara zaman tanımadı. İkizler de onu takip etti.

Stacy göle varıp yüzmeye başlayana kadar onları izledi, sonra Nate'e döndü. "Ona ne yaptın böyle?"

Nate, Bay Parnelli'nin sandviçlerinden birini almak için örtünün üzerinden uzanmıştı. "Ben mi? Ben tek kelime etmedim."

"Terri'yi kızdıracak bir şey yaptın ve bunun ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Hiçbir şey," dedi. "Ona *hiçbir şey* yapmadım." Sandviçi tekrar bezin üzerine bıraktı ama Stacy ona bakmayı bırakmadı. "Onunla ilgili bir şey söyledim."

Terri'nin birinden etkilenmesi ve bundan hoşlanmaması. Hepsi bu."

Stacy sahilde etrafına bakındı. Birkaç çift ve birkaç aile vardı, birkaçını tanıyordu ve yüksek kulesindeki cankurtaran da oradaydı. Yapmak isteyeceği son şey herkesin içinde bir tartışmaya girmekti.

Sessizce oturup gölde su sıçratan insanları izlediler. Çoğu top atıyor ve çocukları gezdiriyordu. Ama Terri uzun ve güçlü kulaçlarla suyu kesiyordu. İkizler ona ayak uydurmaya çalışıyorlardı ama başaramıyorlardı. "Gerçekten çok hızlı," dedi Stacy.

"tutuyor."

Adamın sesinde öyle bir hayranlık vardı ki, kız ona sertçe baktı ama adamın gözleri sudaki üçlünden hiç ayrılmadı.

Yaklaşık otuz dakika sonra geri döndüler ve sahildeki genç yaşlı herkes durup Terri'nin kumlar üzerindeki yürüyüşünü izledi.

Terri örtüyü tekrar giydiğinde Stacy, "Sanırım senin yaz işlerinden birini kabul etmeliyim," dedi. "Bu beni spor salonunda günde kırk dakika geçirmekten daha iyi forma sokar."

"Elbette," dedi Terri. "Eski motor kulübesini temizleyen adama yardım etmeni sağlayacağız. Yaptığı her işte yardıma ihtiyacı oluyor."

İkizler aralarındaki bir şakaya güldüklerini gizlemek için arkalarını döndüklerinde Stacy kaşlarını çatı. Hoş bir gezi olacağını umduğu şey bir felakete dönüşüyordu. Bir şeyler oluyordu ve hepsi bunun bir parçasıydı ama o değildi.

"Yapmam gereken..." Terri elini salladı. "Bazı Widiwick işlerini kontrol etmem gerekiyor, bu yüzden iyi olacak." İkizlere baktı. "İsterseniz siz ikiniz kalabilirsiniz."

"Seninleyiz." Brett sepete bir şeyler atmaya başladı. Ama en alttan siyah bir beze sarılmış ağır bir şey çıkardı, Terri'ye uzattı ve o da aldı.

"Neredeyse unutuyordum. Bu..." Terri tereddüt etti. "Anneme aitti. Bunu standınızda kullanmak isteyebileceğinizi düşündüm. Temanıza uyuyor."

Stacy onu aldı ve bezini sıyırdı. İçinde kısa bir kaidenin üzerinde, ince yontulmuş bir ejderha sarılmış bir kâse vardı. "Çok güzelmiş."

"Aynı zamanda değerli de," dedi Nate. "Bu on yedinci yüzyıl gümüşü. Bunu kabininizde bırakamazsınız."

"Katılıyorum," dedi Stacy. "Çok fazla insan var ve onu düzgün bir şekilde koruyamadım.

Ama oldukça güzel. Annen bunu nereden aldı?"

Terri onu güneşe tuttu. Parlatılması gerekiyordu ama bez siyahlaşmasını engellemiştii, bu yüzden ışık parlüyordu. "Hiçbir fikrim yok."

Nate ayağa kalktı ve süslemeyi onun elinden aldı. "Dikkatleri üzerine çekiyorsun." Onu çabucak beze geri sardı. "Bu nerede saklanıyordu?"

"Koridorun üstündeki dolapta. Ne kadar değerli?"

"Çok güzel. Benzerlerini saraylarda görmüştüm. Buna değer biçtirmeli, sigortalatmalı ve Brody'nin kasasında saklamalısınız."

Kumaşın üzerinde oturan Stacy başını kaldırmış bakıyordu. İkisi de uzun boylu ve güçlüydü. Ve birbirlerine çok ama çok yakın duruyorlardı. Başını çevirdiğinde ikizlerin kendisini izlediğini gördü. Sanki ondan bir şey bekliyorlardı ama ne olduğunu bilmiyordu.

Terri geriye, Nate'den uzağa doğru bir adım attı, sonra elini uzattı. Nate kaseyi ona verdi. "Gidiyoruz," dedi. Stacy'ye baktı. "Yarın görüşürüz ve standınızda iyi şanslar. Umarım yirmi dolar alırsın.

Komisyonlar." Terri geri geri yürüyordu, iki ikiz de . "Bir şeye ihtiyacınız olursa numaram sizde var. Billy hakkındaki bilgi için teşekkürler. Onu bu gece arayacağım."

"Bence bunu zamanı geldi, değil mi?" Stacy söyledi.

"Evet!" Terri sııttı. "Bence şu an tam olarak doğru zaman." El salladıktan sonra yola doğru yöneldi. Neredeyse varmıştı ki cankurtaran düdüğünü yüksek sesle ve acilen çalmaya başladı.

Terri hiç tereddüt etmedi. Gümüş kaseyi ikizlerden birine fırlattı ve koşmaya başladı, uzun bacakları mesafeyi tüketiyordu. Piknik örtüsüne gelince yavaşladı ve örtüyü yere attı.

Nate onu bekliyordu. "Adam denize düştü. Muhtemelen sarhoş." Suda dönüp duran ve motoru çalışan bir tekneye doğru başıyla işaret etti.

Terri tekrar koşmaya başladığında Nate de .

İkizler , Stacy'nin yanında kaldılar. "Nate bunu neden yapıyor? Cankurtaranın yardıma gitmesi gerekmiyor mu?" diye sordu onlara.

Brent, "O sadece bir çocuk ve bu işi onlara bırakması gerektiğini biliyor," dedi.

"Onlara mı?" Stacy sordu. "Anlamıyorum. Nate bunu neden yapıyor? O bir cankurtaran değil. O bir diplomat. İnsanlarla *konusuyor*. O-" Sesi yükseliyordu.

Brett kolunu onun omuzlarına doladı. "Nate iyi olacak ve ne yaptığını biliyor. Çok fazla pratik yaptı."

İkizi ona sertçe baktı.

"Yani, Nate hızlı öğrenir ve yüzmede iyidir."

"Son on iki yılını bir çölde geçirdi," dedi Stacy. "Develere binebiliyor. O-" Nate ve Terri derin suya girince sözünü kesti. Birlikte, yan yana yüzüyorlardı.

Göl kenarında olduğu için cankurtaran kulesi boştu. herkes dışarı. Oraya koştu ve görebilmek için yan tarafa tırmandı. Nate ve Terri yüzüyorlardı - tıpatıp aynılar, diye düşündü. Olimpiyatlardaki yüzücülere benziyorlardı, yüzleri çoğu zaman suyun altındaydı, kollarını uzatmışlardı, ayakları sadece küçük hareketler yapıyordu.

Tanrım! Ama çok güzellerdi! İnsan yunuslar gibiydiler. Sanki suyun içinde doğmuşlar gibi suyu yarararak ilerliyorlardı, hareketleri senkronize, birbirleriyle mükemmel bir uyum içindeydi.

İkizler kulenin diğer tarafına tırmanmışlardı. "Nate'in suda bu kadar zarif olduğunu bilmiyordum." Stacy onlara baktığında zayıf gülümsemeler verdiler. Bir şey görmemesi gerektiği fikrine kapıldı. Ama neyi?

Nate ve Terri tekneye ulaştıklarında Stacy nefesini tuttu. Sahildeki herkes sessizce izliyordu ve motorun çalıştığını duyabiliyorlardı. Suyun içinde çok ağızlı bir giyotin gibiydi. Eğer içlerinden biri vınlayan dümene çarparsa parçalara ayrılacaktı.

Brett kolunu bir basamaktan geçirmiş kuleye tutunuyordu. Elinde hâlâ gümüş kâse vardı.

Stacy, Nate'in ellerini teknenin kenarına koyup kendini yukarı çekmesini izledi. Görünüşe göre tüm o kaslarını kullanıyordu. Ama Terri teknenin uzak tarafına, sahildeki insanların görüş alanının dışına doğru yüzdü. "Ne yapıyor bu?"

"Terri'nin adamı bulabileceğini ama onu tekneye çıkaramayacağını biliyor. Nate'in yaptığı da bu."

"Ne *iş yapıyor*? İnsanları kaç kez kurtardılar?"

"Dört," dedi Brett, sonra geri adım attı. "Sanırım, ama yanılıyor olabilirim."

Stacy, *Nate ve Terri'nin birlikte dört kişiyi kurtardığını* düşündü. Ama telefon görüşmelerinde ya da e-postalarında bundan hiç söz etmemişti.

Tekrar tekneye baktı. Nate motoru kapatmıştı ve yan tarafa eğilmiş, Terri'ye işaret ediyordu. Teknenin diğer tarafına geçti ve Terri etrafta yüzdü.

"Birinin 911'i araması gerekmez mi?" Stacy sordu.

"Cankurtaran yaptı. Sağlık görevlileri rıhtımda onları bekliyor olacak. Olay yerine Nate ve Terri kadar hızlı gidemeyeceklerini biliyorlar."

"Ve bunu pratikten biliyorlar, değil mi?" Tekrar suya baktı çünkü insanlar saymaya başlamıştı. Terri'nin suyun altında kaldığı saniyeleri saydıklarını anlamak için fazla bir şey gerekmiyordu. "Otuz altı, 37, 38." Stacy de onlarla birlikte saymaya başladı. "Kırk sekiz, 49, 50." *Lütfen*, diye dua etti.

Nate ayağını teknenin kenarına koydu. Terri'yi almaya gidiyordu.

Ama sonra ayağa kalktı ve elleri, başı yana düşmüş genç bir adamın kollarının altındaydı. Adamı Nate'e doğru tuttu, o da adamı tekneye çekti ve ona canlandırma yapmaya başladı.

Nate çok pratik bir hareket gibi görünen bir hareketle kolunu suya doğru indirdi. Terri iki eliyle onun bileğini kavradı ve Nate onu doğruca yukarı kaldırdı.

Konuşmuyor gibiydiler ama genç adam üzerinde çalışmaya başladılar.

Kıyıda bakıldığında kimse teknenin içinde neler olup bittiğini anlayamıyordu. Adam yaşıyor muydu, yaşamıyor muydu? İzleyenler topluca nefeslerini tutmuş gibiydi. Çocuklar bile kıpırdamadan öylece durup bekliyorlardı.

Sonunda Terri , yüzünü onlara döndü ve başparmakları gökyüzünü gösterecek şekilde kollarını havaya kaldırdı. O yaşıyordu!

Nate teknenin motorunu çalıştırdı ve o kadar hızlı kalktı ki Terri onu yakalamasaydı düşecekti. Onu belinden yakaladı ve yanındaki koltuğa çekti. Virajın etrafında gözden kayboldular.

Stacy bir süre orada öylece durdu, cankurtaran standına yapıştı. Sahildeki insanlar gülüyor ve bazı çocuklar dans ediyordu. En çok duyduğu şey "Nate ve Terri" idi. Sadece tek bir kelime olarak söyleniyordu: nateandterri.

"Seni kasabaya geri götürmemizi ister misin?" Brett sordu. Ses tonu, sevdiği birinin ölümünü yeni görmüş biri gibiydi. Hüzünlü ve şefkat doluydu.

Stacy'nin istemediği bir şey varsa o da acınacak biri olmaktı. Bir amigo kız olarak takım kaybettikten sonra takınmayı öğrendiği gülümsemeyi takındı. "Hayır," dedi parlak bir sesle, "temizlenmem gerekiyor ve..." Aklına bir bahane gelmedi. "Kabinim."

"Ama nasıl geri döneceksin?" Brent sordu.

"Nate böyle bir şey olabileceği konusunda beni uyarmıştı, bu yüzden arabasının anahtarlarını bana bıraktı. Bana Terri ile birlikte çalıştıklarını söylemişti ama bu kadar iyi olduklarını bilmiyordum. Bir bale izlemek gibiydi, değil mi?" Genişçe gülümsedi.

İkizler kuşkuyla baktılar ama sonra başlarını salladılar. "Bize ihtiyacın olmadığına emin misin?"

"Tabii ki hayır." *Yalan söylemekte bu kadar iyi olduğumu bilmiyordum,* diye düşündü. *Bu konuda tam bir ustayım.*

Onlardan kurtulmak birkaç dakika sürdü, sonra Stacy yenmemiş yiyeceklerle dolu sepetinin yanında durdu ve etraftakilere baktı. Neler olup bittiğini ona kimin anlatmasını ?

Bir tarafta deniz kabuklarını eşeleyen Colby Felderman vardı. Dokuz yaşındaydı, kiliseye gidiyordu, annesinin Pazar okulu sınıfındaydı ve çok konuşkandı Ailesinin göl kenarındaki bir evde yaşadığını biliyordu.

"Merhaba Colby," dedi.

"Merhaba, Bayan Hartman. Gördünüz mü?"

"Eminim öyledir. Burada Nate'e gitmesi gereken biraz yiyecek var ama nerede yaşadığını bilmiyorum. Sen biliyor musun?"

"Terri ile. Şurada." Gölle doğru uzanan bir kara parçası üzerindeki bir evi işaret etti.

"Orası güzel bir yer. Yukarıda Nate'i gördün mü?" "Elbette.

O ve Terri sandalyelerde oturup bira içiyorlar." "Her gece mi?"

"Hayır. Bazen parti veriyorlar ve herkes gidiyor."

"Kulağa eğlenceli geliyor. Nate buralarda, gölde yardım ediyor mu?" "O her şeyi yapar."

"Terri ile mi?"

"Ah evet. Annem aşık olduklarını ama bunu bilemeyecek kadar aptal olduklarını söylüyor. Ama ben Nate'in aptal olduğunu sanmıyorum. Babamın teknesinin motorunu tamir etti. Ve bir gece Terri ile birlikte kardeşimi hapse attılar ama babam onu kurtardı."

"Bu bana da aptalca gelmiyor," dedi Stacy . "Gitmem gerek.

Kilisede görüşürüz."

"Evet, kilisede görüşürüz."

## Bölüm 15

"Nate nerede?" diye sordu adam Terri'ye. Cumartesi günüydü ve Widiwick yüzlerce ziyaretçisiyle tüm hızıyla devam ediyordu.

"Hiçbir fikrim yok."

"Ama heykellerimden birini kamyonu taşıması için ona ihtiyacım var. Yaklaşık 400 kilo ağırlığında."

Terri bir çadırın kenarını zımbalıyordu. "Nerede olduğunu bilmiyorum. Git Stacy Hartman'a sor."

"Onun bu konuyla ne ilgisi var?" "Stacy ve Nate evlenmek üzere nişanlandılar." "Evlenmek mi?"

Adam şok olmuş görünüyordu.

"Hiç duymadınız mı? Evlilik bir süredir var." "Ben ikinizin-"

Adamın etrafından dolaştı ve bir sonraki işine doğru ilerlemeye başladı.

"Terri, ben ciddiyim," arkasından seslendi. "Bu şeyi nasıl taşıyacağım? Tepesinde bir cam parçası olan cilalı bir ağaç kütüğü."

"İlk onu oraya nasıl getirdin?" Adam konuşmaya başladığında, kadın elini kaldırdı. "Sakin söyleme. Nate . O gelmeden önce burayı nasıl işlettiğimizi bilmiyorum. Git Stacy'yi bul ve ona sor. Onu görmedim." Hızını artırdı ve kamyonetine gidip içine bindi.

Bugün için gölü çevreleyen yola hiçbir araba ya da kamyonun izin verilmedi. İnsanlar dışarıya park etmek ve yürümek zorundaydı. Bu bir sürü homurdanmaya neden oldu ama onları birbirlerini ezmekten kurtardı.

Terri'nin gürültüden, sorulardan ve fuarın genel kaosundan uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Sayım yapmamışlardı ama şimdiye kadarki en büyük etkinlik gibi görünüyordu. Bir satıcı, iki yüzden fazla bilet damgaladığını söyledi. insanlar onları Dilek çekilişi için hazır hale getirmeye çalıştı. Summer Hill Sakinleri sadece yol boyunca kaybolmuş gibi görünüyordu.

Bay Cresnor dün sabahtan beri ara sıra taht sandalyesine oturuyordu. Terri izin vermemişti ama çalışan çocuklar büyük ahşap sandalyeye deniz kabukları yapıştırmaya başlamışlardı. Çocuklar en kısa sürede gördüler, bir şeyler eklediler. Mutfakta çalışan kızlardan biri tutkal tabancasından sorumluydu. Kibrit kutusu arabalar, bebek bezi iğneleri, saç tokaları, tüyler ve

sürü sahte mücevher yapıştırılıyordu. Bay Cresnor sandalyesinde oturuyor ve eklenebilecekleri onaylıyor ya da onaylamıyordu. Karısı onun cennette olduğunu söyledi.

Terri gülümseyerek Elaine'in dükkânına girerken insanlara el salladı. Bugün altı üniversiteli kız çalışıyordu ve anlaşıldığı kadarıyla çoğunlukla kasaya bakıyorlardı.

İçlerinden biri depo kapısını işaret etti. Elaine saklanıyor gibi . Terri içeri girdi, kapıyı arkasından kapattı ve gözleri kapalı bir şekilde kapıya yaslandı.

"," diye Elaine. ". Bir şey mi?" "Sabah 6:00'dan beri değil." Terri açık

kutuların arasından geçip

Arka kapının yanındaki küçük masaya ulaşmak için neredeyse boş olan raflar. Masada meşrubatlar ve plastiğe sarılmış sandviçler vardı. Minnetle oturdu. "Satacak malınız bitecek mi?"

"Yaklaştın. Senin giydiğin gibi takım elbiseler ve örtüler için sekiz talep aldım. Daha sık modelim olmanı istiyorum."

"Elbette. Alnıma Elaine'den aldığımı belirten bir dövme yaptıracağım."

"Kimse görmeyecek. Şimdi arkana yaptırırsan, herkes gör."

Terri gülerek Elaine'in kendisine uzattığı içkiyi aldı. "Gerçekten mi, ?"

"Mali açıdan mükemmel. Aslında neredeyse her şeyi sattım.

Gelecek hafta daha fazla satın almak için New York'a gitmem gerekecek."

"Babamı yanına al. Bol bol seks yapın ve onu ."

Elaine gülümsemedi. "Sen, Brody ve Frank'in ihtiyacı var." "Üçlü mü? Hayır, teşekkürler."

Elaine hâlâ gülümsemedi. "? Sakın 'İyiyim' demeye kalkma. O meşgul zihninde neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Bir şey düşünemeyecek kadar çok işim vardı." Elaine ona ters bakıyordu. Terri derin bir iç geçirdi, bir sandviç aldı ve paketini açtı.

"Perşembe günü piknikten beri Nate'i görmedim."

"Yani siz ikiniz o adamın hayatını kurtardığınızdan beri mi?"

Terri omuz silkti. "Sanırım öyle. Onu ambulansa götürdük, sonra Nate kaldı." Sandviçini bitirdi ve bir tane daha almak için uzandı. "Dürüst olmak gerekirse, piknik berbattı. Kızgındım ve çok fazla şey söyledim. Zavallı Stacy. Neler olup bittiğine dair en ufak bir fikri olduğunu sanmıyorum."

"O zamandan beri onunla konuştun mu?"

"Bunun için çok korkağım. Şimdiye kadar ona anlatılmıştır diye düşünüyorum ve gazabından korkuyorum. 'Nişanlımla mı yaşadın?' Bu tür şeyler." Masanın üzerine bir ekmek kabuğu bıraktı. "Ben de annem gibiyim," diye fısıldadı.

Elaine ayağa kalktı ve Terri'yi kucakladı.

Terri ona sıkıca sarıldı ve bir an için gözleri yaşardı. Kendini geri çekti. "Ben ."

Elaine onun karşısına oturdu. "Terri." Sesi sertti. "O kadar uzun zamandır burada değilim ama annemin ne yaptığına dair bu takıntıyı aşmalısın. Onun günahları senin değil. Onlardan sen sorumlu değilsin." Terri'nin ellerini tuttu ve . "Tatlım, sen çalışıyorsun. Yirmi altı yaşındasın ve iş dışında neredeyse hiç hayatın olmadı.

Nate'e bağlanmanın *tek* sebebi onun ortaya çıkmasıydı.

evinizin içinde. Başka bir yerde kalıyor olsaydı ona bakmazdınız."

"Hayır. Ben *bakardım*."

"Baktı, arzuladı, sonra hiçbir şey yapmadı." Elaine sandalyesine geri oturdu. "Biraz eğlenmen gerek."

Terri şüphelenmeye başlamıştı. "Aklında bir şey var, değil mi?" "Dans bu gece."

"Yani?"

"Ne giyeceksin?"

"Siyah pantolon ve ceket. Frank Amca ve ben sarhoş görevinde olacağız." "Sen, Frank ve Brody. Üç yaşlı adam."

Terri cevap vermeye başladı ama sonra gözlerini kıstı. "Ne planlıyorsun?"

Elaine ayağa kalktı ve plastik torbaların içinde asılı duran elbiselerin yanına gitti. Arkadan bir tane çıkardı. İçinde kirli beyaz, yüksek, kıvrık yakalı ve uzun kollu çok sade elbise vardı. Çok mütevazıydı.

"Bunu başarmak için mükemmel bir vücuda sahip olmak gerekir ve sen bunu başarabilirsin."

Elaine'in parıldayan ve bacaklarını açıkta bırakan korkunç bir karışım çıkarmasını bekliyordu. Ama bu bir rahibe kıyafeti kadar örtülüydü.

Yapışıyordu, doğru, ama teni görünmüyordu.

"Dene bakalım."

"Benim..." Elaine'in bakışı üzerine Terri sözünü kesti. "Tamam." Tişörtünü başının üzerine çekti ve şortu ile sandaletlerini çıkarıp sadece iki parça iç çamaşırı bıraktı. Elaine iç çamaşırını çıkarırken kollarını kaldırdı.

Elbiseyi başına geçirip arkadan bağladı.

Terri aynada kendine baktı. Elbise üzerine oturmuştu. Kolları yarasa kanadıydı ve kumaşı da ince ipek bir şömizdi. Elbise onu boyundan ayak parmaklarına kadar örtüyordu. Kolları bile görünmüyordu.

"Güzelmış," dedi. "Bikiniden çok farklı. Aman , Elaine!" Terri arkasını görmek için dönmüştü ama öyle bir şey yoktu. Omuzlarında küçük bir ayakkabı bağı vardı, sonra aşağıya kadar başka bir şey yoktu... "Çatlağım görünüyor mu?"

"Tabii ki hayır." Elaine onu aynaya bakması için çevirdi. "Mükemmel olacağını biliyordum."

Terri kollarını geriye doğru uzatarak ne kadar derisinin açıkta olduğunu hissetti. Hepsini. Sütyenin bandı görünüyordu. "Bununla hangi iç çamaşırını giymem gerekiyor - giyeceğimden değil ama sadece merak ettim."

"Ne olursa olsun yok. Tam komando." "Yapamam-"

"Terri, benim yaşıma geldiğinde ve her şey kötüye gittiğinde, güçlü temel giysilere ihtiyacın olur. Ama sen, canım, o kadar genç ve sağlamsın ki engelli koşu yapabilirsin ve zıplamazsın. Bu elbisenin altına hiçbir şey giymeyeceksin. Çizgileri gösterecek külot, dikişleri gösterecek sütyen yok. Cırılçıplak. Bir orman perisi gibi."

"Hayır," dedi Terri, "kesinlikle olmaz." Kravata uzandı ama Elaine elini kravatın üzerine koydu.

"Kırk beş yaşına geldiğinde bana kaçırдың partileri ve giymediğin elbiseleri anlatmanı istiyorum çünkü... çünkü... Sebebin neydi? İnsanların ne diyeceğinden mi korkuyorsun?"

Terri aynada kendine bakıyordu. Elbise gerçekten çok güzeldi. Sanki dökülmüş gibi vücudundan aşağı kayıyordu. Tek kusuru iç çamaşırının dikişleriydi. Eğer elbisenin altına bir şey giymezse, o dikişler çizgiler orada olmazdı.

Elaine yirmi yıldır insanları giydiriyordu ve bu bakışı biliyordu. Terri'ye büyük yuvarlak bir ayna uzattı ve onu kendi etrafında döndürdü.

Elbise gerçekten de sırtının tamamını ortaya çıkarıyordu. motorlar, zincirler vs. yüzünden orada çok fazla kas vardı. Sırtına şekil veren kaslar.

Terri bazen annesinin yaptıklarını çalışmaktan bıktığını düşünüyordu. Daha da kötüsü, işe yarıyor gibi görünmüyordu.

El aynasını yana kaydırıp ve elbisenin önüne baktı. "Tam komando, ha?"

"Kesinlikle."

O ve Elaine aynada birbirlerine gülümsediler.

\* \* \*

Nate dansa giderken Stacy'nin sözleri kulaklarında çınlıyordu. Ona Terri'yle birlikte "yaşadıklarını" söylemiş ve o da açıklamaya çalışmıştı. Ama pek iyi gitmemişti, özellikle de Terri'nin kendisi için yarattığı ofisten hoşlanmadığı gerçeğini eklediğinde.

"İsteddiğini söylediğin kariyerine yardım etmeye çalışıyordum. Bir ofiste çalışman için özgür ruhundan vazgeçmeni sağlamaya çalışmıyordum. Bana olduğunu söylediğin adama bir yuva yapmak için bunu yaptım. Seni hiç İtalyan bir tasarımcı tarafından yapılmamış kıyafetler içinde görmedim. Beni affet, ama ben senin öyle biri olduğunu sanıyordum. Ama hayır. Görünüşe göre kot ve bot giyiyorsun.

ayakkabılar ve ağzının akan bir kadın istiyorsun." "Terri değil-"

"Eğer onu bana karşı savunursan, nişanlını, seninle *evlenmesini* istediğin kadını, bana yardım et, seni pişman ederim. Lanet olsun sana! Ama bana, seni briç oynamaya ve bir gün küçük bir Güney kasabasının belediye başkanı olmaya zorlamaya çalışan tutucu, ukala bir kadın rolü verdin. Sen aşık olduğum adam mısın yoksa günlerini motorlu teknede geçiren bir adam mısın bilmiyorum. Ve biliyor musun, senin de bildiğini sanmıyorum. Nathaniel, hangi kadını istediğine karar vermen gerekmiyor, gerçekte kim olduğuna karar vermen gerekiyor."

Kadın odadan çıkınca Nate neredeyse bir sandalyeye düşüyordu. Tanıdığı herkes ona kızgınmış gibi görünüyordu.

\* \* \*

Nate orada değildi. Kalabalık dans pistini ararken Terri'nin aklına gelen ilk şey buydu. Elainein ödünç verdiği kırmızı kaşmir şalı elbisesinin üzerine örtmüştü. Bir ucunu omzuna atmış ve iğnelemişti. Ama içerisi sıcaktı ve terlemeye başlamak istemiyorsa şalı çıkarması ve çıplak sırtını ortaya çıkarması .

İkinci düşüncesi ise kendisinin bir aptal olduğuydu. Neden duvara yaslanmış başka bir kadının erkeğini arıyordu? Yoksa o muydu? O da

Stacy'yi fuarın iki günü boyunca standında gördüm. Tasarımlarına bakmak için duran pek çok kişiyle heyecanla konuşuyordu.

Bir keresinde Stacy, Terri'ye hızlıca el sallayıp gülümsemişti. Stacy'nin Nate'le birlikte "yaşadıklarından" haberdar olduğunu biliyordu. Stacy'nin öfkelenmesini bekliyordu. Bilirsiniz, her kitapta, filmde ve kız kavgasında olduğu gibi

zamanın başlangıcından beri. Kadınlar yemek tarifleri için ölümüne savaşmadılar. Bir erkek için savaşa gittiler.

Ama Stacy'nin gülümsemesi gerçektir. *Yoksa miydi?* Terri merak etti. Olası suikastçılar için ara sokakları kollamalı mıydı?

kaldırdığında karşısında Turner İkizleri'nin durduğunu gördü. Üzerlerinde birbirinin aynısı smokinler vardı, mükemmel bir şekilde oturtulmuş ve klasik bir sadelikteydiler. Bu kadar sade görünmek binlerce dolara mal oluyordu ve bu onları normalde göründüklerinden daha da muhteşem gösteriyordu.

"Manşetlerinize isimlerinizi mi yazdırdınız?"

"Onları çıkaracağız ve sen de bakabilirsin."

Terri gülmesini engelleyemedi. "İkinizin randevusu yok mu?" Brett, "Dünya bizim randevumuz," dedi.

"Eğer bir refakatçiye ihtiyacımız olursa, gönüllü olur musun?" Brent sordu.

İlk başta ne demek istediklerini anlamadı ama küçük sırtışırlarla onu bir aşağı bir yukarı süzüyorlardı. Uzun kollu, yere kadar uzanan elbisesi ve büyük yün şalı onu örtüyordu.

"Seni kim giydirdi? Büyükannen mi?"

"Aslında Elaine'di." Terri atkıyı açtı ve Brett'e uzattı. Vücuduna yapışan elbiseyi gördüklerinde gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Merhaba Terri," diye seslendi arkalarından genç bir çocuk. Yanında bir grup başka çocuk vardı.

"Bu elbise ters duruyor," diye biri.

"Benimle dans eder misin?"

"Hepimizle mi?" diye kıs kıs güldü başka bir çocuk.

İkizlerin yüzlerinden ne olup bittiğini anlamadıkları anlaşılıyordu.

Terri onlara gülümsedi. "Şunu koyar mısınız?"

Çenesini kaldırdı, aralarına girdi ve sırtı açık elbisesini göstererek dans pistine yürüdü.

Arkasında ikizlerden çok tatmin edici bir sessizlik vardı. Dansçılara ulaştığında omzunun üzerinden baktı. Ağzı açık şaşkınlıkla bakıyorlardı.

Terri, defalarca teklif edilmesine rağmen pek dans etmedi. Çok fazla hareket ederse elbiseden fırlayabileceğinden emindi. Yavaş

Danslar partnerinin ellerini nereye koyacağını şaşırtmasına neden oldu - ya da ellerini çıplak teninin her yerine koydu.

Nate ancak saat on biri geçtikten sonra ortaya çıktı. Üzerinde bir terzinin yapabileceği kadar mükemmel bir smokin vardı. Geniş omuzları, küçük beli ve kalın kalçaları vurgulanmıştı. Terri onun kadar güzel birini daha önce hiç görmemişti.

İpekle kaplı bölgelere girmeye çalışan on yedi yaşındaki bir çocuğun elleriyle savaşıyordu.

Nate çocuğu belinden tutarak kaldırdı ve bir kenara bıraktı, ardından elini uzatmadan önce bir süre Terri' baktı. Terri elini tuttuğunda ışıklar değişti. İkisinin üzerinde yumuşak bir spot ışığı parladı ve odanın geri kalanı karardı. Müzik yumuşak ve kolay bir müziğe dönüştü.

Bunu onun ayarladığını söylemesine gerek yoktu.

Ona verdiği gülümseme, ne düşündüğünü bildiğini söylüyor gibiydi. Onu kendine doğru çekti, sırtı önüne dönüktü.

Hiç birlikte dans etmemişlerdi ama birlikte çalışmış ve yaşamışlardı. Vücutları birbirine çok uygundu. Dört inçlik topuklu ayakkabılarla bile Terri onun kadar uzun değildi ve atletik vücutları birbirine uyuyordu.

*Bu diğer Nate*, diye düşündü. Stacy'nin ona bahsettiği ama hiç görmediği kişi.

Adam onu , kollarıyla destekleyerek aşağı indirirken onu takip etti. Bu bir dans balesiydi: zarif, zarif, zarif.

Tam her şeyin bittiğini düşündüğü anda müzik değişti ve kirli rock'n roll başladı.

Nate ceketini çıkarıp ikizlerden birinin üzerine attı, sonra da kravatını gevşetti.

Kalabalık Terri'ye baktı. Ne çıkaracaktı? Ellerini kaldırdı ve yavaşça arkasını döndü. Üzerinde *sadece* elbisesi olduğunu söylediği kolayca anlaşılıyordu.

bir uğultu vardı: kahkahalar, kıkırdamalar, genç sırtışılar.

Nate büyük ve kaslarla kaplı olmasına rağmen kesinlikle hareket edebiliyordu! Kalçaları dönmeye başladı ve Terri de onu takip etti.

Gıcırıyor, kamburlaşıyor, birlikte hareket ediyor ama dokunmuyordu.

Aşağı indiler, kalçaları neredeyse yere değiyordu, bir erkek ve bir kadının kadim tarzında hareket etmeyi hiç bırakmadılar, sonra tekrar yukarı çıktılar.

Müzik tekrar değişti. Daha sert, daha hızlı. Etraflarındaki seyirciler alkışlıyordu.

Terri onları duydu ama sadece Nate'i gördü. Sadece onu. Sanki sadece o vardı ve başka kimse yoktu. Vücudu onunla yapmayı hayal ettiği, fantezisini kurduğu şeyi yapıyordu. Gerçekten de onun ellerini teninde hissediyordu!

Müzik durduğunda Nate onu kollarına aldı ve başını göğsüne yasladı. Alkışları duyabiliyordu ama önemli olan sadece oydu. Onun kalbi, onun sıcaklığı. Boynunun teni alnına değiyordu, eli çıplak sırtındaydı.

Bir an için onu dışarı taşıyacağını düşündü ama taşımadı. Onu yere bıraktı ve ayakları sendelediğinde onu kendine doğru çekti. Elleri onunkilere dolanmıştı. Yumuşak, tatlı sıcaklıkları! El ele tutuşmaları öpüşmeleri kadar samimiydi.

Yavaş yavaş izlendiğinin farkına vardı. Göldeki insanlar Gerçek A kı gördüklerini düşündüklerinde yaptıkları gibi gülümsüyorlardı.

Ama kasaba halkı kaşlarını çatmıştı. Dans etmek başka bir şeydi, ama belediye başkanının kızının nişanlısıyla el ele tutuşmak bambaşka bir şeydi.

Terri yüzüne bir g l msemi yerleştirdi ve Nate'den uzaklaştı. "Teşekkür ederim," dedi yüksek sesle, sonra Külkedisi gibi balodan kaçmak için döndü. Prens Nate bir prensese aitti, kayıkçı kıza değil.

Ama Nate kaçmasına izin vermedi. Elini tutu u neredeyse acı vericiydi. Gitmesine izin vermesi için kaşlarını çattı ama Nate bırakmadı. Bunun yerine, yavaş bir dansla onu kendine çekti, elini kalbinin üzerinde, yanağını ba ının üzerinde tuttu.

"Stacy bana yüzüğümü geri verdi," diye fısıldadı.

Terri'nin kalbi onun sözleriyle yerinden fırladı ve onu sakinleştirmeye çalıştı.

"Kötü bir sahne miydi?" "Acımasız. Kendin hakkındaki gerçeği duymak acı veriyor."

Etraflarında başka dansçılar da vardı ve artık bir gösteri yapmadıkları için daha net düşünebiliyordu -ya da Nate'in vücudu onunkine yaslanmışken düşünebildiği kadar net. "Ve  imdi sen ve benim bir araya gelmemizi bekliyorsun. birlikte?"

"Umudum buydu, evet." Onu kendi etrafında döndürdü ve geri çekti, sonunda istediğini elde ettiğini söyleyen bir şekilde gülümsedi.

Terri bir nefes aldı ve sesini sadece onun duyabileceği şekilde alçak tuttu. "Hayatım boyunca annemin hafifmeşrep bir kadın olduğuna dair fısıltılarla yaşadım."

"Bunun seninle bir ilgisi yok."

"Sence değil mi? Lisede yere iki çocuğu duyduğunuzu biliyorum. Bana tecavüz etmeye çalışıyorlardı. Annem gibi olduğumu ve bunu istediğimi söylediler."

Nate aniden hareket etmeyi bıraktı ve ona bakmak için geri çekildi. Gözleri çok ama çok öfkeliydi.

Terri çiftlere baktı. Onlar da bakıyorlardı. Kendini Nate'e yasladı. "Lütfen. Burada olmaz. şimdi olmaz."

Bir an sürdü ama müziğe uyarak sertçe hareket etmeye başladı. Kadın onun vücudundaki öfkeyi hissedebiliyordu.

"Eğer sen ve ben... eğer birlikte olsaydık, belediye başkanının kızının evleneceği adamı almakla tanınırdım."

"Benim özgür iradem var." Nate'in dişleri, lise olayını anlattığı için öfkeyle sıkılmıştı.

Terri onun sözlerini duymazdan geldi. "ocuklarımız benim sorunlarımı ikiye katlayacaktı. Annem ve büyükannem fahişeydi. Kızımı evden dışarı çıkarmaya korkardım. Bir oğul her zaman kavga eder. Onlar-"

"Böyle bir şey olmaz." Nate ondan uzaklaşmaya çalıştı ama o tutundu ve dans eder gibi görünmeye devam etti. Sesi alçak ve kulağına yakındı. "Ve sen! Belediye başkanının kızını incittiğin için senden o kadar nefret edilir ki asla müşteri bulamazsın. Ne yapacaksın peki? Bütün gün beni takip edip turistleri sudan mı çıkaracaksın? Uluslararası diplomasiden Terri'nin adamı olmaya mı geçeceksin? Ona yardım eden adam mı? Senin benim karım olduğunu söylerler. Bununla başa çıkabilir misin?"

Nate hareket etmeyi bıraktı ve dehşet içinde ona baktı. "Bu çok saçma. Başkalarının hayatını yönetmesine izin veremezsin."

"Yapmamalıyız, ama hepimiz yapıyoruz." İnsanların onlara baktığının farkındaydı.

Elini tuttu ve onu dışarıya, serin gece havasına doğru götürdü. Yalnız kaldıklarında ona geri döndü.

"Bunu düşündün, değil mi?" diye sordu.

"Piknikten beri başka bir şey düşünmedim. Düşündüm ki belki..." Sözünü yarıda kesti.

"Ne sandın? Aklımın başıma geleceğini ve ne kadar kör olduğumu göreceğimi mi?"

"Bu benim de aklımdan geçti." Gülümseyerek ona doğru bir adım attı ve onu öpmek istediğini biliyordu. Onunla tanıştığı günden beri hayalini kurduğu şey buydu. Ama geri adım attı. "Gitmek zorundasın."

"Hayır," dedi Nate.

"Sonsuza kadar değil. Sadece kasaba toparlanana kadar."

"Bu şehir hakkında ne düşündüğümü söylememi ister misin?"

"Hayır." Elini onun göğsüne koydu. "Barışı sağlama kariyerinizde insanlara hiç birbirlerinden uzak durmalarını tavsiye ettiniz mi? Herkesin sakinleşmesi için zaman tanımalarını?"

"Bu kadar zeki olman hoşuma gitmiyor."

"Ben de öyle," dedi. "Bundan nefret ediyorum! Keşke çenemi havaya kaldırıp onlara siktirip söyleyebilseydim. O zaman sen ve ben... Biz-"

Nate onu kollarına çekti ve saçlarını okşadı. "Her şey yolunda. Ağlama. Ne istersen yapacağız. Neye *ihtiyacın* varsa." Eli kızın çıplak sırtına doğru kaydı. "Çocuklarımızı düşündün, değil mi? Biz Taggart'ler büyük ailelere meyilliyizdir." Adamın iki eli de kızın tenindeydi, parmak uçları yanlardaki ipeğin altından kayıyordu. "Bu elbiseye bayıldım. Gerçekten. Bu en iyisi Hayatım boyunca gördüğüm en güzel elbise. Gerçekten altında bir şey mu?"

Adamdan bir adım uzakta durmak için göğsünü sertçe itti. "Ben Bu konuda ciddiylim. Burada kalamazsın. Summer Hill'i hemen terk etmelisin. Yarın herkes Stacy'nin kalbini kırdığımız gece birlikte nasıl bu kadar ahlaksızca dans ettiğimizi konuşuyor olacak."

"Aslında üzgün olmaktan çok rahatlamış görünüyordu. Babası ise düpedüz sevinçliydi."

"Siz şaka yapıyorsunuz ama kasaba . Diyecekler ki-"

"Bu kasaba hakkında tek kelime daha duymak istemiyorum! Benimle gel. Ailem sana bir yerlerde bir göl satın alacak. Sen, Brody ve-" Terri arkasını döndü ve yürümeye başladı.

Nate onun kolunu yakaladı. "Özür dilerim. Sonbaharda geri geleceğim ve biz-" "Bu çok erken. Bir yıl olsun."

"Kesinlikle olmaz! Bu çok uzun."

"Hayatımı yeniden yazamadığınız sürece, olması gereken sürenin yarısı bu kadar."

Dışarıdan bir çift geldi, Nate'e baktılar ve ilerlerken birbirleriyle fısıldaşmaya başladılar.

"Belediye Başkanı Hartman'ın arkadaşları." Arkasını döndü.

"Terri, bu korkuyla yaşayamazsın. Yapamazsın-"

Onunla yüzleşmek için döndü. "Bu konuda ne biliyorsun?" Kızgındı. "Beni yargılamaya ne hakkın var? Babam ve ben yirmi dört yılımızı bu kasabaya saygın insanlar olduğumuzu göstermek için harcadık ve sen benden bunu bir günde çöpe atmamı mı istiyorsun? Neden? Çünkü yapamazsın

İstediginizi almak için birkaç ay beklemek mi? Ayrıca, belki fikrini değiştirirsin. Belki bir sonraki Stacy ben olurum."

Nate'in yüzündeki öfke kayboldu ve ondan uzaklaşırken incinmiş olduğu belli oldu. "Haklısın. Yüzde yüz . Seni bir yıl sonra görecekim. Belki. Geleceğin ne getireceğini kim bilebilir?" Ellerini ceplerine soktu, ona sırtını döndü ve karanlığa doğru yürüdü.

## Bölüm 16

Terri kendi kendine, "Ağlamayacağım," diye mırıldandı. "Onu tekrar göreceğim. Daha bitmedi. Ben-" Evinin kapısı açık duruyordu. Sık sık kilitlemeyi unuturdu ama kapıyı kapatmayı genellikle unutmazdı.

Bir şimşek çaktı, bir yaz fırtınasının başlangıcıydı.

Terri karanlık eve girdi ve ışık düşmesine uzandı, ancak bir başka flaş Nate'i pencerelerin önünde gösterdi. Beyaz gömleği ve siyah pantolonuyla orada öylece duruyor, hiçbir şey söylemiyordu ama onu izliyordu ve Terri onun ne düşündüğünü biliyordu.

Ama bu onların sorunu değil miydi? Aynı şekilde yiyorlar, aynı şekilde çalışıyorlar, aynı şeyleri düşünüyorlardı.

*Bu gece, diye düşündü. Bu gece bizim.*

Anahtarlarını yere bıraktı, sonra ayağa kalktı ve onun kendisine gelmesini bekledi. Sadece birkaç adım attı ve kollarını ona doladı.

Onu daha önce de öpmüştü ama bu sefer dudaklarının onunkilere değdiği an gibisi yoktu. Ona aç olan, onu iliklerine kadar arzulayan bir adamdı.

Saatler, günler, haftalar süren özlem onun öpücüğündeydi. Dudakları onunkilerin üzerinde açıldı, dili onunkileri aradı. Elleri kızın bedenini sarmış, onu kendine doğru çekiyordu.

Terri bu anın hayalini kurmuş, fantezisini kurmuştu. Ama gerçek daha iyiydi. Vücutları birbirlerine mükemmel bir şekilde uyuyordu. Güçlü ve sıkı; kaslı ve sağlam.

Adam ondan uzaklaştığında, kadın da onunla birlikte gitmeye başladı ama adam kolunu dik tuttu, eli hafifçe köprücük kemiğinin üzerindeydi.

Kıpırdamadan durdu, adamın ne yaptığına şaşırılmıştı. Bunun bir öpücükle bitmesini mi istiyordu? Öpüşüp sonra da kaçacak mıydı?

Terri ona kaşlarını çattı. "Yapabiliriz-"

Nate elini geri çekince Terri'nin elbisesi öne doğru düştü. Kadın yakaladı. Arkadaki kravatı çözmüştü.

Nate hınzır bir gülümsemeyle ona baktı.

Terri ellerini hareket ettirdi, omuzlarını büktü ve ipek elbise yere düştü.

Nate'in yüzündeki gülümsemenin kaybolduğunu görmekten büyük memnuniyet duydu. Gözleri ayaklarına gitti, sonra yavaşça çıplak vücudunun üzerinde yukarı doğru hareket etti. Her şey onun görüşüne açıldı. Gözlerine ulaştığında, Nate'in alnında ter vardı.

Sevdiğiniz adamın gözlerinde şehveti görmenin verdiği derin zafer duygusu.

Kollarını yana açarak yavaşça döndü, böylece önden ve arkadan tüm vücudunu görebiliyordu. Çocukluğundan beri sahip olduğu vücutla gurur duyuyordu.

ömür boyu çalışma.

Nate'e döndüğünde gözleri vahşiydi. Onu kendine doğru çekti, giysileri çıplak tenine değiyordu.

"Seni incitmek istemiyorum," dedi.

Onun ne demek istediğini biliyordu: güzel, narin küçük Stacy. Bir küçümseme çıkardı. "Dene bakalım."

Sanki sözleri adamın içinde bir şeyleri serbest bırakmıştı. Onu aldığı anda, bacakları beline dolandı, eli bacaklardan birini belinden bileğine kadar dolaştı, tüm bunlar olurken dudakları onunkileri hiç terk etmedi.

Adamın pantolonunu ne zaman açtığını bilmiyordu ama duvara vardığında adam onun için hazırды. Arzusunun tüm gücüyle onun içine girdi. Kadın sırtını duvara yasladı ve onu daha da derine girmesini sağladı.

Vuruşları başladığında Terri kollarını kaldırdı ve ellerini duvara dayayarak sertçe itti. Nate bunu kaldırabilirdi. Onun tüm ağırlığını taşıyabilir, gücüne kolayca karşı koyabilirdi. Terri'nin arka tarafını kavradı ve onu daha da yakına çekti.

Boşaldığında, Terri sırtını tırmalıyor, üzerindeki gömleği çıkarmaya çalışıyordu.

"Üzgünüm," diye fısıldadı kulağına. "Bir dahaki sefere senindir."

Onu koridorda, eskiden yatak odası olan yere taşıdı.

Adamın onu nazıkçe yatırmasını bekliyordu ama . Onu yere bıraktı, böylece yatağın üzerinde zıpladı.

"Gecelerimi bunu hayal ederek geçirdim." Yatağın üzerindeki güzel çıplak bedenine bakıyordu.

"Ben de beni hiç fark etmediğini sanıyordum."

"Bu şortla mı?" Yavaşça gömleğinin düğmelerini açıyor, acele etmiyordu. "Onları kestiri mi?"

"Belki." Yan döndü, bir bacağını yukarı çekti ve elini adamın arka tarafındaki kıvrıma koydu. "Bu senin için çok mu fazlaydı?"

Nate tişörtünü çıkardığında Terri nefesini tuttu. O kadar sık gördüğü şeye dokunabilecekti!

"Şortunu kısalttın ve o kadar ağır kaldırdım ki neredeyse göğüs kaslarım kopacaktı."

Dizlerinin üzerine kalktı ve elini göğsünde, sert kasların kıvrımlarında gezdirdi. "Buna değdi."

Hızlı bir hareketle pantolonunun yere düşmesine izin verdi ve Terri onun sert ve dimdik, kendisi için hazır olduğunu gördü. Parmak uçlarını adamın yan taraflarında gezdirdi.

"Senin için fazla değil mi?" diye sordu boğuk bir sesle. "Ailemdeki bütün erkekler  
-"

"Kapa ," dedi hoş bir şekilde ve o da .

Bütün gece seviştiler. Terri bacakları kadar üstte kaldı, sonra Nate onu altına aldı.

İlk başta tüm ağırlığını ona vermek konusunda temkinli davrandı ama o sadece güldü. "Ben kasabalı değilim." Kimi kastettiğini biliyorlardı ama adını söylemedi. Gerçeklik, sonuçlar ve daha da kötüsü ayrılık gerçekleşecekti

Yarın.

Ama şimdi, cennette geçirecekleri bu tek gece için birbirlerine sahiptiler.

Nate sadece bir kez onu bir yıl süren ayrılıktan vazgeçirmeye çalıştı.

Terri, "Masum bir insanın gözyaşları üzerine bir hayat inşa edemeyiz" dedi.

Ondan sonra pek konuşmadılar. Ama haftalardır başka bir şey konuşmuyorlardı. Özlemlerini gidermek için konuştular. İşten ve diğer konulardan konuştular.

insanlar ve geçmiş deneyimler, gerçekten söylemek istediklerini gizliyordu. Duygular yerine deneyimleri paylaşmışlardı. Gerçek aşkın beyanları yerine geçmiş duyguların itirafları.

Gelecekteki istek ve ihtiyaçlara dair nazik ipuçları vardı. Bir şekilde birlikte olacaklarına dair umut kırıntıları.

Tüm bunların yerini dokunmak, tatmak, diller, parmaklar, eller aldı. Gördükleri ama dokunmaları yasak olan bedenleri keşfediyorlardı.

Birlikte duş aldılar. Baharatlı sandviçler yediler, sonra birbirlerinin cildindeki hardalı yaladılar.

Güldüler. Her dokunuş, her hareket onları güldürdü. Ertelenmiş, bastırılmış mutluluk, içlerinde başlayan bir sevinçle ortaya çıktı ve

patladı. Eğer kahkahanın derilerinin gözeneklerinden geldiği söylenebilseydi, öyle olurdu.

Güneş yükseldikçe, içlerindeki ışıık solmaya başladı. Kıpırdamadan yattılar, kadının başı adamın omzundaydı, bedenleri birbirine sarılmıştı.

Söylenebilecek hiçbir söz yoktu. Her şey söylenmişti. Ayrılmak zorundaydılar. Kendileri için değil, sevdikleri ve sevecekleri için. Yaptıkları fedakârlık, acıyı ya da bazı durumlarda *daha fazla* acıyı hak etmeyen insanlar içindi. Sahip olacakları çocukların korunması içindi.

"Sen-" Terri başladı ama Nate parmak ucunu Terri'nin dudaklarının üzerine koydu.

Nazik bir şekilde saçlarını okşadı. O kadar nazik, o kadar tatlı ki, uyuyakalmış. Ve uyandığında, adam gitmişti.

## Bölüm 17

Nate başkentteydi, Stacy ile birlikte kaldıkları dairenin nefret edilen beyaz kanepesinde oturuyordu. Eğilmiş, başı ellerinin arasındaydı ve hayatının bittiğini düşünmemeye çalışıyordu. Bir yıl! Bütün bir yıl boyunca Terri'den uzak kalacaktı.

Koridordan ayak sesleri geldiğinde başını kaldırıp bakmadı.

"Dairemde ne aradığınızı sorabilir miyim?" Rowan sordu.

Nate iç çekerek arkasına yaslandı ve kuzenine baktı. "Neden buradasın?"

"Burada yaşıyorum ve şu anda tatildeyim."

Nate için aklını kendi sorunlarından uzaklaştırmak kolay değildi ama Rowan berbat görünüyordu. Alnında büyük bir bandaj, yeşilimsi bir göz ve çenesinde bir morluk vardı. "Yine mi vuruldun?"

"Hayır. Bayıldım ve merdivenlerden düştüm ya da tam tersi oldu. Net olarak hatırlamıyorum." Karşı kanepeye oturdu. "Peki sen? Seni son gördüğümde hastanedeydin. O zaman şimdikinden daha iyi görünüyordun."

"O zaman daha iyi hissettim."

"Ah," dedi Rowan. "Kız arkadaşın seni terk mi etti?" "Kızlar. Çoğul."

Rowan kaşlarını kaldırdı. "Günlerdir duyduğum en ilginç şey bu. Bir de bana sor."

Bir an sessizlik içinde oturdular, fiziksel olarak birbirinin zıttı olan iki yakışıklı adam. Rowan ne kadar ince ve kıvraksa, Nate de o kadar iri ve sağlamdı. Ama ikisinin de gözleri mutsuzluktan çökmüştü.

"Sanırım benim de hafıza sorunlarım olduğunu söyleyebilirsiniz. Bir kadına aşkıttım, başka bir kadınla birkaç hafta geçirdim ve hatırlıyorum. İlki benimle konuşmuyor, ikincisi ise bir yıl sonra gelmemi söyledi. Sanırım baban bana ikinci kızı ayarladı."

Rowan küçük bir tebessüm etti.

Nate sırıttı. "Hoşlandığım ikinci kızın eski bir erkek arkadaşı kasabaya geri dönüyor. Herkes onu seviyor ama tüm kasaba onunla takılmak istiyor."

beni adliyeden aldı." Rowan şüpheyle bakınca Nate, "İlk kızın babası yerel belediye başkanı," dedi.

Rowan güldü. "Bence belki kazanırsın ya da kaybedersin. Peki ne yapacaksın?"

"Eski erkek arkadaşını tutuklayabilir misiniz? Onu bir yıl hapiste tutabilir misiniz?"

"Bu yıl belediye başkanının kızına yaptıklarınızı kasabanın unutmamasına izin vermek için mi?"

"Evet," dedi Nate. "Ve böylece Terri'nin o lanet kasabada aleyhinde *başka bir* işaret kalmayacak."

"Birlikte yemeğe gittiğimiz kişi mi? Evet, onu tanıyorum. Stacy Hartman." Rowan ayağa kalktı. "Washington'da kalmayı mı yoksa eve dönmeyi mi planlıyorsun?"

"Henüz karar vermedim."

"İkinci kız kim?"

"Gölden Terri Rayburn."

"Sanırım babamla birlikteyken onunla bir kez karşılaşmıştım. Uzun boylu bir kız mıydı? İyi yüzebiliyor mu?"

"Safkan bir at gibi bacaklar." Nate ellerini ceplerine soktu ve yere baktı.

"Aç mısın? Yolun aşağısındaki bir yerden sipariş verebiliriz. Doğranmış lahana salataları güzel. Yoksa et üstüne etten oluşan bir Taggert ziyafeti mi istersiniz?"

Nate başını kaldırdığında gözlerinde bir parıltı vardı. "Kale, ha?"

Rowan bunun kendisiyle dalga geçmek olduğunu biliyordu ama bu onu rahatsız etmedi. "Eğer

Artık Summer Hill'de istenmiyorsunuz, gelecek yıl geçiminizi sağlamak için ne yapacaksınız? Orada bir ofisiniz yok mu?"

Nate koltukta doğrulup oturdu. "Büyük bir tane. Stacy bunu model aldı daire." Beyaz mobilyalara tiksintiyle baktı. "Buranın çok güzel olduğunu düşünüyor."

"Öyle mi?" Rowan gülümsedi. "Katılıyorum.

Basit. Temiz." "Stanton'ların evini hatırlıyor musun?"

Rowan elini alnına götürdü. "Stanton'ların evi mi? Kasabanın göbeğindeki büyük ev mi? Yıkılıyor ama restore edilebilir mi?"

"İşte bu "

Rowan bir çekmece açtı, bir yığın menü çıkardı ve onları inceledi. "Bu harika bir eski ev. Her zaman sevmişimdir."

Nate başını salladı. "O evi *seviyor* musun?"

"Hem de çok." Rowan Nate'e bir menü uzattı. "İtalyan. Bol etli. Okuyamazsan tercüme edebilirim. Ben duş alırken ara ve sipariş ver." Odadan çıktı.

Nate menüye baktı ama göremedi. Lahanayı seviyor, Stanton'ların evini seviyor, dairesi bembeyaz. Belki Kit oğlunu Stacy ile eşleştirmekte haklıydı. Belki de Nate'i Terri'nin evine yerleştirmekte haklıydı.

Ama Nate her şeyi berbat etmişti. Kit'in oğluna genç ve güzel bir kadın vermesini o kadar kıskanmıştı ki Nate... Bir nefes aldı. Onu kazanmak için ne yapması gerekiyorsa yapmıştı; olmadığı biri olmak da buna dahildi. Bunun doğru olduğunu düşünmek istemiyordu ama belki de bir Montgomery olmaya çalışmıştı, özellikle de kendini Rowan yapmaya çalışmıştı.

"Stacy şampanya isterken ona bira verdim," diye fısıldadı.

Rowan kapıda belirdi, beline bir havlu sarmıştı. "Sipariş verdin mi?"

Nate'in gözünde Rowan çok zayıftı. Formdaydı ama kasları azdı. Ama belki de Stacy'nin hoşlandığı şey buydu. Nate'i sürekli zayıflatmaya çalıştığına bakılırsa, o da öyle düşünüyordu. "Henüz değil," dedi ve telefonunu çıkardı.

\* \* \*

Yemekleri geldiğinde Rowan ve Nate'in suratları o kadar asıktı ki neredeyse hiç konuşmuyorlardı. Cam masada başları öne eğik oturuyorlardı. Rowan'ın tabakları ve uygun çatal bıçak takımlarını getirmemesi ciddi bir bunalımda olduğunu gösteriyordu. Plastik bir çatalı hâlâ köpük kabında duran limonlu makarnasının içinde gezdirdi.

"Bana William Thorndyke'in bir resmini bulabilir misin?" Nate sordu. "Ama o zaman belki de bir kiliseye bakmalıyım çünkü çocuk şu anda muhtemelen azizlik mertebesine yükselmiştir. Terri onunla birlikte bir bulutun üzerinde uçup gidecek."

"Rayburn! Şimdi hatırladım. Annesi bir adamla kaçmamış mıydı?"

"Evet," dedi Nate huysuzca. "Annesi yaptı."

"Çocuktum ama olayın ne zaman hatırlıyorum. O sırada Dubai'deydik. Babam sinirlendi ve eve gidip *gerçekte* ne olduğunu öğrenmek istedi. Telefonda birine bağıırıyordu."

"O sırada orada değildim yoksa eminim ben olurdum."

Rowan, Nate'in duymazdan geldi. "Arayan şerifti. Babam Lisa diye bağıırıyordu-"

"Leslie."

"Leslie öldürülmüş ve cesedi göle atılmış olabilirdi ama şerif bunu araştırmıyordu."

"Buna inanabilirim. Eski rıhtımın etrafındaki çöpleri ve bir şey gördüm. Şeye ..." Nate'in gözleri bir korku filmindeki gibi büyüdü.

"Ne gibi?"

"Gibi..." Nate'in sesi fısıltıya dönüştü. "Bir arabanın tavanına benziyordu."

Rowan aklından geçenleri okumaya çalışarak kuzenine baktı. "Belki de babam haklıydı. Bir kaza olmuş olabilir."

"Arkasında bir not bırakmış," dedi Nate.

"Onun yazdığına inanmamak için bir neden var mı?"

"Evet. Onu tanıyan herkes kocası ve çocuğu için deli olduğunu söylüyor." Nate bir nefes aldı. "Frank, Leslie Rayburn'ün Summer Hill'e gelmeden önce var olmadığını söyledi. FBI dosyalarına erişimin var mı? Biraz araştırma yapmak istiyorum."

Rowan gülümsüyordu. "Beynimde olanları aklımdan çıkarmak için her şeyi yaparım!"

Nate telefonunu çıkardı ve bir mesaj yazmaya başladı. "Frank bana cep numarasını verdi."

**Leslie hakkındaki dosyalarınızı bana gönderin. Elinde ne varsa.**

FedEx hesap numarasını ve dairenin adresini eklemiş. Sonuna da şunu eklemiş: FBI'dan kuzenim benimle. Her yeri arayacak.

Telefonunu masanın üzerine koydu. "Dosyalar bir ya da iki gün içinde burada olur. Eğer

Frank bile benimle konuşuyor. Ben aşağıya spor salonuna gidiyorum." "Ben de seninle geleceğim." İkisinin de fiziksel efora ihtiyacı vardı.

\* \* \*

Ertesi sabah saat dörtte Rowan, Nate'in yatak odasının kapısını açtı. "Az önce beni aşağıdan aradılar ve lobide elinde bir sürü kutuyla bir adam olduğunu ve yukarı gelmek istediğini söylediler."

Nate uyumakta zorlanmıştı ve halsizdi.

"Şerifiniz arıyor."

Nate'in gözleri açıldı. "Frank?" Örtüyü arkaya attı, kot pantolon ve tişörtünü giydi ve ayaklarını sandaletlerin içine soktu. "Ben aşağı iniyorum."

"Yani senin hakkında ne düşündüğünü duymak zorunda değilim?"

"Bu ve o fikrini değiştirmeden önce dosyaları ele geçirebilmek için." Hızla daireden çıktı. On sekizinci katta olmasaydı merdivenlerden koşarak inerdi. Asansör sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu.

Frank Cannon, bitkin ve kızgın görünüyordu, büyük salonda duruyordu. mermer lobide, eli uzun bir bagaj arabasının demirini sıkıca kavramıştı. Üzerine yarım düzine eski püskü dosya kutusu yığılmıştı. Nate'e, kendisinin ve soyundan gelenlerin duman olup gitmesini umduğunu belirten bir bakış attı.

Nate bir şey söylemedi, sadece asansörü işaret etti, sonra da kenara çekildi. Frank sessizce arabayı içeri itti.

Asansörün içinde neşeli bir müzik çalıyordu. Arabanın karşı tarafında duran iki adamın karanlık bakışları düşünüldüğünde bu durum yersiz görünüyordu.

Asansör altıncı katta durdu ve kucağında küçük köpeğiyle beyaz saçlı bir kadın bindi. Kapı kapandı.

"Stacy nasıl?" Nate sordu.

"Thorndyke evinin tadilatına öfkeyle saldırıyor. Bütün beyaz mobilyaları ve ata binen at resimlerini dağıttı ve faturayı sana gönderiyor. Sanırım dikenli telleri senin özel bir hatıran olarak saklıyor."

Nate başıyla onayladı. Kadın onuncu katta indi. "Brody ve Elaine?" Nate sordu.

Frank'in çenesi zar zor hareket ediyordu. "Ofisinde kalıyor. Birisi ondan bir tekneyi suya indirmesine yardım etmesini istemiş ve Brody de ona tekneyle neler yapabileceğini anlatmış. Ayrıntılı olarak. Elaine dükkânındaki her şeyi satışa çıkardı. Görünüşe göre şehri terk edebilir."

Frank kırmızı düğmeye bastı, asansör durdu ve Nate'e baktı. "Neden *onu* sormuyorsun?"

Nate gözlerini dikmiş önüne bakıyordu. "Çünkü onu tanıyorum. İşini yapıyor ama sessiz. Hiçbir şeye katılmıyor. Geceleri bir yerde oturuyor..." Tereddüt etti. "Sandalyelerimizden birinde oturur ve suyu izler."

Frank bir süre Nate'in profiline baktıktan sonra kırmızı düğmeye tekrar bastı ve asansör çalıştı. Nate haklıydı. "Peki FBI'daki kuzen kim?"

"Kit'in oğlu."

Frank memnun olmuş gibi öyle yüksek sesle iç çekti ki Nate gözlerini devirdi.

Rowan açık daire kapısında onları bekliyordu. Ütülü bir gömlek, önü kırışık bir pantolon ve İtalyan mokasenleri giymişti.

Frank ondan, üzerinde "Şşşt... Bira hayal ediyorum," yazan tişörtü, kot pantolonu ve çirkin siyah sandaletleriyle Nate'e, sonra tekrar ona baktı.

"Kit'in Stacy Hartman'ın tanışmasını istediği oğul sen ?"

"Öyleyim," dedi Rowan.

"Akıllı adam, baban."

Arkasından Nate ters ters baktı ve Rowan bir kahkahayı bastırdı.

Frank sonunda arabayı bıraktı. "Siz ikiniz kitap okumakla meşgul olun. Buraya gelmek için bütün gece araba kullandım, o yüzden ben yatmaya gidiyorum." Beklenti içinde Rowan'a baktı.

"İki yatakta da uyunmuş. Çarşafı değıştirebilirim ya da-"

Frank, "Bana yatağını göster," diye homurdandı ve Rowan'ı koridorda takip etti. Kapı eşiğinde durakladı. "Yatağını topladı," dedi yüksek sesle, Nate'in duyması için. "Gerçek bir centilmen." Frank yatak odasına girdi ve kapıyı arkasından sıkıca kapattı.

Rowan oturma odasına döndüğünde Nate'e baktı ve güldü. "Bunun komik olduğunu düşünmene sevindim. Sana tüm kasabanın benden nefret ettiğini söylemiştim." Nate

kutuları arabadan indirip yemek masasının üzerine yığıyordu. "Dosyalara dokunmanıza izin vermesine bile şaşırdım."

"Yüzüme vurma." Nate, üzerinde Leslie yazan kutunun kapağını çekti. İçinde dosya klasörleri vardı, hepsi de yıllarca yıpranmış gibi görünüyordu. kullanın. İçinde gazete kupürleri, eski moda daktilo ile yazılmış sayfalar ve spiralli defterlerden koparılmış bazı el yazısı kağıtlar vardı. Çok sayıda fotoğraf vardı.

Rowan bir klasörü eline aldığıında, düşmeden önce üç fotoğraf yakaladı. Önce kutu yığınının, sonra da Nate'e baktı. Konuştuğunda sesi bir kuzenin değil, bir FBI ajanının sesi idi. "Şu arabayı koridora koy, sonra da uzun kanepeyi taşımana yardım et. Bütün bunları görebileceğimiz bir yere koyabilmemiz için bir duvarı boşaltmamız gerekiyor."

## Bölüm 18

Açlık Frank'i uyandırdı ama hemen yataktan kalkmadı. Yatağın üzerinde ne tür çarşaflar olduğunu bilmiyordu ama kendi yatağındaki indirimli çarşaflardan çok daha iyi oldukları kesindi. Pencereelerde güzel perdeler vardı ve aralarında bir güneş ışığı çizgisi görebiliyordu.

Dün Nate'den mesaj , Frank telefonunu yere atıp tepindi. O çocuk bütün kasabanın altını üstüne getirmişti! Belediye başkanı kızgındı, Brody öfkeliydi, Elaine ağlıyordu ve küçük Stacy Hartman o kadar kızgın görünüyordu ki Thorndyke'ların evine buldozerle girmesinden korkuyordu.

Belediye başkanı arayıp Nathaniel Taggert'in kasabaya girişinin sonsuza dek yasaklanıp yasaklanamayacağını sordu. Frank, "Keşke yapabilseydim ama yaşlı Thomas Jefferson bunu yapamayacağımı söyledi." dedi.

Nate'den gelen mesaj görüldüğünde Frank rozetini teslim etmeye hazırdı. "Sanki o dosyaları o piç kurusuna gönderecekmişim gibi," diye mırıldandı.

Ama bir saat sonra fikrini değiştirdi. Bu onun için bir şanstı. Leslie'nin dosyalarına bakmasını istedi. Başka hiç kimsenin onlara bakmayacağını çok iyi biliyordu. Ne Summer Hill'den biri, ne tanıdığı diğer kolluk kuvvetleri, ne bir avukat, hiç kimse. Onların görüşü, Leslie'nin bir sevgilisiyle kaçtığı ve ortadan kaybolduğu yönündeydi. Sonunda. Onunla ilgili hiçbir kayıt bulunamadı. ne kadar aşağılık biri olduğunun kanıtıydı.

Frank Leslie'yi tanıyordu. Nazik, tatlı bir genç kadındı. Jake küçük kardeşinin bir ziyan olduğunu düşündüğünden beri ona ihtiyacı vardı. Küçümseyici hareketlerinden birini yaparak masasının üzerindeki duvara bir çift kelepçe asmıştı. "Onların burada olması şerife biraz zaman kazandıracak çünkü seni haftada üç kez tutukluyor."

Ona olan inancını hiç kaybetmeyen Leslie'ydi. Kimseye söylemedi ama öğleden sonralarını onunla ve bebekle geçiriyordu. Ev işleri, bebek bakımı ve göl işine yardım etmek arasında bunalmıştı. Bebek bezi değiştirmede iyiydi. Leslie de onun kardeşi hakkında, hayatında ne yapacağını bilemediği için sızlanmasını dinlerdi.

Fırtınadan ve Leslie'nin kaybolmasından sonra Frank, Şerif Chazen'e Leslie'nin bıraktığı iddia edilen o lanet nota inanmadığını . İnanmadı.

bir sevgilisi olduğuna inanıyordu. "Haftada bir ya da iki öğleden sonra onun evindeydim," dedi Frank. "O yapmazdı-"

"Bana onun sevgililerinden biri olduğunu mu *söylüyorsun*?" dedi şerif.

"Hayır! Ona hiç dokunmadım. Bebeğe yardım ettim."

Chazen alay etti. "İnsanlara bu işe karıştığını söylememi buradan defolup gitmeni öneririm."

Frank kapıdan çıkıp gitmedi, *kaçtı*. Bu hayatının en korkak anıydı ve o günden beri her gün pişmanlık duyuyordu.

O anki korkaklığının üstesinden gelme isteği, hissettiği utancı ortadan kaldırma ihtiyacı, hayatının itici gücü olmuştu. Şerif olduğu takdirde Leslie'nin kayboluşunu araştırmak için gerekli kaynaklara sahip olacağını düşünmüştü.

Seçimler için adaylığını koydu, coşkulu konuşmalar yaptı ve kazandı.

Bir ay içinde küçük bir kasaba şerifinin çok az gücü olduğunu öğrendi. -En azından ihtiyacı olan türden değil. Federal bir soruşturma başlatamadı, tüm paraları ve teknolojik ekipmanlarıyla Büyük Adamlar'ın olaya dahil olmasını sağlayamadı.

Frank ikinci en iyi şeyi yapmıştı. Yerel bilgi toplamaya başladı. Leslie'yi tanıyan, o gece bir şeyler görmüş olabilecek insanlarla görüştü. Eski gazeteleri inceleyip bilgi topladı.

Yıllar geçtikçe, Leslie'nin kayboluşunun etkilediği insanları da kapsamaya başladı. Yani Terri'yi.

Bir yıl okulda birkaç çocukla sorun yaşamıştı. Şerif olarak Frank devreye girmişti. Aslında bu onun işi değildi ama Terri onun için kızı gibiydi. Ne yazık ki o da babası kadar . O çocuklarla olan her şeyi Frank'e anlatmayı reddediyordu. Frank'in bir fikri vardı ama Terri'nin sözü olmadan hiçbir şey yapamazdı. "Onları hapse mi atacaksın?" diye sormuştu. "Onları hapse mi atacaksın?"

"Bunu yapmaktan zevk alırım," diye yanıtladı Frank.

Terri sustu ve hiçbir şey söylemedi. Çocukları koruduğunu biliyordu. Erken bir suçlama tüm hayatlarını etkileyebilirdi.

Terri, ve kasabada kendisine yönelik olduğunu bildiği tacizlerden hiç şikayet etmedi. Billy'den ayrıldığında

Thorndyke lisenin sonunda olanları kimseye anlatmayı reddetmişti. Belki Elaine o zaman orada olsaydı, Terri sırrını verebilirdi, ama o yoktu.

Terri üniversiteden mezun olduktan hemen sonra Jake beklenmedik bir şekilde öldüğünde, Frank tam bir savaş moduna girmişti. Brody'ye, Terri'nin göle yardım etmek için hayatından vazgeçmesine izin veremeyeceğini - HAYIR!

"Bırakın biraz *eğlensin!*" Frank bağırıyordu. "Ona biraz özgürlük ver. Bırakın seyahat etsin. Bu kasabada büyümemiş biriyle tanışsın." Frank, Terri'nin Leslie'nin başının üzerinde asılı duran ününden uzaklaşması gerektiğinden hiç bahsetmemişti ama ikisi de ne demek istediğini biliyordu.

Ama Terri'nin dönmesini engellemek için Brody'nin ona uzak durmasını emretmesi gerekirdi. Ve bunu yapamazdı. Terri sahip olduğu tek şeydi ve onu şiddetle özlüyordu.

Frank yıllar boyunca Leslie'nin kayboluşunu araştırmaya devam etti. Summer Hill bir suç yuvası değildi ve yapacak çok fazla işi vardı. Hiçbir yere varamayınca, Thorndyke ailesinin aniden kasabadan taşınmasının gizemini çözmeye çalıştı. Oregon'daki aileyi bile aradı ama Bay Thorndyke'in tek söylediği, kardeşinden bir iş teklifi aldığı ve bunu kabul ettiğiydi.

Frank gururuna bile yenik düşmüştü ve ayda bir kez Della Kissel'in nefret dolu dedikoduları. Dağınık küçük evinde çay içer ve saatlerce onun ağır flörtlerine maruz kalırdı. "Şerifleri hep sevmişimdir," diye mırıldanırdı.

Frank kendini tutmakta zorlanıyormuş gibi davranırdı. Onun casusluğunun birkaç küçük suçu çözmeye yardımcı olduğu doğru olsa da, bu bilgiyi elde etmek için ağır bir bedel ödediğini düşünüyordu.

Frank öğrendiği, yaptığı, duyduğu her şeyi kaydetmiş ve "Leslie dosyası"na koymuştu. Kutuları evde yanmaz bir konteynırda saklıyor ve kimsenin görmesine izin vermiyordu, hatta kimsenin dosyalarının olduğunu bilmesine bile izin vermiyordu.

Nate Taggert şehre gelene kadar. Ve şu anda Frank bunun iyi bir fikir olup olmadığına karar verememişti. Nate ardında öfke ve kızgınlık bırakmıştı ve Terri her zamanki halinin hayaleti gibiydi.

Frank isteksizce yataktan kalktı, duş aldı ve spor çantasından temiz giysiler çıkardı. Öğlen olmak üzereydi ve çok acıkmıştı.

\* \* \*

Frank koridora çıktığında, içinden o kadar büyük bir öfke geçti ki patlayacağını sandı. Orada ikisi sakince oturuyorlardı.

süslü cam masada pizza yiyorlardı. Taggart'ın birası, Kit'in çocuğunun da bir kadeh şarabı vardı.

Frank öfkесinin ayak parmaklarından çıkıp saçlarına ulaştığını hissetti. "Seni tembel piçler!" diye bağırdı. "Bunca yolu size o dosyaları vermek için geldim ve şu halinize bakın. Orada oturup sarhoş olmak. Siz iki zengin çocuk dosyayı açtınız mı? kutular?"

O konuşurken koridorda tepiniyordu. Genç adamlardan hiçbirі kıpırdamadı ya da yüz ifadesini değıştirmedі. Tembelliklerinden dolayı en ufak bir suçluluk ya da utanç duyuyor gibi görünmüyorlardı.

"Yapmalıyım-" Frank başladı ama sonra Rowan uzak duvara doğru başını salladı.

Frank önce sağına, sonra tekrar baktı. "Buraya gelirken neredeyse kaza geçiriyordum ve-" Durdu, birkaç kez göz kırptı, sonra geri döndü.

İki kanеpe pencere duvarına doğru itilmişti ve döşemeli sandalyeler bunların üzerine yerleştirilmişti. İki katı duvar, üzerlerine ilіştirilmiş kâğıtlarla kaplıydı. Yan masalarda daha fazla kâğıt yığılıydı. Koltukların üstündeki cama fotoğraflar yapıştırılmışti. Elle yazılmış tabelalar asılmışti. Terri ve futbolcu çocuklar. Leslie'nin son günleri. Bahçe Günü. Fırtına. Zincirli testere. Rıhtım.

Frank yavaşça ilk duvara gitti. Leslie'nin ehliyetinin bir kopyasının altında *sahtecilik* yazıyordu ve Leslie Brooks'un Summer Hill, Virginia'ya gelmeden önce var olmadığını söyleyen bir not vardı. Çoğunu biliyordu ama yeni ayrıntılar vardı. Yerel çiçekçi dükkânının Leslie Brooks'la ne ilgisi vardı?

bir şey var mı? Hakkında hiçbir şey bilmediği birkaç başlık vardı. Biri "Yirmi altı numaralı kabin."

Bir su altı testeresinin bilgisayar ekran görüntüsü vardı. Arka planda Kissel kulüp binasının bir yansıması vardı. Frank elini üzerine koydu ve dönüp Nate ile Rowan'a baktı. "Emin değilim ama bahse girerim ağabeyimin beni ödünç alıp kaybetmekle suçladığı kutu bu. Kutuyu yapmadığım bir şeyi hatırlatması için saklıyordu."

Nate ağzındaki pizza lokmasını yuttu. "Motor kulübesini temizlerken boş kutuyu buldum. Sanırım o testere eski rıhtımın direklerinde kullanılmış olabilir. indiğimde kırık değil de *kesilmiş* gibi görünüyorlardı."

Frank yirmi yılı aşkın süredir bu iş üzerinde çalışıyordu ve *hiç* ne düşündüğüyle ilgilenen birini bulamamışti. Bir an için, o Duygularına o kadar yenik düşmüştü ki gözlerinin dolduğunu hissetti. Kendini

kontrol altında. "Ayağa kalk ve bana her şeyi anlat. Tek bir kelime bile atlama. Taggert! Bana bir bira getir."

Nate ve Rowan'ın ne bulduklarını açıklamaları bir saatten fazla sürdü. Nate göldeki bir adamı aramış ve testereyi gösteren fotoğraf da dahil olmak üzere birkaç su altı fotoğrafı çekmişti. Eski rıhtımın etrafının çok derin ve net görülemeyecek kadar bulanık olduğunu söylemişti ama evet, Nate'in bir arabanın tavanını görmüş olması mümkündü. Emin olmak için tüplü dalgıçlara ihtiyaçları vardı.

Frank son pizzasını bitirirken onu dinledi ve "Ama bu bir şey değil, değil mi? Sadece alakasız gerçekler."

Rowan ve Nate birbirlerine baktılar.

Nate cevap verdi. "Terri'nin başına gelen her şeyin Leslie'ye yapılanlardan kaynaklandığına inanıyoruz."

Frank, Nate'in bu sözlerinden o kadar memnun olmuştu ki neredeyse gülümseyecekti. "Hepsi birlikte çalışıyor."

Nate kanepeden bir sandalye aldı -Rowan beyaz döşemeyi çarşafı kaplamıştı- ve . "Terri'nin adı temize çıkana kadar geri dönemem, bu yüzden ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Belki annesiyle ilgili gizemi çözemeyebilirim ama o belgeyi elime geçirmeyi çok isterim. Thorndyke ezik. Tahminimce çirkin bir şey yaptı ve Terri'ye söylememesi için yemin ettirdi."

"Öyle mi?" Frank gülümsedi. Üç bira, yarım büyük boy sosisli pizza ve hayatının işiyle ilgilenen iki çocuğa sahip olmak onu mutlu ediyordu. Cep telefonunu eline aldı ve bir numara tuşladı. "Hey, Billy!" dedi telefona. "Burada seninle konuşmak isteyen biri var." Cep telefonunu uzattı.

Nate onu aldı ve hoparlöre verdi. "Yo-yo çocuk sen misin?"

Hattın diğer ucunda bir kıkırdama duyuldu. "Sanırım öyle. Bu şekilde düşünmemiştim."

"Peki nasıl oldu da Terri'nin suçu üstlenmesi arkanda bir karmaşa bıraktın?" "Terri mi?"

"Evet, Terri! Onu hiç duydun mu?" Nate cevap beklemedi. "Bütün kasaba, ailenizin gidişinden *onu* sorumlu tutuyor. *Onun* yaptığını düşünüyorlar. Büyük ve Harikulade Billy Thorndyke'in kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp kaçmasını sağlayacak bir şey. *Hala* o lanet kasabaya Birisi konuda çene çalıyor." Nate söylenmeyi kesti ama hiç ses yoktu. "Beni dinliyor musun?"

"Bilmiyordum," diye bir fısıltı geldi. "Kimse bana söylemedi. Oh, zavallı, zavallı Terri."

Nate'in vücudu kaskatı kesildi ve telefonu Frank'e geri verdi. "Sanırım ağlıyor."

"Billy?" Frank telefonu hoparlörden çıkarırken konuştu. "İyi misin?" Dinledi. "Anlıyorum. Evet, tabii. Bunun için üzgünüm. Orada olacağız. yakında." Nate'e soru sorarcasına baktı ve o da başını salladı. "Tamam, görüşürüz o zaman." Telefonu kapattı. "Billy mümkün olan en kısa sürede yola çıkacak ve bizimle Summer Hill'de buluşacak."

Nate tekrar yerine . "Harika," dedi alaycı bir tavırla. "Kız arkadaşımın hayatının aşkı şehre geri dönüyor. Ben ve koca ağzım."

"Ne söyledi?" Rowan sordu.

"Billy'nin ailesi Summer Hill'deki birkaç kişiyle temas halindeydi, bu yüzden Terri'nin suçlandığını bildiklerini düşünüyor. Sadece oğullarına söylememişler. Onu aramak istediğini, eski arkadaşlarından bazılarını aramak istediğini söyledi, ama ailesi sürekli temiz bir sayfa açması gerektiğini söylüyordu," dedi Frank.

"Bu çocuk kaç yaşında ki hâlâ ailesinin karar vermesine izin veriyor?" Nate'in sesi iğrenmişti.

"Senin gibi olmalı ve senin yaptığın gibi büyüklerine karşı mı gelmeli Kit?" Frank karşılık verdi. "Bak nasıl sonuçlandı."

Rowan cevap bekledi ama iki iri adam birbirlerine ters ters baktı. "Eğer siz iki boğa dövüşmek istiyorsanız bana haber verin ki ben de gidebileyim. Aksi takdirde, bir gölün dibini aramak için düzenlemeler yapmak üzere bazı insanları ziyaret etmem gerekiyor. Benimle gelmek isteyen var mı?"

Frank ve Nate hareket etmedi.

Rowan gözlerini devirdi. "Biramız bitti ve dışarıdayken bira almayacağım. Eğer biraz istiyorsan, benimle gelmelisin. İkiniz de."

## Bölüm 19

Rowan her şeyi ayarladı. Nate emin değildi ama Rowan'ın FBI kaynaklarını kullanabilmek için gerçeği çarpıtmış olabileceğini düşündü. "Bizimle yarından sonraki gün sabah 8:00'de Summer Hill'deki rıhtımda buluşacaklar."

"Dalgıçlar mı?" Frank sordu.

"Ve vinçli bir kamyon. Aşağıda ne varsa, onu çıkaracağız."

"Peki ya Brody?" Nate Frank'e baktı.

"Peki ya kazı izni ne olacak?" Rowan sordu. "Hiçbir kanıta dayanmadan mahkeme kararı alamam."

Frank, "Brody sahibi olan tröstten sorumlu. Muhtemelen öfkeden deliye dönecek ama ben ona göz kulak olurum."

İki genç adam başlarıyla onayladı.

Ertesi sabah her şeyi duvarlardan ve masalardan kaldırdılar, kutulara geri koydular ve arabayı topladılar. Frank'in kamyonetini ve Nate'in arabasını DC'de bırakarak Rowan'ın arabasına birlikte bindiler. Rowan arabayı Summer Hill'e götürecek birini bulacağına dair güvence verene kadar Frank itiraz etti.

Frank, "Sen öyle diyorsan," diyerek Nate'in gözlerini devirmesine neden oldu.

Rowan ilk şofördü, Frank onun yanında, Nate de arkada.

"Bir bağlantı olduğunu düşünmek için bir nedenim yok," diye söze başladı Nate, "ama Thorndyke ve Kris Lennon şehri aynı anda terk ettiler."

"Kris'in annesi Abby, Leslie'nin arkadaşıydı," dedi Frank.

"Evet, Widiwick'te bana-"

"Bu yıl ödülü kim kazandı?" Rowan sordu.

"Cresnor piyano çalan bir çocuğa verdi. Juilliard seçmelerine girmesini sağladı ve eğer kabul edilirse bir yıllık parasını ödedi. Eğer iyi notlar alırsa, dört yıl için para veriyor. Şimdi bana Abby'nin ne dediğini söyle."

Nate sözlerini bitirdikten sonra Frank, Leslie Summer Hill'e ilk geldiğinde onu işe alan kadınla yaptığı görüşmeyi anlattı. Olayın gerçekleri dosyalarında yer alıyordu, ancak daha fazla ayrıntı paylaşabildi. "Meryl dedi ki Leslie çok klas biriydi. Referansları yoktu ve kendisi hakkında fazla bir şey söylemedi ama giydiği elbise çok pahalıydı. Meryl onun

Leslie, Brody Rayburn ile evleneceğini söylediğinde şok olmuşum. Yakışıklı bir adam ama Leslie'nin sınıfından *değil*."

Nate kaşlarını çatı. "Sanırım Leslie'nin bir adamla kaçtığını düşünenlerden biriydi."

"Hayır. Meryl, Lew Hartman da dahil olmak üzere kasabadaki erkeklerin yarısının Leslie'ye asıldığını ve kendilerini aptal yerine koyduklarını ama Leslie'nin gerçek bir hanımefendi olduğunu söyledi. O sadece Brody'yi gördü."

Summer Hill'e çok erken gitmek istemedikleri için geceyi Richmond'da geçirdiler. Akşam yemeğinde ciddileştiler. Sonunda ne yaptıklarının farkına varmışlardı.

Rowan, "Hiçbir şey bulamayabiliriz," dedi.

"Gölün dibinde *bir şey* var," dedi Nate. "Ama muhtemelen Kissel'in elden çıkardığı eski bir çiftlik ekipmanıdır."

Yemekten sonra ayrı ayrı odalarına gittiler. Sessiz bir gruptular. Frank Rowan'a, "Umarım seninkiler gibi çarşafaları vardır," dedi ve asansörün düğmesine bastı.

"Yarın," dedi Nate. "Yarın her şey değişebilir."

\* \* \*

Terri, Billy'nin tekneyi tutan halatı küpeşteye bağlamaya çalışmasını izliyordu. Terri'nin ona çocukken öğrettiklerini unutmuştu. Elbette uzun zamandır teknelerden ve hatta sudan uzak kalmıştı ve bu onu daha bağışlayıcı yapmalıydı.

Ama öyle olmadı. Onu Nate ile karşılaştırdı. Nate düğüm , römorkları yedekleyebilirdi, yapabilirdi. Yapılması gereken her şeyi yapabilirdi.

"Hiç değişmemişsin," dedi Billy ayağa kalkarken. "Hâlâ yarı deniz adamı olmadığımı için kızgınsın."

Terri emin değildi ama en az iki kızın iri sarışın adamı görünce iç geçirdiğini duyduğunu sanıyordu. Omzunun üzerinden baktı ve sesin geldiği yöne doğru gülümsedi. Mavi gözler, beyaz dişler, dağınık sarı saçlar. Boynuzlu bir miğfer taksa bir Viking filminde başrol oynayabilirdi.

Terri esmer erkekleri ne kadar çok tercih ettiğini hiç fark etmemişti: saçlar, bıyıklar, gözler, bal rengi ten. Ve evet, göğüs kılları ortadan uzayıp yayılıyordu.

"İyi misin?" Billy sordu.

"Elbette." Gerçeğe döndüğü için kaşlarını çatı. Bir yıl. Nate'i tekrar görmeden önce koca bir yıl. Ya da belki de onu unutacak ve dönmeyecekti. Hangi erkek onun hayatına katlanabilirdi ki? Ya da bir yıllık ayrılığa? Ondan bütün bir yıl boyunca *seks* yapmamasını mı bekliyordu? Hiç kadın yok mu? Belki-

"Hey!" dedi Billy. "Bu kaşlar benim için mi? Düğümü hatırlayamadığım için üzgünüm."

"Bunu Nate'e yaptırmalısın," dedi Billy'nin teknesini rıhtıma bağlamaya çalıştığı Rounder'dan Bay Weber.

"Ah, evet," dedi Billy, "büyülü Nathaniel. Her şeyi yapabilen adam."

Terri ona kesmesi için bir bakış attıktan sonra Bay Weber'e döndü. "Nate gitti ve şu tarihe kadar dönmeyecek... Ne zaman döner bilmiyorum-"

"Eski rıhtımın yanında."

Hem Billy hem de Terri ona baktı.

", Terri." Bay Weber'in sesi alaycıydı. "Bana bu gölde senin bilmediğin bir şeyler olduğunu mu söyleyeceksin?"

Eski rıhtımın orada bir sürü kargaşa var ve-

"Bir kaza mı oldu?" diye sordu. "Dr. Jamie orada mı? Nate'e benziyor."

"Yaşlı olabilirim ama bunak değilim. Nate ve şerif büyük ekipmanlarla birlikte. Ve FBI ceketı giyen kadın ve erkekler var. Neler olduğunu görmek için oraya gidiyorum. Ben-" Sözü nü bitiremedi çünkü Terri çoktan teknesine koşmuştu, Billy de hemen arkasındaydı.

Terri köşeyi döndüğünde, eski rıhtımın olduğu yerde toplanan insanları gördü. Yarım düzine kadar mavi giysili kadın ve erkek vardı. Arkasında kocaman harflerle FBI yazan ceketler. vinç olan bir kamyon tepelerinde yükseliyordu.

Sessiz ve ciddi bir grupta babası, Frank Amca, Nate ve Rowan Montgomery olduğundan oldukça emindi. Onu yıllardır görmemişti. Dalış kıyafetleri giymiş bir adamın söylediklerini dinliyorlardı. Terri neler olup bittiğini kendisine söylemedikleri için onlara bağırabilirdi ama yüzlerindeki ifade o kadar ciddiydi ki hiçbir şey söylemedi.

Teknesini birkaç metre ötede durdurdu ve Billy'ye demirlemesini söyledi. İnsanların ciddiyeti havayı ağırlaştırıyor gibiydi ve Terri bir önsezi hissine kapıldı. Babası bir şeye bakıyordu ve yaklaştıkça bunun bir iPad olduğunu görebiliyordu.

Onu ilk gören Nate oldu. Gözlerinde daha önce görmediği bir karanlık . Aceleyle ileri atıldı ve anlaşmalarını unutarak kolunu ona doladı ve onu teknesine geri götürmeye başladı.

"Dalgıçlar gölün dibinde bir araba buldular ve fotoğrafını çektiler. Baban bunun annenin arabası olduğunu söylüyor." Nate başını kaldırdığında Billy'nin önlerinde durduğunu gördü. "Sen Thorndyke mısın?"

"Öyleyim."

"Onu eve götürün. İçinde ne olduğunu bilmiyoruz ve-"

Terri, Nate'in pençesinden kurtuldu. "Ben babamın yanına gidiyorum. Orada her ne varsa, bana ihtiyacı olacak." Billy'ye baktı. "Teknemi al ve git Elaine."

"Emin misin?" Nate sordu.

"Tamamen."

Nate Billy'ye başıyla selam verdi ve o da gitti, sonra Nate Terri'nin elini tuttu.

"Sen ve ben birlikte görülmemeliyiz," dedi. "Biz-" Adamın bakışı ona bir nefes aldırdı. Olan biten her şeyin, bozulan bir nişandan ve kasaba dedikodularından daha öncelikli olduğunu biliyordu. Ona bunu nasıl, neden ve niçin yaptığına dair sorular sormak istiyordu ama şimdi zamanı değildi.

Babası başını kaldırıp onu gördüğünde gözleri yaşarmıştı. Terri yanına gitti, ona sarıldı, sonra geri çekildi ve kolunu onunkine sıkıca bağladı.

Birbirlerine tutunarak izlediler. Dalgıçlar aşağı inerken Frank yanlarına geldi ve arabaya bağlamak için gereken zincir kancalarını tuttu.

Yavaş ilerliyordu ve Terri teknenin motor sesini duyunca başını kaldırdı. Billy son sürat onlara doğru geliyordu. Mekanik konusunda ne kadar kötü olsa da, hızlı gitmeyi gerçekten seviyordu.

Elaine kenarlara tutunmuş, özenle taranmış saçları geriye doğru savrulmuştu. Billy tam olarak durmadan önce suya atladı ve Brody'ye koşup kollarına düştü.

Terri geri adım attığında Nate oradaydı. Onu kenara çekti, kollarına aldı ve sarıldı. Terri onu sıkıca kavradı.

"Üzgünüm," dedi, "ama uzak kalamazdım."

Başını sertçe adamın göğsüne dayamıştı. "Stacy bizden nefret ediyor."

"Bunu hak ediyor," dedi Nate. "Sen... ile... geri mi döndün?"

"Billy mi? Hayır. Yarım düğümün ne olduğunu bile hatırlayamıyor." Ses tonu onu işe yaramaz biri gibi gösteriyordu.

Nate'in kolları o kadar sıkılmıştı ki Terri kaburgalarının çatlayacağını düşündü ama sadece gülümsedi. İyileşeceklerdi.

Uzun bir süre sessizlik içinde birbirlerine sarıldılar. kamyonun gürültüsü ve konuşan insanlar vardı. Bir kalabalık toplanmaya başlamıştı ve tekne motorları rölantide çalışıyordu.

"O gün buraları temizlerken bir şey gördün, değil mi?" dedi.

"Evet," dedi Nate. "Sana hava atmakla o kadar meşguldüm ki sonradan fark ettim. İskelenin direkleri kesilmişti, kırılmamıştı ve dipte bir şey gördüm. Bir arabanın parçasını görmüş olabileceğimi fark etmem biraz zaman aldı."

"Frank Amca her zaman annemin bizi terk etmediğini söylerdi." Ona bakmak için geri çekildi. "Ama belki de arabasını rıhtıma sürmüş ve onunla birlikte gitmiştir..."

"Belki," dedi Nate. "Belki de direkleri kesmiştir. Sadece tamamen ortadan kayboldu. Rowan tüm dosyaları kontrol etti ve ortadan kayboldu."

"Yapabilirdi-" Bir bağırış duyduklarında Terri konuşmayı kesti. Araba geliyordu.

Nate onun omuzlarını tuttu. "Orada ne olduğunu görmek zorunda değilsin. Gitmek istersen gidebilirsin."

Cevap vermedi ve gruba doğru geri dönmeye başladı, ama sonra Nate'in elini tuttu. Birden aklına geldi ki, belki de Nate'le konuşmak istemiyordu. gerçeği biliyordu. Hayatı boyunca amcası Frank aklına şüpheler sokmuştu. Leslie'nin için elinden geleni yapmıştı. Brody'ye gelince, karısının kayboluşu hakkında konuşmayı . Bu konuda tek kelime bile etmemişti. Terri annesine ne olduğuna dair yüzlerce senaryo uydurmuştu. Çocukken, uzaylılar ve periler bu hikayelerin bir parçasıydı. İnsanların annesi hakkında fısıldadıklarına inanmaktansa her şeye tutunurdu.

Araba yavaşça sudan çıktı, önce arka tarafı. Paslanmış, yılların su altı kalıntılarıyla kaplı eski bir Toyota ortaya çıktı.

Brody ile Elaine, Terri ile Nate ve Frank'in yanındaki Billy, Rowan'ın içeri bakmasını izlerken birlikte durdular. Başını hayır anlamında salladı. İçeride kimse yoktu.

Terri umudun onu terk ettiğini hissedebiliyordu. Annesi fırtınada kaybolmamış ve yanlışlıkla iskeleden uçmamıştı. Görünüşe bakılırsa

Kimse bulamasın diye arabayı atmış. Sevgilisi gölün testeresini çalıp direkleri kesti mi?

Rowan, FBI ajanları hatta çevredekiler bile gruba sempatiyle bakıyordu. Zavallı Rayburn'ler, gibiydi yüzleri. Karısı başka bir adamla kaçmış ve onları terk etmişti.

"Lanet olsun!" dedi Nate ve Terri'nin elini bıraktı. Büyük kamyonun yanında bir levye vardı. Levyeyi kaptığı gibi arabaya koştı ve bagajı kırarak açtı.

Kapak havalandı ve içeriyi görebilecek kadar yakın olan herkes olduğu yerde dondu, hareket edemedi.

Frank ite kaka aralarından geçti, sonra o da durdu. Hareketsiz.

Brody hâlâ Elaine'in yanında duruyordu ve neye baktıklarını görmek istemiyor gibiydi.

Bir adım öne çıkan Terri oldu. Nate kolunu onun için uzattı ve görmesi için geri çekilmeden önce kolunu sıkıca ona doladı.

Sandığın içinde bir iskelet vardı. Ortasında paslanmış metal bir kemer, ayaklarında ayakkabı tokaları ve bileklerinde kelepçeler vardı.

Terri'nin dizlerinin bağı çözüldüğünde Nate onu kucağına aldı, arabadan uzaklaştırdı ve yakındaki bir kayanın üzerine bıraktı. Ayakta durarak onu kendine doğru çekti.

"Bu doğal değildi. O..."

"Biliyorum," dedi Nate usulca. İkisi de o kelimeyi söylemek istemiyordu. *öldürüldü.*

Terri onu belinden kavıyordu. "Bunu ona biri yaptı."

"Evet. Ve bulacağız..." Sözünü yarıda kesti çünkü artık bunun bir önemi yoktu. O ve Rowan, Leslie Rayburn'e bunu kimin yaptığını bulmak için ellerinden geleni yapacaklardı ama bu Terri'nin annesini geri getirmeyecekti.

Başının üzerinden bakan Nate, Brody'nin Elaine'le el ele tutuşarak arabaya gidişini izledi. "O kemeri ona balayımızda vermiştim," dedi usulca. Neredeyse yere yığılacakken Rowan onu yakaladı, sonra da Elaine'le birlikte Terri'nin teknesine götürdüler. Club Circle'a geri dönerlerken Elaine tekneyi kullandı.

Frank hâlâ orada duruyordu. Bagajda ne olduğunu ilk gördüğünden beri hiç kıpırdamamıştı. Rowan Nate'e baktı ve gelip Frank'i alması için başıyla sert bir işaret .

Sol tarafta Billy Thorndyke geride durmuş, kendisine ihtiyaç duyulmasını bekliyordu. Nate ona başıyla selam verdi, sonra Terri'ye doğru eğildi. "Şimdi Rowan ve Frank'e yardım edeceğim, tamam mı?"

Başını salladı.

"Thorndyke eve gitmeni sağlayacak ve ben de orada kalmanı istiyorum. Rowan Jamie'yi aradı, yakında burada olacak ve seninle konuşacak. O Travma ve keder hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilir." Onu alnından öptü. "Elimden geldiğince çabuk seninle olacağım ve kasabanın ne düşündüğü konusundaki bu aptallığı bir kenara bırakacağız. Anladın mı beni?"

Terri'nin tek yapabildiği başını sallamaktı.

Billy yakınında duruyor ve bekliyordu.

"Onu eve götür," dedi Nate ve ekledi, "eğer ona dokunursan vücudundaki bütün kemikleri kırarım."

"Güzel," dedi Billy. "Seni bulduğuna sevindim."

Nate onların uzaklaşmasını izledi, sonra paslı eski arabaya geri döndü. Diğerleri uzaklaşmıştı ama Frank hâlâ ayakta duruyor ve arabaya bakıyordu. Korkunç bir iskelet.

Nate onun yanına geldi.

"Bileklerindeki kemikler kırılmış," dedi Frank yumuşak bir sesle. "Dışarı çıkmak için o kadar uğraştı ki kemiklerini kırdı. Bunlar Jake'in benim için aldığı kelepçeler. Üzerlerine baş harflerimi kazımış." Sesi yükseliyordu. "Duvarın üzerindeydiler ama fırtınada kayboldular. Jake onları benim aldığımı söyledi. Testereyi de benim aldığımı söyledi. Tek yaptığım sinirlenmekti. Neden onları Leslie'nin kayboluşuyla bir araya getirmedim?" Frank Nate'e baktı, yüzü artan bir öfkeyle kızarmıştı. "Daha akıllı, daha hızlı olsaydım belki onu kurtarabilirdim.

O bagajda hava vardı. Bahse girerim orada yeterince hava vardı."

Nate, Frank'i yakalayıp kollarından . Kırılmaz bir tutuştu. Frank onunla mücadele etti. Kıvrıldı, döndü, tekmeledi ama Nate onu tuttu. Frank güçlüydü ama Nate daha güçlüydü ve onu bırakmadı.

Gözyaşları aktı ama Frank savaşımaya devam etti.

Jamie gelmiş ve bir şırınga dolduruyordu ama Nate başını salladı. Frank'in bu rahatlamaya ihtiyacı vardı.

Frank yavaş yavaş zayıflamaya başladı, enerjisi tükenmişti. Yüzü Nate'in omzuna gömülmüştü ve gözyaşları kumaşı ıslatmıştı. Frank yere yığılmak üzereyken Nate, Jamie'ye başıyla işaret etti.

"Seni rahatlatacak bir şey vereceğim," dedi Jamie ve Frank'e yaptı. Düşmeye başladığında yaşlı adamı tutmak için ikisi de uğraştı. Bir ambulans geldi ve sağlık görevlileri Frank'i sedyeye koydular.

Durmaları için elini kaldırdı ve Nate onun yanında durdu. "Her şey için özür dilerim." Frank'in sesi bulanıktı. "Ama onu sen buldun." Titreyerek

Frank elleriyle göğsünden şerif rozetini çıkardı ve Nate'e uzattı.

"Bunu kabul edemem."

"Süslü ceketlerini giyen o adamların hiçbir yetkileri olmadan etrafta dolaşmanıza izin vereceklerini mi sanıyorsunuz?"

"Rowan-" Nate omzunun üzerinden kuzenine baktı. Rowan çoktan ajan kimliğine bürünmüştü. Hayır, bir sivilin etrafta dolaşmasına izin vermezdi. Nate rozeti aldı ve Frank sersemlemiş bir halde memnuniyetle gülümsedi.

Sonunda Frank vücudunun sakinleştiriciye teslim olmasına izin verdi ve gözleri kapandı. "Şimdi belki kasabanın piçleri Terri'mizi rahat bırakırlar."

Nate "bizim" deyince başını salladı.

"Bunu yapmalarını sağlayacağım. Rowan ve ben seni gururlandıracağız."

Frank başını sallayarak zayıf bir gülümseme verdi. "Zavallı Leslie. Hepimiz onu çok severdik. Bunu ona kim yapar?" Frank'i ambulansa bindirdiler.

"Evet. Bunu ona kim yapmış olabilir?" Nate, Rowan'a, diğer ajanlara ve arabaya doğru yürürken fısıldadı. Kim küçük bir çocuğun annesini öldürür ve-

Nate düşüncesini yarıda kesti çünkü büyüyen kalabalığın bir kenarında küçük Della Kissel duruyordu ve gözlerinin ışıltısından anlaşıldığı kadarıyla zehir saçıyordu. Ne söylediğini tahmin etmek için duymasına gerek yoktu. Muhtemelen "Leslie sevgilisiyle tartıştı. Başına geleni hak etti."

Nate rozeti göğsünde bir damgaymış gibi hissedebiliyordu. Şu anda parlıyormuş gibi hissediyordu ve yaklaşık bin pound ağırlığındaydı. Rozeti takarken yapmak istediği şeyi yapamıyordu, yani o korkunç küçük kadını kadar güçlü bir şekilde tehdit edemiyordu. Onu susturmak için korkutmak.

Ah, diye düşündü, eğer şerif olsaydı belki de onu hapse atabilirdi.

Ve Şerif Chazen gibi mi olurdu?

Bir nefes aldı. Diplomat, dedi kendi kendine. Ben bir diplomatım ve Della Kissel bir düşman savaş lordu. İlerledi.

## Bölüm 20

Nate'in Terri'nin evine gitmesi için akşamın erken saatleri gerekiyordu. Uzun gün boyunca sık sık eve doğru bakıp Terri'nin onu izleyip izlemediğini kontrol etmişti. Ama onu ya da Thorndyke'ı hiç görmemişti. O kadar meşguldü ki, ikisinin orada ne yaptığını merak etti. Tek başına.

Nate kendini Frank'in üç yardımcısına tanıttı, hepsi de gençti ve onu takip etmeye hevesliydi. Nate onlara bir cinayeti soruşturmak hakkında hiçbir şey bilmediğini söylemek istedi ama gözlerinin içine baktı ve bunu söylemedi. Onların da bilmediği açıktı.

Saat altıya doğru eski rıhtımdaki her şey temizlenmişti. Rowan babasını aradı ve acil bir adli tıp raporu almak için yardım istedi. "Yapabileceğim her iyiliği yapacağım," dedi babasına. "Ama yardıma ihtiyacım var."

Kit elinden geleni yapacağını söyledi.

Nate Terri'nin evine gitti, sonra birkaç dakika arabada oturup kendine cesaret verdi. Adli tabip gelmişti ve iskelet üzerinde yaptığı hızlı incelemeden Leslie Rayburn'ün dışarı çıkmaya çalışırken yaşadığı dehşeti anlayabilmişti. Söyleyebildikleri kadarıyla, elleri kelepçelenmiş, ayak bilekleri birbirine bağlanmış, muhtemelen ağzı tıkanmış ve sonra da bagaja atılmıştı. Belki de orada tutulmuş ve birisi iskelenin büyük direklerini keserken arabası rıhtıma park .

Her ne olduysa, Leslie'nin iki bileğini ve bir ayak bileğini kırarak kadar sert dövüşmesine yetecek kadar uzun sürmüştü. Tüm bunlar olurken kafasında derin bir yara vardı.

Adli tabip, "Kafatasında böyle bir çukur olduğuna göre çok kan kaybetmiş olmalı," dedi.

Şimdi arabadaydı, Nate rozetini gömleğinden çıkardı. Şerif Chazen Leslie'yi aramamıştı bile. Onun kaçmadığını söyleyenlere inanmamıştı.

Nate rozeti cebine koydu, arabadan indi ve eve gitti.

Kapı kilitli değildi. Billy Thorndyke oturma odasında oturmuş kitap okuyordu. Ev Nate'in hiç duymadığı kadar sessizdi. Dışarıdaki sesler bile kesilmişti. Tekne motorları yoktu, kimse bağırıyordu. Kuşlar bile ötmüyordu.

Nate'e Terri'nin uyuduğunun söylenmesine gerek yoktu. Jamie, Terri'yle bir saatten fazla konuştuğunu ve ona güçlü yatıştırıcılar verdiğini söyleyen bir mesaj göndermişti.

Billy kitabını bıraktı ve ayağa kalktı. "Biraz spagetti yaptım. İster misin?"

Nate başını sallamaktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgun ve o iğrenç günün etkisindeydi, sonra koridordan Terri'nin odasına gitti. Terri yorganın üstünde uyuyordu, üzerinde hâlâ şortu, tişörtü ve hatta sandaletleri vardı. Kıvrılmıştı, dizleri neredeyse çenesine geliyordu. Uzun bir bebeğe benziyordu.

Adam izlerken kız küçük bir hıçkırık tutturdu ve ağladığını anladı. Annesinin öldürüldüğünü öğrendiğinde yaşadığını hayal bile edemiyordu.

Nate önce sandaletlerini, sonra da şortunu çıkardı, yorganı geri çekti ve onu altına yatırdı. Kız rahat bir nefes almış gibiydi. Nate ona dudaklarından yumuşak bir öpücük verdi, saçlarını geriye doğru düzeltti ve odadan çıktı.

Billy yemek masasının üzerine kocaman bir kâse spagetti ve üzerine tereyağı damlatılmış birkaç parça sıcak sarımsaklı ekmek koymuştu. Tabağın yanında uzun bir bardak bira .

"Sanırım gideceğim," dedi Billy geri geri giderken.

"Otur," dedi Nate yemeğe başlarken. "Bugün nasıldı?"

Billy masaya oturdu. "Sessiz. Senin hakkında tek kelime etmedi. 'Nate bunu düzeltecek.' Söyleyip durduğu şey buydu."

Nate Billy'ye baktı. Gençti, uzun boyluydu ve epeyce kaslıydı. Bunun bir kısmı genetikti ama Nate onun spor salonunda ne kadar zaman geçirmiş olması gerektiğini biliyordu. Onunki gibi kaslar çim biçmekle oluşmuyordu. Nate ağır antrenmanların ne kadar enerji harcadığını iyi biliyordu. Ekmek tabağını ona doğru itti.

"Teşekkürler," dedi Billy, bir parça aldı, sonra de birer bira daha getirmek için ayağa kalktı. "Yeni şerifin sen olduğunu duydum."

"Bu geçici bir durum."

"Frank emekli olmak istiyor, o yüzden belki-" Nate'in ona bakışıyla durdu. "Doğru ya. Terri hakkında bir şeyler duymak istiyorsun. Sanırım Dr. Jamie'nin geldiğini ve uzun süre konuştuklarını biliyorsunuz. Terri hakkında çok şey biliyor gibi görünüyor. travma."

Billy durakladı, Nate'in bir şey söylemesini bekliyordu ama söylemedi.

"Terri o gittikten sonra daha az huzursuz görünüyordu. Bana ne öğrendiğini söyleyebilir misin?"

"Tüm aileniz gece yarısı şehirden kaçmadan hemen önce Terri'ye ne yaptığınızı bilmek istiyorum. Anladığım kadarıyla çok kötü bir şey yaptın ve kimseye söylememesi için ona yemin ettirdin."

Billy'nin açık ten rengi yüzünde yükselen kanı gösteriyordu. "İyi tespitler. Bence o rozet sende kalmalı."

Nate'in bakışı yumuşamadı. Boş tabağını itti, ayağa kalktı, bira şişesini aldı ve oturma odasına gitmelerini işaret etti. O aldı kanepeye, Billy de karşısındaki sandalyeye oturdu. Nate sessizce genç adamın başlamasını bekledi.

"Garden Day çiçekçisinin sahibi Kris Lennon'ı tanıyor musun?" Billy söyledi. "Onunla tanışmıştım."

"O hala Crystal Wilkinsken ve lisedeyken, ben... Onu ben aldım. Hamile." Nate'e baktı ama o hiçbir şey söylemedi. "Keşke Terri'yle kavga ettiğimizi, ayrıldığımızı ve kızgın olduğumu söyleyebilseydim. Ya da ben..." Billy derin bir nefes aldı. "Ama öyle bir şey yoktu. Mutluydum ve aşk ve on yedi yaşındaydım. Futbol antrenmanından eve dönüyordum, yağmur yağıyordu ve Crystal yolda yürüyordu. Sırılsıklamdı ve ağlıyordu çünkü babası krizlerinden birini geçirmiş ve dansa gidemeyeceğini söylemişti. Kamyonu durdurdum, o içeri girdi ve ben de onu dinlemek için yolun kenarına çektim. Ona sarıldığımda, bu tamamen onu rahatlatmak içindi, ama..." Omuz silkti. "Altı hafta sonra Terri'ye Crystal'ın çocuğuma hamile olduğunu söylemek zorunda kaldım. Hayatımın en kötü anıydı."

"Ve Terri'nin." Nate'in sesi sert ve acımasızdı.

"Gerçekte ne olduğunu kimseye anlatmayacağına dair yemin ettirerek daha da kötüleştirdim."

"Sözünü tuttu. Brody'ye bile söylemedi. Sen ondan bu sözü aldın, sonra da tüm ailen şehri terk etti."

"Beni ve ismimizi korumak istediler. Ve bebeği istiyorlardı. Ama Bayan Wilkins kızını kürtaj yaptırmaya teşvik ediyordu. Bunu hiç söylemedi ama sanırım kocasından korkuyordu. Rodney Wilkins-"

"Evet, biliyorum. Bir kazada yaralandı. Akli dengesi değildi ve çok içiyordu."

"Bundan daha fazlası. Şiddete meyilliydi ama Kris ve annesi bunu sakladılar. Bayan Wilkins kocasının benim... kızını hamile bıraktığımı öğrendiğinde..."

"Peşinden silahla mı geldiler?"

"Evet. Ailem Crystal ve annesiyle bir anlaşma yaptı. Benim çocuğumu evlat edineceklerdi ve karşılığında onlar da-"

"Kris'e para ver."

"Evet." Billy sandalyeye çökmüş, elleri ceplerinde oturuyordu.

"Aileniz kasabada kalamadı çünkü çocuğu yetiştiremediler ve Summer Hill'in Azizesi olarak ününüzü koruyamadılar."

" yukarı," dedi Billy. "Gerçek şu ki, o zamanlar Terri'yi kaybettiğim için o kadar üzgündüm ki başka hiçbir şey düşünemiyordum. Ne zaman benim Ailem şehri terk etmemiz gerektiğini söyledi, Terri'ye bizimle gelmesi için yalvardım. Yalvardım." "Ben de öyle duydum," dedi Nate tiksintiyle.

"Kendini gerçek bir gösteri haline getirdin

Tüm bu tiyatrouzla. İnsanların gördüğü şey, sevgili yo-yo çocuklarının kasabanın kötü şöhretli zinacısının kızına yalvarmasıydı. O da hayır diyordu. Onlara göre masum olan sendin, canavar olan da oydu."

"Bunların hiçbirinin farkında değildim. Sadece kendimi düşünüyordum, hayatlarını mahvettiğim iki kızı değil."

"Çocuğunuz nerede?"

Billy bir an için gözlerini kaçırdı. "Kızım yedi ay, iki hafta ve üç günlükken ölü doğdu."

"Ama ailen Kris'e parayı yine de verdi, öyle mi?"

"Evet. Benim ısrarım üzerine."

"Annesiyle birlikte Summer Hill'e döndüler ve bir çiçekçi dükkânı satın aldılar."

"Sonunda, evet. Önce üniversiteye gitti. Sanırım herkese kasabanın ayyaş kızından daha fazlası olduğunu kanıtlamak istedi. Ve ayrıca, Rodney'nin ölümünden sonra neden bu kadar ani ayrıldıklarına dair dedikodular vardı." "Ölümü kesinlikle uygun bir zamanda geldi, değil mi?"

"Hiç kimse bunu sormadı. Bu tabu bir konuydu. Ölümünden sonra özgür kaldılar. Kris ve annesi Oregon'a uçtular. Ailem uçaklarını karşıladı ve onları kiraladıkları daireye götürdü. Onlara en iyi şekilde bakıldı."

"Ve Kris farklı bir yaşam tarzı gördü."

"O yaptı. O ve annem biraz bağ kurdular. Hep bir kızı olsun istemişti."

"Bu sırada Terri Summer Hill'de hakkında fısıldananlarla uğraşıyordu."

"Bunu bilmediğim için utanıyorum. Ailem ve Bayan Wilkins Kris ve benim evlenip bebeği birlikte büyütmemiz gerektiğini söylüyorlardı. Tüm bunlar beni hasta ediyordu." Billy konuşmayı kesti ve suya baktı. "Bunların *hiçbirini* bilmiyordum," diye fısıldadı. "O zaman bilmiyordum ve kesinlikle sonra."

Nate, birinin gerçekten pişmanlık duyduğunu anlayacak kadar insanlarla deneyim yaşamıştı. Bu adama ne yapması gerektiğini söylemek gerçek bir amaca hizmet etmeyecekti. Bazen affetmek en iyi çözümdü.

Nate, Billy'nin Summer Hill'de büyüdüğünü biliyordu, bu yüzden insanları tanıyor olmalıydı. "Davaya yardım etmesi için Della Kissel'ı buldum."

Billy'nin Nate'in sözlerini ve ses tonunu anlaması bir an aldı. Nate olanları anlatmaya devam etmeyecekti. Geçmişe takılıp kalmayacak, ilerleyecekti. "Bu mümkün değil. Benim tahminim Della insanlara Leslie'nin bulunma şeklinin onun biriyle kaçtığının kanıt olduğunu söylüyor."

"O da aynen böyle söylüyordu," dedi Nate, "ama ben onu fahri vekil yaptım ve Leslie kaybolduğunda yirmi altı numaralı kamarada kimin olduğunu bulması için gönderdim."

"Dur tahmin edeyim. Della, Leslie'nin o kulübede her kim onunla bir ilişkisi olduğunu söyledi."

"Aynen öyle. Her ne , adamla konuşmak istiyorum." "Leslie'ye bunu yapmış olabileceğini mi düşünüyorsun?"

"Elimizdeki tek ipucu bu."

"Della Kissel hakkında bildiğim bir şey varsa o da Brody için her şeyi yapabileceğidir," dedi Billy. "Terri ve ben çocukken bizi gözetlerdi. Bir keresinde onu kayıkhanedeki bir dolapta saklanırken bulduk. Başka bir sefer de

bir masanın altındaydı. Pudra kutusunu aradığını söyledi. Terri ve ben her yeri aramayı öğrendik."

"Ve sen de Ada'ya gitmeye başladın."

"Sana bundan bahsetti mi?" Billy anılarına gülümsüyordu.

Nate cevap vermedi.

"Stacy Hartman'la aranızda ne var?"

"Kırık bir nişan," dedi Nate hemen. "Bana lisede o futbolcu çocuklarla neler olduğu hakkında bildiklerini anlat."

"Hector ve Ryan? Hector-"

Nate elini kaldırdı. "Onu biliyorum. Ama Ryan denen çocuk hakkında hiçbir şey duymadım."

"Çünkü ertesi yıl taşındılar. Ona ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."  
Billy Nate'e bakıyordu. "Aklında bir şey var, değil mi?"

"Terri'nin yapmadığı şeyler için suçlanmasından hoşlanmıyorum ve bunu durdurmanın bir yolunu bulmaya çalışıyorum." Billy'ye ters ters baktı. "Eğer yalanlar ve imalar sona erecekse, yaptığın şey hakkında tüm kasabaya gerçeği söylemen gerekecek."

"Yapacağım. Hiç tereddüt etmeden. Kris başka bir mesele. Kasabaya saygıdeğer olduğunu göstermek için buraya geri döndü. Annesiyle birlikte neden kaçtıklarını anlatmaktan hoşlanmayacaktır."

"Onun itibarı gerçekten umurumda değil," dedi Nate. "Terri'nin üzerine yeterince suç atıldı."

Billy gülümsedi. Önce biraz gülümsedi, sonra gerçek bir sırıtışa dönüştü. "'Nate bunu düzeltecek.' Görünüşe göre Terri haklıymış. Benden ne istersen yapacağım."

"Teşekkürler," dedi Nate.

## Bölüm 21

Terri uyandığında bir şeylerin ters gittiğini biliyordu ama ne olduğunu bilmiyordu. Nate yatakta onunla birlikteydi - yoksa bunu rüya mı görüyordu?

Adamın bıyıklı yanağını görmek için hafifçe döndü. Işık, çekilmiş perdelerin arasından zar zor içeri giriyordu. Adamın vücudunun sıcaklığını boylu boyunca hissedebiliyordu ve bacağını adamın ortasına yakın olacak şekilde hareket ettirdi.

Uykusunda kıpırdandı, kolu sanki kaçacağını düşünmüş gibi onu sıkıca kavradı.

Bu düşünceyle geri geldi. Arabanın bagajındaki iskeleti hatırladı. Kelepçeleri hatırladı.

Annesi öldürülmüştü! Başka bir adamla kaçmadı. Kelepçelenip kendi arabasının bagajına konmuş, sonra da rıhtıma ve...

Nate'in diğer kolu onu sardı ve yakınına çekti.

"Sen...?" diye fısıldadı. "O...? Nasıl...?" Terri nereden başlayacağını bilmiyordu.

Nate onun saçlarını okşayarak gözlerinden uzaklaştırdı. "Ne bilmek istiyorsun?"

Adamın ona gerçeğin şekerle kaplanmış bir versiyonuyla patronluk taslamayacağına memnundu. "Her şeyi. Ne olduğunu ve ne planladığını."

"Emin misin?"

"Evet." Sırtı adamın önüne dönüktü ve onun kollarındayken her şeyin üstesinden gelebileceğini düşünüyordu. Sessizce, büyük bir sabırla, bir araya getirebildikleri şeyleri ona anlattı. Birisi Leslie Rayburn'ü kelepçeleyp bağlamış, kendi arabasının bagajına koymuş ve fırtınada eski rıhtıma sürmüştü.

"Sonra da iskelenin direklerini kesip ," dedi Terri. "Sanırım artık kullanılmadığından emin olmak ve keşfedilme riskini göze almak istedi."

"Bizim tahminimiz de bu yöneydi ve bunca yıldır arabayı kimse görmediği için işe yaradı."

"Sana kadar." Terri onun elinin tersini öptü. "Onu buldun." Yüzünü ona dönerek onu dudaklarından öptü. Ona dokunabilmek ne kadar iyi hissettiriyordu! Birlikte geçirdikleri son gecede, bir yıllık ayrılık çok pratik gelmişti. O gölde kalacaktı ve Nate de... O

nereye gideceğini bilmiyordu ama kasabanın sakinleşmesi beklmeleri gerektiğini biliyordu. Ama şimdi onu kendine yakın hissetmek istiyordu. Olabildiğince yakın.

Nate ona bakmak için geri çekildi. "Bunu yapmak istediğine emin misin?"

"Evet." Bacağını onunkinin arasında gezdirdi. "Kıyafetlerimi çıkardın mı?" "Bazıları. Thorndyke-"

Adam onun boynunu öperken küçük bir kahkaha attı. "Sanırım Billy senden korkuyor."

"Öyle olmalı. O-"

"Bekle!" Terri onun omuzlarını itti. "Peki ya not? Kim yazdı onu?"

"Leslie'nin el yazısını bilen ve taklit edebilen biri."

Elleri kızın vücudunda geziniyordu. Üzerinde hâlâ bazı giysiler vardı ve Nate onları ustalıkla çıkarıyordu.

Terri daha fazla soru sormak istiyordu ama şu anda onun ellerinden ve tenindeki dudaklarından başka bir şey .

Ayrıca, Dr. Jamie'nin dün söylediği bir şey geliyordu.

"Her zaman iyi bir taraf vardır," demişti. "Sadece onu bulmalısın." Kendini bildi bileli üzerinde dolaşan bulutun -annesinin onu ve babasını terk etmiş olmasının- aslında hiç de öyle olmadığını fark etmesini sağlamıştı.

artık orada. Annesi onları istemişti. Onları bir kenara atıp başka biriyle kaç. Terri'nin korktuğu gibi artık

başka bir yerde, başka bir aileyle. Başka bir kıza yeni bir elbise alması için yardım etmiyordu. Diğer çocuklarını yüzme derslerine götürmüyordu. Onlarla birlikte gülmüyor ve geride bıraktığı iki insanı hiç düşünmüyordu.

"Nate," diye fısıldadı Terri. "Yapabiliriz-"

"Evet," diye cevapladı onun üzerine yuvarlanırken. "Her şeyi yapabiliriz. Her şeyi yapabiliriz."

İçine girdiğinde, hayatı boyunca hissettiği en özgür hissetti. Nate'in yavaş, uzun, derin vuruşlarıyla başka bir şeyin yükseldiğini hissetti: umut. Bu onun aşına olduğu bir duygu değildi. Hayatı her zaman önceden belirlenmiş gibiydi. Annesinin günahlarının kefareti için her zaman iyi olmak zorundaydı.

Yapmak zorundaydı.

Bacağını bükte ve Nate'i itti, böylece Nate sırt üstü yuvarlandı ve onu da yanına aldı.

Yüzüne baktığında ve gülümsemenin başlangıcını gördüğünde anladı. Durumun tüm trajedisine rağmen, bu Terri'yle birlikte olabilecekleri anlamına geliyordu. Geçmişteki sadakatsizlik Terri'nin hayatından çıkmıştı, geriye tek şey bozulan bir nişandı. Geçmişin yeniden canlandırılması değil, sadece normal bir şey.

Geleceğin kendilerine ait olduğunu biliyorlardı. Onlar artık dünyayla ayrı ayrı yüzleşmek zorunda olmayan yapışık varlıklardı.

Yorgunluk ve açlık onları durdurana kadar bir saat boyunca seviştiler. Nate'in olay yerine geri dönmesi gerekiyordu ama bir duşa ihtiyacı vardı. Terri de ona katıldı. "Suya karşı koyamadığımı biliyorsun," dedi.

Dışarı çıktıklarında kuşluk vaktiydi ve Nate sonunda telefonunu kontrol etti. Otuz iki mesajı vardı ve hiçbirini okumamıştı. "Gitmem gerek," diye mırıldandı.

"Ah?" Terri havluyu yere bıraktı. "Emin misin?"

Nate geri çekilerek onun sıcak sudan pembeleşmiş çıplak vücuduna baktı. Uzun, upuzun bacaklarını ona doladığını, ayak bileklerini omzuna koyduğunu hatırladı. "Artık şerif benim, bu yüzden-"

"Sen ne?"

"Jamie Frank'e bayıltıcı iğne yaptı ve onu hastaneye yatırdı, bu yüzden Frank geçici olarak rozetini bana verdi. İhtiyacım var-"

Terri dolabın kapağını açtı, içinden mavi bir bornoz çıkardı, giydi ve mutfağa yöneldi. "Sana bir sandviç yapayım, arabada yersin. Rowan kimin... kimin yaptığını bulmak için ne yapıyor?"

Nate aceleyle kot pantolonunu ve tişörtünü giydi. Ayakkabılarını ve çoraplarını aldı ve onu mutfağa kadar takip etti. "Neden fikrini değiştirdin?"

"Senin sadece FBI'nın yoluna çıkan bir seyirci olduğunu sanıyordum ama şerif olarak seni de bu işe dahil etmek zorundalar. Zekisin. Bir yolunu bulabilirsin.

şeyler."

Nate bir avuç mısır cipsi aldı. "Benim bir sivil olduğumu düşündüğünde, tüm günü benimle yatakta geçirmek istedin. Ama şimdi gitmemi mi istiyorsun?"

"Bu doğru."

"Jamie muhtemelen bugün Frank'i serbest bırakacak ve ben de rozetini geri vereceğim."

Terri ekmeğe mayonez sürmeyi bıraktı ve ona baktı. "Zekice kısmını geri çekiyorum. Eğer Frank Cannon'ın o rozeti geri alacağını *düşünüyorsan*, rüya görüyorsun. Hastaneden çıkma konusuna gelince, yirmi bin dolarına bahse girerim -ki o kadar param yok- balıkçı kulübesine doğru yola çıkmıştır ve

Kimse, babam bile nerede olduğunu bilmiyor. göre, kimsenin ona ulaşamaması için telefonunu geride bıraktığına dair bahse beş ekleyeceğim."

Nate ona bakıyordu.

Ekmeği söğüş et, domates, turşu ve marulla doldurdu. "Rozetiniz yanınızda mı?"

Nate sessizce cebinden çıkardı ve gömleğine ilıştırdi. "İyi görünüyor ve buna alışsan iyi olur."

"Terri," dedi Nate büyük bir sabırla, "ben kolluk kuvvetleriyle ilgilenmiyorum." "Peki ya Kit ile geçirdiğın yıllar?"

"Bu bir tesadüftü ve Kit orada her şeyi denetliyordu. Sayılarla aram iyidir. İşletme mezunuyum."

"Kit'le gitmek için kaçtığın şey bu değil mi? Ama diplomanız Frank Amca'nın ofisindeki dağınıklığı düzenlemenize yardımcı olacak. O işe Ama sekreterler, onlara hiçbir şey söylemediğı ve tam bir baş belası olduğı işi bırakıyorlar." Alt yarısı kağıt havluya sarılmış sandviçi ve bir kutu limonlu sodayı uzattı. "İş yerinde bira yok." Mutlu bir şekilde gülümsüyordu.

Nate tereddüt etti.

"Yardımcılarınınla mı? İyi çocuklar, değil mi? Frank Amca kendisine meydan okuyanlara asla tahammül edemez, bu yüzden ruhsuz çocukları işe almaya meyillidir. Onlara bağırma yoksa ağlarlar." Sandviçi ve içeceği onun eline tutuşturdu, sonra da arkasına geçip kapıya doğru itti. "Git Rowan'a yardım et ve biraz iş yapan bir sekreter tut. Frank Amca Onları bikiniyle ne kadar iyi göründüklerine göre işe alın."

Nate arabasının yanında durdu, kapıyı açtı ve içeri girmeye başladı. Terri tüm bu olanlardan oldukça memnun olduğunu belli eden bir şekilde ona gülümsüyordu. "Aslında bir sekreter tuttum," dedi.

"Eğer bir plaj tavşanıysa, onu kovarım."

"Hayır, o senin bir arkadaşın." Arabaya bindi ve ona gülümsedi. "Della Kissel'ı ben tuttum." Terri'nin yüzü şaşkınlığa dönüştüğünde Nate kapıyı ve garaj yolundan geri geri çıktı.

Nate'in evin görüş alanından çıktıktan sonra yaptığı ilk şey Jamie'yi arayıp Frank'in nasıl olduğunu sormak oldu.

"Hiçbir fikrim yok. Hastanenin söylediğine göre gece 2:00 gibi uyanmış, kıyafetlerini giymiş ve gitmiş. Brody, Frank'in muhtemelen balıkçı kulübesine gittiğini söyledi. I

Nereye gittiğini bilip bilmediğini soran iki mesaj bırakmışsın. Bütün sabah ?"

Nate derin bir iç çekti. "Benden daha zeki görünen biriyle konuşmak."

"Bu Terri olmalı. Babam derdi ki, biz erkekler bizden daha zeki kadınlarla evlenmeye devam edersek, nasıl oluyor da bir sonraki nesil erkekler daha zeki olmuyor?"

Nate gülmek istedi ama o anki duygularına bakılırsa bu geçerli bir soru gibi görünüyordu. Şerif mi? Şerif olmak istemiyordu! "Frank'ten haber alırsan, kışını kaldırıp Summer Hill'e dönmesini söyle."

"Söyleyeceğim ama kasabadaki söylentilere göre kulübesi Wyoming'deymiş. Rowan araba kullandığını ve telefonunu geride bıraktığını söyledi."

"Terri'ye yirmi beş bin dolar borcum var." Nate'in sesi ağırdı. "Bunun ne anlama geldiğini sormalı mıyım?"

"Hayır. Kesinlikle olmaz. Sonra konuşuruz." Kapattı.

Nate aslında Della'yı işe almamıştı. Ona sadece basit bir görev vermişti. Brody'nin sekreteri Anna ile birlikte çalışacak ve Leslie Rayburn'ün kaybolduğu yıl yirmi altı numaralı kulübeyi kimin kiraladığını bulmaya çalışacaktı. Gölde tutulan kayıtlar o kadar eskiye gitmediği için iki kadının bunu yapabileceğine inanmıyordu. Ama belki de Rowan'ın geri kalanını doldurmak için ABD hükümetinin dosyalarını kullanabileceği kadarını bulabilirlerdi.

Anna ofiste değildi ama Brody'nin kapısı yarı açıktı. Nate kapıyı sonuna kadar itti. İçeride, oda kaos içindeydi. Dosya çekmeceleri açılıp boşaltılmış, içindekiler yere dökülmüştü. Yüzlerce kâğıt duvarlara bantlanmıştı. Dağınıklığın ortasında bir halının üzerinde oturan, her zamanki gibi düzenli saçları birbirine karışmış, giysileri buruşmuş Della'ydı.

Nate'in ilk tepkisi bağırmak oldu. Ama yabancı serviste geçirdiği yıllar ona öfkesini bastırmayı ve kendini bırakmadan önce düşünmeyi öğretmişti.

Kendini sakinleştirip etrafına baktığında kaosun içinde bir düzen gördü. Yığınla klasörün her birinin üstünde bir kâğıt parçası ve bir karakter tanımı vardı. Sorun Çıkaranlar. Şüpheli derecede iyi. Sinsiler. Zamparalar. Flört edenler. Genç uyumsuzlar. Sır saklayanlar. Eski Kodamanlar. Casuslar. İyi insanlar.

Her altında birden fazla dosya bulunan yaklaşık yirmi yığın vardı. İyi İnsanlar yığınının sadece üç klasör içerdiğini belirtti.

Della kapı aralığında duran Nate'e baktı. "Brody bir Yunan tanrısı kadar güzel olabilir ama hiçbir şeyi organize edemez."

Nate odadaki birkaç boş yüzeyden biri olan ahşap bir sandalyeye oturdu. "Sanırım çoğu insan dosyaları numaralara göre sıraya koyuyor. Tarihler ya da hesap numaraları, bunun gibi bir şey."

"Bu ne işe yarar ki?"

Nate onun gerçekten bir soru sorduğunu görebiliyordu. Cevap vermek istedi ama aklına bir cevap geldiyse lanet olsun. "Buldun mu adam?"

"Elbette. Sen istedikten iki saat sonra onu . Altı telefon görüşmesi, biraz hack'li bir bilgisayar araştırması, üç arama daha ve onu buldum. O-" Etrafına bakındı, bir şeyler aradı, sonra küçük bir gülümseme verdi ve sütyeninin içinden pembe bir kâğıt parçası çıkarıp ona uzattı. Kirpiklerini Nate'e doğru kırıştırdı. "Rozeti olan erkekleri çok severim."

Nate kâğıdı aldı ve isim ve telefon numarasına baktı. "Eğer araştırmada bu kadar iyiysen, belki de Frank seni vekil tayin etmeli," diye şaka yaptı. "Bu numarayı aradın mı?" Kadın cevap vermeyince ona baktı.

Della'nın gözleri fal taşı gibi , sanki az önce endişe verici bir şey görmüş gibiydi. "Ne oldu?"

"Gerçekten mi?" diye fısıldadı. "Ben mi? Bir şerif yardımcısı mı?"

*Frank benden nefret etmeye devam edecek,* diye düşündü Nate. *Eğer geri dönerse tabii.* Hayır! Bu şekilde düşünemezdi. Frank döndüğünde.

Della, Leslie Rayburn'ün yirmi altı numaralı kulübede olduğunu çünkü dul adamın yirmi yaşındaki kızını ziyarete gittiğini anlatırken onu dinledi. Erkek arkadaşı tarafından terk edilmişti ve hayatının bittiğinden emindi. "Leslie Onun için bir anne gibi," demişti adam. "Çok nazik ve şefkatli."

Nate ofisten çıktığında Leslie hakkında daha iyi şeyler duymakla elindeki tek ipucunun da yok olması arasında kalmıştı.

## Bölüm 22

Rowan içeri girdiğinde Nate, Frank'in büyük meşe masasının arkasında oturuyordu. Etrafındaki ahşap panelli duvarlara, yıpranmış ahşap zemine baktı. Orada dört masanın üzerinde defterler vardı ama bilgisayardan eser yoktu. "Burası 1950'lerden kalma bir film setine benziyor."

Nate kaşlarını çatarak, "Sanırım buralarda bir yerde bir abaküs var," dedi. Rowan tahta bir sandalyeye oturdu. "Terri nasıl?"

Nate'in kaşları daha da çatıldı. "Harika. Kasabanın şerifi olmama ve kötü adamları tutuklamama karar verdi - bir katil bulduktan sonra yani."

Rowan buna katılıyormuş gibi başını salladı. "Koridorun sonunda ne var?" "Üç hapisane hücresi. Sanırım Andy Griffith setinde kullanılmışlar."

"Kasabadaki dedikodulara göre Della sizin baş yardımcınız olacakmış." "Ben şerif *değilim*. Eğer Frank geri dönmezse, kasaba başka biri."

Rowan spekülasyon içinde Nate'e bakıyordu. "O masanın arkasında iyi görünüyorsun. Belki de düşünmelisin-"

"Kapa çenenin," dedi Nate. "Adli tıptan bir şey duydun mu?" "Tek kelime bile etmediler, etseler de söyleyemem."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, belediye başkanı yemin edene kadar resmi olarak şerif olmadığınız anlamına geliyor."

Nate inledi. "Bu durumda, asla olamayacağım. Kasabanın yol süpürücüsü olmama izin vermezdi."

"Yine de size bir şey söyleyebilmem için önce onun onayını almanız gerekiyor."

Nate kuzeninin yalan söylediğini ya da gerçeği biliyordu. "Bunu sana baban mı söyledi?"

"Evet," dedi Rowan iç çekerek. "Bu bir şantaj. Eski nişanlının babasıyla barışana kadar hızlandırılmış adli tıp raporu yok. Ben de seninle gelip elini tutacağım ya da sana vurmasına izin vereceğim. Hangisi olduğundan emin değilim."

Nate ayağa kalkarken, "Silahlı adamlarla yüzleşmeyi tercih ederim," diye mırıldandı.

Rowan kapıya doğru yürüdü. "Peki bu ofisi dekore etmek için ne yapacaksınız? Ve yeni üniformalar alacak mısınız? Hey! Biliyorum. Senin eski sevgilin

Tasarımcı mı? Ona yeni üniformalar bulmasını söyleyin."

"Doğru," dedi Nate belediye binasına doğru yürürlerken. "Benden o kadar nefret ediyor ki mor süslemeli pembe bile giyer. Ama bunun bir önemi *yok* çünkü ben şerif olmayacağım. Ne burada ne de başka bir yerde."

"Terri'nin senin şerif olmandan hoşlandığını söylediğini sanıyordum."

"Evet, yapmak istediğimin bu olmadığını açıkça belirttikten sonra, mantıklı düşünecektir."

"Bahse girerim sen de anneme karşı çıktığında babam kadar başarılı olacaksın."

Bu açıklama onların kendi evlerini nasıl yöneteceklerine dair beyanlarda bulunmalarına yol açtı. Ve her iki adam da söylediklerine gerçekten inanıyordu.

Belediye başkanının sekreterine adamı görmeleri gerektiğini söyleyen Rowan'dı.

"Şu anda toplantıda," dedi. "Ve senin bir randevun yok." Gözleri Nate'in üzerindeydi ve hoşnutsuzluğu belliydi.

Rowan kimlik belgelerini uzattı. "Onu görmemiz gerekiyor. Eğer duymadıysanız, bir cinayet işlendi."

"Bir adamla kaçan o kadınla mı? O-"

Nate bir adım öne çıktı ama Rowan kendini attı. Yüzü ciddiydi.

"o zaman," dedi ve kapalı kapıya doğru başıyla işaret etti.

Lew Hartman dans platformu büyüklüğünde maun bir masanın arkasında oturuyordu. Rowan'a başıyla selam verdi ama Nate'e dudak büktü. "Ne oldu?"

Rowan, "Kasaba yönetmeliğine göre bir şerifin yemin gerekiyor," dedi. "Frank Connor ofisi Nate'e devretti, bu yüzden bunu yapmamız gerekiyor resmi."

Belediye Başkanı, "Bu adamın bu iş için doğru kişi olduğundan emin değilim," dedi. "Sanırım ben atamalıyım-"

Kapı pat diye açıldı ve Stacy içeri girdi, sarışın güzelliği odayı dolduruyordu. Elinde yarım düzine alışveriş torbası vardı. "Çok yoruldum!" Sesi mutlu geliyordu. "Ayakkabılar da dahil olmak üzere dört yeni kıyafet aldım ve yıldönümünüzde anneme vermeniz için mükemmel bir hediye buldum. Tek incili bir kolye ve-" Odadaki sessizliğin farkına vardı, sonra Rowan'ı görmek için döndü. "Merhaba. Seni uzun zamandır görmemiştim."

"Seni ilk kez görüyormuşum gibi hissediyorum." Rowan'ın sesi resmi görevdeki bir FBI ajanına ait *değildi*. "Oldukça iyi büyümüşsün."

"DC'de düşündüğün bu değildi."

"Touch  ." Rowan'ın gözleri parlıyordu.

Fark ettiyse de etmedi. "Sanırım şey yüzünden buradasın..." "Araba yüzünden." Rowan Nate'i görebilmek için kenara çekildi.

"Oh," dedi Stacy. "Sen."

Nate'in tek yapabildiği başını sallamak oldu.

Lew Hartman   ne   ıktı. "Bunu yapmamam gerektiğini düşünüyorum. Bu adam kasabamız için istediğimiz kişi değil."

Rowan'ın yüzü fl  rt  z görünümünü kaybetti ve sertleşti. "Efendim! Devam eden bir cinayet soruşturması farkında mısınız? Nathaniel Taggart   erif olmak için fazlasıyla nitelikli. O-

"Cehennem gibi!" Lew bağırdı. "Kızımın kalbini kırdı."

"Tanrı aşkına," dedi Stacy. "Kalbim kırık *değil*. Stanton'ların evini kaybettiğim için ni  anlımdan çok daha fazla   zg  n  m. Alınma Nate."

"Hiç alınmadı." Kaşlarını kaldırdı.

"Bütün bunlardan ne çıktı biliyor musun?" Stacy söyledi. "Nate gözlerimi bu kasabada olup biten bazı korkunç şeylere açtı. Hiç düşünmediğim şeyler. Baba, yıllar önce Terrinin lisede o çocuklara saldırdığını ve uzaklaştırma aldığını hatırlıyor musun?"

"Evet. Hector'un sırtı hiçbir zaman eskisi gibi olmadı ama bunun konuyla ne ilgisi var?"

"Her şey," dedi Stacy. "Gençken ben de herkes gibiydim ve o çocukların tarafını tuttum. Onları kurban olarak görüyordum. Bir yetişkin olarak her şeyi farklı görüyorum." Nate'e baktı. "Terri'nin peşinden gittiler, değil mi? Onlar mı? O da kendini savundu."

"Evet," dedi Nate.

"Ve hepimiz *onu* su  ladık. Sanırım bunun nedeni Terri'nin annesinin yaptığına inandığımız şeydi. Ama   imdi annesinin masum olduğunu biliyoruz. Zavallı kadın. Her   ey Terri'nin üzerine yıkıldı. Yaşadıkları bizim yüzümüzden, hayal bile edemiyorum. Baba! Nate'e ihtiya  ı olan her konuda yardım edeceksin."

"I-" Lew kızına baktı. ". " Nate ve Rowan'a döndü. "Neye ihtiya  ınız var? Zamanım ve yardım etmek için yapabileceğim her şey sizindir."

Nate yemin ettikten sonra Rowan'la birlikte şerifin ofisine doğru yürüyorlardı.

"Ondan hoşlanıyorum," dedi Rowan.

"Ona yaptığım şey için kendimi kötü hissediyorum," dedi Nate. "Sanırım babana kızmıştım ve-"

"Hayır," dedi Rowan, "yani ondan *gerçekten* ama *gerçekten* hoşlanıyorum. İkinizin arasındaki ilişkinin bittiğine emin misin?"

Nate gülümsemeye başlamıştı. "Kesinlikle bitti."

Rowan durdu. "Dinle, ... Adli tıp bir şey bulduğunda beni arayacaklar, o yüzden geri dönüyorum. Ona sormak istediğim bazı sorular var."

Dönerek geriye doğru yürümeye başladı. "Gördüğüm kadarıyla yeni yardımcılar işe almanız gerekiyor. Maaşınız ne kadar ve departmanınız için kasabanın bütçesi ne kadar?"

"Ben nereden bileyim? Ben şerif değilim."

"Artık yemin ettiniz, yani başkası görevi devralana kadar sizsiniz. I -" Rowan'ın telefonu çaldı ve ona baktı. "Babam arıyor. Sonra görüşürüz."

Telefonu kulağına götürdü ve adliyeye geri döndü ama

Nate onu duyabiliyordu. "Evet, baba, onunla tanıştım. Evet! Ondan hoşlandım. Adli tıptan ne haber? Evet, bence oldukça cesur. Bugün öyle bir kelime var mı? Dava ne olacak?"

Nate gülümseyerek şerifin ofisine geri döndü. Ofisine.

## Bölüm 23

Güneş daha yeni doğuyordu ve Rowan çoktan Terri'nin evine varmıştı. "Sana karşı dürüst olacağım," dedi. "Bunu nasıl araştıracağımızı bilmiyorum. Zaman çok kısıtlı."

Nate, "Tek ipucumuz Della'nın burnunu sokmasına dayanıyordu," dedi. "Biz-" Telefonu çalınca yarıda kesti ve telefona baktı. "Bu benim-" dedi yutkundu "-milletvekilleri." Telefonu geri çevirdi ve tekrar Terri'ye baktı. "Tahminimce bir anda olan bir şeyden kaynaklandı. Belki annen bir soygun ya da bir-"

"Ya da bir cinayet," dedi Rowan. "O dönemde bu bölgede neler olup bittiğini görmek için her şeyi bir veri tabanında araştırıyoruz."

"Ona bir not mu yazdırmış?" Terri kuşkuluydu, inanmıyordu.

"Belki," dedi Nate. "Olabilir." Telefonu önce çalmaya, sonra da vızıldamaya başladı. İki mesaj, üç e-posta ve bir arama geldi. "Belki Aynı anda kapı zili çaldı.

Terri, "Bu yiyecek ve bilgi için bir rica olacak," dedi. "Siz ikiniz gitseniz iyi olur yoksa asla çıkamazsınız."

"Burada tek başına kalamazsın," dedi Nate. "Baban-"

"Tam bir ," dedi Terri. Önce onun telefonu, sonra Rowan'ınki çalmaya başladı. Nate'inki hiç susmamıştı. "Git! Hemen. Arkadan çıkın, yan taraftan."

Nate Terri'ye hızlı bir öpücük verdikten sonra evden çıktı, Rowan da hemen . Derin bir nefes aldı ve ilk ziyaretçileri içeri almak için kapıya gitti. Geleceklerini bildiği gibi, ellerinde yiyecek kapları vardı. Bulaşıkların bir sinema bileti gibi olduğunu düşünmeden edemiyordu. Bir film için para ödüyorlardı.

Göster. Bu olayda, gölde bulunan araba hakkında bilgiler vardı. Yıllardır orada olan insanlar Billy hakkında bilgi edinmek istiyordu. Ve Stacy. Terri ve Billy'nin tekrar birlikte oldukları doğru muydu? Nate gerçekten de tatlı Stacy'yi terk mi etmişti? Terri'nin onu terk edip Billy'ye dönmesi iyi oldu.

Birden fazla kişi Nate konusunda kararsız olduğunu itiraf etti. "Oğlumuzu/kızımızı/köpeğimizi sudan çıkardı" diyenler oldu. Ama aynı zamanda "Stacy bize karşı her zaman çok nazikti. Onun incindiğini görmekten nefret ediyorum."

Terri nazik olmak için elinden geleni yaptı ve bir başka güveç için onlara teşekkür etti

-Ve ona anlatılan tüm dedikoduları dinledi. Tek sürpriz

Billy Thorndyke'ın artık bir papaz olduğunu söylediklerinde. "Ve St. Anne Kilisesi'ni devralıyor."

"Sana söylemediğine inanamıyorum!" Terri'nin bir yorum yapmasını beklediler ama o yapmadı.

Nasıl olduğunu öğrenmek için Nate'i üç kez aramış ama düşmüş. Onun da kendisi gibi bunaldığını ve cevap veremediğini düşündü. Telefonu.

Soğuk ve çabuk yenen öğle yemeğinden sonra Elainei aradı ve babasını sordu.

"Depresyon ve rahatlama arasında gidip geliyor. Çok sevdiği karısı onu terk *etmemiş* ama öldürülmüş. Bütün gün onun hakkında konuşup durdu. Ona iyi bakıyorum."

Terri, Elaine'e sarılmak istedi. Çoğu kadın kıskanırdı ama o kıskanmazdı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı boğazı düğümlenirken.

"Ne zaman istersen, tatlım."

Elaine ile yaptığı konuşma ona yeni bir enerji verdi ve bir sonraki iyi dilekler grubunu gülümseyerek karşıladı.

Saat üçte Nate aradı.

"Buranın ne kadar yoğun olduğuna inanamazsın," dedi. "I-"

"Terri! Çin kasesi nerede?"

"Bu-" Sehпасına baktı. Bıraktığı yerde değildi. "Bilmiyorum. Çocuklar bana verdi ve masanın üzerine koyduğuma eminim. Hâlâ o çantanın içindeydi."

"Başka bir yere koymuş ve hatırlamıyor olabilir misiniz?"

Başka koşullar altında olsa, bunak olmaktan çok uzak olduğunu söyleyerek onu terslerdi. Ama Nate'in sesindeki aciliyet cevap vermesini engelledi.

Elinde telefonla evin içinde koştu, kapıyı açtı. dolap kapıları, çamaşır odası, banyo. "Onu göremiyorum ve bir yere saklayacak zamanım da olmadı. Çalındığını mı düşünüyorsun?" Nate'in değerli olduğunu söylediğini hatırladı.

"Bugün orada kim vardı?" "Gölün yarısı."

"İsimlerine ihtiyacım var."

"Bir liste yapıp size göndereceğim."

"Hayır!" Nate söyledi. "Şimdi söyle bana. Onları ."

Terri buna neden ihtiyacı olduğunu sormakla vakit kaybetmedi. Ses tonunu duydu. Sabah olanları düşündü ve ona isimler verdi. Açtı

buzdolabına ve içine baktı. Güveç kaplarının üzerine sahiplerinin isimleri bantlanmıştı. Bunları Nate'e okudu ve eğer hatırlarsa ona kabin numarasını verdi.

Kapı zili çaldığında duymazdan . "Bunun ne hakkında olduğunu sorabilir miyim?" diye sordu.

"Henüz değil. Boş kulübelerden birine gitmeni ve orada kalmanı istiyorum. Saklanmanı istiyorum. Anladın mı beni?"

"Evet." Sakin görünmeye çalıştı. "Nate, lütfen aptalca bir şey yapma."

"Tüm kişiliğimi bir anda değiştirmek mi?"

Kalbi boğazında düğümlenirken onun şakasına gülümsemedi. "Seni seviyorum," dedi ve ardından telefonu kapattı.

Koşmaya başlarken sessiz telefona "Sana dönüyorum," dedi. Kadın kıyafetlerini cep telefonu şarj cihazıyla birlikte bir çantaya attı, evi kilitledi ve sonra teknesine bindi.

Gölde kimsenin onu göremeyeceği şekilde hareket etmenin yollarını biliyordu. Hatta

Ağaçların arasından ve budanması gereken bitkilerin altından geçerken dürbünler onu takip edemiyordu.

Sonunda küçük teknesini sakladı ve daha önce sadece iki kez ziyaret ettiği bir kulübeye doğru taş basamaklardan yukarı çıktı. Genelde ilgilendiği bir kulübe değildi, bu yüzden kimse orada olduğunu bilmiyordu. Ama boş olduğunu, sahiplerinin haftalarca dönmeyeceğini ve anahtarın nerede saklı olduğunu biliyordu.

Işıkları açmadı. Bunun yerine, cam pencerenin önüne oturdu, telefonu yanına aldı ve gölü izledi. Çok fazla hareket yoktu ve korkunun herkesi ele geçirdiğini düşündü. Annesinin uzun zaman önce bir sandığa kilitlenmiş olmasına rağmen, bu keşif yeniydi. Korku yeniydi.

Saat on birde uyuyakaldı ve saat birde bir sarsıntıyla uyandı. beri hiç telefon almamıştı ama birkaç mesaj ve e-posta almıştı. Hiçbiri Nate'ten, Rowan'dan, Elaine'den ya da babasından değildi, bu yüzden onları görmezden geldi.

Nate'i aramak istedi ama onu uyandırmak istemedi. En azından bir yerlerde uyuyor olmasını umuyordu.

El yordamıyla yatağına giderken neler olduğunu merak ediyordu. Evine gelen ziyaretçilerden biri Çin kâsesini çalmış mıydı? Nate'in bunu sormasına ne sebep olmuştu? Annesinin cinayetiyle bir ilgisi var mıydı?

İyi uyuyamadı ve erken uyandı. Sabah 10:00'a kadar kendini oyalamayı başardı ve sonra ayrıldı. Teknesini evine yanaştırdı ve merdivenlerden yukarı çıktı. Hemen Nate'in orada olmadığını gördü.

Onu aradı ve sesli posta kutusunun dolu olduğuna dair bir mesaj aldı.

Biraz uğraştı ama kendini başardı. Güveçlerden birinden bir parça yedi ve ne yapacağını düşünmeye çalıştı. Eğer bu normal bir durum olsaydı Frank'i arardı. Ama o burada değildi. Babasını arayamazdı. Zaten yeterince stres altındaydı, bir de o eklenmesin.

Şerifin ofisine gitti. *Sakin ol, dedi kendi kendine. Panik yapma, kimsenin yapmasına neden olma.* Nate muhtemelen hapisane hücrelerinden birinde uyuyordu. Muhtemelen gayet iyiydi ve geldiği için onu azarlardı.

Olacak olanın bu olduğunu umuyordu!

Ofis meşguldü ve Della yönetiyordu. Genç yardımcılardan birine emirler yağdırıyordu. Terri'yi gördüğünde, "Nerede o?" diye sordu.

Terri en iyi sahte gülümsemesini takındı. "Evde Frank Amca'nın dosyalarını okuyor. Geç saate kadar gelmeyecek. Beni buraya bir şey almam için gönderdi." Kızgın görünmeye çalıştı. "Ama bana ne olduğunu söylemedi. Neye ihtiyacı olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Della cevap vermeden önce tam on saniye boyunca Terri'ye baktı. "Ona annesinden bir paket verdim. İçinde bir kitap vardı."

"Bunun dışında," dedi Terri. Kimseyi üzmeden bunu nasıl başaracaktı? "*Sanırım Nate kayıp*" mı *demeliydi? Sanırım bir şey buldu ve peşinden gitti mi?* Dedikoducu Della basına söyler miydi? Manşetler Zincirli Testereli Katil Serbest diye atılırdı. "Başka ne var?"

Della konunun peşini bırakacak biri değildi. "Kitapla gerçekten ama gerçekten . Telefon etmek için dışarı çıktı. Bana kim olduğunu ya da ne hakkında olduğunu söylemedi ama Connecticut alan kodu olduğunu gördüm. Sonra sizi aradı ve evinize gelenlerin kimler olduğunu sordu."

Terri'nin yumrukları o kadar sert sıkılmıştı ki tırnakları avuç içlerini ısıırıyordu. Hafiye Della.

Casus Della. "Kitap nerede?"

Della'nın masasındaydı. Çin antikaları hakkında kalın bir kitaptı.

Terri gözlerinin büyümesini engellemeye çalıştı. "Muhtemelen istediği şey bu. Teşekkürler." Kapıdan çıkmaya başladı ama geri döndü. Della ona bakıyor, hesap yapıyordu. "Bu konuda bir şey söylemesen iyi olur-"

Della onun sözünü kesti. "Ben artık bir şerif yardımcısıyım. Bu kasabanın benden bedava bilgi aldığı günler sona erdi!"

*Bu da bir bakış açısı,* diye düşündü Terri ama *bir şey* söylemedi. Sadece başıyla onayladı ve büyük kitabı kolunun altına sıkıştırarak ofisten aceleyle çıktı. Arabayı yolda sürdü, sonra kitabı açmadan önce kenara çekti.

Nate'in gördüğü şeyi bulmak sadece birkaç dakika sürdü. Çin kâsesinin tam sayfa fotoğrafı vardı. *Onunkinden* başka bir şey değildi. Tabanındaki göçük açıkça görülüyordu.

Fotoğrafın altındaki yazıda kâsenin eski, nadir ve değerli olduğu belirtiliyordu.

Terri'nin ilgisini çeken şey, kenarda el yazısıyla yazılmış bir isim - Monroe - ve bir telefon numarası olmasıydı. Alan kodunun Connecticut'a ait olduğunu tahmin etti. Della zavallı memurlara patronluk taslamakla o kadar meşgul olmalıydı ki notu görmemişti.

Terri aradı ve bu isimde birini sordu. Monroe'nun küçük bir müzenin müdürü olduğu ortaya çıktı.

O gün kase hakkında soru sormak için kendisini arayan ikinci kişi olduğunu söyledi. Evet, arayan bir adamdı ve Virginia'daki bir kasabanın şerifi olduğunu söylemişti. Kase çalınmıştı ve Bay Monroe ona tarihi verdi. Terri ona teşekkür etti ve telefonu kapattı.

Orada oturmuş ön camdan dışarı bakıyordu. Kase, annesi Kissel Gölü'ne gelmeden iki yıl önce çalınmıştı. Annesinin ölümüne sebep olan şey bu hırsızlık mıydı? Bir parça gümüş için mi öldürülmüştü? Çalan o muydu? Yakalanmamak için kaçtı mı? Yoksa başka biri çalıp annesine mi verdi? Her ne olursa, gümüş kase annesinin eline geçmiş ve babasına geçmişti.

Karısı kaçtıktan sonra - ya da Brody öyle sanıyordu - ona ait olan hiçbir şeye dayanamadı. Sahip olduğu her şeyi bir Goodwill mağazasına götürmüştü. Yıllar sonra, kız kardeşi evden taşındığında, kâseyi sakladığını fark etmişler. Onu bir dolabın en üst rafının arkasına itilmiş halde buldular. Brody ateşe verip eritmek istemiş ama Terri buna izin vermemiş. Onu buldukları yere geri koydu ve Stacy'yle ilgili suçluluk duygusu içini kemirmeye başlayana kadar ortaya çıkarmadı. Ne de olsa Stacy'nin nişanlısıyla birlikte yaşıyordu. En azından standında ona yardım edebilirdi.

Terri resme baktı. Nate'in kendisine ve müze müdürüne yaptığı aramalara dayanarak Terri, Nate'in şu anda bulunduğu yerin gümüş kâseyle bir ilgisi olduğundan emindi. Ve görünüşe göre onu başka biri bulmuş ve almıştı.

"Yardıma ihtiyacım var," diye fısıldadı Terri ve kime sorması gerektiğini biliyordu. Billy'den. Ona borçluydu.

Nerede kaldığından emin değildi ama muhtemelen ailesinin hâlâ sahip olduğu evdeydi. Stacy'nin Nate için sevgiyle bir ofis hazırladığı evde. Stacy'nin Nate için seçtiği ve parasını ödediği mobilyaları "sattığını" duymuştu. Her bir parçayı üç kuruşa satmıştı. Beş sente bile izin yoktu. Büyük, pahalı masa altı sente satılıyordu. Stacy bütün bakır paraları küçük kadife bir torbaya doldurmuş ve Nate'in ofisinin olduğu yere bırakmıştı.

*Ama belki de bu sadece dedikodudur,* diye düşündü Terri.

Terri, Summer Hill'den Thorndyke House'a arabasını sürerken, annesinin ölümünün dehşetiyle yüzleşmeyi ertelediğini biliyordu. Annesinin neler yaşadığını düşünmek için kendine izin vermiyordu. Uyuyan iki yaşındaki kızından nasıl koparılmış olabileceğini gözünde canlandırmak istemiyordu. Bir veda notu yazmaya zorlanmış mıydı? Yalvarmış, yakarmış mıydı? O...?

Terri evin garaj yoluna girdi ve başını koydu. Şu anda bunların hiçbirini düşünmesine izin veremezdi. Bunu yaparsa babası gibi olur ve yıkılırdı.

Şu anda Nate'i bulması gerekiyordu. Ya da Rowan'ı. Yapması gereken... Bir şeyler yapmalıydı. Herhangi bir şey. Sadece devam et. Durma.

Çim biçme makinesinin sesini duyduğunda, Billy'nin onu ittiğini görmek için başını kaldırdı. Tişörtü o kadar terliydi ki gömleksiz de olabilirdi. Ona el sallamak için elini pencereden dışarı uzatırken *formunu koruyor*, diye düşündü.

Ama onu görmedi çünkü üç genç kadın yan taraftan gelmişti. İçlerinden biri bir tepsi dolusu limonata taşıyordu. Bir diğerrinin elinde kurabiye dolu bir sepet vardı. Hepsinin üzerinde kısa şortlar ve atletler vardı.

Billy onları görmezden geliyordu ama sonra kızlardan biri çim biçme makinesinin önüne çıktı ve Billy yana kaymak zorunda kaldı. Makineyi kapattı.

"Melissa!" dedi. "Sana vurabilirdim. Git verandada otur. I-"

Terri'yi gördüğünde rahatlamış görünüyordu. Ona arabaya binmesini işaret etti.

Billy koşmaya başlarken iki bardak limonata, yarım düzine kurabiye aldı ve gömleğini bir çit asmak için dirseğini uzattı.

Terri arabanın kapısını açtı. İçeri girdi, ona büyük bir bardak uzattı ve kapıyı kapattı.

Terri arabadan inerken kızlar ona ters ters bakıyordu. "Benden nefret eden daha fazla insan," diye mırıldandı.

"Ve yine benim hatam." Ona bir kurabiye uzattı ve kız iki ısırıkta yedi.  
"Görüyorum ki hâlâ açsın. Peki nereye gidiyoruz?"

"Nate'i bulmaya çalışıyorum."

"Duyduğum dedikodulara göre siz yapışık ikizmişsiniz. O Stacy ile nişanlıyken gerçekten birlikte mi yaşadınız?"

"Evet. Hakkınızda duyduğum dedikodulara göre St. Anne's'in yeni vaizi siz olacaktıydınız."

"Doğru."

Ona şöyle bir baktı. "Sanırım bu meslek sana uygun. Sen... annem için mi?"

"Evet," dedi ciddiyetle. "Töreni ben yöneteceğim."

Bir an için sessiz kaldılar. "Bu adamdan hoşlanıyorsun, ha?" diye sordu. "Hoşlanıyorum."

"Bunu sonraya sakla."

"Ne?"

"Kabul . Bunu ikiniz için yapacağım törene saklayın." Küçük bir kahkaha attı.

"Neler olduğunu anlat bana. Dedektifçilik mi oynuyoruz?"

"Belki." Olabildiğince hızlı bir şekilde ona Nate'in çağrısını ve kayıp gümüş kâseyi anlattı.

"FBI buradayken, alakasız bir soygunu keşfetmiş olabilirler."

Kadının yüz ifadesi bu fikir hakkında ne düşündüğünü anlatıyordu. "Evet, ben de inanmıyorum."

Terri arabasını kulüp binasının yanındaki otoparka çekti. "Anna'nın ne duyduğunu öğrenmek istiyorum, sonra sen ve ben kabinleri kontrol edeceğiz." Limonatasının son suyunu da içti.

Kapıyı açmak üzereyken Billy onu durdurdu. "Terri, olanlar için üzgün olduğumu söylemek istiyorum. İnsanlarla konuştum ve benim yüzümden neler yaşadığını duydum. Seninle iletişime geçmeliydim ama kendime acıyordum. Çocuktum ve baba olmak üzereydim."

" yok," dedi. "Artık her şey bitti."

"Ama öyle değil. Bu kasaba benim bir... bir... olduğumu düşünüyor." "Bir aziz mi?" dedi. "Büyük Billy Thorndyke."

Sanki bir şey anlıyormuş gibi ona bakıyordu. "Bizde işe yaramazdı, değil mi?"

"Hayır. Geçen gün buradayken bunu gördüm. Farklı insanlar olduk. Ama sanırım hep öyleydik. Gençlik ve hormonlar bizi bir arada tuttu."

"Benim için bir meydan okumaydın."

"Peşinden koşmayan tek kız bendim."

Billy bir an sessiz kaldı. "Nate ve senin her gün hayat kurtardığınızı duyuyorum."

"Tam olarak değil ama Nate acil durumlara iyi tepki verir. Çabuk düşünür. Her şeyi tamir edebilir. Tekne motorları, çocuk bisikletleri ve çatılar. Ve yemek yapabilir. Ve insanlar onu gerçekten seviyor. Ve o-" Sözünü kesti, yüzü kızarmıştı. "Sizin adınıza sevindim. Birbirinizi bulduğunuz için çok mutluyum." Billy onu öptü.

yanağından öptü, sonra arabadan  
indi.

Kulüp binasına giderlerken omzunun üzerinden, "Stacy değil," dedi. Billy gülerek ofisin kapısını açtı.

Anna kaldırmadı. "Ben bir şey bilmiyorum. Git Nate'e sor." "Onu bulamıyoruz," dedi Terri.

Anna rahatlamış bir şekilde onlara baktı. "Burası kötü mü oldu?" Billy sordu.

"Tahmin edebileceğinizden de kötü. İnsanlar neden FBI'ın doğrudan bana bağlı olduğunu düşünüyorlar bilmiyorum. Ofisi kapatırdım ama..." Omuz silkti.

"Biliyorum. Burada yaşayan insanların ihtiyacı var." Billy'nin sesi güven verici geliyordu.

"Arabayı bulduktan hemen sonra haberlere çıktı." Anna bir yığın kâğıdı kenara itti. "Şimdiye kadar sekiz kişi eşyalarını toplayıp gitti. Serbest dolaşan bir seri katilin olduğu yerde kalmayacaklarını söylediler."

"Bu yıllar önce oldu!" Terri söyledi.

"Onlara bunu söyledim ama dinlemediler."

Terri kaşlarını çatıyordu. "Olağandışı bir şey oldu mu? Moronların kendileri gibi olmaları dışında."

"Hiçbir şey. Sadece dinliyorum ve korkularını anlıyormuşum gibi davranıyorum. Altı kişi arayıp rezervasyonlarını iptal etti. Nate'le ilgili ne var? Artık şerif olduğunu duydum. Eminim Frank buna bayılıyordur!"

"Hâlâ burada olanların bir listesini çıkarabilir misin?" Terri sordu.

"Elbette." Anna bilgisayarına döndü. Dakikalar sonra bir liste uzattı. Kulübe sahibi olan kişilerin bile geldiklerinde ve ayrıldıklarında ofise haber vermeleri gerektiğine dair bir kuralları vardı. Başka bir şey olmasa bile, yangın güvenliği içindi. "Bir dakika. Bu çift bu sabah ayrıldı." İsimlerin üstünü çizdi.

"Çok fazla boş kabin var."

"Ve hepsi de bir katilin serbest kalabileceği korkusuyla," diye mırıldandı Billy ve gitmek için döndüler.

"Fareler hariç," dedi Anna ve herkes ona baktı. "Bay Owens'ın kulübesindeki kiracılar gece boyunca farelerin istilasına uğradıklarını söylediler. Eşyaları parçalayıp ortalığı dağıtmışlar."

"Rakun olmadığına emin misin?" Terri sordu.

"Kim bilir? Her , kiracılar kızgındı ve paralarını geri istediklerini söylediler. Bay Owens'ı aradım ve ne yapmak istediğini sordum. Kulübenin kirasını iki katına çıkarmasını ve benim de bir muhabiri masraf hesabına yazmamı önerdim."

"Ne yaptın?" Terri sordu.

Billy elini onun omzuna koydu. "Bay Owens ne dedi?"

Anna Billy'ye baktı. "Çok iyi biriydi, ama her zaman öyledir. Her Ağustos'u burada geçirir. Sevgili Kissel Gölü' olanları duymaya dayanamadığını ve bununla bizzat ilgileneneğini söyledi. Temizlemesi için birini tutmama bile izin vermedi. Buraya nasıl bu kadar çabuk geldi bilmiyorum.

Connecticut'ta yaşadığı için. Ama çürüyen yiyecekler varsa daha fazla fare çekecektir."

Ne Terri ne de Billy Connecticut'ın onlar için bir şey ifade ettiğine dair bir ipucu verdi. Ofisten ayrılmadan önce Terri, "Biz hallederiz," demeyi başardı.

Arabaya bindiklerinde Billy arabayı kendisinin kullanması için ısrar etti. Terri'ye tekne de canı pahasına güvenilebilirdi ama arabada güvenemezdi. "Sadece beni yönlendir ve kulübe ye gidelim."

Yolcu koltuğuna otururken "Muhtemelen bir şey yoktur," dedi. "Bir tesadüf."

"Haklı olduğunuza eminim. Bana Bay Owens'tan bahset."

"Pek bir şey bilmiyorum. Yakışıklı, orta yaşlı bir adam. İlk geldiğinde çocuktum ama kadınların onun peşinden nasıl gittiğini ben bile gördüm. Onlarla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Babam ve ben buna gülerdik."

"Kiminle sosyalleşiyor?"

"Hiçbir fikrim yok. Onu topluluk toplantılarının hiçbirinde gördüğümü hatırlamıyorum. Bir keresinde babam herkes Bay Owens gibi olsaydı hayatımızın çok daha kolay olacağını söylemişti."

"Ama dün evinize geldi?"

"Evet, getirdi. Summer Hill fırınından hamur işleri getirdi. Onunla hiç vakit geçirmedim çünkü herkes benimle ilgilenmemi istiyordu."

Billy'ye baktı. "İçinde kâse olan çantayı çalmış olabilir ama pek çok insan da çalmış olabilir."

Billy bir süre sessiz kaldı. "Yani bu adam genellikle Ağustos ayında mı geliyor?" "Evet." Kadın ona baktı. "Ama o şimdi burada. Fareler yüzünden kiracılarını korkutup kaçırdı."

"Gölde bir araba bulunduğunda ortaya çıkan fareler."

"Ve gazeteler bunu tüm ülkeye duyurdu." Terri'nin kalbi çarpmaya başlamıştı.

"Ve her ne kadar antisosyal olsa da evinize geldi." "Ve gördüğüm kadarıyla kimseye bir şey söylemedi," dedi Terri.

Bir an için gözleri kilitlendi, sonra Billy gölü çevreleyen yola baktı.

"Görülmeyeceğimiz bir yere park edebileceğimiz bir yer var mı?" "Evet."

Kadın boş bir kulübenin yolunu gösterdi ve Billy arabayı

araba

yolu.

"Sanırım bunu yapmak anlamsız olur-" Terri arabadan durdu. "Burada kalmak için," diye bitirdi.

Terri, Owens'ın kulübesine gitmek için bir arka yol biliyordu. Bir çitin üzerinden tırmandı. Çiti aşarken Billy'nin tereddüt ettiğini gördü. "Hadi ama!"

"Bağışlanmak için dua ediyorum. Umarım cemaat arkadaşlarım beni görmez."

Terri yakındaki kulübeye doğru başını salladı. "O bir hafta sonu dolu. Seni her konuda affedecektir."

Billy çitin üzerinden öyle hızlı koştu ki Terri güldü. "Stacy

Hartman müsait, biliyorsun."

"Benim tipim değil. O çok mükemmel." Adam, geçmişlerini düşündüğünü anlamasını sağlayacak şekilde gülümsedi.

"Bu mükemmel olmadığım anlamına mı geliyor?"

Billy'nin nefesi kesilmişti. "Sen, sevgili Terri, mükemmel olmaktan çok uzaktasın."

Bunun üzerine homurdandı, sonra ona sessiz olmasını ve kendisini takip etmesini işaret etti.

Bay Owens'ın kulübesinin yakınlarındaydılar.

Babası ve ortağı evlerin çoğunu inşa ettiğinden, biliyordu ki kat planları. En büyük pencereler suya bakıyordu ama yan pencereler de vardı. İçeriği görebiliyorlardı ama muhtemelen görünmüyorlardı.

"Bekle!" Kulübeye vardıklarında Billy "Bekle!" dedi. Bir duvara yaslandı. "St. Anne's'de bir pozisyon almak için ne yapmam gerektiğini biliyor musun? Summer Hill gözde bir yerdir. Şimdi biri beni görse uzak bir adaya gönderir."

"Çim eteklerle dans ettikleri yere mi? Şikayet etmeyi bırak da gidelim. Hiçbir şey söyleme."

Gözlerini devirerek onu kulübenin önüne kadar takip .

Büyük odanın tamamını göremediler ama Nate'i gördüler. Bir sandalyede oturuyordu, oldukça sakın görünüyordu, sanki bir şey hakkında tetikteydi.

Başında, yüzü yara bere içinde, kocaman bir adam duruyordu. Bir boksör gibi basık ve çarpık bir burnu vardı.

"Sanırım elleri bağlı," diye fısıldadı Terri. Kilitli olmadığını görecektik kadar yan kapının tokmağını denedi. "Ben içeri giriyorum."

Billy onu durduramadan bir taş aldı ve pencereden içeri fırlattı.

Evin içinde iki adam da sese doğru döndü ve dikkatleri kırılan camda olduğu saniyeler içinde Terri kapıdan içeri koştu. Kapının yanındaki raftan metal bir süs eşyası aldı ve fırlatmak için geri çekildi.

Ama Nate sandalyeden sıçradı ve onun bileğini yakaladı.

Bir saniye sonra yan kapı açıldı ve Rowan ile FBI ceketli iki adam silahlarını çekmiş ve Terri'ye doğrultmuş halde odaya daldılar.

" yok." Nate, Terri'nin elinden bronz köpeği aldı ve rafa geri koydu. Sonra Terri'yi kollarıyla sardı. "Her şey yolunda."

İçindeki öfkeyle onu itti. "Yapma!

Bana patronluk taslama, seni nankör piç. Seni arıyorduk. Ortadan kayboldunuz ve biz sizi pencereden gördük ve rehin tutulduğunuzu düşündük. Biz-"

"Sen ve Aziz Billy 'biz' misiniz?"

"Başkası değil," dedi Billy sırtarak. "Umarım kimse kızmaz ama oturmam gerekiyor. Bu benim için çok fazla heyecan oldu. Oh! Merhaba. Sizi orada görmedim. Ben William Thorndyke, yakında St. Anne's'in papazı olacağım. Sanırım.

Bugünden sonra ülkeden atılabilirim." Rowan'a ve silahlarını kınına sokmakta olan iki ajana baktı.

Sandalyede ince ve zarif, yaşlı bir kadın oturuyordu. Gözleri Terri'ye odaklanmıştı.

Terri, Nate'in elinden kurtulmaya çalıştı. Öfke onu bir utanç yumağı içinde erimekten kurtarıyordu. "Arayabilirdin," dedi dişlerinin arasından. "Ama burada bir parti veriyorsun."

"Parti! Hiç uyumadım-"

Rowan yüksek sesle boğazını temizledi. "Terri, seni büyükannen Bayan Carolyn Fornell ile tanıştırebilir miyim?"

Terri için her şey çok fazlaydı. Annesinin cesedini bulmak, basınla uğraşmak, soruları savuşturmak, sevdiği herkes ortadan kaybolurken güçlü kalmaya çalışmak - babası, Frank, Nate - başa çıkabileceğinden çok daha fazlasıydı.

Önce bacakları gitti, sonra başı başladı. "Büyükanne," diye fısıldadı.

Nate onu yere düşmeden yakaladı.

## Bölüm 24

Terri uyandığında kendi yatağındaydı ve sabahın erken saatleriydi. Gece boyunca uyumuş gibi görünüyordu.

yastıkta bir çukur vardı. Nate orada uyumuş gibi görünüyordu ama gitmişti.

Yatağında doğruldu, gözlerini kırıştırdı, gözlerini ovuşturdu ve son birkaç günde neler olduğunu hatırlamaya çalıştı. Ne gerçekti ve ne hayal ? Annesi bir arabanın bagajında bulunmuştu. Öldürüldü. O-

Kapı açıldı ve Nate elinde bir tepsi yemekle içeri girdi. "Uyanık olacağını düşünmüştüm. Pastırma ve yumurta ister misin? Ya da biraz Güveç mi? Bu tabağa sekiz çeşit koydum. Onları kaldırabilir misin?"

"Bir köpekbalığını dişleriyle birlikte yiyebilirim. Sen konuşurken ben yiyeceğim."

Tepsiyi bacaklarının arasına koydu. "Şu gümüş kase-" Durdu. "Biliyor musun? Sanırım büyükannenin sana söylemesine izin vermeliyim."

Terri çatalını yarısına kadar ağzına götürmüşken durakladı. "Onu rüyamda görmüş olabileceğimi düşündüm."

Nate gitti ve açtı. Carolyn Fornell hemen içeri girdiğine göre dışarıda bekliyor olmalıydı. Nate ona yatağın yanındaki sandalyeyi işaret etti.

O ve Terri şaşkınlıkla birbirlerine baktılar.

"Benim Leelee'ne benziyorsun," diye fısıldadı Carolyn.

Terri tepsiyi bir kenara koymaya başladı ama Carolyn onu durdurdu.

"Lütfen, devam edin ve yiyin. Eğer kızım kadar aktıfseniz, eminim açlıktan ölüyorsunuzdur. Çok fazla yerdi ama bir gram bile almazdı."

"Onu yakıyor," dedi Nate. "Teknesini bir manyak gibi sürüyor ve koşabiliyorsa asla yürümüyor. Bir denizci gibi halat atıyor ve-"

İki kadın da ona bakıyordu.

"Sanırım ikinizi yalnız bırakacağım." Çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

"Nereden başlayayım?" Carolyn sordu.

Terri çatalını aldı. "Annem neden ailesinden kaçmak zorunda hissetti?" Terri'nin sesinde öfke vardı.

Carolyn bir an için gözlerini kırptırdı. "Sen de kızım kadar açık sözlüsün. O sır saklayan biri değildi. Bir şeyden ya da birinden hoşlanmadıysa, bunu onlara söylerdi." Carolyn nefes aldı. "Kardeşi Kenneth'in tam tersiydi."

"Onu Bay Owens olarak tanıdığımızı varsayabilir miyim?"

"Evet." Carolyn ayağa kalktı, pencereye gitti, perdeleri açtı ve sonra Terri'ye döndü. "Bu benim için kolay değil. İkisi de benim çocuğum ve onları seviyorum. Gerçekten eşit olmaya *çalıştım*. Ama Leelee çok... çok sevimliydi. Komik ve zekiydi ve her zaman başını belaya sokardı. Ne zaman On beş yaşındayken dersleri bırakıp bir gösteriyi izlemek için New York'a kaçtı. On dört yaşındayken araba kullanıyordu. Durmadan. Ama babası ve ben

onu cezalandırmakta zorlandım. Harika bahaneler buldu ve Gördükleri ve yaptıkları hakkında muhteşem hikâyeler . O-" Carolyn elini salladı. "Gerçeklere ulaşmalıyım. O genç FBI görevlisi bana her şeyi hatırlamam gerektiğini söyledi."

"Rowan."

"Ailesiyle tanıştım."

"Herkesin var," dedi Terri.

Carolyn köşedeki yumuşak sandalyeye oturdu. Hikâyesini anlatmaktansa dünya üzerindeki her şeyi yapmayı tercih ediyormuş gibi görünüyordu.

"Oğlum. O... o... Bilmiyorum.

onu nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum. Asla yanlış bir şey yapmazdı. Odası her zaman düzenli ve temizdi. Okulda hep pekiyi alırdı. Başı hiç belaya girmezdi. Ama..."

"Kimse onu sevmezdi," dedi Terri. "Burada öyle insanlarımız var." Bay Owens'ın onlardan biri olduğunu söylemedi. Yıllardır buradaydı ama hiç arkadaş edinememişti.

"Baban bana burayı neredeyse tek başına idare ettiğini söyledi."

"Yardımlım var."

Carolyn bir an için pencereden dışarı baktı. "Leelee de tam olarak böyle söylerdi. Lisede ve üniversitede kulüpler ve hayır kurumları yönetirdi ama asla kendisiyle övünmezdi. O-" Carolyn durakladı, sonra Terri'ye baktı. "Rahmetli kocam ve ben, Kenneth'in yaptığı şeyler hakkında bize anlattıklarına inanmayı reddettik. Sanırım biliyorduk ama istemedik. Bu onu mantıklı mı?"

"Evet. Şimdi nerede?"

"Hapishanede. Ya da hapiste. Bilmiyorum. Rowan onu . Bir duruşma ve..."

"Sizinle olacağız," dedi Terri.

Carolyn ayağa kalktı. "Şimdi uzanmam gerekiyor. Belki daha sonra birbirimizi tanıyabiliriz." Terri tekrar konuşmadan odadan çıktı.

O gider gitmez Nate içeri girdi. "Sana neler olduğunu anlattı mı?"

"Fazla değil."

Nate tepsiyi aldı, üzerine koydu, onun yanına yattı ve başını omzuna yasladı. "Sana ne bildiğimi söylememi ister misin?"

Ona karşı başını salladı.

"Kenneth, Leslie'den iki yıl sonra doğdu ve-" "Leelee.

Büyükannem ona Leelee der. Bunu sevdim."

"Pekala. Leelee. Görünüşe göre Kenneth -duyduğum kadarıyla hiç sevgi dolu bir lakapla çağrılmamıştı- yetişkinlere karşı itaatkâr ve nazik olan çocuklardan biriydi ama-"

"Akranları için bir canavar."

"Aynen öyle. Kız kardeşine az ya da çok işkence ediyordu ve onu deli gibi kıskanıyordu. Yani delirme noktasına kadar. Uzak bir akrabası öldüğünde ve kız kardeşine antika bir Çin kasesi bıraktığında Kenneth aklını kaçırdı."

"Ona bir şey bırakılmadı mı?"

"Ben de tam bunu sormuştum. Evet, öyleydi. Ming Hanedanlığı vazosu. Ama Kenneth kaseyi istedi. Dikkatinizi çekerim, bu olay Leelee üniversiteden mezun olduktan sonra oldu. Onunla kavga etmekten söyledi ve kaseyi isimsiz olarak yerel bir müzeye bağışladı."

"Ve onu çaldı mı?"

"Bu doğru. Kenneth aldı. Nasıl olduğu önemli değil." "Sanırım annem onu alanın kardeşi olduğunu biliyordu."

"O yaptı. Ve onu bulana kadar odasını aramış. Bunu bize o söyledi. Ondan 'çaldığını', onun olduğunu söyledi."

"Dur tahmin edeyim. başkasına verdi, böylece mülkiyetini kaybetti, o da geri aldığında onun oldu."

"Zeki kız." Onu alnından öptü. "Tahminlere göre Leelee, Kenneth'in intikamından, öfkesinden o kadar korktu ki kaçtı. Ortadan kayboldu. Evden sadece bir bavulla çıktı ve bir otobüse bindi."

"Ve Kissel Gölü, Virginia'da durdu." "Ve babanla tanıştım, hepsi bu."

Terri'nin bunu anlaması biraz zaman aldı. "Kardeşi onun peşinden geldi."

"Planlanan topluluğun temel atma töreninin bir fotoğrafı vardı ve Leelee de . Makale bazı büyük gazeteler tarafından iyi hissettiren bir haber olarak ele alındı ve Kenneth bunu gördü."

Nate, Terri'nin alnından çekip öptü. "Tüm gerçekleri duymadım. Kenneth şu anda Rowan'la birlikte ve sorgulanıyor, ama ben Kenneth'in buraya geldiğini ve kız kardeşini görmeye gittiğini biliyorum." "Ve beni."

"Evet. İki yaşındaki sen. Kase sehpanın üzerindeydi ve..." Nate iki kolunu da Terri'ye doladı. "Kavga ettiler ve adam kaseyle ona vurdu. Bu..." Nate nefes aldı. "Onu öldürmedi, sadece bayılttı. Ama sanırım uyandığında onu polise edeceğini biliyordu."

"bağladı ve ağzını tıkadı," diye fısıldadı Terri.

"İri bir adam ve onu arabasına kadar taşıyıp bagaja attı. Sonra ne yapacağını bildiğini sanmıyorum. Gerçekten planlamamıştı. Her neyse, dışarıda fırtına vardı ve o da arabasıyla büyük iskeleğe gitti. Sanıyoruz ki ama eski direkler kırıldı. Belki bu ona bir fikir vermiştir." "Yani su altı testeresini çaldı."

"Doğru. Babanın ofisi yakınlardaydı ve boştu." "Herkes fırtınayla ilgilenmek için dışarıdaydı."

"Öyleydiler. Kenneth testereyi, kelepçeleri ve biraz koli bandı çaldı, sonra arabaya geri döndü. Bagajı açtı ve Summer Hill'in başlamıştı. O sırada yağmur çok şiddetli yağıyordu. Onu kelepçeledi, ayak bileklerini bantladı ve-"

"Biliyorum," dedi Terri. Gözyaşları akmaya başlamıştı. "Adam suyun altına girip direkleri keserken kadın mücadele etti."

Nate ona sıkıca sarıldı.

Ondan uzaklaştı. "Geri geldi ve burada bir kulübe satın aldı! Her yıl buradaydı. İzliyor ve dinliyordu."

"Evet," dedi Nate. "Öyleydi. Kaseyi bulmaya çalıştığını düşünüyoruz."

"Babam o kadar kızgındı ki annemin tüm eşyalarından kurtuldu. Ama Aggie Teyze

kaseyi sakladı." Nate'e baktı. "O kadar açgözlü müydü? Onu satmak mı istedi? Paraya mı ihtiyacı vardı? Bunca yıldan sonra, bu bir kanıt değildi ki."

"Ama öyleydi," dedi Nate. "Müze müdüründen öğrendiğim de buydu. Kase iki parçadan oluşuyor. Ejderhanın olduğu üst kısım vidalanıyor. Kenneth Leelee'ye vurduğunda, kase nin sadece üst yarısını kullandı. Ve hatırlayın

Büyükannen onun düzenli olduğunu mu söyledi? Görünüşe göre ona sonra iki yarıyı tekrar birleştirmiş."

"Ne diyorsun...?" Gözleri kocaman açıldı.

"Kasenin içinde parmak izleri, saç ..." Omuz silktili. "Diğer şeyler. Annene ne yaptığına dair kanıtlar içeriyor."

Terri sırtını yatağa yasladı.

Bir süre birlikte oturdular, birbirlerine sarıldılar.

Önce Nate konuştu. "Her şeyin bittiğinin farkında mısın?"

"Bitti mi? Bence daha yeni başladı. Bir duruşma olacak. Büyükannem dedi ki-" Başını kaldırıp ona baktı. "Benim bir büyükannem var."

"Evet biliyorsun ve o çok hoş bir hanımefendi. Oğlu elinde bavulla aniden evi terk ettiğinde bir şeyler anlamış. Oğlunun bilgisayarını aradı ve arabanın getirilmesiyle ilgili haberleri buldu."

"Belki de muhabirler bize bir iyilik yapmıştır."

"Ben o kadar ileri gitmezdim. Dünyayı selamlamaya hazır mısın? Thorndyke bu sabah iyi olup olmadığını sormak için iki kez aradı bile."

"Peki ona ne söyledin?"

"Benimle olduğun için tabii ki olabileceğinin en iyisisin." Terri güldü ama yataktan kalkmak için hiçbir hareket yapmadı.

"şey değişti, değil mi?" "Bildiğinden çok daha fazlası."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Della'ya bir çeşit şantaj yaptım. Ona yardımcım olarak kalmak istiyorsa senin hakkındaki dedikoduları değiştirmesi gerektiğini söyledim."

"Dedikodu mu?" Terri onu detaylandırması için zorluyordu.

"Her şeyden önce, annenin başka bir adamla kaçması. Bu alevleri körükleyen oydu, o yüzden bunu değiştirmek zorundaydı. Her şeyi tersine çevirmek."

"Kabul etti mi?"

Nate yutkundu. "Della dedi ki... Hayır, bunu söylememeliyim." "Ne?" Sorusu bir emirdi.

Nate gözlerini devirdi. "Della bir düzine DNA kiti sipariş etti. Eğer biri bir daha Leslie Rayburn hakkında kötü bir şey söylerse, bardaklardan, dokulardan, her şeyden örnekler toplayacağını ve kimin hangi çocuğun babası olduğunu kamuoyuna açıklayacağını söyledi."

"Bu korkunç ve muhtemelen yasadışı." Terri bir kahkahayı bastırmaya çalıştı ama başaramadı.

"Ryan Murphy'yi hatırlıyor musun?"

"Nasıl unutabilirim ki?" Terri söyledi.

"Della onu buldu ve onun ve ailesinin güzel Kissel Gölü'nde üç günlük bir tatil için buraya uçuşu için ödeme yapıyor.

Onun ve Hector'un sana söyledikleriyle ilgili gerçeği itiraf et. Seni bu hale getiren şeyi."

"Bunu yapmaktan hoşlanmayacaktır."

"Bu konuda yanıldığınızı söylemekten mutluluk duyuyorum. Şu anda iki küçük kız babası ve o gün neler olduğunu daha iyi anlıyor. Kayıtları düzeltmek için sabırsızlandığını söyledi."

Terri cevap vermeyince, ona bakmak için geri çekildi. "İyi misin?"

Terri başını salladı, sonra fısıldadı, "Billy?"

"O ve Kris Lennon herkese gerçeği anlatacaklar."

Terry nefesini içine çekti. "İşini kaybedebilir. Eğer St. Anne's'in papazı olmazsa, insanlar *beni* suçlayacaktır."

"Bay Cresnor'u hatırlıyor musunuz? Görünüşe göre bazı aramalar yapmış ve sanırım bazı bağışlar da yapmış. Yo-yo çocuğunuzun işi güvende. Sanırım resmi duruşa göre sadece bir günahkâr başkalarının günahlarını gerçekten anlayabilir."

"Zavallı Billy. Bu onu incitecek."

Nate onu öptü. "Kendinden önce başkalarını düşünmen seni sevmemin nedenlerinden sadece ."

Bacağını onunkinin üzerinde gezdirdi.

"Oh hayır!" dedi. "Bacaklarının cazibesine karşı koyamıyorum."

Onun boynunu öpüyordu.

"Rowan Stanton House'u belediye başkanından satın aldı." "Hayır." Öpücükleri aşağı doğru ilerliyordu.

"Restorasyonu denetlemesi ve mekânı dekore etmesi için Stacy'yi tuttu. Bu ikisini tanıyorsam, bütün ev bembeyaz olacak."

Terri'nin yüzü yorganın altında kayboldu. "Başka bir şey var mı?"

"Bu her açıklıyor. Ama yapman gereken-" Nefesini içine çekti.

"Sanırım geç kalmamızın bir önemi olmayacak," diye mırıldandı, sonra gözlerini kapattı.

\* \* \* \* \*

ISBN-13: 9781488088605

Eşiyile Tanıştı

Telif Hakkı © 2019 Deveraux Inc.

Tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitabın metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü, yayıncı Harlequin'in açık yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

Enterprises Limited, 22 Adelaide St. West, 40. Kat, Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve herhangi bir Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu baskı Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

® ve™ yayıncının ticari markalarıdır. ®ile gösterilen ticari markalar Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi, Kanada Fikri Mülkiyet Ofisi ve diğer ülkelerde kayıtlıdır.

[www.Harlequin.com](http://www.Harlequin.com)



İletişim Botu:  
@cevirigiller\_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız  
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz  
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz  
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız  
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.